

ΦΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

28

ΘΕΟΚΛΕΙΑ - ΠΕΤΡΟΥΛΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ
ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΖΩΗΣ

Ὁμιλίες ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου
ἀποφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἐπικοινωνοῦ
Γεωργίου Χ. Πιζάνη.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
« ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ »
ΑΘΗΝΑΙ 1990

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα
τοῦ Πνευματιστικοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν «Τὸ Θεῖον Φῶς»

Πᾶσα ἀναδημοσίευσις, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, καθὼς
καὶ πᾶσα μετάφρασις, μερική ἢ ὀλική τοῦ κειμέ-
νου ἀπαγορεύεται, συμφώνως πρὸς τοὺς «περὶ προ-
στασίας τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας» Νόμους.

Copyright: Πνευματιστικὸς Ὁμιλὸς Ἀθηνῶν -
«Τὸ Θεῖον Φῶς» - Ἀθῆναι 1990

ΘΕΟΚΛΕΙΑ - ΠΕΤΡΟΥΛΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΖΩΗΣ

Ὅμιλῆαι ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου
ληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἐπικοινωνοῦ
Γεωργίου Χ. Πιζάνη

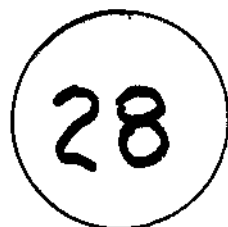
28

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

ΑΘΗΝΑΙ 1990

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΟΜΙΛΙΑΙ

ΘΕΟΚΛΕΙΑΣ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ Θεόκλεια ἦταν Πυθία στὸν ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στοὺς Δελφοὺς. Ἐξῆσε τὴν ἐποχὴ τοῦ Πυθαγόρα, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἀνέλαβε τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ Δελφικοῦ Μαντείου, τὴν ἐξέλεξε διὰ τὰ σπάνια χαρίσματα καὶ τὶς ἐξαιρετεσ διαμεσικὲς τῆς ἰκανότητες. Ὁ ἴδιος εἰς μίαν ἐπικοινωνίαν του λέγει σχετικῶς τὰ ἐξῆς:

«... Ὅταν ἐπαγγέλθον εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη προσεκόμεζον μετ' ἐμοῦ τὸ ἀπάνθισμα τῆς σοφίας τῶν Ἀνατολικῶν Λαῶν. Αἱ γνώσεις ἦσαν ποικίλαι καὶ τὰς κατειργαζόμενν διὰ τῆς Θείας Ἐμπνεύσεως, ἵνα δώσω εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὰς βάσεις ἐνὸς Θείου πολιτισμοῦ.

» Ἐδίδαξα τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τοὺς Δελφοὺς, τὰς νέας βάσεις ἐπὶ τῆς διδαχῆς των. Ἦτο δι' ἐμὲ εὐτύχημα νὰ ἀνακαλύψω μίαν ἐνάρετον κόρην, μὲ δυναμικὰς ιδιότητας σπανίας. Τὴν ἐμύθησα εἰς τὰ Μυστήρια. Ἦτο ἡ μόνη ἀξία αὐτῆς τῆς χάριτος. Ὄνομαζόταν Θεόκλεια. Ἀφοσιώθη εἰς τὸ ἱερὸν τῆς χρέος καὶ ἐγένετο ἡ καλύτερα καὶ ἀνωτέρα Πυθία τῶν Δελφῶν. Ἐκοπίασα πολὺ, σπέρνοντας τοὺς ἱεροὺς σπόρους τῆς Ὑπερτάτης Γνώσεως καὶ τῶν ἀποκρύφων συμβολικῶν σημείων εἰς πολλὰ Κέντρα τῆς ἱερᾶς μου ἀποστολῆς...» (Πυθαγόρας 13 - 5 - 1968).

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἡ Θεόκλεια, ὡς Πνεῦμα, ἀνέλαβε καθήκοντα Πνευματικοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ ἀδελφοῦ Εὐαγγελίου Σαπουντζάκη, στενοῦ συνεργάτου καὶ φίλου τοῦ Ἐπικοινωνοῦ Γεωργίου Πιζάνη. Προκειμένου δὲ νὰ τὸν κατατοπίσῃ γενικῶς περὶ τῆς Οὐρανίου Ζωῆς, ὑπεσχέθη νὰ μεταδώσῃ μίαν σειρὰν σχετικῶν ἐμιλιῶν ἐπὶ τῶν κυριωτέρων θεμάτων αὐτῆς. Οὕτω ὁ Εὐάγγελος Σαπουντζάκης ἔλαβε τὸ πρῶτον κείμενον τῆς σειρᾶς, ἐγὼ τὰ ὑπόλοιπα μετεδόθησαν διὰ τοῦ Ἐπικοινωνοῦ Γεωργίου Πιζάνη.

Ὁ Εὐάγγελος Σαπουτζάκης εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐκδοθοῦν αἱ ἐπιμύαι αὐταὶ ἀπὸ τὸν Ὀμιλὸν μας μὲ ἰδικήν του δαπάνην. Λόγω ἔμως τῆς ἀνακλήσεώς του, ἐπισυμβάσας τὴν 13ην Νοεμβρίου 1989, ἀνέλαθεν ὁ Ὀμιλος τὴν ἔκδοσιν ταύτην πρὸς τιμὴν του.

Εἰς τὴν ἔκδοσιν διατηρήθη ἡ γλωσσικὴ μορφή εἰς τὴν ὁποίαν μετεδόθησαν τὰ κείμενα.

Π. Ο. Α.

21 - 11 - 1976

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἐχετε τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Δὲν εἶναι δυνατὸν σεῖς οἱ ἄνθρωποι, νὰ συλλάβετε τὸν ἀριθμὸν τῶν ψυχῶν ποὺ εὐρίσκονται ἐδῶ. Εἶναι κάτι τὸ ἀσύλληπτον. Τί γίνονται αἱ ψυχαὶ αὐταὶ καὶ ποῦ κατατάσσονται, εἶναι περίπλοκη ἡ ἐξήγησις ποὺ θὰ σᾶς ἔδιναι, δι' αὐτὸ θὰ περιορισθῶ εἰς τὰ κύρια σημεῖα τῆς.

Εἰς ὄλους τοὺς Σταθμούς, ἤτοι τοὺς 23 (Α ἕως Ψ), ὑπάρχουν ψυχαὶ ποὺ διδάσκονται θέματα, ποὺ εἶναι ἀγνωστα πρὸς τὸν γήινο ἄνθρωπον, πλὴν ἐλαχίστων, ποὺ σᾶς μεταδίδουν οἱ Ἀρχηγοί. Ἐπίσης εἰς τὸ Κέντρον τῶν Διερχομένων, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου διαμονῆς των, διδάσκονται καταλλήλως τῆς θέσεώς των, διὰ νὰ εὐρυνοθῆ ἡ ἀντίληψις των, προτοῦ προχωρήσουν εἰς τὰ νοήματα τὰ ἀπροσπέλαστα δι' αὐτοῦς, ὡς καὶ ἡ διδασχὴ τῶν μεγάλων πρὸς τοὺς ἐν τῇ Γῆ ἀδελφούς των. Τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι τεράστιον· δὲν εἶναι διὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν γηϊνῶν, οἱ ὅποιοι παρεμποδίζονται ἐν μέρει ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς γῆινης ἔλξεως.

Ζῆτε εἰς ἓνα σκοτεινὸν κόσμον μὲ τόσας ἀντιθέσεις καὶ δοκιμασίας, ὅσας δὲν τὰς θάξει ὁ νοῦς σας. Ὅταν λοιπὸν ἐπανέλθετε ἐδῶ, ἐκεῖνο ποὺ ἐξετάζεται πρῶτον εἶναι ἡ συνείδησις, ἐὰν ἔχη ἀποκτήσει σθένος ἢ ἔχει ἔλλειψιν σχετικοῦ σθένους, διὰ νὰ ἐπιβάλλεται ἢ νὰ κρατῆ ἰσορροπίην μετὰ τοῦ πνεύματος, διὰ νὰ ἐξασφαλίση κάποιαν πρόοδον ἢ ὄντοτης.

Ἐδῶ ὅσοι εἶναι καθυστερημένοι εἰς τὰ νοήματα τῶν εἰκόνων, μέσῳ πάλιν αὐτῶν γίνεται ἡ διδασχὴ των, δηλαδὴ αἱ εἰκόνες δὲν εἶναι πραγματικά· ἐντυπωσιάζουν τὸ πνεῦμα, διὰ νὰ τὰς συναίσθανθῆ ἡ ψυχὴ καὶ ἐνδυνα-

μώση τὸ σθένος τῆς. Αὐταὶ εἶναι αἱ εὐκολίαι ποῦ ἡ Θεοῦ μεταχειρίζεται διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ ἀνώμωσιν τῶν ψυχῶν καὶ ἔτσι ὀλίγον κατ' ὀλίγον κάποτε θὰ φθάσουν ἐκεῖ ὅπου προορίζονται.

Ὅσον ταχύτερα εἶναι ἡ πρόοδος τῶν ἐν τῇ Γῆ ψυχῶν, τόσοσιν περισσότερον βοηθοῦν τὴν Θεῖαν Οἰκονομίαν τοῦ Παναγάθου. Τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν τὸ ἐννοοῦν ἀκόμῃ καὶ οἱ πλέον ἀνεπτυγμένοι ἐγκέφαλοι τῆς Γῆς σας. Ἐδῶ τὰ ἀντιλαμβάνονται ὅλα καὶ ὀφείλουν νὰ συγκρατήσουν τὰς εἰκόνας, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ ὑπερπηδήσουν νέα προσκόμματα ἐξ αἰτίας διαφορετικῶν παγίδων, ἐλκυστικῶν, καὶ ἔτσι κυλᾷ ὁ κύκλος αὐτὸς τῆς ζωῆς «γεννήσεως - θανάτου».

Ὁ ἄνθρωπος ὡς ἀκατέργαστο πετράδι, κατεργαζόμενο εἰς τὸν τροχὸν τῆς γῆϊνης πορείας του, πρέπει νὰ λάβῃ τὸν μετασχηματισμὸν του καὶ ἀπὸ πετράδι σχετικῆς ἀξίας νὰ γίνῃ λαμπερὸς ἀδάμιας. Ξεύρετε ἀπὸ πόσα στάδια ἔχει περάσει ἡ ὕλη αὐτὴ τοῦ πετρώματος διὰ νὰ γίνῃ «ἀδάμαντας»; Τὸ πέτρωμα, ὅποιανδῆποτε μορφήν ἢ ποιότητα ἔχει μὲ τὶς ἀπειρες γεωλογικῆς του ὀνομασίαις, ὁ χρόνος τὸ μετατρέπει διὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν τελικὴν μορφήν. Ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ παραμείνῃ ἀθάνατος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὅταν γίνῃ ἄξιος τοῦ ὀνόματος ἄνθρωπος καὶ ὄχι νὰ εἶναι ἀνθρωπόμορφον τέρας ἢ θηρίον.

Αὐτὰ ποῦ μεταδίδω, εἶναι αἱ πρῶται εἰκόνες ποῦ πρέπει νὰ γνωρίζετε διὰ νὰ προχωρήσω. Ἡ μία εἰκόνα εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν ἄλλην, ὅπως τὸ θρέφος εἶναι συνδεδεμένο μὲ τὸν μεστὸν ἄνθρωπον.

Τὰ στάδια ποῦ διέρχεται ἡ ἀνθρώπινος ὄντοτης εἰς τὴν Γῆν θὰ τὰ διέλθῃ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ σχηματισμὸν εἰς τὸν Οὐρανόν. Ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο κόσμων μας συνοχή, δι' αὐτό, ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε ἀπὸ ποίας πλευρᾶς, κι' αὐτὸ σᾶς τὸ ἐξηγῆ ἤδη ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Νομίζω ὅτι σᾶς ἐκούρασα μὲ τὰς ὁμιλίαις μου, καὶ ὁμως καλὸν θὰ σᾶς κάνουν.

— 2 —

28 - 11 - 1976

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Συνεχίζοντας τὴν περιγραφὴν μου ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ Οὐρανοῦ, λέγω ὅτι εἰς τὸν γηϊνόν σας κόσμον, ὅλοι αἱ ὄντοτες εἶναι ἀνάμικτοι· δὲν ἠμπορεῖ ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν των ὄψιν νὰ διακρίνης τὴν ποιότητά των. Ἐδῶ εἰς τοὺς αἰθέρας ὑπάρχουν στρώματα καὶ Σταθμοί. Ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τῆς ψυχοπνευματικῆς ὄντοτητος, αἰωροῦνται εἰς ὑψηλότερα ἢ χαμηλότερα στρώματα. Δηλαδή, μία ὄντοτης πού ἔχει θάρος 5 δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ στρώμα 4. Ἀντιθέτως, ἡ ὄντοτης τοῦ θάρους 4 ἠμπορεῖ νὰ κατέλθῃ καὶ νὰ συναντήσῃ τὴν ὄντοτητα θάρους 5. Ἀρκεῖ τοῦτο νὰ τὸ θελήσῃ ἢ βαρύτερα ὄντοτης, ὁπότε ἡ ἑλαφροτέρα ὡς διὰ μαγείας σπεύδει νὰ τὴν συναντήσῃ.

Ἐὰν ἠμπορούσατε ὡς ἄνθρωποι μὲ τὴν δυνατότητα τῆς θείας βουλήσεως καὶ μὲ τὴν ὄρασιν τοῦ τρίτου ὀφθαλμοῦ, νὰ ἀνέλθετε νοερῶς μέχρι τοῦ αἰθέρος μας, θὰ εὐρίσκεσθε ἐντὸς ἀπεράντου ὠκεανοῦ ψυχῶν καὶ δὲν θὰ ἠμπορούσατε νὰ διακρίνετε τὰ στρώματα. Θὰ ἐκλαμβάνατε τὸ πέλαγος αὐτὸ ὡς ἕνιαῖον καὶ τοῦτο διότι δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος κατάλληλος νὰ κρίνῃ τὴν θέσιν τῆς κάθε ὄντοτητος. Ἀπαγορεύεται νὰ μεταδίδῃ τὸ πνεῦμα τὴν ἐν τῷ Οὐρανῷ σταδιοδρομίαν του, ἔστω καὶ εἰς τὴν νοερὰν ἐπέμβασιν τῆς χάριτος τῆς ἀνθρωπίνης ὄντοτητος. Ἀπὸ τὰ κατώτερα στρώματα τῶν ὄντοτήτων ποτὲ δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἔστω καὶ ἐὰν αὐτὴ ἔχῃ κάποιαν ἀληθοφάνειαν.

Τὰ στρώματα πού ἀναφέρω εἶναι ποικίλα. Ὅταν λοιπὸν τὸ πνεῦμα φθάσῃ εἰς ὠρισμένον στρώμα, πού λαμβάνει ἀνωψωτικὴν ὥθησιν, μεταφέρεται εἰς τὸν Στα-

θμόν πού τοῦ καθωρίσθη καί ἀπό ἐκεῖ ἡ ὁδός του εἶναι εὐθεία.

Οἱ ἐλάχιστοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουν τὸ δῶρον τῆς θείας εὐδοκίας νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν αἰθερικὸν Κόσμον τῶν ψυχῶν, τὸ Φράγμα τῆς λήθης καὶ ὑπερμνήμης δι' αὐτοὺς δὲν λειτουργεῖ, ὥστε νὰ μὴ συλλαμβάνουν τὴν ὅλην Οὐράνιον ζωὴν καὶ τὴν μεταφέρουν εἰς τὴν Γῆν, ἔστω καὶ ὑπὸ ἐχεμύθειαν. Ἔχουν μίαν λεπτοτάτην διαίσθησιν ἐπὶ τοῦ φωτιστικοῦ λόγου μετ' ὀλίγων ψυχῶν. Ὁ Οὐρανὸς εἶναι Ἄγνωστος Πολιτεία διὰ τοὺς θνητούς, καὶ τοῦτο ἔχει τὸν λόγον του, πού δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν νὰ σᾶς μεταδώσῃ ἐκτενωῶς.

Εἰς ὅλα τὰ στρώματα κατέρχονται οἱ Διδάσκαλοι καὶ διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῶν μεταδίδουν τὰς ἐννοίας τοῦ λόγου τῶν, ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς καταρτίσεως τῶν διδασκομένων. Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, δὲν μοῦ εἶναι εὐκολὸν νὰ μεταδώσω πληρεστέραν εἰκόνα τῆς ἐδῶ ζωῆς, διὰ τοῦτο μεταδίδω μίαν μικροτάτην πτυχήν αὐτῆς.

Ἐδῶ δὲν εἶναι χῶρος ἱεροεξεταστικός. Ἡ Θεότης δὲν τυραννεῖ τὰ πλάσματά της· αὐτὰ συναισθανόμενα τὰ θάρη των, διὰ νὰ ἀπαλλαγθοῦν ἐκ τοῦ ἀγχους αὐτῶν, ὑποτάσσονται εἰς τὰς ὁδηγίας τῶν Διδασκάλων διὰ νὰ κερδίσουν τὴν ἀνύψωσίν των. Ἡ ἀφήγησίς μου αὕτη εἶναι σύντομος καὶ σκιώδης, ἐφ' ὅσον τὸ θάθος τῆς διδάσκειται ἐδῶ. Δὲν σταματῶ ἐδῶ, ἔχω νὰ συμπληρώσω καὶ ἄλλας εἰκόνας.

— 3 —

5 - 12 - 1976

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Οἱ ἀνίδεοι ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας, ὅταν εὐρεθοῦν ἐντὸς ἐνὸς ἠλεκτρονικοῦ ἐργοστασίου, θὰ τὰ χάσουν, ἀκριβῶς διότι δὲν εἶναι καταρτισμένοι εἰς τὸν κλάδον αὐτόν. Ἀλλὰ μήπως δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ ἐκ τῶν εἰδικῶν, πού τοὺς εἶναι δύσκολον νὰ προσαρμοσθοῦν μὲ

— 14 —

τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων περιπλόκων συστημάτων; Τώρα ἠμπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ Οὐρανοῦ Μηχανισμοῦ εἶναι κάτι ποῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συλλάβῃ ἡ ἀνθρώπινος διανόησις, ὅσην καὶ ἂν ἔχη διείσδυσις εἰς τὰ πλέον τολμηρὰ καὶ δύσκολα προβλήματα. Οὐδέποτε ἡ συνεχῆς ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος τῆς μηχανικῆς ἐπιστήμης, ἠμπόρεσε καὶ οὔτε θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀναλύσῃ τὴν ἀφηρημένην ἔννοιαν ποῦ εἰσκλείει ἡ ἀνθρώπινος ὀντότης.

Ἐκ παλαιότερα χρόνια, προχριστιανικὰ καὶ ἀκόμη εἰς ἐποχὰς μεμακρυσμένας, μερικαὶ ὀντότητες ποῦ εἶχον τὴν χάριν νὰ συλλαμβάνουν μηνύματα, χωρὶς νὰ γνωρίζουν πόθεν, ἦσαν γνωστὰ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀγγέλων· διὰ τοῦτο διάφοροι ἰχνογραφήσεις ἐπὶ θρόνων ἐδείκνυον ἀνθρώπινα ὄντα μὲ πτέρυγας. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἐπεκύρωσεν τὰς εἰκόνας αὐτὰς καὶ οὕτω ὅλοι σὰς γνωρίζετε, ὅτι οἱ ἄγγελοι εἶναι ὑπερκόσμιαι ὀντότητες μὲ πτέρυγας. Εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ δὴ σήμερον μὲ τὴν σχετικὴν πρόοδον ποῦ ἔχετε εἰς τινὰς τομεῖς, σᾶς διαβεβαίω, ὅτι οἱ ἄγγελοι δὲν ἔχουν πτέρυγας. Ἐὰν τὰς εἰκόνας αὐτὰς μετέδωσαν εἰς τὸν ἀξέσπτον ἀνθρώπον ἀνώτεραι ἀγγελικαὶ ὀντότητες, ἐγένετο διὰ τὰ ἀποδείξουν ὅτι οἱ ἄγγελοι εἶναι τόσοσιν ταχεῖς εἰς τὰς ἀποστάσεις, ὥς νὰ μὴ ὑπῆρχον αὐταὶ δι' αὐτούς. Εἰς ἕν χιλιοστὸν τοῦ δευτερολέπτου ἠμποροῦν νὰ διασχίσουν τεραστίαις ἐξ Οὐρανοῦ ἀποστάσεις, καὶ νὰ εὑρεθῶν ἔμπροσθέν σας, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεσθε.

Ἄρκετοὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων ἦλθον εἰς τὴν Γῆν σας ὡς ἀπλοὶ ἄνθρωποι, διὰ νὰ γνωρίσουν τὴν ὕλικὴν φύσιν. Καὶ οἱ μὲν καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ, μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἑλαβον θέσιν εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀργότερον πλησίον τοῦ Κυρίου ἐγένοντο μεγάλοι Διδάσκαλοι καὶ Ἄρχηγοί. Ὅσοι δὲ ἐδελέασεν ἡ φύσις καὶ ὀλισθησαν ἐξ αἰτίας τῆς, ἔγιναν μέλη τῆς σκοτεινῆς παρατάξεως. Ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀγγέλων ποῦ δὲν ἐγνώρισαν τὴν Γῆν καὶ ἔμειναν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς πλησίον τοῦ Πατρὸς, εἰ-

ναι τόσοσν Ισχυροί εις σθένος, ώστε και άν μερικοί έξ αυτών μετενσαρκώθουν, δέν πρόκειται νά παρασυρθούν από την παράταξιν του σκότους. Διότι ένίοτε αποστέλλονται εις τόν γήϊνον κόσμον, διά μίαν ή πολλάς αποστολάς, και ούτω γνωρίζουν καλώς τί σημαίνει έλξις της ύλης, την όποιαν προσπερνούν άκινδύως.

“Όταν λοιπόν μία άνακληθεΐσα ψυχή έφθασεν εις τό όριον της προσφοράς της, λαμβάνει την όνομασίαν ‘Αγγελου Φύλακος άδελφής ψυχής εύρισκομένης εις την Γην. ‘Ακόμη και οι Διδάσκαλοι τιμούν τόν τίτλον τουτον του ‘Αγγελου Φύλακος και έχουν υπό την προστασίαν των γηϊνας ψυχάς. Θα ειπω και άλλα περι άγγελων εις άλλο Κεφάλαιον.

Ούδεμία Ούράνιος ψυχή, άνεξαρτήτως της θέσεώς της, στερείται νά ΐδη ψυχήν άδελφικήν εις άνωτέραν κλίμακα. Τουτο σάς τό έξήγησα. “Όταν σεις διά της άγνης προσευχής σας κρούετε την θύραν μας (τό ψυχικόν ούς), ειμεθα υποχρεωμένοι νά άκούσωμεν τί ζητείτε, και άν έχωμεν την δυνατότητα, ενεργοϋμεν ύπερ της έπιθυμίας σας. ‘Εάν όχι και άποτεινεσθε σέ ύψηλότερα Πνεύματα και έχουν αυτά τόν τρόπον νά σάς βοηθήσουν, καλώς είδ’ άλλως θα άναμένετε άλλην εύκαιρίαν, χωρίς νά αποσθοδρομητε εις την πορείαν σας, διότι τότε δέν θα άποκτήσετε την ζήτησιν.

— 4 —

12 - 12 - 1976

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: ‘Αρχίζω από τό Κέντρον Πνευματικής Αϊγλης, διά νά σάς δώσω μίαν σχετικήν εικόνα αυτού. Το Κέντρον τουτο είναι ό Πύργος ‘Ελέγχου, που είναι άπαραίτητος εις τά άεροδρόμιά σας. Ποιον όμως ρόλον παίζει εις τόν Ούρανόν, είναι κάτι τό άφάνταστον και νά τό διανοηθήτε άκόμη. ‘Από εκεί μεταδίδονται όλαι αί κατεϋθύνσεις εις τά ‘Όργανα του Ούρανοϋ με τοσαύτην ά-

κρίθειαν, ὥστε νά μὴν ὑπάρξη σφάλμα τι, πού θά ἠδύνατο νά μετατρέψῃ ὅλην τὴν πορείαν πού ἐπιδιώκει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος κατ' ἐντολὴν τῆς Ἐξουσίας τοῦ Οὐρανοῦ.

Πρῶτον μία γήινος ὄντοτης ἐξετάζεται ἀπὸ τὰ 13 Συμβούλια καὶ ὕστερον ἡ ἐξέτασις αὕτη ἐλέγχεται αὐτοστιγμει ἀπὸ τὸ Κέντρον τοῦ Φωτισμοῦ (Αἴγλης) καὶ διὰ τῶν ἀκτινοβολιῶν μεταδίδεται ἐκεῖ ὅπου προορίζεται ὁ κραδασμὸς τῆς Πνευματικῆς Αἴγλης.

Εἶναι πολὺ περίπλοκον τὸ σύστημα τοῦτο, ἐν τῇ ἀπλότητί του. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων ὀντοτήτων ἐπὶ τῶν περιπλόκων σας ἠλεκτρονικῶν μηχανισμῶν, θά δυνηθῇ ποτὲ νά φθάσῃ κατὰ ἓν ἀπειροελάχιστον ποσοστὸν τὸν μηχανισμόν τοῦτον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ θαύματα τῆς τελειότητος τῆς Οὐρανίας Βασιλείας.

Πλὴν τῶν μεγάλων Διδασκάλων, οὐδεὶς ἄλλος δύναται νά πλησιάσῃ τὸ Κέντρον τοῦτο. Ὅταν λοιπὸν σεῖς λαμβάνετε μηνύματα ἢ κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ, ἀπὸ ἐκεῖ μεταδίδονται. Καὶ ἐπειδὴ τὸ συλλαμβάνον Ὅργανον τῆς Γῆς, πολλακίς ζητεῖ ἐπαφὴν μετὰ διαφόρων ψυχῶν, πού δὲν δύναται νά ὑπεισέλθουν εἰς τὸ Κέντρον τοῦτο, ἀναγκάζεται ὁ Πνευματικὸς Κόσμος νά ὑπάγῃ κατ' ἀνάγκην εἰς ἄλλον θάλαμον ἢ ζητηθεῖσα ψυχὴ καὶ νά συνομιλήσῃ ἀπὸ ἐκεῖ μετὰ τοῦ Δέκτου. Ὅποτε ἡ ψυχὴ μένει ἔκθαμβος πρὸ τοῦ φωτὸς τοῦ θαλάμου τούτου. Φαντάζεσθε τῶρα τί εἶναι τὸ Κέντρον. Διὰ τοῦτο εἵπομεν, ὅταν πρόκειται τὸ Κέντρον σας νά ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ ὁποιασδήποτε ψυχῆς, νά λαμβάνῃ τὴν ἀδειαν ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κέντρον ἀδελφοῦ Πλάτωνος.

Θά ἀναφέρω καὶ ἄλλα δύο Κέντρα ὑψίστης σημασίας: Τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου καὶ ἡ Βουλὴ. Δὲν θά ἐπεκταθῶ ἐπ' αὐτῶν, διότι σὰς εἶναι γνωστά. Ὑπάρχει ἀόρατον νῆμα διοχετεύσεως τοῦ λόγου καὶ ἀπὸ τὰ τρία Κέντρα πού ἀνέφερον μετὰ τῆς Γῆς σας, καὶ εἶναι ἀδιανόητον, ὄχι διὰ τοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι τυφλοὶ νά ἀντιληφθῶν τὴν σπουδαιότητα τῶν θαυμάτων αὐτῶν, ἀλ-

λά δι' αὐτὸν ποῦ ἐνῶ εἶναι σύνδεσμος Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, νὰ μὴ δύναται νὰ συλλάβῃ τὴν τιμὴν ταύτην καὶ νὰ θεωρῆ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὡς ἀπλοῦν Ὀργανον μιᾶς τόσοσιν μεγάλῃς ἀποστολῆς. Νὰ πιστεύῃ, διότι ἔχει πίστιν, καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ τὴν θέσιν ποῦ ἔχει ὡς καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ ἄτομόν του μηνύματα!

Διὰ νὰ φθάσῃ μία ψυχὴ ἐκ τῆς Γῆς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, κατόπιν μικρᾶς διαδικασίας, μεταξὺ ἐγκαταλείψεως τῆς Γῆς καὶ εἰσχωρήσεως τῆς εἰς τὸν Οὐρανόν, θὰ διέλθῃ τὸ Φράγμα τῆς Λήθης διὰ τοὺς κατερχομένους καὶ τῆς Ὑπερμνήμης διὰ τοὺς ἀνερχομένους. Ἔτσι ἡ ψυχὴ, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Οὐρανοῦ, γνωρίζει τὰ πάντα, πλὴν τῶν Μυστηρίων. Ἐχει ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς προϋπάρξεις τῆς, μέχρι καὶ τῆς πλέον ἀσημάντου κινήσεως τῆς, ἵνα θεβαιωθῇ ποῖα ἦσαν τὰ ὑπὲρ καὶ ποῖα τὰ κατὰ τῶν πράξεων τῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἀπορεῖ πῶς δὲν τὰ εἶχε συλλάβῃ προτοῦ ἀποχωρήσει ἀπὸ τὸν γήινον κόσμον, παραμένει μετέωρος, διὰ νὰ συνειδητοποιήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς τὰς εἰκόνας αὐτὰς καὶ ὕστερον νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὸ Κέντρον τῆς Λογοδοσίας. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέραν γνωρίζει ποῦ ὀφείλει νὰ καταταχθῇ. Τὰ περαιτέρω σὰς εἶναι γνωστά.

Ὅταν μία ὁμάς ψυχῶν εὐρίσκεται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον πνευματικῆς γνώσεως, ὁδηγεῖται εἰς κατάλληλον περιοχὴν καὶ ἐκεῖ διδάσκεται ἀπὸ τὸν ὁδηγὸν Διδάσκαλον. Γίνονται ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντᾷ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος. Πάντα ταῦτα δὲν εἶναι διηρημένα εἰς γραφεῖα ἀνορθόδοξα καὶ ἀπατηλά. Ὁ χώρος εἶναι ὁ αὐτός, ἀπέραντος καὶ πολυάριθμος ἀπὸ ψυχάς.

Ἡ τροφὴ τῶν ψυχῶν δὲν ἔχει οὐσίας γήινων στοιχείων· εἶναι ὁ φωτισμὸς, τόσοσιν διὰ τὴν κίνησιν ὅσον καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ πνεύματος.

19 - 12 - 1976

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἀδελφοί, ἀκολουθῶ μίαν σειράν εἰκόνων, τῶν ὁποίων τὰ νοήματα γνωρίζετε ἀπὸ τὰ κείμενα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ὀλίγας εἰκόνας, ποὺ ἴσως νὰ μὴ γνωρίζετε, διότι δὲν μετεδόθησαν.

Ὅπως εἰς ἕξ ὑμῶν ὅταν αἰσθανθῆ ἀδιαθεσίαν καὶ ὄλα στροβιλιζοῦνται εἰς τὰ ὄμματά του καὶ ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῆ διὰ νὰ συνέλθῃ καὶ ἀποκτήσῃ τὰς ὀμαλὰς αἰσθήσεις του, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἀνακληθέντα. Μόλις ἐπανεύρῃ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τὸν ἑαυτὸν του, τοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀντιληφθῆ ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸν Οὐράνιον χῶρον. Κατ' ἀρχὰς διευκολύεται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ προσφιλῆ του πρόσωπα καὶ διερωτᾶται ἐὰν ὄνειρεύεται ἢ ὄχι. Διὰ νὰ φύγῃ ἢ ἐντύπως αὐτὴ ποὺ τοῦ δημιουργεῖ ἄμεσα νοσταλγίαν τοῦ κόσμου ποὺ ἐγκατέλειψε καὶ διὰ νὰ μὴ πικρανθῆ ἐξ αὐτῆς, τότε ἀναγκαστικῶς αἱ εἰκόνας τῆς γῆϊνης ζωῆς του παρουσιάζονται ὡς ὄραματα, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν ὑπάρχουν. Εἶναι δυνατόν εἰς τὸν αἰθέρα νὰ ὑπάρξουν γῆϊνα ἀντικείμενα, κῆποι, ἄνθη καὶ ἄλλα πᾶσι ποὺ τὸν ἐντυπωσιάζουν;

Ἀναφέρω τοῦτο, διὰ νὰ ἐννοήσετε πόσον προνοητικὴ εἶναι ἡ Θεότης διὰ τὸ κάθε πλάσμα τῆς. Δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ εἰς ψυχὰς πολὺ ἀνεπτυγμένας μὲ τὴν σοφίαν τοῦ Οὐρανοῦ. Αἱ τελευταῖαι ἔρχονται ἄμεσα εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν γνωστῶν, φίλων καὶ συγγενῶν των. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὄλα αἱ ὄντοτες εἶναι ἀδελφαί, καὶ καθησυχάζουν. Ὅταν κάπως συνηθίσουν τὸ νέον των περιβάλλον, τότε ἀκολουθοῦν τὴν νέαν διαδικασίαν, ποὺ σᾶς εἶναι γνωστή, διὰ νὰ εὔρουν τὴν θέσιν ποὺ τοὺς ἀρμόζει.

Εἶναι τόσαι αἱ διαφοραὶ τῆς μιᾶς ψυχῆς ἀπὸ τὴν ἄλλην, ὥστε καμμίαν νὰ μὴν εἶναι ὁμοία εἰς τὴν διάπλασιν τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς των ἐμφανίσεως. Ἐδῶ δὲν κρίνονται τόσον ἀπὸ τὰς λεπτομερείας των, ὅσον ἀπὸ

τάς πράξεις των. Αυτό ζυγίζεται. Τά άλλα, ὡς λόγου χάρι ταλέντα κληρονομικά ἢ ὄχι, εἶναι ὑπόθεσις εἰδική. Ἐάν μία ὄντοτης ἠκολούθησεν εἰς τὸν γήινον κόσμον τὴν χημείαν καὶ ἀντὶ νὰ εὐεργετήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ἔβλαψεν, εἰς τὴν ἐπανενσάρκωσίν της δὲν θὰ γίνῃ χημικός. Καὶ ἂν παρουσιασθῇ εὐκαιρία ν' ἀκολουθήσῃ τὸν κλάδον αὐτὸν μὲ ἐπιθυμίαν ζωηράν, δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ. Οἱ Νόμοι οἱ προβλέποντες τὴν σταδιοδρομίαν τῆς νέας ὄντοτητος ποῦ κατέρχεται ἐξ Οὐρανοῦ διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐν καιρῷ εἰς τὸν στίβον τῆς κοινωνίας, εἶναι αὐστηρότατοι.

Νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀναφερθῶ εἰς τοὺς Νόμους. Θὰ μοῦ εἶπητε, ποῖος τοὺς κινεῖ. Εἰς τὴν Γῆν σας ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοὺς Δικαστάς. Εἰς τὸν Οὐρανὸν οἱ Νόμοι ἔχουν ἄλλην ὀνομασίαν, συγκαταλέγονται εἰς τὰς Ἀξίας τοῦ Οὐρανοῦ. Εἶναι αὐτόματοι (δὲν ὑπάρχει θυδεμία σύγκρισις μὲ τὰ κομπιούτερ). Ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τὸν Ὑπέρτατον Ἀρχοντα πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα, διὰ νὰ φθάσῃ κάποτε ὡς ἀξία εἰς τὴν τελειότητα τῆς λάμπσεως του. Εἶπον ἀνθρωπίνου πνεύματος, ἐφ' ὅσον ὄλαι αἱ ψυχαὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐνανθρωπισθοῦν ὡς χονδροειδῆ ζῶα μὲ προέκτασιν τὴν πνευματικὴν καλλιέργειάν των, ἀρχίζοντας μὲ τὴν πονηρίαν, προχωρώντας μὲ τὴν διάκρισιν, τὸν διαχωρισμὸν πολλῶν ἀντικειμένων, καὶ πολὺ ἀργότερον μὲ τὴν ἀρχικὴν εὐφυΐαν, ἐμπνευσμένην ἀνωθεν, διὰ νὰ φθάσουν εἰς χρόνους προοδευτικούς καὶ νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν συνείδησιν. Ἄλλ' ἐδῶ ἔπρεπε νὰ δοκιμασθοῦν, ἵνα ἐξετασθῇ ἐὰν λειτουργῇ καλῶς ἢ ὄχι ἡ συνείδησις των. Δὲν ὑπείσέρχομαι εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ Γῇ.

Ὅταν, λοιπόν, ὁ δημιουργηθεὶς ἀδάμας τοῦ Κυρίου ἦτο τέλειος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὄντοτητός του εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ἐμφάνισιν, ἐσκέφθη ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ ὅτι δὲν ἤρκει ἡ μορφή ἀλλὰ καὶ ἡ οὐσία. Ἔτσι ἔπρεπε

νά ένσαρκωθῆ ἡ όντότης διά νά περάσῃ ἀπό τόν τροχόν τῆς έκλεπτύσεώς της.

Αἱ τέλειαι ψυχαί μόλις ἀνακληθοῦν, ἄμεσα, κατόπιν τῆς γνωστῆς διαδικασίας, εἰσέρχονται εἰς τοὺς Σταθμοὺς ἢ ἀκολουθοῦν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου.

— 6 —

26 - 12 - 1976

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἄς ἀρχίσω σήμερον ἀπὸ τὴν δευτέραν ποιότητα, πού εἶναι ἡ γυναικεία φύσις. Εἰς τοὺς Οὐρανούς δὲν ὑφίσταται τὸ δεύτερον γένος, διότι εἶναι συμπλήρωμα τῆς ποιότητος Α. Αἱ ποιότητες ἔχουν μεταξύ των τὰς ἐλλείψεις πού ἔχει ἡ μία ποιότης ἀπὸ τὴν ἄλλην. Δηλαδή, ποιότης σημαίνει διαχωρισμός θετικῆς καὶ ἀρνητικῆς ἔλξεως.

Ὅταν αἱ δύο ποιότητες φθάσουν εἰς τὸ τέλειον, τότε ἀφομοιοῦνται εἰς ὀλοκληρωτικὴν όντότητα. Ἐάν τὰ δύο φύλα ἐνωθοῦν εἰς τὴν γήϊων ζωὴν δοκιμαστικῶς διά παρακολούθησιν τῶν Οὐρανίων Ἀρχηγῶν, τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι ἔχουν ἐνοποιηθῆ εἰς τὴν αἰωνιότητα. Δυνατὸν τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο φύλων νά φθάσῃ τὸ τέλειον καὶ νά ἀναμένη μέχρις ὅτου φθάσῃ τὸ κάλυμμα ἢ τὸ σκεῦος του, τὸ ὁποῖον νά εἶναι ἄλλη όντότης, πού προσδιώρισεν ὁ Ἄναρχος ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου. Ἄρα ἡ γήϊνος σύντροφος πολὺ σπανίως θά τύχῃ νά εὑρῇ ἐν τῇ Γῆ τὸ σκεῦος της.

Τὰ συνήθη καλύμματα καὶ σκευὴ τῆς γηϊνῆς ζωῆς εἶναι προσωρινά, ἀκριβῶς διά νά παιδευθοῦν εἰς τὸν τομέα τῆς συμπτώσεώς των καὶ νά καλλιεργήσουν ἐντὸς των τὴν εἰκόνα τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως τῆς ἀπαραιτήτου πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς των ἐνοποιήσεως, διά νά τύχουν καὶ νά ἀφομοιώσουν τὸ ἰδανικόν των.

Ἡ γυναίκα, παρὰ τὰ ὅσα λέγουν εἰς τὸν κόσμον

σας οί ειδικοί, λανθάνουν. Ἡ γυνή παρέδωσεν εἰς τὴν Οἰκουμένην τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἅρα ἔχει ὑψηλὸν προορισμὸν, τὸν ὁποῖον προσεπάθησαν, λόγω τῆς φύσεώς της, νὰ τὴν παραπλανήσουν ἄνδρες κακῆς φύσεως καὶ ὡς εὐθραυστος ὕαλος νὰ περιπέσῃ, διὰ τῆς πειθοῦς τῶν κακοβούλων, εἰς τὴν ὁδὸν πολλακίς τῆς ἀπωλείας της. Διὰ τοῦτο ὡς μέσον ἡ γυνή ἔχει ἐλαφρυντικά, ὅταν μάλιστα συνέρχεται καὶ ἀπὸ τὸν θόρυβον ποῦ ἦτο θυθισμένη, ἀποτινάσσει αὐτὸν καὶ μεταβάλλεται εἰς χαρκτηῖρα εὐθὺν καὶ συναισθηματικόν, ἀκολουθώντας τὸν Κύριον, ἀφοσιωμένη καὶ πανευτυχῆς, διότι ἀπηλλάγη ἀπὸ τὴν ἔλξιν τῆς γηϊνῆς ἀνταρσίας, ποῦ ἐπηρέασε τὸ πνεῦμα της, χωρὶς ἡ ἰδία νὰ γνωρίζῃ διατί παραστράτησε, καὶ ἐν τῇ μεταστροφῇ της τὴν ἠλκυσεν τὸ καθαρὸν καὶ ἱερὸν φῶς, τὸ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἐκπεμπόμενον.

Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τὸ Β' φύλον, ὡς ὀνομάζετε τὴν γυναίκα, παίζει ἄλλον ρόλον, τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατυπώσω ἐν λεπτομερείᾳ. Ἄρα εἶναι ἀποφαιτητος εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ζωῆς, ἦτοι τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τοῦ Θανάτου της.

Ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου εἶναι περιστοιχισμένη ἀπὸ πολλὰς γυναικείας μορφάς, τὰς ὁποίας ἔχει ὡς συνοδούς. Ἡ γυναίκα ὄχι μόνον δὲν εἶναι ὑποδεστέρα τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' εἰς τινὰ σημεῖα ἀνεδείχθη ἀξία τῆς ἀποστολῆς της. Ὅταν μία γυνή ἀφομοιώσῃ τὴν λέξιν «Ἀγάπη», ὄχι διὰ τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ διὰ τῆς καρδίας, κερδίζει τὴν ἀνύψωσίν της ἐκ τῆς Γῆς, καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς κατέχει θέσιν ἐπίλεκτον. Ἄρα, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἡ γυναίκα εἶναι κρυφὸς θησαυρὸς, ὅταν γνωρίσετε τὴν ἀξίαν του· καὶ ὅταν παραστρατήσῃ ὁ θησαυρὸς αὐτός, γίνεται ἄνθραξ καὶ ἐπιφέρει τὴν καταστροφὴν.

Ὅλα, φίλοι μου, ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐκπαιδεύσεως ποῦ λαμβάνει ἡ γυναίκα εἰς τὴν Γῆν σας. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἡ ἐκπαίδευσίς της εἶναι διάφορος, καὶ μάλιστα προσφάτως ἔχουν διαδραματήσῃ μέγαν ρόλον, ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν των ἐν τῇ Γῇ. Δὲν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμέ-

νον νά σᾶς εἶπω ἔστω καί ὀλίγας πτυχᾶς τοῦ μεγάλου ἔργου ποῦ προσέφερον εἰς τήν ἀνθρωπότητα. Ἐδῶ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς μεγάλας τελετάς καί δέν ὑφίσταται ἀνάγκη διὰ τοῦ λόγου νά ἀποκτήσουν θείας Γνώσεις, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς καρδίας των, μέσω τῆς διαισθήσεως, συλλαμβάνουν τὸ μεγαλύτερον νόημα τῆς σοφίας, τὴν «Ἀγάπην».

— 7 —

2 - 1 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Σήμερον θά ὁμιλήσω, ὅπως ἀνέφερον, ἐπὶ τῶν Ἀγγέλων Φυλάκων.

Αἱ περισσότεραι τῶν ἀνακληθειῶν ψυχῶν ἀκολουθοῦνται καί ὀδηγοῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους των Φύλακας. Ποῖοι εἶναι οἱ Ἀγγελοι αὐτοί, ἐξηγῶ. Εἶναι Πνεύματα τὰ ὁποῖα ἔχουν λάβει ἐντολήν νά ξεναγωγοῦν τὰ πρόσφατα ἐκ τῆς Γῆς ἀνερχόμενα ἀνθρώπινα πνεύματα. Δηλαδή, ἡ ἐντολή αὕτη δίδεται διὰ νά συνηθίσουν εἰς τὴν νέαν των ἐν τῷ Οὐρανῷ ἀποστολικὴν ἐνέργειαν, χωρὶς νά κατέχουν μεγάλας θέσεις, ἀλλὰ μόνον ὡς ἄκακα ἀρνία νά προσαρμοσθοῦν εἰς τὴν καθοδήγησιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἑνὸς ποιμένος.

Ἐὰν εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀγγέλων δέν κατορθῶσει νά συνετίσῃ τὸ πνεῦμα ποῦ ἀνέλαβεν, ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου Ἀγγέλου. Οἱ Ἀγγελοι ποῦ ἀνέφερον εἶναι ἀρχαριοὶ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πλέον ἱκανοί, ποῦ ἀναλαμβάνουν πνεύματα δύστροπα καὶ μὴ τιθασειόμενα εὐκόλως. Ὅσα ὅμως εἶναι ἀντίθετα πρὸς τοὺς Νόμους μας, ἀφήνονται ἐλεύθερα καὶ δυνατὸν νά ἐλκυσθοῦν ἀπὸ τὴν ἀντίθετον Παράταξιν, ἢ νά συνετισθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ νά πειθαρχήσουν. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται κλιμακωτά.

Τὰ ἁμαρτήσαντα πολὺ πνεύματα, ποῦ δέν εἶχον οἶκτον διὰ τοὺς συναθρώπους των, πηγαίνουν ἀπ' εὐθείας

— 23 —

εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Πονηροῦ καὶ ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐπεμβαινῶν ἐκεῖ ὅπου δὲν τὰ σπέρνουν, ἀκριβῶς διὰ νὰ φέρουν σύγχισιν εἰς τὰς ἐπικοινωνίας τῶν διαφορῶν Κέντρων ἐν τῇ Γῆ. Μανθάνουν εὐκολώτερα τὰ «κόλπα» τοῦ Πονηροῦ, μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς τὸ ἀδιέξοδον καὶ γίνουιν ράκη, ὅποτε εἰς χρόνον Χ μετανοοῦν καὶ ἐκλιπαροῦν τὴν Θεότητα νὰ τὰ ἐλεήσῃ. Τὰ πνεύματα αὐτὰ θὰ ἀκολουθήσουν διαδικασίαν διδασκαλιῶν, ἀνάλογον, ἀναμένοντας τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὴν Γῆν, διὰ νὰ δοκιμασθοῦν.

Ὅταν μία γήινος ὄντοτης ἔχῃ ἀποστολὴν ἐξ Οὐρανοῦ, ὁ Ἄγγελός της Φύλαξ εἶναι εἰς ἓκ τῶν Μεγάλων Διδασκάλων. Πολλάκις ὑπάρχουν ἄνθρωποι μὲ καλὰς προθέσεις, οἱ ὅποιοι ἔχουν, ἀναλόγως τοῦ σθένους των, 2, 3, 4 Ἄγγελους Φύλακας, ἵνα μὴ ἐκφύγουν ἐξ ἀδυναμίας τοῦ ψυχικοῦ των σθένους καὶ περιπέσουν εἰς τὴν ἄβυσσον. Ὅποτε οἱ Ἄγγελοι των Φύλακες εἶναι ἰσχυρὰ Πνεύματα, ὄχι ὅμως Διδάσκαλοι - Ἀρχηγοί. Σκέτοι μόνον διδάσκαλοι ὑπάρχουν, ποὺ ἐκπαιδεύονται διὰ νὰ γίνουιν κάποτε στυλοβάται τοῦ Λόγου πρὸς τὰς ψυχάς.

Ἄγγελοι Φύλακες ὡς ὁ Πλάτων, Ἀριστοτέλης κλπ., πολὺ σπανίως ἔχουν νὰ προστατεύσουν πολλὰς ψυχάς· δὲν ἐννοῶ ὅτι μειοῦται τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς μίαν καθορισμένην ψυχὴν ἐν τῷ Κόσμῳ σας, ποὺ ἀποτελεῖ μυστικὴν ἐνέργειαν καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Αἱ γυναικεῖαι μορφαὶ γίνονται ὀδηγήτριαι· παίζουιν τὸν ρόλον τῆς προαγγελικῆς ἐπεμβάσεως. Αἱ μορφαὶ αὗται ἔχουν ἰδιαιτέραν θέσιν πλησίον τῆς Θεομήτορος. Τὸ ἔργον των εἶναι πολλάκις σκληρὸν καὶ ἐπίπονον, πάντα ὅμως φέρουν αὐτὸ εἰς πέρας.

Αὐτὰ διὰ τοὺς Ἄγγελους Φύλακας. Ὑπάρχει καὶ ἄλλη προστασία διὰ τοὺς ὀλίγους τῆς Γῆς ἀπεσταλμένους, εἴτε εἶναι διὰ μικρὸν ἢ μεγάλον σκοπόν. Ἡ προστασία αὕτη εἶναι τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας, ποὺ ὅλοι ὑποκύπτουιν εἰς τὰ κελεύσματά του. Ὅταν τὸ Φῶς τοῦτο

δοθῆ ὡς ὀδηγὸς ἐκ τοῦ Κυρίου εἰς τινὰ, αἱ ἀκτινοβολίαι τοῦ λαμβάνουον ἔντασιν πολὺ μεγαλυτέραν τοῦ συνήθους καὶ ἀποκρυσταλλώνει τὰ νοήματα εἰς τὸ πνεῦμα ποῦ κλίνει πρὸς τὴν πίστιν καὶ ἀποδέχεται αὐτὰ ὡς στοιχεῖα ἀπαραίτητα τῆς ψυχικῆς του ἐπιμορφώσεως.

Ἄλλοι Ἄγγελοι ὑπηρετοῦν, ὡς ἀόρατοι, τὸν Ἄναρχον. Ἄλλοι εἶναι ἀοιδοί, μουσικοί, φρουροί κλπ. Εἶναι πάντως μία ποικιλία Ἄγγέλων οἱ ὅποιοι διαδραματίζουν μέγαν ρόλον εἰς τὸν Οὐράνιον θόλον. Ἄγγελοι στρατηγοί, ἐμπνευσταί, καθοδηγηταί, ἀγγελιαφόροι, καὶ ἄπειροι ἄλλοι εἰς τὰς εἰδικότητάς των.

Τὸ Σύμπαν εἶναι μεστὸν ἀπὸ ἐνεργείας τῶν δύο Παρατάξεων. Πέραν τῶν πάντων ἡ Δύναμις εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή, ἥτις θὰ φέρῃ ἐν τῷ ἀπωτέρῳ μέλλοντι τὴν εἰκόνα τῆς ἐπιδιώξεώς της ἐκεῖ ὅπου προσδιώρισε τὸν σκοπὸν της.

Εἶναι τόσα τὰ τοῦ Οὐρανοῦ, ποῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ συλλάβετε ἔστω καὶ ἂν ἐπὶ ἔτη καθημερινῶς σᾶς μετέδιδον τὰ ὅσα ἐπιτρέπονται.

— 8 —

9 - 1 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ὁμίλησα περὶ Ἄγγέλων Φυλάκων καὶ ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι, ἔχοντας ὁ Ἄγγελος Φύλαξ ὑπὸ τὴν προστασίαν του 3 — 4 ὀντότητας καὶ ἂν μία ἐξ αὐτῶν ἐξεπνευσεν, ἐνῶ δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα της, οἱ ἱατροί σας διαγνώνουν ὅτι ὁ ἀσθενὴς εἶναι νεκρός. Ὁ Ἄγγελος Φύλαξ συλλαμβάνει τὴν ψυχὴν καὶ τὴν μεταφέρει εἰς τὸν κλωθὸν της. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἀρχίζει ἡ καρδιά νὰ πάλλῃ ὡς ἐκ θαύματος καὶ ἐκπλήσσονται οἱ ἱατροί σας καὶ λέγουν τὴν ἐπανεμφύχωσιν «νεκροφάνειαν».

Ἄλλη παρεμφερὴς περίπτωσις εἶναι ὅταν οἱ ἱατροὶ ἐνῶ βλέπουν ὅτι τὸ σῶμα εἶναι νεκρὸν, ὠθοῦνται ἀπὸ

κάποιαν άόρατον χείρα και γίνεται μάλαξις τής καρδιάς ή μεταχειρίζονται ειδικήν ένεσιν υπέρ του παλμού τής καρδιάς, όποτε συγχάιρουν τόν Ιατρόν όστις ένήργησεν έγκάιρως προτού τó σώμα άπωλέση τήν κανονικήν αύτου θερμότητα. Ίδού πώς έπεμβαίνει ή θεία δύναμις και ένεργεί, χωρίς ούδεις εκ των παρευρισκομένων να σκεφθή ότι κάτι άλλο συνέβη άνεξήγητον.

Όταν ό Ιατρός πιστεύει ή δέν πιστεύει εις τας Δυνάμεις μας, λέγει εις τά πρόσωπα του στενού περιβάλλοντος του άσθενούς: «Η ζωή του κρέμεται επί μιας κλωστής και μόνον ό Θεός ήμπορεί να τόν σώση». Έν τή άπιστία του, όμολογεί τήν άλήθειαν.

Άς άναφερθώ τώρα εις κάτι άλλο, επί των Ιδανικών. Δηλαδή δύο έτεροφυλή άτομα που συνδέονται δι' άρρήκτου ιερού δεσμού. Τοúτο ύπάγεται εις σπανιωπάτας περιπτώσεις. Έάν τó εν εκ των δύο φύλων άνακληθής, θά άναμένη εις τούς Ούρανούς τó έτερόν του ήμιου. Είς τινας περιπτώσεις, δυνατόν και τά δύο φύλα να άνακληθούν συγχρόνως, τούτο όμως δέν είναι άπόλυτον. Ό έρωσ και ή συνήθεια του ζεύγους δίδει εις αυτά τήν έντύπωσιν, ότι τó εν έπλάσθη διά τó άλλο. Ό Πνευματικός Κόσμος δέν έχει δώσει πλήρη εξήγησιν επί αύτου του σημείου, άκριβώς διά τόν λόγον να μη παρατηρήση τó ζεύγος μίαν τοιαύτην περίπτωσιν, προς θλάσθην αύτων που σχολιάζουν τó γεγονός τούτο. Η μεγάλη πλειονοψηφία των λαών, εις τας ένώσεις των δέν συνειδητοποιούν τó προσωπικόν των Ιδανικών. Η έρωτική ένωσις, όταν εύρίσκη προσκόμματα φουντώνει, και δυνατόν εις τó άδιέξοδόν της να άπωλέση τήν όρθήν της κρίσιν και τó ζεύγος ή εις εκ των δύο να αυτοκτονήσ. Ό έρωσ εκμηδενίζει ή άγάπη των τρυφερών καρδιών με άμοιβαίαν κατανόησιν μόνον άνυψώνει τά άτομα και άγνωποιεί εις αυτά τόν έρωτα.

Είναι δυσκολώτατον, εις όποιονδήποτε άνθρωπον, είτε είναι άνδρας ή γυνή, να γνωρίσουν τó Ιδανικόν των. Μόνον όταν τó θελήσ η Πνευματικός Κόσμος, από τήν

ἄποψιν τοῦ σκοποῦ του λέγω, τότε δύναται νὰ εὔρη τρῶ-
πον καὶ νὰ ἔλξη τὰ δύο ἑτερόφυλα καὶ νὰ γνωρίσῃ εἰς
αὐτὰ ἐν μυστικότητι τὸ ἰδανικόν των, διὰ νὰ τὰ καθοδη-
γήσῃ εἰς σημεῖον τι, τὸ ὁποῖον ἐνομάζεται «νεκρόν», ἀ-
νήκον εἰς τὴν Ἀνωπαρξίαν (δηλ. τὸ Θεῖον), καὶ ἐξ αὐτοῦ
τοῦ σημείου νὰ συνειδητοποιηθῇ εἰς τὰ δύο ἄτομα ἢ ὑ-
παρξία τῆς ζωῆς, διὰ νὰ λάβουν τὰ μέτρα των καὶ συν-
τελέσουν εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἐντότητός των καὶ
πέραν τοῦ θανάτου, ἦτοι εἰς τὴν νέαν ἀθάνατον ζωὴν τοῦ
Οὐρανοῦ.

Ἐὰν ὁ Α. ἔχει ὅλα τὰ προσόντα διὰ νὰ τύχῃ τὸ ἰδα-
νικόν του εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, θὰ ἀναμένῃ μέχρις ὅτου τὸ
καθορισμένον δι' αὐτὸν κάλυμμα φθάσῃ τὰ αὐτὰ προ-
σόντα τοῦ Α. καὶ ὁλοκληρωθῶν. Εἰς τὴν εἰκόνα αὐτὴν
προσθέτω καὶ τὴν ἀντίθετον ἄποψιν. Ἡ Β. ὄντως νὰ ἀ-
νέλθῃ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ νὰ ἀναμένῃ τὴν Α.

— 9 —

16 - 1 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Πολλὰς φορές ἀκοῦτε ἐκ τοῦ Πνευματι-
κοῦ Κόσμου ὅτι ὁ τάδε εὑρίσκεται ὡς πνεῦμα εἰς κατώ-
τερον στρώμα ἀπὸ τὸν δεῖνα. Βεβαίως, ἔχετε λάβῃ μίαν
εἰκόνα, ἀλλὰ τί σημαίνουν τὰ «στρώματα» οὐδεὶς σὰς ἔ-
χει δώσει νὰ τὰ ἀντιληφθῆτε, ἀκριβῶς διὰ νὰ μὴ ἐμπλε-
χθῆτε μεταξὺ πολλῶν εἰκόνων καὶ νὰ μὴ δυνηθῆτε νὰ
συγκρατήσετε τὰ κυριώτερα σημεῖα ποὺ ὀφείλετε νὰ
γνωρίζετε. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν θὰ κάνω μίαν μικρὰν
παραβολήν.

Εὑρίσκεσθε εἰς μίαν μεγαλοῦπολιν καὶ εἰς τὸ κεν-
τρικόν σημεῖον τῆς πλατείας βλέπετε πλῆθος κόσμου.
Ἄλλοι ἔρχονται καὶ ἄλλοι ἐπιστρέφουν. Ἐντὸς τοῦ
κυκεῶνος αὐτοῦ ὑπάρχουν πλούσιοι, πτωχοί, ἀγαθοί,
στριμμένοι, καλοί, κακοί κλπ. Διάκριση δὲν κάνετε, διό-
τι θὰ ἀπατηθῆτε. Ἐκ πρώτης ὄψεως, ὅμως, σεῖς τοὺς

τοποθετείτε κατά την φαντασίαν σας, εἰς τὴν χορείαν πού τοὺς κατατάξατε. Ὁλος αὐτὸς ὁ κόσμος εἶναι ἐλεύθερος νὰ πηγαινοέρχεται ἀδιαφορώντας τὸ πῶς σεῖς τὸν ἀντιλαμβάνεσθε. Ἐὰν ἠθέλατε νὰ τοὺς διαχωρίσετε εἰς διαφόρους καταστάσεις, θὰ ἐκερδίζατε τὸ ἔπαθλον; Ὁχι, θεβαίως, διότι ὅλοι εἶναι τέκνα τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς. Μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι οἱ πλοῦσιοι συγκεντροῦνται μὲ τοὺς πλουσίους, οἱ πτωχοὶ μὲ τοὺς πτωχοὺς, οἱ πεπαιδευμένοι μὲ τοὺς ἐγγραμμάτους, οἱ ἄξεστοι μὲ τοὺς ἀξέστους κ.ο.κ.

Ἡ πλατεῖα πού ἀνέφερον ἔχει καὶ τὸ ἀντίκρουσμά της εἰς τὸν Οὐρανόν, ὅστις εἶναι ἀτελεῦτης. Ἐκεῖ λοιπὸν ὑπάρχουν διάφορα πνεύματα, τὰ ὁποῖα δὲν διαχωρίζω εἰς κατηγορίας, ὡς γίνεται εἰς τὴν Γῆν σας, ἀλλὰ ὡς ποιότητος καλὰς ἢ θλαθεράς. Συμβαίνει, λοιπὸν, νὰ εἶναι ὅλα τὰ πνεύματα ἐλεύθερα. Στρῶματα δὲν ὑπάρχουν, διὰ νὰ εἶναι τὰ μὲν μακριὰ τῶν ἄλλων.

Ἐπειδὴ σᾶς ἐδόθη εἰς τὰς ἐπικοινωνίας ἡ λέξις «στρῶμα», ὀφείλω νὰ ἐξηγήσω, ὅτι εἰς κάθε κατηγορίαν πού ἀνήκει ἓνα πνεῦμα, αὐτὸ ὀνομάζεται «στρῶμα». Δηλαδή, ἐὰν εἶναι τὸ Α πνεῦμα φωτεινότερον τοῦ Β, διασταυροῦνται, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτὸς πού ἔχει τὸ Α, τὸ Β πνεῦμα δὲν τὸ πλησιάζει. Ἐὰν ὁμως τὸ Β πνεῦμα ἔχει τὴν ἀνάγκην τοῦ Α, ἀρκεῖ νὰ τὸ σκεφθῆ καὶ τότε τὸ ἰσχυρότερον εἰς φωτισμὸν πλησιάζει τὸ ἀσθενέστερον.

Μὴ νομίζετε ὅτι ὁ Οὐρανὸς εἶναι μόνον διὰ τοὺς ὀλίγους ἐκλεκτοὺς. Εἰς ἐκ τῶν πάλαι ποτὲ ἐκλεκτῶν Πνευμάτων ἦτο ὁ Μωϋσῆς, καὶ παρ' ὅλην τὴν ἐκλεκτικότητά του παρέμεινε μονήρης ἐπὶ αἰῶνας, διότι διέπραξε καὶ σφάλματα, ὡς γνωρίζετε ἐκ τῶν κειμένων σας. Ὡς ἐκλεκτὸς ἔχει ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ψυχῆς του, μέχρις ὅτου ἔφθασεν ἡ στιγμή νὰ ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς θλίψεως.

Ἄρα, τὸ στρῶμα ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς διαφορᾶς τῆς μιᾶς ψυχῆς ἀπὸ τὴν ἄλλην καὶ ὅταν λέμε ἀνέρχεται ἡ

τάδε ψυχή πρὸς τὴν δεῖνα, τοῦτο σημαίνει, ἀποδέχεται ἢ πλεον ἀγαθὴ ψυχή τὴν κατωτέραν τῆς, πλησιάζουσα αὐτὴν καὶ ὄχι ἢ κατωτέρα πρὸς τὴν ἀνωτέραν. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ὕψος καὶ θάθος, αὐτὰ τὰ δύο εἶναι ἔννοια πού εἰσκληθῶνται εἰς τὴν κάθε ὄντοτητα.

“Ὅταν εἰς τὴν Γῆν σας εἰς ἀνέλθη τὴν κλίμακα τῆς Γνώσεως, δὲν ἔπεται ὅτι πράγματι ἀνῆλθεν κλίμακα τινά. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θέλετε νὰ ἀποδείξετε ὅτι ὁ περὶ οὗ γίνεται λόγος, ἐπλούτισε τὰς γνώσεις, ἀδιάφορον ἔάν αὐταὶ εἶναι κεναὶ νοημάτων.” Ἐδῶ ὅμως ἀλλάζουν τὰ πάντα. “Ὅσων εἰς τὸν πλοῦτον τῆς γνώσεώς των δὲν συμπεριλαμβάνεται ὁ ἀνθρωπισμὸς ὡς ἐφαρμοσθεὶς ἐν τῇ πράξει τῆς γήινης ζωῆς των, αἱ γνώσεις δὲν ἔχουν ἀντίκρουσμα εἶναι κίβδηλα νομίσματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν πέραση εἰς τὸν Οὐρανόν, ἐνῶ εἰς τὴν Γῆν σας συμβαίνει τὸ ἀντίθετον, ὅταν τὰ νομίσματα ταῦτα εἶναι λίαν ἐπιτυχημένα εἰς τὴν ἔκδοσίν των.

Ἴδου μερικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν δύο Κόσμων, τοῦ Γῆνιου καὶ τοῦ Οὐρανίου.

— 10 —

23 - 1 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἀγαπητοί μου, ὡς ἀφηγήτρια τῆς Οὐρανίου ζωῆς, ἀναφέρομαι εἰς τὰ ὅσα ἔχω τὸ ἐλεύθερον νὰ μεταδίδω. Βεβαίως, τὰ ὅσα συμβαίνουν ἐδῶ εἶναι πολλά, ἐφ' ὅσον γνωρίζετε ὅτι ἢ κάθε ὄντοτης εἶναι καὶ ἕνας διάφορος κόσμος ἀπὸ τὴν ἄλλην ὄντοτητα. Ἐὰν ἔχετε κατανοήσει τὰς διαδικασίας, τὰς ποιότητας τῶν ὄντοτήτων, τὰ Συμβούλιά μας, τὰς ἀποφάσεις μας, καὶ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ὅλα αὐτὰ ἔχουν κάποιον σκοπὸν, πού εἰς αὐτὸν ἀποβλέπει ἡ Θεότης, τότε μὴ σχολιάζετε τὰ τοῦ Θεοῦ, ὅστις σὰς ἐδημιούργησεν οὐχὶ διὰ νὰ ἀπολαμβάνετε τὰ γήινα καὶ μόνον ἀγαθὰ, ἀλλὰ διὰ τοῦ πνεύματός σας νὰ συλλαμβάνετε μέρος τουλάχιστον

τοῦ σκοποῦ σας δι' ὃν ἐπλάσθητε, διὰ νὰ ἀποτελέσετε εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον τὸν ἀδάμαντα τῆς Δημιουργίας του. Ὁμίλησα διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, τὸν αἰθέρα, δὲν ὑφίσταται παρελθὸν καὶ μέλλον, ἀλλὰ ἐνέργεια συνειδητοποιημένη τοῦ Οὐρανοῦ Φωτός.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θαραῖνουν ἀπὸ τὰ σφάλματά των, ἢ στιγμὴ τοὺς εἶναι αἰῶν' δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἄγχος των ἐπαυξάνει καὶ πολλὰς φορές τοὺς καταρρακῶνει τόσο, ὥστε συνεχῶς νὰ ζητοῦν τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου.

Ὅπως ἡ Πολιτεία σας δὲν πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐπεμβαίῃ εἰς τὸν Δικαστικὸν Κλάδον, ὅστις ἐνίστε παρανομεί, εἰς τὸν Οὐρανὸν ὁ Κύριος δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰς πασχούσας ἐκ τοῦ ἄγχους των ψυχάς, αἱ ὁποῖαι ὑπάγονται εἰς τὰς κρίσεις τῶν Νόμων Του· εἶναι δὲ κατὰ τὰς ἀποφάσεις των ἀδέκαστοι καὶ δικαιοτάτοι, ὡς Ἀξία τῆς Θείας του Ἐνεργείας. Οἱ Νόμοι δὲν ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ Πνεύματα ἀνθρώπινα· εἶναι αὐτόματοι καὶ ζυγίζουσι τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ κάθε ἀνακληθείσης ὀντότητος.

Ὁ μηχανισμὸς τῆς ὅλης Λευκῆς Πολιτείας μας εἶναι ἀπλούστατος δι' ἡμᾶς, περίπλοκος ὅμως δι' ἐσᾶς, ἐὰν ἡδυνάμην νὰ μεταδώσω ἔστω καὶ μικρὸν μέρος αὐτοῦ. Μὲ τὴν ταχύτητα πού κυλοῦν αἱ ἐργασίαι μας, δὲν ὑφίσταται ἀνωμαλία εἰς οὐδὲν τμήμα τῆς Πολιτείας μας, ἐνῶ εἰς τὸν κόσμον σας κωλυσιεργοῦν οἱ πάντες λόγῳ τοῦ παγκοσμίου κατεστημένου.

Αἱ ψυχαὶ πού εὐρίσκονται εἰς καλὰς θέσεις, καθ' ὁμάδας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Διδάσκαλον, ὅστις δυνατὸν νὰ εἶναι τελείως ἄγνωστος, ἐπισκέπτονται τὴν ἄχωρον ὅς εἶπω τοποθεσίαν ὅπου διδάσκονται τὰ ἐντὸς τοῦ προγράμματος τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἀναφερόμενα. Ἡ διδασκαλία γίνεται διὰ μέσου τοῦ φωτισμοῦ εἰς σχήματα φωτεινὰ τῆς γεωμετρίας, ὥστε νὰ μετατρέπωνται εἰς νοήματα ἀποδεκτὰ εἰς διδασκόμενα πνεύματα. Ἐπιτρέπονται αἱ ἐρωτήσεις καὶ ἐπερωτήσεις, ὥστε ἡ στιγμὴ τῆς διδασκαλίας νὰ εἶναι προσιτὴ καὶ ἀποδοτικὴ.

Σεῖς εἰς τὴν Γῆν σας ἐμπνέεσθε κακέκτυπες εἰκόνες τοῦ Οὐρανοῦ, διότι ἐν τῇ ἀτελείᾳ τοῦ πνεύματός σας, δὲν σᾶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμόσετε ἐν τῇ πράξει τὸ τέλειον, λόγῳ τῆς παρεμβάσεως τοῦ συμφέροντος.

— 11 —

30 - 1 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἀναγνωρίζετε, ἀδελφοί μου, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Φῶς. "Ὅσοι δὲν τὸ παραδέχονται παραμένουν εἰς τὸ σκότος. Διὰ τοῦ φωτός βλέπετε ὅ,τι δὲν ἐβλέπατε. Ἄρα τὸ φῶς εἶναι ὁδηγὸς καὶ αὐτὸ σᾶς ὁδηγεῖ ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ὅσα δὲν γνωρίζετε, ἀφοῦ τὰ βλέπετε. Φῶς καὶ ἀκτινοβολία τοῦ Λόγου σᾶς δίδουν εἰκόνας τῆς Οὐρανοῦ ζωῆς.

Διὰ νὰ μὴ σκοντάψετε εἰς τὰ εἴημάτά σας, διότι καθ' ὁδὸν ὑπάρχουν ἐμπόδια πνευματικά, ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ κρατῶ τὸν φανὸν τοῦ θείου φωτισμοῦ καὶ νὰ προπορεύομαι, ἐνῶ σεῖς νὰ μὲ ἀκολουθῆτε, θασιζόμενοι εἰς τὸν λόγον μου, ἐφ' ὅσον δὲν βλέπετε τὰς εἰκόνας, ἀφοῦ ὁ λόγος εἶναι τὸ πᾶν. Ἐκ τῶν εἰκόνων δὲν εἴσθε εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῆτε τί γίνεται, ὅταν στερηθῆτε τὸν λόγον.

"Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐφθασεν μία ψυχὴ ἐκ τῆς Γῆς σας, ἐγκαταλείπουσα τὰ γῆϊνα. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἀντιλαμβάνεται τί ἔχει συμβεῖν καὶ ἐὰν ἔπασχεν ἀπὸ πόνους, οὐτοι ἐξαλείφονται καὶ ἡ ψυχὴ ἀπορεῖ πῶς συνέβη τοῦτο. Ὅλιγον κατ' ὀλίγον συνέρχεται· ἀκούει ὀμιλίας ὡς ἐὰν ἦρχοντο ἀπὸ μακρυῆν περιοχῆν. Ἀναγνωρίζει τὴν φωνὴν προσφιλῶν τῆς προσώπων, ἀλλὰ δὲν τὰ βλέπει. Τί τότε τὴν συγκινεῖ, ἡ εἰκὼν ἢ ὁ λόγος; Ἴδου διατὶ εἶπον, ὅτι ὁ Λόγος εἶναι ἐν Ἀρχῇ... Μόλις ἡ νεοελθοῦσα ψυχὴ, διὰ τοῦ τρίτου ὀφθαλμοῦ ἴδῃ τὰ πνεύματα πού τὴν περιστοιχίζουν, ἀναπεροῦται τὸ ἠθικόν τῆς, χαίρει ἀνάλογα μὲ τὴν ἀρέσκειαν πού εἶχεν μὲ τὰ ἐν τῇ Γῇ πρόσωπα καὶ νῦν πνεύματα. Ἄλλ' ἀκόμη ἔχει τὴν νοσταλγίαν τῆς

— 31 —

γηϊνης ζωής, διότι αναπολεί το παρελθόν και λησμονεί ότι αυτό ήτο μία φευγαλέα εικών. Ἐξαρτᾶται, λοιπόν, ἀπὸ τὸ σθένος τῆς ψυχῆς νὰ ἐπιβάλη εἰς ἑαυτὴν τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος.

Ἀργότερον θὰ ἔχη ἡ ψυχὴ αὕτη τὸ ἐλεύθερον νὰ ἐπισκέπτεται ἰδικὰ τῆς πρόσωπα εἰς τὴν Γῆν, χωρὶς νὰ γίνεταί ἀντιληπτὴ ἀπὸ τοὺς πέριξ. Μερικὰς φορὰς ἐπεμβαίνει εἰς τὰς συνομιλίαις των, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ὀρθὴν γνώμην. Ἀλλὰ τὰ ὄψα τῶν ἄλλων παριστοιμένων δὲν συλλαμβάνουν τὰς δονήσεις τοῦ ἤχου τῆς, καὶ τότε θλίβεται, ἀλλ' εὐτυχῶς ἔχει πλησίον τῆς τὸν "Ἀγγελὸν τῆς Φύλακα, ὁ ὁποῖος μὲ γαλήνιον τρόπον τὴν ἀποτρέπει νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς συνομιλίαις τῶν γηϊνῶν. Ἐὰν ἡ ψυχὴ αὕτη ἀπογοητευθῆ ἐκ τῆς ὄλης καταστάσεώς τῆς, τότε διὰ νὰ τὴν καθησυχάσουν προκαλοῦν τὸ ὄνειρον, καὶ ὁ ἐν τῇ Γῇ συγγειῆς ἢ φίλος βλέπει τὴν ψυχὴν εἰς στάσιν συγχίσεώς τῆς, χωρὶς τοῦτο νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν ψυχὴν, παρὰ μόνον τὸν ὄνειρευόμενον. Αἱ ψυχὰ ὅπως καὶ νὰ ἐμφανισθοῦν, δὲν ὑφίσταται λόγος οἱ ἰδικοὶ των ἀνθρωποὶ νὰ ἀνησχοῦν.

Διὰ νὰ τῆς διασκεδάσουν τὴν θλίψιν τῆς, ἀπὸ πολλὰς αἰτίας ἀπορρεούσας ἐκ τῆς Γῆς, τὴν μεταφέρουν εἰς σημεῖον τι, ὅπου ἡ φαντασίᾳ τῆς βλέπει τοπία ἢ ἄλλα ποθητὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν ὑπάρχουν. Ἐὰν κατὰ σύμπτωσιν (ποῦ δὲν εἶναι σύμπτωσις) μεσάζον τι συνδεθῆ μετ' αὐτῆς, τότε αὕτη μεταδίδει τὸν κόσμον ποῦ βλέπει, χωρὶς τὸ μεσάζον νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐλέγξῃ τὰς εἰκόνας, τὰς ὁποῖας μεταφέρει ὡς νὰ εἶναι ὑπαρκταί.

Εἶναι πολὺ μεγάλο τὸ ἔργον μας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἦθελον νὰ ἀναφέρω μίαν πτυχὴν προσωπικῆς μου ἐμπειρίας, ὅταν ἐγκατέλειψα τὴν Γῆν. Τὴν παρακάμπτω, διότι τὸ ἔργον μου εἶναι διάφορον.

"Ὅλοι σας ἔχετε τὴν γνώμην, ὅσοι πιστεύετε, ὅτι εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἠμπορεῖτε νὰ ἴδητε τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Ἀδελφοί μου, τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, ὅσον καὶ ἄν

είναι άπρόσωπον, είναι έντός σας. Τόν Θεόν ώς διάπειρον ένεργειαν του Σύμπαντος, Τόν διαισθανέσθε διά του ύποσυνειδήτου, εάν τó έχετε καλλιεργήση. Ήμείς Τόν διαισθανόμεθα διά τής ψυχικής μας έπαφής. Έάν ó Θεός άπέθνησκεν, ώς λέγουν οί μωρόσοφοι, ούτε ήμείς ήτο δυνατόν νά ζήσωμεν και νά σάς μεταδίδωμεν εικόνας ώς αύτη.

— 12 —

6 - 2 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Άγαπητοί μου, όσον και νά θέλω νά δώσω εικόνας του Πνευματικού Κόσμου μου είναι δύσκολον νά περιγράψω λεπτομερείας, αί όποίαι παράσιωπούνται παρά τών πνευμάτων, διότι έχουν βάθος τοιούτου, ώστε νά πνιγήτε εις αυτό. Είναι άπειραι αί σελίδες τής περιγραφής τής ζωής του Ουρανίου Κόσμου. Και ώς έχετε άντιληφθή, ή μετάδοσις τών εικόνων μου είναι άπλή και εύκολονόητος δι' όσους πιστεύουν τó Φώς και όχι τó Σκότος.

Όλαι αί ψυχαι, είτε κατέχουν καλās θέσεις είτε όχι, έχουν γνώσιν του τί έστι Παράδεισος, δηλ. Σταθμός Άναπαύσεως. Τούτου ένεκεν, ή κάθε όντότης ένεργεί καταλλήλως διά νά εισέλθη άργά ή γρήγορα εις τόν Σταθμόν αυτόν, διά νά άπολαύση τούς τόσους κόπους της επί άχρόνων αίωνων. Εις τόν Σταθμόν τούτον δέν παραμένουν άδρανείς ώς άσθενικά σώματα εύρισκόμενα πρós νοσηλείαν έντός Νοσοκομείων. Άπεναντίας, ή εργασία εκεί είναι πνευματική: άνυλúει τās ιδέας του Φωτός και διά μέσου αυτού εισέρχεται τó πνεύμα εις τά άδύτα τής Δημιουργίας θαύματα. Τó άπόλυτον δέν είναι προσιτόν εις ούδένα, διότι άπόλυτον είναι ό Δημιουργός.

✓ Αί ψυχαι αύται που άνέφερον, λαμβάνουν πρωταρχικήν θέσιν εις τήν Βουλήν του Κυρίου και εκεί παρακολουθούν τās συζητήσεις, χωρίς νά λαμβάνουν μέρος

— 33 —

εις αυτάς, διότι γνωρίζουν τὰ ἀποτελέσματα καὶ ποῦ καταλήγουν αἱ ἐνέργειαι τῶν Ἀρχηγῶν. Ἡ ἐχεμύθειά των εἶναι ἡ σφραγισμένη σιωπὴ των. Ὅλοι ὁμοῦ ἀποτελοῦν δυναμικὴν ἀκτινοβόλον ἐνέργειαν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου τῆς Πνευματικῆς Αἴγλης, ὡς συνέβαινε εἰς παλαιότερους χρόνους εἰς τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας ἐν τῇ Γῆνι ζῶῃ.

Αἱ ψυχαὶ ἀκολουθοῦν τὸν δρόμον τῶν Σταθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν δυνατὴν νὰ ἐκπαιδεύουν τὴν κάθε ὄντοτητα εἰς τὰ 23 κύρια σημεῖα ποῦ ὑστεροῦσε αὕτη· τὸ 24ον εἶναι ἀπολυτρωτικὸν τῆς αἰωνίας πνοῆς των. Θὰ ἐρωτήσετε, ἐὰν τὰ πνεύματα ἔχουν πνοήν. Ἐὰν δὲν εἶχον, τότε παρουσιαζόμενα διὰ μέσου τοῦ ἐκτοπλάσματός των δὲν θὰ ἠδύνασθε νὰ διαπιστώσετε τὸν σφυγμὸν των. Ἡ πνοὴ αὕτη εἶναι ἀνεπαίσθητος εἰς τοὺς γῆϊνους.

Τίποτε εἰς τὸν Κόσμον σας δὲν πεθαίνει· μεταβάλλεται ἢ ὑλὴ καὶ ἐκπαιδεύεται τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὰς φάσεις ποῦ διέρχεται, πρὸς ἀπόκτησιν ψυχικοῦ του σθένους καὶ ὑποβολῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πνευματικῆς μορφώσεως τῆς ὄντοτητος. Διὰ τῶν πλοίων διασχίζετε τὰς θαλάσσας καὶ γνωρίζετε νέους κόσμους, ἔθιμα καὶ ἥθη, καὶ πλουτίζετε τὰς γνώσεις σας γῆϊνως. Καὶ πάλιν μὲ ἄλλα πλοῖα ἐπισκέπτεσθε μακρυνὰς χώρας, διὰ νὰ λάβετε μίαν εἰκόνα τοῦ τρόπου ζωῆς τῶν διαφόρων χωρῶν. Τὰ πλοῖα ἢ τὰ ἄλλα μέσα ποῦ σᾶς μεταφέρουν ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τοῦ κόσμου σας εἰς τὴν ἄλλην, δὲν εἶναι πάντοτε τὰ αὐτά. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ πνεύματα. Ὡς μεταφορικὸν μέσον δὲν ἐπανέρχεσθε εἰς τὴν Γῆν μὲ τὸ αὐτὸ σῶμα. Τυχαίνει, ὁμως, ὡς καὶ εἰς γῆϊνα ταξίδια, νὰ ἐπιστρέψετε μὲ τὸ αὐτὸ πλοῖον, οὕτω καὶ ἐν πνεῦμα ἐπανερχόμενον νὰ ἔχη τὴν αὐτὴν μορφήν ὡς εἰς προηγουμένην του γῆϊνον ὑπαρξιν καὶ νὰ λέτε, μὰ αὐτὸς εἶναι φτυστὸς ὁ τάδε ἀποθανών!

Σᾶς τὰ ἀναφέρω αὐτά, διὰ νὰ ἀποδείξω πόσον ἐλάχιστα, διὰ νὰ μὴ εἶπω σχεδὸν τίποτε, γνωρίζετε ἐπὶ τῆς Οὐρανίας ἀλλὰ καὶ τῆς Γῆϊνης ζωῆς σας. Κάνω συσχε-

τισμούς διὰ νὰ γίνω νοητή, τόσον διὰ τοὺς ἀμορφώτους ὅσον καὶ διὰ τοὺς μορφωμένους.

Θὰ προχωρήσω μὲ τὴν ἀφήγησίν μου, ὅσον μοῦ τὸ ἐπιτρέπουν τὰ ὅρια νὰ μεταδίδω αὐτὰ ποὺ πρέπει νὰ γνωρίζετε, βοηθῶντας τὸ πνεῦμα σας διὰ μέσου τῆς λογικῆς ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν διαίσθησιν.

— 13 —

13 - 2 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Νέον Φῶς ἔτοιμον νὰ ἀποσταλῆ εἰς τὰ ἐν τῇ Γῆ πνεύματα τῆς κατανοήσεως τῶν Οὐρανίων κελευσμάτων.

Ἄγαπητοί μου, παρακολουθήσατε τὴν ἀφήγησίν μου εἰς εἰκόνας, πρὸς συνειδητοποίησιν τοῦ καθήκοντός σας ἐν τῇ Γῆ, ἵνα ἀπολαύσετε τὰ τοῦ Οὐρανοῦ ὀφέλη μετὰ τὴν λήξιν τῆς γηϊνῆς πορείας σας.

Οἱ Διδάσκαλοι τοῦ ἀοράτου Κόσμου, σχηματίζουν μὲ πνεύματα ποὺ τοὺς ἀκολουθοῦν κύκλους καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν διδάσκουν μικρὸν μέρος τῆς πανγνωσίας, ἥτοι τοῦ ἐννόμου συμφέροντός των ὡς πνεύματα καὶ τοῦ ἀνόμου συμφέροντός των ὡς γῆινα πλάσματα. Τὰ διδάγματα εἶναι καταληπτά εἰς τὰ Οὐράνια πνεύματα, ἀκριβῶς διότι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Βασιλεῖόν μας συμφέρον. Τὰ πνεύματα ἀντιλαμβάνονται τὰ πάντα. Ἐάν μερικὰ ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουν σταθερότητα εἰς τὴν πνευματικὴν των φώτισιν, τοῦτο ἀποκαλύπτεται ἐκ τῆς ἐπανόδου των εἰς τὸν γῆινον Κόσμον. Πάντως κάτι ἔχουν ἐπωφεληθῆ. Καὶ εἶπέτε μοι, ἐάν ὁ Θεὸς δὲν εἶναι δίκαιος καὶ δὲν φροντίζει διὰ τὸ κάθε πλάσμα του ἰδιαιτέρως, νὰ τὸ φέρῃ ἐκεῖ ὅπου Αὐτὸς τὸ προσρίζει.

Ἄσα πνεύματα συνειδητοποίησαν τὴν θέλησιν τοῦ χρέους των, ὅταν ἀναγεννῶνται εἰς τὴν Γῆν, ὡς νέα ὄντοτήτες, ἔχουν ὀξύτερον πνεῦμα' ἐμβαθύνουν εἰς τὰ καθάρὰ νοήματα, ποὺ ἤδη εἶχον διδαχθῆ ἀπὸ τοὺς Οὐρα-

νίους Διδασκάλους, καί ρέπουν πρὸς τὴν ὀρθότητα μὲ κατεύθυνσιν τῶν θημάτων των πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον.

“Ὅλαι αἱ ψυχαὶ τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπως γνωρίζετε, εἶναι ἀδελφαὶ χωρὶς νὰ διακρίνωμαι ἐκ τῆς ἡλικίας των, ἐφ’ ὅσον χρόνος δὲν ὑφίσταται ἐδῶ, ὡς εἰς τὴν Γῆν. Ἡ ἡλικία εἶναι διὰ τοὺς γηῖνους ποικιλία συμβατική. Κατὰ ἀντανάκλασιν τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ λογιζώμαι ἀδελφοί· τὰ συμφέροντά των ὅμως πολλάκις τοὺς μετατρέπουν εἰς ἐχθρούς. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἐπρονόησε τὴν θάσιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν, ἣ ὁποία διὰ τῆς ἀνεπτυγμένης ἀδελφότητος ἀποδίδει καρποὺς ὠφελίμου, μὲ ἐπέκτασιν τὴν ἀδελφικὴν φιλίαν. Ἡ ἔννοια ὅμως τῆς Διαβολικῆς ἐνεργείας, ἄλλοτε διὰ τοῦ λόγου καὶ σήμερον διὰ τοῦ τύπου, ἐπενεργεῖ κακῶς ἐπὶ τῶν ἀσθενεστέρων πνευμάτων καὶ δημιουργεῖ καταστάσεις πού ἀντίκεινται πρὸς τὴν βούλησιν τοῦ Θεοῦ. Ἀναφέρω πάντα ταῦτα διὰ νὰ ἐνηθώσῃτε πόσον δύσκολον καὶ βαρὺ εἶναι τὸ ἔργον μας, ὅταν σὰς φωτίζωμεν καὶ σεῖς παραπλανημένοι, παρ’ ὅσα σὰς διδάσκομεν, λησμονεῖτε τὰ χρέη σας καὶ πορεύεσθε πρὸς τὴν διάλυσιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, δηλ. τῆς ἐννοίας τοῦ ἀδελφικοῦ ἱεροῦ δεσμοῦ σας.

Ἐάν εἶχομεν τὴν ἄδειαν ἐκ τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς νὰ ἐπεμβάινωμεν ἐνεργῶς εἰς τὰς ὑποθέσεις σας, τότε δὲν θὰ ἀποκτούσατε ἐκ τοῦ παθήματος τὴν πρέπουσαν μάθησιν. Μόνον εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις, καθ’ ὑπόδειξιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἀναλαμβάνομεν νὰ διαδραματιώσωμεν ρόλον ἀμέσου ἐπεμβάσεως.

Ὁ Οὐρανός, δηλ. ἡ Ἀρχὴ μας, συνδέεται ἄμεσα μετὰ τῆς Γῆς σας, ὡς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ Θεικοῦ Ἔργου. Μὴ λοιπὸν ἀναζητεῖτε ἀνθρώπους ἔξω τοῦ ἰδικοῦ σας Κόσμου. Ὅσοι ἐκ τῶν σοφῶν σας παραστρατοῦν καὶ λέγουν κατὰ τὴν φαντασίαν των ὅτι τοὺς ὑπαγορεύει ἡ ἄρνησις, ἂν τοὺς πιστεύετε θὰ παραπλανηθῆτε καὶ σεῖς.

20 - 2 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἄγαπητοί μου, θά ἐνθυμῆσθε θεβαίως ἀπὸ τὰ κείμενα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὅτι ἡ Ἄγνωστος Ἀρχὴ Ἀπάντων, τὴν ὁποῖαν ὠνομάσατε Θεόν, εἰς ἄχρονον στιγμήν ἐδημιούργησεν τὰς ψυχοπνευματικὰς ὀντότητας, προτοῦ δημιουργηθοῦν οἱ Κόσμοι καὶ προπαντὸς ἡ Γῆ σας, ὡς τὸ μελλοντικὸν θησαυροφυλάκιον τοῦ Κυρίου. Ἄρα, ὅλαι αἱ ψυχαί, διὰ νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε τοῦτο, εἶχον τὴν αὐτὴν ἡλικίαν. Ὁ ἀριθμὸς δὲν λέγεται εἶναι ἄγνωστος.

Ὅταν μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς Γῆς ὡς κατοικίσιμον, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Γῆν αἱ ψυχοπνευματικαὶ ὀντότητες εἰς πρωτόγονον κατάστασιν μεταξύ τῶν ζώων καὶ θηρίων, ὅλαι εἶχον καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἄρρυνα καὶ θήλεα. Ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμήν ἤρχισαν τὰ θήλεα νὰ τίκτουν καὶ νὰ ἐμφανίζεται μία ἄλλη διαφορὰ ἡλικίας εἰς τὰ νεογέννητα. Πολὺ ἀργότερον ὁ χρόνος ἔλαθε τὸ μέτρον τῆς διαφορᾶς τῶν μὲν ἀπὸ τοὺς δέ.

Τοῦτο τὸ ἀναφέρω, διὰ νὰ σὰς δώσω τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῶν νεαρῶν υπάρξεων ποὺ ἀνακαλοῦνται ἀπὸ τὸν Κύριον. Ὅταν οἱ γονεῖς τῶν ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν ἐπαφήν μετὰ τῶν ψυχῶν των, οὗτοι διὰ μέσου τῶν μεσαζόντων ὀμιλοῦν πρὸς τὰ τέκνα των ὡς νὰ ἦσαν υπάρξεις νεαρόταται, ἵνα δώσουν καὶ αὐτὰ εἰς τοὺς ἰδικούς των τὴν εἰκόνα τῆς ἡλικίας των ὡς εἶχεν ἐν τῇ Γῇ, διὰ νὰ πειθοῦν ὅτι τὰ τέκνα των ὀμιλοῦν πρὸς αὐτούς, ἐνῶ ἡ ἀπελθοῦσα ψυχὴ των ἐκ τῆς Γῆς δὲν ἔχει εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἡλικίαν εἶναι ἤδη εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τὴν δημιουργίαν των θέσιν. Ἴδου τὸ ἄχρονον τῆς αἰωνιότητος δημιούργημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐνίοτε συλλαμβάνουν τὰ μεσάζοντα εἰκόνας παιδίων νὰ διδάσκωνται καὶ νὰ παίζουν ἐντὸς κήπων μετὰ ποικιλίαν ἀνθέων. Αὗται εἶναι εἰκόνες γήινες ποὺ μεταδίδουν εἰς τὸ μεσάζον τὰ Πνεύματα, διὰ νὰ καθησυχάζων-

ται οί γονεῖς, ὅτι ταῦτα εὐρίσκονται ἐν χλοερῷ τόπῳ καὶ ἀπολαμβάνουν τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀνυπάρκτου εἰκόνομος. Πῶς εἶναι δυνατόν, ὅταν ἔχετε λογικὴν κρίσιν ἐρευνητοῦ, νὰ τοποθετήτε εἰς τὸν αἰθέρα τὰς φυσικὰς τῆς Γῆς σας καλλονάς; Σκεφθεῖτε ὀλίγον διὰ νὰ ἐννοήσετε, διατί γίνονται πάντα ταῦτα ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων υπάρξεων, ὅταν μεταναστεύσουν ἀπὸ τὸν ὕλικόν Κόσμον εἰς τὸν Ἄόρατον. Ἄλλωστε ἡ λέξις Ἄόρατος Κόσμος δὲν σὰς λέγει τίποτε;

Δὲν διαφεύδω τὰ μεσάζοντα, ὄχι προσθέτω καὶ ἐξηγῶ αὐτὰ πού πρωτίστως σεῖς οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸν Πνευματικόν Κόσμον ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε. Θὰ μοῦ εἰπῆτε: Τότε αἱ ψυχὰι δὲν ἔχουν ἀπολαύσεις, πού ἀντικαθιστοῦν τὰς τῆς Γῆς σας; Ἐχουν καὶ πολλὰς, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐλεύθεραι νὰ ἐμφανίζονται εἰς τὴν Γῆν σας, νὰ ἀντιλαμβάνονται τὰ πάντα ἀπὸ ἄλλο πρῖσμα καὶ νὰ διεισδύουν εἰς τὰς ἐννοίας τῶν προβλημάτων, πρὸς ἀνωτέραν αὐτῶν μόρφωσιν. Τὸ πᾶν εἶναι ἡ συνήθεια, ἡ ἀφομοίωσις τοῦ περιβάλλοντος, καὶ ἡ Ἀγάπη πρὸς τὴν ἔρευναν τοῦ Καλοῦ, Ἀγαθοῦ, καὶ Ὡραίου. Αὐτὰ διὰ τὰς ψυχὰς πού προσαρμόζονται ἄμεσα πρὸς τὴν νέαν ζωὴν των.

Ἔσσαι ἐκ τῶν ψυχῶν, λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς των ἔλξεως ἀπὸ τὴν ὕλην τῆς γηϊνῆς υπάρξεώς των, ἀκολουθοῦν ἄλλην ὁδόν, διὰ τοῦ χρόνου μεταβάλλονται εἰς ῥάκη, μέχρις ὅτου ὑποταχθοῦν εἰς τὸ φῶς τῆς συνειδήσεώς των, ὅποτε θὰ ἀναμῆνουν νέον ἔλεγχον μὲ τὴν ἐπαναφορὰν των εἰς τὴν Γῆν.

— 15 —

27 - 2 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἀγαπητοί μου, θὰ σὰς ἀναφέρω καὶ κάτι ἄλλο, πού ἴσως νὰ τὸ ἔχετε λησμονήσει. Ἔσσαι ψυχὰι ἔχουν θέσιν εἰς τὸ Βασιλεῖόν μας, δὲν εἶναι μεμονωμέναι.

— 38 —

πάντα θαδίζουσαν ἀνά δύο. Δέν ἀναφέρομαι εἰς τὰ «καλύμματα»· αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν ὀλοκλήρωσιν μιᾶς τελείας ὄντοτητος μὲ τοὺς δύο πόλους, θετικοῦ καὶ ἀρνητικοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐνούμενοι ἐκμηδενίζουσαν τὴν ἔλξιν καὶ ἀντέλξιν, σχηματίζουσαν μίαν ἀκεραίαν ὄντοτητα συνειδητὴν, ὥστε νὰ μὴ ἔχη τὴν ἐννοιαν τῆς γηϊνῆς ζωῆς.

Αἱ ποιότητες τῶν Οὐρανίων ὄντοτήτων Α θαδίζουσαν χωριστὰ ἀπὸ τὰς ποιότητας Β ἀνά δυάδας. Ὅπως σὰς ἀνέφερον ὁ ἀδελφὸς Ὁριγένης, ἀποχωροῦσαι αἱ ψυχοπνευματικαὶ ὄντοτητες ἐκ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου, δέν χωρίζονται ὡς μονάδες ἀλλ' ὡς δυάδες.

Τὰ Πνεύματα ταῦτα ἐν τῇ δυαδικῇ των πορείᾳ, ὅπως τὸ ἀνέφερον, χωρίζονται εἰς Α σὺν Α, καὶ Β σὺν Β, εἶναι δὲ τελείως ἄσχετα μὲ τὰς ὀλοκληρωμένας ὄντοτητας. Ἡ δυαδικὴ πορεία γίνεται, ὥστε εἰς τὸν προσανατολισμὸν των νὰ συμπληρῶνῃ ἢ μία τὴν ἄλλην εἰς τὰς ἀποφάσεις των, τὸ πῶς ὀφείλουσαν νὰ ἐνεργοῦν.

Ὅταν ὁμοῦ μία ὀλοκληρωμένη ὄντοτης (σκεῦος καὶ κάλυμμα) ἐξέρχεται ἐκ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου, συμβαδίζει μὲ ἄλλην παρομοίαν ὀλοκληρωμένην ὄντοτητα. Ὅλα εἶναι τόσον καλὰ τακτοποιημένα καὶ μὲ τοιαύτην τάξιν, ὥστε νὰ θαυμάσῃ τις τὰς προβλέψεις Ἐκείνου, ποὺ ἐδημιούργησε τὸ Βασίλειον τοῦτο τῆς ὑπερκοσμίας Ἀληθείας.

Σεῖς οἱ θνητοὶ μὴ ἀσχολεῖσθε μὲ τὰς κατατάξεις τῶν ψυχῶν καὶ πότε αὐταὶ ἐκκλίνονται τὰ σκεῦη μὲ τὰ καλύμμά των. Αἱ εἰκόνες αὐταὶ δέν σὰς ἐνδιαφέρουσαν ἄμεσα. Ἐάν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὰς ἀνέφερον κάτι ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, τοῦτο σημαίνει ὅτι ὑπῆρχεν σκοπὸς τις δι' ὄρισμένα ἄτομα, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσαν νὰ γνωρίζουσαν τὸν προορισμὸν των πέραν τῆς γηϊνῆς ζωῆς των. Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο εἶναι μέγιστον καὶ ἐγὼ δίδωμι μικρὰν εἰκόνα, διὰ νὰ συμπληρώσω τὴν ἀφήγησίν μου, ἔστω καὶ ἀμυδρῶς, εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Τὰ ὅσα ἐν ὀλίγοις περιέγραψα εἶναι μυστηριακά, διὰ τοῦτο δέν δύναμαι νὰ ἐπεκταθῶ περισσότερον τοῦ

δέοντος. "Όσοι ἐξ ὑμῶν ἔχουν ἀνεπτυγμένην τὴν διαίσθησιν τῶν καὶ λαμβάνουν ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, εἶναι ἱκανοὶ νὰ γνωρίσουν κάτι περισσότερο τῶν ὧσων λέγω. Διὰ τοὺς λοιποὺς εἶναι ἀνώφελον νὰ ζητοῦν «ψύλλον εἰς τὰ ἄχυρα». Ἡ γῆϊνος αὕτη φράσις εἶναι ὅ,τι πρέπει διὰ τὴν περίπτωσιν.

Ἐάν συστηματικὰ εἶχα τὸ ἐλεύθερον νὰ σᾶς μεταδίδω τὰ πάντα ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄγνωστα, ἐπὶ ἔτη ἀκαταπαύστως ὡς μηχανὴ δὲν θὰ εἶχον ἀνάπαυλαν. Διὰ τὸ Οὐρανὸς σᾶς ἀποκρύπτει ἄπειρα σημεῖα του. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς τὰ ἀποκαλύψωμεν, καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς γίνεται αἰτία, πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων νὰ μὴ πιστεύουν εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἄοράτου Κόσμου. Καὶ ὅμως, ὅταν πρόκειται περὶ μύθων, χωρὶς νὰ εἶναι θέβαιοι ποῦ σκοπεύουν οὗτοι, τοὺς παραδέχονται καὶ δίδουν τὰς ἐρμηνείας των, ὅπως τὰς συλλάβῃ ἡ φαντασία τῆς ἱκανοποίησέως των. Δὲν ξεύρω ἐάν πρέπει ἢ ὄχι νὰ συνεχίσω τὴν ἀφήγησίν μου, διότι δὲν με εὐχαριστεῖ νὰ ὁμιλῶ σὲ ὧτα μὴ ἀκουόντων.

— 16 —

6 - 3 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἀγαπητοί μου, εἶναι δύσκολον νὰ σᾶς πείσω περὶ τῶν ὧσων ἀναφέρω, διότι ἔχετε τὸ πνεῦμα ἐλεύθερον νὰ ἀντιλαμβάνεσθε κάθε λογικὴν τοῦ λόγου κρίσιν καὶ νὰ ἀποφαίνεσθε. Δὲν ὑποχρεώνω οὐδένα νὰ με πιστεύσῃ, ἀφοῦ οἱ ὑλόφρονες δὲν πιστεύουν εἰς τὴν Οὐράνιον ζωὴν, καὶ μόνον ὅταν εὑρεθοῦν εἰς τὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς των, ἐκ φόβου ζητοῦν ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐάν ὑπάρχη, νὰ τοὺς σώσῃ. Καὶ αὕτη ἀκόμη ἢ ζήτησις, διαπιστώνει τὴν ἀθεΐαν των.

"Όταν ὁ Κύριος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ μίαν στιγμὴν ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας Του ἀπευθύνθη πρὸς τὸν Πατέρα Του καὶ τοῦ εἶπεν νὰ τοῦ ἀπομακρύνῃ τὸ ποτήριον

τῶν θασάνων του, δὲν ἔδειξε δειλίαν καὶ ἀπιστίαν μετὰς λέξεις: «Πάτερ, ἀπελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ, οὐχὶ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς Ἐσύ...». (Ματθ. 26, 39). Ἦτο ὁμοῦς Υἱὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Πατρὸς πρὸς τὰ λοιπὰ τέκνα του, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς των, φωτίζοντας τὸ πνεῦμα των. Ἐὰν σεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλετε νὰ φωτίσετε τὸ πνεῦμα σας ἀπὸ τὸ Θεῖον Φῶς, εἶναι δικαίωμα σας, ἀλλὰ καὶ δικαίωμα Ἐκείνου εἶναι, ὅστις ἐθέσπισεν τοὺς Νόμους Του διὰ νὰ δώσουν δικαιοσύνην ἢ νὰ τιμωρήσουν τὴν ἀνυπακοήν πρὸς ὄφελός των, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ποιηὴ τοῦ Νόμου Του εἶναι ἄγχος βαρὺ διὰ τὰς ὀντότητας.

Πάντα ταῦτα εἶναι χιλιοειπωμένα. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δὲν τιμωρεῖ ὁ Κυβερνήτης, ἀλλὰ οἱ Νόμοι. Ὅπως ἀκριβῶς εἰς τὴν Γῆν δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύεται ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν κλάδον τῆς Δικαιοσύνης. Σεῖς ὁμοῦς ἐν τῇ Γῇ ἔχετε πάθει σύγχισιν καὶ ἀνατρέψατε τὰ πάντα, ὥστε αἱ λέξεις καὶ αἱ φράσεις νὰ μὴν ἔχουν νόημα, ἐφ' ὅσον ἐμπαίζουν τοὺς πάντας.

Εἶπον καὶ ἄλλοτε ὅτι οἱ Νόμοι τοῦ Οὐρανοῦ δὲν ἐμπαίζουν οὐδένα, διότι ἐνεργοῦν ὡς αὐτοτελεῖς Ἀξίαι τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ὀντοτήτων, ὄχι μόνον τοῦ Βασιλείου μας, ἀλλὰ καὶ τῆς Γῆς σας. Οἱ Νόμοι μας εἶναι ἄκαμπτοι, διότι διέπονται ἀπὸ τὴν ἀκραιβνῆ δικαιοσύνην δὲν εἶναι ἀνθρώπινα κατασκευάσματα τῆς κακῆς ὥρας, ὡς κρίνονται οἱ γῆϊνοι Νόμοι.

Εἰς μίαν του ἐκφώνησιν ὁ μέγας Ἀρχηγὸς καὶ Διδάσκαλος Σόλων ὁ Ἀθηναῖος εἶπεν τὰ ἑξῆς:

«Οἱ τοῦ Οὐρανοῦ Νόμοι, ἀδελφοί μου, εἶναι τόσοι δίκαιοι, ὅσον καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Πλάστου πρὸς τὰ πλάσματά Του. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων ὀντοτήτων δὲν θέλουν νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ βάθος τῶν ἀγράφων Νόμων, εἶναι ἄξιοι τῆς τύχης των. Ὁ νομομαθῆς ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὸ νόημα τοῦτο, καὶ νὰ συμπεραίνῃ ἐκ τῆς μελέτης του τὸ

Φῶς τῆς Ἀληθείας. Ἐὰν ὅμως δὲν τὸ πράξει, τότε ἐμπαίζει τοὺς συναθρώπους του μὲ τοὺς νόμους τοῦ αὐτοῦ νομοθετεῖ εἰς θάρος του, ὁπότε εἶτε πιστεύει εἶτε ὄχι τὸν Θεόν, θὰ ὑποστῇ τὴν δέουσαν ποινήν του καὶ δὲν θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἢ μεταμέλειά του, ὅσον καὶ νὰ εἶναι αὕτη ὀδυνηρὰ δι' αὐτόν. Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἱερά, μὴ τὸ λησμονῆτε τοῦτο, καὶ ὅταν ἐπανακάμψετε εἰς τὰ πεδία τῆς γῆϊνης ζωῆς, ἐφαρμόσατε τὴν δικαιοσύνην ὡς ἀγάπην τοῦ Θεοῦ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς σας, σεῖς οἱ ὅποιοι θὰ ἐνταχθῆτε πρὸς δοκιμὴν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἱερότητος, διὰ νὰ κριθῆτε ἐκ δευτέρου ἢ καὶ περισσοτέρας φορᾶς, ἕως ὅτου σᾶς γίνῃ συνείδησις τὸ νόημα τοῦ δικαίου».

Αὐτὰ ἐλέχθησαν ἀπὸ τὸν Σόλωνα εἰς κύκλον ἔτοιμον νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Γῆν. Ἐὰν ὅμως αἱ ψυχαὶ ἔχουν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἀναπτύξη τὴν ἔννοιαν τῆς Ἀγάπης, τότε ἐντὸς αὐτῆς συνυπάρχει ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἀλήθεια. Αὐτὰ τὰ ὀλίγα ἀρκοῦν δι' ὅσους δύνανται νὰ ἀναπτύξουν τὴν ἔννοιαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ.

— 17 —

13 - 3 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἡ Βουλὴ τοῦ Κυρίου εἶναι χῶρος ὅπου συγκεντροῦνται ὅλαι αἱ ψυχοπνευματικαὶ ὀντότητες, ποὺ ἔχουν θέσιν ἀνάλογον τῆς ποιότητός των. Ἀναφέρομαι τόσον εἰς τὰς ποιότητας Α ὅσον καὶ Β. Διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ποίας θέσεις κατέχουν ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Βουλῆς, ἀναγκάζομαι νὰ σᾶς δώσω εἰκόνα ἀπλουστάτην, ἀντικαθιστώντας τὰς ἐν λόγῳ ψυχὰς διὰ τῶν ὀπαρῶν. Ἐπὶ παραδείγματι, ὅλα τὰ ἀχλάδια Σταθμοῦ τάδε εὐρίσκονται εἰς μίαν πτέρυγα, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ ὅτι τὸ κά-

θε ἀχλάδι δὲν ἔχει τὴν ἰδικήν του προσωπικότητα· τὰ μῆλα ἔχουν τὴν ἰδικήν των πτέρυγα, τὰ πορτοκάλια ὠσαύτως ἄλλην πτέρυγα, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ὅταν λοιπὸν σὰς μεταδίδομεν τὴν εἰκόνα τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου, παρουσιάζομεν αὐτὴν ὡς μέγαρον, διότι, εἰδ' ἄλλως δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ ἔχετε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας τὸ μεγαλεῖον τῆς συγκεντρώσεως αὐτῆς, ὅπου ὅλοι μαϊθάνουν τὰ ἀπαραίτητα ποῦ συμβαίνουν ἢ πρόκειται νὰ συμβοῦν ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις ποῦ λαμβάνει τὸ Ἄνωτατον Συμβούλιον, τοῦ ὁποίου Πρόεδρος εἶναι ὁ Κύριος μετὰ τῶν Συμβούλων τοῦ Ἀστέρων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Θέωσιν.

Τί ὅμως εἶναι Θέωσις, θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ γνωρίζατε. Εἶναι αἱ ὀλίγοι, καθ' ἀναλογίαν τῶν πολλῶν Διδασκάλων, οἱ ἔχοντες γνῶσιν περὶ τῶν ἀποφάσεων καὶ ὑποδείξεων τοῦ Ἀνάρχου, χωρὶς τὰ μυστικά Του νὰ διαφρέουν ἔστω καὶ εἰς τοὺς Διδασκάλους δευτέρας κατηγορίας. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀνέφερον, ἡ ἐχεμύθειά εἶναι μέγα προσὸν εἰς τὰς Οὐρανίαις ὀντότητας. Πολλοὶ ἐκ τῶν Διδασκάλων δευτέρας κατηγορίας διαισθάνονται τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, τὰς θεωροῦν ὅμως ὡς γνώμας των καὶ δὲν τὰς ἀνακοινῶνουν εἰς οὐδένα, ἵνα μὴ παραβοῦν τὴν ἀπόλυτον σιωπὴν τῆς μυστικῆς των ἀντιλήψεως.

Οἱ μεγάλοι Διδάσκαλοι, διὰ νὰ φωτίσουν ὠρισμένα ἀνθρώπινα ὄντα, ὅταν ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν καὶ θέλουν νὰ τὰ βοηθήσουν, διότι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐκ τοῦ Κυρίου, τὰ καθοδηγοῦν μὲ νοήματα πλάγια, οὕτως ὥστε νὰ δίδουν τὴν βοήθειά των, ἀλλὰ καὶ οἱ προστατευόμενοι νὰ μὴ ἀδρανοῦν, διὰ νὰ ἀποδεικνύουν ὅτι τῷ ὄντι ἀντελήφθησαν τὴν σημασίαν τῶν νοημάτων καὶ ἐφαρμόζουν τὴν ἐνέργειάν των καθ' ὑπόδειξιν τῶν Διδασκάλων.

Ἡ Βουλὴ εἶναι χῶρος, ποῦ δὲν καθορίζεται παρὰ μόνον μὲ γῆιναις εἰκόνας, ὅπου πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἱκανοποιημένοι, ὅσοι κατάρθωσαν διὰ πολλῶν κόπων καὶ

μόχθων νά φθάσουν μέχρι Αὐτῆς. Ἡ Βουλή διαδραματίζει μέγαν ρόλον εἰς τὴν κίνησιν τῆς ὑπάρξεως τῶν Κόσμων. Τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ ἀγνοῶ, διότι εἶναι μυστηριακὸν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἀστέρων Του.

Ἀφηγοῦμαι ὅ,τι ἐπιτρέπεται, θέτοντας κι' ἐγὼ τὸν λίθον τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ Φάρου, πού ἔχει ἀνάγκη τὸ πνεῦμα σας, διὰ νὰ μὴ ἐπιπέσετε ἐπὶ τῶν ὑφάλων πρὸς ζημίαν τοῦ ἑαυτοῦ σας.

— 18 —

20 - 3 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: "Ἐχω δώσει μικρὰν ιδέαν περὶ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἓν ἄλλο Κέντρον, ὅπου λαμβάνουν ἀποφάσεις: Τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖ παραμένει ἡ Ἀρχή, δηλαδὴ ὁ Κύριος με τοὺς ἑπτὰ Ἀστέρας του, καὶ ἀποτελοῦν τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχὴν τοῦ Π.Κ. Θὰ ἐρωτήσετε: Καλά, ἀπὸ τόσους αἰῶνας μόνον ἑπτὰ ἔχουν εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἀνάκτορον αὐτό; Ἡ Μαρία, ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, συνκατοικεῖ, ὡς καὶ ἄλλη ὄντοτης ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῆς ὑποδειγματικῆς τάξεως, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα παραμένει μυστικόν. Εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται καὶ εἰδικοί Ἄγγελοι τοῦ Ἀνάρχου με μηνύματα ἄκρως μυστικά, ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὁποίων συγκεντρώνεται τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀνακτόρου καὶ λαμβάνει τελεσιδίκον ἀπόφασιν.

Οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι θαίνουν πρὸς τὸ Ἀνάκτορον τοῦτο, διὰ νὰ λάθουν ὁδηγίας, χωρὶς νὰ συγκατοικοῦν μετὰ τῶν Ἀστέρων τῆς Διοικήσεως Ἀρχῆς.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ συναισθάνωνται οἱ συγκάτοικοι τοῦ Ἀνακτόρου τὰς Βουλήσεις τοῦ Ἀνάρχου, ἀλλ' αὐταὶ ἐπικυρώνονται καὶ διὰ τῶν μηνυμάτων πού φέρουν οἱ Ἄγγελοι — Ἀρχηγοὶ τῶν λεγεόνων πρὸς τὴν Ἀνωτάτην Διοίκησιν. Ἐκεῖθεν μεταδίδονται κατὰ ἱεραρχικὴν σειρὰν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Πνευματικῆς Αἴγλης, τὸ ὁ-

ποῖον διανέμει τὰς ὁδηγίας εἰς ἄλλα ἐκτελεστικά "Ὀργαῖνα τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλείου.

Οἱ θνητοί, ἀγνοοῦντες τὰ πάντα πού λαμβάνουν χώραν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, κατὰ κακὴν συνήθειάν των, ἐρμηνεύουν τὰ φαινόμενα κατὰ τὴν ἐσφαλμένην ἀντίληψίν των καὶ φέρουν σύγχισιν εἰς τὰ ἀνθρώπινα πνεύματα. Ποσάκις δὲν ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων, νὰ κατακρίνουν τὰς ἐνεργείας τῶν Βουλήσεων τοῦ Ἀνάρχου. Τίς ὅμως ἔδωσεν ποτὲ τὴν ἀληθῆ ἐρμηνείαν τῶν ὅσων λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν Γῆν; Τοῦτο καὶ μόνον δὲν σᾶς θάζει εἰς σκέψεις, διὰ νὰ ἐμβαθύνετε εἰς τὰ ἀγνωστα τῆς ζωῆς σας μυστήρια;

Τοῦτου ἔνεκεν, ἀπεφασίσθη εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον νὰ διανοιξῇ ὁ Οὐρανὸς μικρὸν μέρος τοῦ πυκνοῦ πέπλου, πού διαχωρίζει τοὺς δύο Κόσμους, τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς Γῆς, καὶ δι' εἰδικῶν μηνυμάτων πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος, αἱ θεῖαι ἀκτινοβολαὶ τῶν Διδασκαλιῶν μας νὰ γίνουν κτῆμα σας διὰ τῆς μελέτης των, καὶ ὅχι νὰ ἀναγιγνώσκωνται ὡς περιττὰ ὑποδείξεις ἑνὸς Κόσμου πού ἀδυνατεῖτε νὰ πιστεύετε ὡς ὑπαρκτόν. "Ὅταν φθάσετε ὅμως εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπὶ τῆς Γῆς ζωῆς σας, τότε σᾶς καταλαμβάνει ὁ φόβος καὶ εἶσθε πρόθυμοι νὰ ἀσπασθῆτε τὰς Διδασκαλίας τῶν Οὐρανίων Ἀρχηγῶν. Ἀλλὰ τότε εἶναι πλέον ἀργά, διὰ νὰ θέσετε εἰς πρᾶξιν τοὺς λόγους τῆς ἱερότητος καὶ νὰ συνειδητοποιήσετε τὴν Ἀληθειαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν σᾶς ἀπεμάκρυνεν τὸ ψεῦδος τοῦ σκότους.

Ἄντὶ νὰ μάθετε ποῖα εἶναι ἡ καθημερινὴ ζωὴ τοῦ Οὐρανοῦ, εἶναι κάλλιστον νὰ μάθετε πρῶτον ποῖα εἶναι ἡ ζωὴ τῆς Γῆς σας καὶ ποῖα ὀφείλου νὰ εἶναι τὰ θήματά σας πρὸς τὸν δρόμον τῆς ὀφειλομένης πορείας σας, διὰ νὰ κερδίσετε ἐκ τῶν Κάτω τὰ Ἄνω πλεονεκτήματα πού σᾶς ἐλλείπουν.

27 - 3 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἡ ἐπανάληψις μερικῶν ἀξιολόγων σημείων πρέπει νὰ γίνεται, διὰ νὰ ἐντυπώνεσθε τὰς εἰκόνας, ὄχι τόσοσιν εἰς τὸ πνεῦμα σας, ὅσον εἰς τὸ ὑποσυνειδητόν σας, διότι μόνον ἀπὸ ἐκεῖ γίνεται ἡ ἀφομοίωσίς σας πρὸς τὰ ὅσα διδάσκεσθε, ὥστε νὰ θεωροῦνται κτήματα τῆς ὄντοτήτός σας.

Σήμερον θὰ ἀναφερθῶ εἰς ἄλλον ἀστέρα, τὸν λαμπρότερον ἐξ ὅλων. Μικρὸς μὲν, ἀλλὰ καθοδηγητικὸς αὐτὸς ποῦ ὠδήγησεν τοὺς Μάγους εἰς τὴν Βηθλεέμ καὶ ἐστάθη ἄνωθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Ἄσστηρ οὗτος εἶχεν τὴν ὄψιν μικροῦ κομήτου καὶ ἦτο φωτεινότερος καὶ ἔπεισεν τοὺς Μάγους, κατὰ τὴν διαίθησίν των, ὅτι τοὺς ἐπαρουσιάσθη ὡς ὀδηγητικὸν μέσον.

Ὁ Ἄσστηρ, παρὶ οὗ ὁ λόγος, εἶναι ὡς μόνιμος Ἀστὴρας τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθηματός. Θέσιν Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστέρος τούτου ἀνέλαβεν ὁ Ἰωάννης Χρυσόστομος μὲ τὸ ἐπιτελεῖον του. Πρὸ τοῦ Ἱεράρχου τὸν Ἀστέρα τοῦτον ἐφύλαττον ἄγγελοι ἰσχυροί, ἵνα μὴ εἰσέλθουν εἰς αὐτὸν ἄλλαι ἐνέργειαι καὶ καταστρέψουν τὸν φωτισμὸν του. Μετὰ τοῦ Ἱεράρχου συγκατοικοῦν πολλαὶ μορφαὶ τῆς ἱερωσύνης ἢ κλίνουσαι πρὸς αὐτήν. Ἐκεῖ συγκεντρῶνται καὶ ἀλλόθρησκοι ἐκ γενετῆς οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ αὐτὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τῆς Ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν εὐσέθειαν πρὸς τὴν Ἄγνωστον Ἀρχὴν Ἀπάντων. Οὐδεμίαν διάκρισιν γίνεται μεταξύ των, ὡς μονάδες ποῦ κατευθύνουν τὴν ἀκτινοβολίαν των ὅλοι ὁμοῦ πρὸς τὸν στόχον των, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐξάπλωσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς εὐρείαν κλίμακα ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ψευδοχριστιανῶν ἀπὸ τὴν λέπραν τῶν ἀρνητικῶν στοιχείων τῆς ὕλικῆς καὶ πνευματικῆς των βαρύτητος. Ἰνδοί, Κινέζοι, Μωαμεθανοὶ καὶ ἄλλοι, διὰ τῆς καθαρᾶς καρδίας των καὶ τὸ ὑπέροχον πνεῦμα των ὀδηγοῦνται

πρὸς τὸν Ἄστέρα αὐτόν, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίη, ὅτι Διδάσκαλοι - σοφοὶ ὄλων τῶν ἐν τῇ Γῆ Ἐθνῶν καὶ ἀνακληθέντες, κατάρθωσαν νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν Ἄστέρα τοῦτον.

Οἱ ἄνθρωποι λέγουν ὅτι θέλουν. Ἐμπαίζουσι τοὺς συναθρώπους των, ὅταν κατατάσσουν τοὺς ἀνακληθέντας εἰς τόπους χλοερούς καὶ φωτεινοὺς. Ποῖον ἔχουν ἐρωτήσῃ καὶ πῶς γνωρίζουν ποῖαν θέσιν κατέχουν τὰ Πνεύματα ταῦτα, ἀφοῦ κατὰ θάθος αὐτοὶ ποὺ γνωρίζουν τὰ πάντα δὲν πιστεύουν εἰς τίποτε, παρὰ ἐκ συνηθείας παρουσιάζονται ὡς ἀπεσταλμένοι τοῦ Θεοῦ δοῦλοι, διὰ νὰ καθυποτάξουν τοὺς συναθρώπους των ὡς ὑποζύγια εἰς τὸ ἄρμα των; Δὲν γίνονται ἐμπαικταὶ τοῦ Θεοῦ; Ὁ Ἄστηρ διὰ τὸν ὁποῖον σᾶς ὀμιλῶ, εἶναι ἐν εἶδος Παραδείσου, διὰ τὰς πράγματι μεγάλας καὶ λευκὰς μορφὰς τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος.

Γνωρίζω ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν συναθρώπων σας ἀδυνατοῦν νὰ πιστεύσουν εἰς τὰ ὅσα σᾶς ἐκθέτω. Δικαίωμα των νὰ εἶναι ἀρνητικοί, διὰ λόγους ἀσαφεῦς καὶ παραπλανητικῆς ἀντιλήψεώς των. Ἄρα, μόνον των δημιουργοῦν τὴν τύχην των, διὰ νὰ τὴν ὑποστοῦν κατὰ τὸν τρόπον ποὺ οἱ ἴδιοι τὴν ἐξέλεξαν.

Θὰ μὲ ἐρωτήσετε, ποῖον ρόλον διαδραματίζει τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀφοῦ ἐκεῖ ὄλα εἶναι θεόπνευστα καὶ συμφέρον ὕλικόν δὲν ὑφίσταται, διὰ νὰ ἐπεμβαίη ἡ Ἀρχὴ ἐπὶ τῶν Οὐρανίων Πνευμάτων; Τοῦτο θὰ εἶναι τὸ προσεχές μας θέμα.

— 20 —

3 - 4 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἀποστέλλει τὰς ἀκτινοβολίας του συνεχῶς ἐπὶ τῆς Γῆς σας. Ἡ κάθε ἀκτίς του ἔχει διάφορον ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ὄντοτήτων. Ὁ ἄνθρωπος ὡς ἐμφανίζεται σήμερον δὲν ζεῖ μό-

— 47 —

νον μὲ ἄρτον. Ἔτσι εἶναι δυνατόν νὰ δέχεται ἢ νὰ ἀπο-
θῆ μίαν ὠρισμένην ἀκτίνα, τροφήν τοῦ πνεύματός του.
Ὁ ἐγκυκλοπαιδικὸς ἄνθρωπος εἶναι περισσότερο εὐ-
πρόσδεκτος εἰς τὴν κοινωνίαν του, ἀπὸ κάθε ἄλλον μο-
νόπλευρον καὶ φύσει ἰσχυρογνώμονα. Ὁ γνωρίζων πῶς
νὰ ἐνεργῆ, ἐλίσσεται καταλλήλως καὶ ἐπιτυγχάνει, ἀρ-
κεῖ νὰ εἶναι σταθερὸς εἰς τοὺς λόγους του, ὥστε νὰ μὴν
ἐκφεύγῃ ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις του. Ὁ ἐνεργῶν ἐπὶ τῇ θά-
σει τῆς ἀντιλήψεώς του καὶ μόνον, γίνεται ἐγῴσθης καὶ
καταστρέφει τὰς ἐπιδιώξεις τῶν διατυμπανισθέντων του
ὀνείρων.

Μία λοιπὸν εἰδικὴ ἀκτίς τοῦ Οὐρανίου Φωτὸς ἐπι-
δρᾷ ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος. Τὸ συναίσθη-
μα τοῦτο ὅλοι τὸ ἔχετε ἐντός σας, ἀκαλλιέργητον ἢ καλ-
λιεργημένον, καὶ ἐνισχύεται ἀπὸ τὸν Ἄστέρα, πού ἐκ-
πέμπει τὴν θρησκευτικὴν ἔννοιαν, θάσει τῆς ὁποίας καλ-
λιεργεῖται τὸ συναίσθημα τοῦτο, τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν
ἀνθρώπινον ὀντότητα. Ἄνευ αὐτοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ
εἰσχωρήσετε εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Δημιουργίας καὶ νὰ δι-
ευρύνετε τὰς γνώσεις σας πέραν τοῦ γῆϊνου Κόσμου.
Ἴδού, εἰς τί χρησιμεύει ἡ Διοικοῦσα αὕτη Ἄρχὴ εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς.

Ἴσως θελήσετε νὰ ἐρωτήσετε, ἐάν ἡ Ἄρχὴ περὶ ἧς
ὁ λόγος, ἔχει ἐπίδρασιν καὶ εἰς τὰς Οὐρανίας ὀντότη-
τας. Ἀπαντῶ, μάλιστα. Ἡ θάσις τοῦ θρησκευτικοῦ συν-
αισθήματος, εἶναι ἡ κατανόησις τῆς ἐννοίας πού δίδει ὁ
Πνευματικὸς Κόσμος εἰς τὴν Ἀγάπην καὶ τὸν Δημιουργ-
γὸν τῶν πάντων.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπιπολαίως ἀσπάζεται μὲν τὸ
θρησκευτικὸν συναίσθημα, χωρὶς νὰ ἀφομοιώσῃ αὐτὸ
μέσω τῆς λογικῆς καὶ τῆς θελήσεώς του εἰς τὸν ἑαυτὸν
του, μεταβάλλεται εἰς φανατικὸν θρησκόληπτον καὶ κα-
ταστρέφει τὴν καθαρὰν καὶ τόσον πολύτιμον ἔννοιαν τοῦ
θρησκευτικοῦ συναίσθηματος.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ρέπουν, ἴσως ἀσυναίσθη-
τως, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ συναίσθηματος τούτου,

ἀνεξαρτήτως φυλής καὶ δοξασίας των, εἶναι πρᾶξι με
πλήρη κατανόησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων των, ἐ-
ξασφαλίζοντας εἰδικὴν θέσιν εἰς τὸν Ἄστέρα τῆς θρη-
σκευτικῆς φωτίσεως.

Ὁ ρόλος τοῦ διαδραματίζει τὸ θρησκευτικὸν συναί-
σθημα, εἶναι ὁ φωτισμὸς τοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, νὰ
μὴ περιπίπτουν εἰς τὰς παγίδας τοῦ ἀντιστρόφου λόγου
καὶ ἀλληλο - εξοντώνονται με φανατισμὸν ἀλλοθρή-
σκων, διότι ἡ λαθρασιμένη αὕτη ιδέα των, ποῦ τοσάκις ἐ-
δημιούργησε πολέμους ἀδελφοκτόνους, καθυστερεῖ τὰς
ὄντότητάς των πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἰδανικῆς των πορείας.

Ὅλοι αἱ φυλαὶ τοῦ Κόσμου σας, ὡς καὶ αἱ δοξασίαι
των, ἓνα Δημιουργὸν ἔχουν, τὸν αὐτὸν Θεὸν ὑπὸ διάφο-
ρους ὀνομασίας. Καὶ ὅλα τὰ τέκνα Του ὑπ' Αὐτοῦ λογί-
ζονται ἀδελφαὶ ψυχαί. Ὅταν λοιπὸν δὲν ἐγκύβουν εἰς
τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν βοήθειαν τῆς πραγματικῆς θρη-
σκείας ποῦ ἐδίδαξεν ὁ Κύριος, περιττεύει νὰ ὀνομάζων-
ται ἄνθρωποι, κατατασσόμενοι εἰς τὴν χορείαν τῶν σαρ-
κοφάγων θηρίων.

Δυστυχῶς, ὁ κληρὸς ὄλων τῶν θρησκείων ὑπέπεσεν
εἰς ἀσυγχώρητα σφάλματα καὶ ἀντὶ νὰ βοηθήσῃ τοὺς πι-
στοὺς νὰ ὑπεισέλθουν εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ εὐγενικοῦ καὶ
ὑψηλοῦ συναισθήματος τῆς θρησκείας, φανατίζουσι καὶ
μεταβάλλουσι τοὺς πιστοὺς εἰς στρατιώτας τοῦ μίσους
καὶ τῆς κακίας.

— 21 —

10 - 4 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἔχομε τὸ ἡμικύκλιον ἐδῶ τοῦ Φράγματος
τῆς Λήθης, τὸ ὁποῖον ἔχει δύο ὄψεις: Τοῦ κατέρχεσθαι
καὶ ἀνέρχεσθαι. Καὶ ἡ πρώτη ὄψις ἀναφέρεται εἰς τὰς
ὄντότητας ποῦ κατέρχονται, λησιμονῶντας καὶ τὴν μι-
κροτέραν ἀνάμνησιν ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Οὐρανοῦ. Οὐδε-
μία ψυχὴ, ἔστω καὶ ἂν εἶναι με ἀποστολήν, λαμβάνουσα

— 49 —

εις την Γην σας τον τίτλον του μύστου, δεν γνωρίζει τίποτε εκ των δσων συμβαίνουν εις τὸ Βασιλείον μας· τούτο εἶναι ἀπηγορευμένον ἀπὸ τὸν Ἄναρχον. Καταρχομένη ἡ ὄντοτης εις τὸν Κόσμον σας, ὀφείλει νὰ μὴ ἐνθυμηταὶ τὸ μυστήριον τῆς ἐδῶ Λευκῆς Πολιτείας καὶ ἀναγεννᾶται εις τὴν Γῆν (μὲ τὴν λέξιν τῆς ἐπανενσαρκώσεως τῆς) ὡς νέα πνοή, πρὸς δοκιμασίαν ἐπὶ τῶν δσων ἐδιδάχθη ὁ ψυχικός τῆς πυρὴν. Ἐνῶ εις τὴν Γῆν τὸ πνεῦμα εἶναι πηδάλιον τοῦ σκάφους τῆς ὄντοτης, εις τοὺς Οὐρανοὺς ἡ ψυχὴ κατέχει τὴν θέσιν αὐτὴν. Ἐνωσά τὰς ψυχὰς ποὺ δὲν διέπραξαν ἀνομίας ὑπερβαίνουσαι ἐξ ἀγνοίας τὸ μέτρον τοῦ ὀρίου.

Αἱ ἀνερχόμεναι ψυχὰι, τὰς ὁποίας ὀνομάζετε σεῖς ἀνακληθεῖσας, θὰ διέλθουν τὸ αὐτὸ Φράγμα· καὶ μόλις τὸ διέλθουν αὐτομάτως ἀποκτοῦν τὴν ὑπερμνήμην των. Δηλαδὴ ἐνθυμοῦνται τὰ τῆς Γῆς των διαπραχθέντα ὑπ' αὐτῶν ὡς καὶ τὰς προγενεστέρας των προϋπάρξεις. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν θὰ ἀναφέρω ὅ,τι δὲν συμφέρει εις σᾶς νὰ μάθετε. Ἡ σιωπὴ τῆς ἀγνοίας σας εἶναι θησαυρὸς διὰ πᾶσαν ὄντοτητα. Μὴ ἐπιχειρήσετε ἀπὸ τὰς ἀνοήτους ἀλλὰ καὶ πειστικὰς γνώσεις τῆς Ἑρμαϊκῆς φιλοσοφίας νὰ ἀντλήσετε θησαυροὺς, ποὺ θὰ ἀποδειχθοῦν κίβδηλοι, ὅταν ἐπανέλθετε εις τὴν ἀφετηρίαν σας.

Τὸ Φράγμα τῆς Λήθης ἢ τὸ Ἄνοιγμα τῆς Ὑπερμνήμης, εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ πλέον μεγαλύτερα μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅποιαν ἄλλην ἐξήγησιν καὶ ἂν σᾶς δώσω, δὲν θὰ ἠμπορέσετε νὰ ὑπεισέλθετε εις τὸ νόημα τοῦ θαύματος αὐτοῦ. Μέχρι στιγμῆς οὐδεὶς ἐκ τῶν Διδασκάλων ὠμίλησεν ἐκτενῶς ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ Φράγματος, ὅπου τὸ Φῶς καὶ τὸ Σκότος συναντῶνται. Καὶ τὸ μὲν Φῶς διευκολύνει τὴν εἴσοδον εις τοὺς εἰσερχομένους, τὸ δὲ Σκότος ἐμποδίζει τοὺς ἐξερχομένους μέχρις ὅτου τελειῶς λησμονήσουν τὰ ἐν τῷ Οὐρανῷ τεκταινόμενα. Ἐκ τῆς φράσεως αὐτῆς, ὅσοι ἔχετε ἐγκύψει εις τὴν ἔρευναν μὲ θεῖαν φῶτισιν θὰ ἀντιληφθῆτε πολλά, ποὺ ἐγὼ ἡ ἀπλὴ ἀφηγήτρια παρασιωπῶ. Ἡ σιωπὴ μας εις τινὰ σημεῖα εἶναι ἔρμητι-

κή. Ἄλλοίμονον ἐάν ἐγνωρίζατε περισσότερα τοῦ δέοντος· τότε δὲν θὰ ὑπῆρχεν Παράδεισος καὶ ἀνταμοιβή, παρὰ Κόλασις καὶ τιμωρία.

Τόσον ὁ Παράδεισος ὅσον καὶ ἡ Κόλασις ἔχουν διάφορον ἔννοιαν ἀπὸ αὐτὴν ποὺ τοὺς δίδετε. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι σαδιστής, ἀλλὰ ἐκπαιδεύει τὰ τέκνα Του νὰ γίνουν, διὰ τοῦ τρόπου του, ἄξια τῆς ἐπιδιώξεώς του.

— 22 —

17 - 4 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ἀγαπητοί μου, τίποτε ἐντὸς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου δὲν παραμένει κενόν, ὡς ἔχετε ἤδη τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν. Τὰ πάντα εἶναι μεστὰ ἐνεργειῶν, εἴτε ἀπὸ Πνεύματα, εἴτε ἀπὸ ἀκτινοβολίας, εἴτε ἀπὸ ὄντα ἄγνωστα εἰς σᾶς, διὰ τὰς ἐνεργείας των, εἴτε ἀπὸ διαφόρους ἄλλας κινήσεις ἐντὸς τοῦ ἀπεράντου ὠκεανοῦ ὅπου τὰ πάντα ἔχουν τάξιν, λόγῳ τῆς ὑπάρξεώς των.

Ὅταν σεῖς ἀποφασίζετε νὰ συγκεντρωθῆτε κάπου πρὸς συζήτησιν ἑνὸς θέματος, ποὺ ἐνδιαφέρει τὴν ὁλόκλητητα, δὲν ἐκφεύγετε καὶ ἀπὸ τὰ προσωπικὰ σας συμφέροντα, χωρὶς νὰ ἔχετε τὸ σθένος ν' ἀποκαλύψετε τὴν σκέψιν σας. Ὡσαύτως καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὰς ἰδικὰς μας συγκεντρώσεις, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν κρύπτομεν ἀπὸ τὰς ἀδελφὰς ψυχὰς τὰ προσωπικὰ μας συμφέροντα, ἀπλούστατα διότι δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα καὶ τὰ θέματά μας ἀναφέρονται διὰ τὸ καλὸν τῆς ὁλόκλητης.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς ἔχομεν τὰς Διδασκαλίας τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, ἐνδιαφερόμεθα δι' ἐσᾶς τοὺς ἀνθρώπους, τίνι τρόπῳ νὰ σᾶς φωτίσωμεν, νὰ σᾶς καθοδηγήσωμεν καὶ νὰ σᾶς βοηθήσωμεν ἐκεῖ ὅπου πρέπει. Ἡ ἐργασία μας καὶ ὁ ἀγὼν μας γίνεται διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Κανείς μας δὲν δύναται νὰ ὑποκρύψῃ ἀπὸ τὰς ἀδελφὰς μας ψυχὰς τὰς σκέψεις του. Εἴμεθα ἀνοικτὰ βιβλία εἰς τὴν διάθεσιν ὅλων. Δι' ἡμᾶς δὲν ὑπάρχει προσωπικὸν μυ-

— 51 —

στικόν, ἀφοῦ ἐκ τῶν προτέρων γνωρίζομεν ὁ εἰς τὰς σκέψεις τοῦ ἄλλου. Σκοπὸς λοιπὸν τῶν συγκεντρώσεών μας εἶναι νὰ λαμβάνωμε κοινὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ τάδε ἢ δεῖνα φλέγοντος θέματος, διὰ νὰ προλαμβάνωμεν κάθε κακὴν ἐνέργειαν ἐκ μέρους σας.

Παρακολουθοῦμεν κάθε κίνησίν σας. Αἱ ἐνέργειαι μας στρέφονται ἐπὶ ἐνὸς ἀτόμου, ποῦ ἔχει τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην μας, ἢ ἐπὶ ομάδος ἢ καὶ περισσοτέρων συνανθρώπων σας. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Βούλησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ μας.

Ὅχι ἐλίγας φορές σᾶς ἐπισκεπτόμεθα, ὡς ἀφανῆ ὄντα καὶ ἄλλοτε μετεμφιεσμένα, διὰ νὰ σᾶς ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὴν κακὴν πορείαν τῶν θημάτων σας. Ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐπισκεπτόμεθα διαφόρους ἀστερισμοὺς, ὅπου ὁ Εἰδικὸς μᾶς διδάσκει γνώσεις, ποῦ σεῖς τελείως ἀγνοεῖτε. Ὁ ἀόρατος Κόσμος ἔχει τόσας ἀσχολίας ἐπὶ ποικίλης γνώσεως, ὥστε μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς ἐνημερώσωμεν ἐπ' αὐτῶν, παραβαίνοντας τὸν ἠθικὸν τῆς συνειδήσεώς μας Νόμον τῆς ἀπολύτου σιωπῆς.

Ὅταν συνταξιδεύωμε μὲ ἀδελφὰς ψυχὰς εἰς πλανήτας ἢ ἄλλους ἀστέρας, ὁ ἀριθμὸς μας εἶναι ζυγός, ὄχι μόνος. Τοῦτο ἔχει μεγίστη σημασίαν, ποῦ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀναπτύξω, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν. Μόνον οἱ μεγάλοι Διδάσκαλοι εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ἔχουν τὴν ποιμενικὴν τῶν ράβδων. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις καὶ αὐτοὶ ἀκόμη ἔχουν διπλὴν ὑπόστασιν, δηλαδὴ δὲν εἶναι μόνον τῶν. Ἀνεφέρθη μὲχρι στιγμῆς εἰς τὰς ψυχὰς ποῦ κατέχουν καλὰς θέσεις καὶ εἶναι ἄξια τῆς ἀποστολῆς τῶν. Δὲν γνωρίζομεν τί εἶναι κούρασις. Αὐτὸ ἀκριβῶς δίδει εἰς σᾶς τὴν ἔννοιαν τῶν συνεχῶν ἐνεργειῶν μας. Διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ὅλα ἐν τῷ Σύμπαντι ἀενάως κινουῦνται, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ Οὐράνια σώματα, διότι ἡ κίνησις δίδει ζωὴν εἰς τὸν φθαρτὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀφθαρτον Κόσμον μας.

24 - 4 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Σήμερον θά αναφερθῶ εἰς τὰς τιμωρημένας ὄντοτητας ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ὑπάρχουν δύο εἶδη τιμωρημένων.

Εκεῖνοι οἱ ὁποῖοι διέπραξαν πάμπολλα κακὰ εἰς τοὺς συνανθρώπους των καὶ ἀπέκρουαν τὰς ἐπεμβάσεις τῆς συνειδήσεώς των, ὥστε νὰ θεωρηθοῦν ἐκ τῆς Θεότητος ὡς ἀμετανόητοι. Αἱ ὄντοτητες αὗται ἀνήκουν εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Σκότους καὶ δὲν ἔχουν οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Δηλαδή, ὑπάγονται εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν κακῶν ἐνεργειῶν, ποὺ σεῖς ὀνομάζετε τοῦ Πονηροῦ. Γίνονται ὀπαδοὶ αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ ὄντοτητες αὗται, ὅταν ἔλθουν εἰς τὸ ἀδιέξοδον, ἀνεξαρτήτως γῆινου χρόνου, ἀλιεύονται ἀπὸ τοὺς Ἄρχηγοὺς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ μεταφέρεται ἡ ποινὴ των εἰς τὸ Βασίλειόν μας, ὅπου παρὰ τὴν τιμωρίαν των κατηχοῦνται ἀπὸ εἰδικούς Διδασκάλους τοῦ Κυρίου, ἐπειδὴ ὀφείλουν τελείως νὰ ἀποβάλλουν ἐξ ἑαυτοῦ των πᾶν ὅ,τι παρέμεινεν ἐντὸς των, ἐκ συνηθείας, κακόν. Πιέζονται ἀπὸ τὴν συνειδησίν των εἰς βαθμὸν ὥστε τὸ ψυχικόν των ἄγχος νὰ εἶναι ἀφόρητον. Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, δὲν ἔχουν σῶμα γῆινον καὶ οὕτω δὲν ὑποφέρει αὐτό, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν Γῆν σας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ποὺ βλέπετε σεῖς οἱ θνητοὶ ὅτι τὰ θάσσανά των εἶναι σαδιστικά, ἀφοῦ ἡ τιμωρία των προέρχεται ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν συνειδησίν των; Ἄλλωστε ἐλάχιστοι εἰς τὴν Γῆν σας ἐγνώρισαν, ὅτι ὁ πόνος ἐκ τοῦ ψυχικοῦ ἄγχους εἶναι χειρότερος ἀπὸ τὸν σωματικὸν τοιοῦτον. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὑποπίπτουν εἰς τὴν ἐν λόγῳ περίπτωσιν, πολλάκις μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνεχθοῦν τὸν ἠθικὸν τοῦτον πόνον αὐτοκτονοῦν. Κακῶς, διότι ἐπιβαρύνουν τὴν ποινὴν των.

Ὅσα πνεύματα διέπραξαν ἀνομίας καὶ μετανόησαν τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς ἀνακλήσεώς των, τιμωροῦνται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου μας, δηλαδή κερδίζουν ἀκαθό-

ριστον χρόνον ἐλευθερίας των. Ἐχουν δὲ εὐεργετήματα τινά, πού ἀφήνονται δι' ὀλίγον αἰ ὄντοτήτες των ἐλευθεραὶ μὲ παρακολούθησιν, ὥστε νὰ σημειοῦνται αἰ θελιώσεις αὐτῶν εἰς τὴν νέαν των ἀγωγὴν καὶ νὰ καλλιτερεύουν κάπως τὴν θέσιν των. Τὴν φωνὴν αὐτῶν πού ἀνέχονται μὲ ὑπομονὴν τὴν ποιὴν των, πολλάκις τὴν μεταδίδουν εἰς τοὺς συναθρώπους των διὰ μέσου τῶν διαφόρων Κύκλων πού ἀσχολοῦνται μὲ τὸν πνευματισμόν. Τοῦτο δὲ γίνεται ὥστε οἱ παρακολουθοῦντες νὰ γνωρίσουν τὴν εἰκόνα τῆς ποιηῆς τῶν ὄντοτήτων, ὅτι εὐρίσκονται ὑπὸ ἔλεγχον, ἵνα συνειδητοποιήσουν τὴν ποιὴν ταύτην οἱ παρακολουθοῦντες πνευματισταὶ καὶ νὰ συνετίζονται.

Θὰ ἐρωτήσετε, διατί ὁ Θεὸς ἀφήνει τὰ τέκνα του νὰ περιπίπτουν εἰς σφάλματα καὶ νὰ αὐτοτιμωροῦνται; Εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεται τοῦτο. Οὐδεὶς σας γίνεται εἰδικὸς εἰς κάτι, ἐὰν πρῶτον δὲν ἀσκηθῆ εἰς τὴν προτίμησιν τῆς ἐκλογῆς του. Ἠθικῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβάλλετε κάθε τι τὸ ἀνήθικον ἐκ τῆς ὄντοτήτός σας, ἐὰν δὲν ἐνεργήσετε καταλλήλως, χωρὶς νὰ σᾶς ἀφαιρῆ ἡ Θεότης τὰ πάντα ἐκ τῆς γῆϊνης ἑλξεως. Διὰ τοῦτο ὡς ἀνθρώπους, σᾶς ἔδωκεν τὸ πνεῦμα, διὰ μέσου τοῦ ὁποῦ νὰ κρατῆτε τὸ μέτρον. Ἐὰν εἴσθε λαίμαργοι καὶ παμφάγοι, σεῖς θὰ καταστρέψετε τὸν στόμαχόν σας. Κρατῶντας τὸ μέτρον, διατηρεῖτε τὴν ὑγιάν σας καὶ δὲν παλινδρομεῖτε. Ὅλα ὁ Θεὸς τὰ προεῖδεν καὶ σᾶς ἔδωκε τὸ φῶς διὰ νὰ σᾶς συνοδεύῃ, ὅταν ὁ δρόμος σας εἶναι σκοτεινός.

— 24 —

1 - 5 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Σήμερον θὰ ὁμιλήσω πάνω σὲ ἄλλον τομέα, πού ἔχει σχέσιν μὲ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν. Αὐτὸς δὲ εἶναι τῶν ὀνείρων. Τὰ ὄνειρα κατατάσσονται εἰς πολ-

— 54 —

λάς κατηγορίας. "Άλλα προέρχονται από την κακή λειτουργίαν του οργανισμού σας, και άλλα από τὰς συνεχεῖς σας σκέψεις ἐπὶ ἐνὸς θέματος ποῦ τυραννεῖ τὴν φαντασίαν σας, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζετε, ἐὰν αὐτὰ ἔχουν προφητικὴν θάσιν ἢ ὄχι. Ἐγὼ θὰ ἀναφερθῶ εἰς ἐκεῖνα τὰ ὄνειρα ἢ μικρο - φαινόμενα, ποῦ εἶναι ἔργα τοῦ Ἄγγελου Φύλακός σας καὶ διὰ πλαγίων μέσων σὰς προειδοποιεῖ διὰ νὰ λάβετε τὰ μέτρα σας καὶ ὄχι ὡς μοιρολάτραι νὰ ἀναμένετε ἀμέριμνοι γεγονότα ἀπρόοπτα εἰς θάρος σας.

Τὰ ὄνειρα ὅταν προέρχονται ἀπὸ τοὺς Ἄγγέλους σας, εἶναι προληπτικά καὶ πρέπει νὰ τὰ προσέχετε, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ φαινόμενα. Ἐπὶ παραδείγματι, ὠθεισθε νὰ ἐπιθέσετε τὴν παλάμην σας ἐπὶ κιγκλιδώματος ἢ ἄλλου ἀντικειμένου καὶ αἰσθάνεσθε ὅτι ἡ παλάμη σας θάλλεται ἀπὸ μίαν ἀνέλπιστον ἐνέργειαν, ποῦ σὰς ἀφαιρεῖ τὴν δυνατότητα νὰ ἀγγίξετε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον δυνατόν νὰ εἶχεν ἠλεκτρικὴν ἐκκένωσιν καὶ νὰ σὰς προκαλέσῃ θλάσθην τινά. Ἴδού, διὰ ποίου τρόπου οἱ Οὐράνιοι σὰς προστατεύουν. Αἱ θεῖαι αὐταὶ ἐνέργειαι δὲν ὑποπίπτουν πολλάκις εἰς τὴν ἀντίληψίν σας. Ἀνακαλύπτοντες τὴν ἐνδεχομένην συμφορὰν σας, τὴν ὁποίαν εἶχατε ἀποφύγει, λέτε: «Ὁ Θεὸς μὲ προφύλαξεν, εἶδ' ἄλλως ποῖος γνωρίζει ποῦ θὰ εὐρισκόμεν τώρα».

Αἱ μικραὶ αὐταὶ παρατηρήσεις εἶναι ὠφέλιμοι καὶ ὀφείλετε νὰ τὰς ἔχετε κατὰ νοῦν, διότι ὅλαι αἱ κινήσεις ἐλέγχονται καὶ προβλέπονται ἀπὸ τὰ διάφορα Συμβούλια τοῦ Οὐρανοῦ, ὥστε τὰ προστατευτικά σας Πνεύματα νὰ προλαμβάνουν τὸ κακόν.

Μοῦ εἶναι δύσκολον νὰ ἀναφερθῶ εἰς λεπτομερεῖας τῆς ἐδῶ Ζωῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη παραμένει μυστήριον διὰ πάντα θνητόν. «Διατί ὁ Κύριος ἀποκρύπτει τὰ πάντα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους;», θὰ ἐρωτήσετε ἀπὸ περιέργειαν. Τοῦτο γίνεται πρὸς ὄφελός σας. Ὅταν εἴθε ἀπογοητευμένοι εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ ζητήτε τὸν θάνατον, διότι δὲν καταρωσάσθε νὰ ἀποκτήσετε ἐκεῖνο ποῦ ἐπι-

διώκατε καὶ — ὦ, τοῦ θαύματος! — εἰς μίαν ἀνέλπιστον στιγμήν, ποῦ δὲν ἠδύνασθε διὰ τῆς φαντασίας σας νὰ τὸ συλλάβετε, ἀλλάζουν τὰ πάντα καὶ ἀποκτᾶτε αὐτὸ ποῦ ἐπιδιώκατε, δὲν εἶναι ἡ χαρὰ σας πολλαπλασία; Ἄκριβως τὸ αὐτὸ θὰ σᾶς συμβῆ, ὅταν εὐρίσκεσθε ἐντὸς τοῦ μέτρου εἰς τὴν πορείαν τῆς γηϊνῆς ζωῆς σας. Μὴ τὸ συζητεῖτε. Τὰ πάντα ὁ Θεὸς ἐκανόνισε μὲ τοσαύτην ἀκρίβειαν, ὥστε νὰ θαυμάση τις, τὴν μεγαλουργὸν αὐτοῦ ἐνέργειαν καὶ πρόληψιν.

Ποτέ, φίλοι μου, δὲν θὰ ἠμπορέσετε νὰ ἀντιληφθῆτε τὰ πέραν τῆς γηϊνῆς ζωῆς σας θαύματα τῆς Οὐρανιας Ζωῆς καὶ τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ Δημιουργοῦ της. Τὸ Οὐράνιον Φῶς διδάσκεται· δὲν ἀναλύεται· διότι εἶναι Ἄκτινες Ἐκείνου, ὅστις σᾶς δίδει τὴν πνοήν, ὥστε διὰ τῆς πνευματικῆς σας δξυνοίας νὰ κερδίσετε συντομότερα τὸ Φῶς Του, κατ' ἀναλογίαν τοῦ κέρδους σας.

— 25 —

2 - 5 - 1977

ΘΕΟΚΛΕΙΑ: Ὅταν, ἀγαπητοί μου, εἰς συμπατριώτης σας ἀναχωρήσῃ δι' ἀναψυχὴν τοῦ εἰς ξένην Χώραν, τῆς ὁποίας τὴν γλῶσσαν δὲν γνωρίζει, χωρὶς νὰ ἀποτελῆ μέλος τῶν συνοδοιπόρων του, καὶ μάλιστα εἰς Χώραν ὅπου δὲν ἔχει γνωστούς, φίλους ἢ συγγενεῖς, μὲ μικρὰ οἰκονομικά μέσα, καὶ φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς του, εἰπέτε μου πῶς θὰ συναισθανθῆ τὴν τόλμην του εἰς τὴν περιοδείαν τοῦ αὐτῆν; Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰς περισσοτέρας ὀντότητας, ὅταν ἀνακαλοῦνται. Τὸ περιβάλλον τοῦ Οὐρανοῦ τοὺς εἶναι ἄγνωστον καὶ κατ' ἀρχὰς δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθοῦν τὰ πλέον στενὰ οἰκογενειακά των πνεύματα. Ἐπὶ ἓν χρονικόν σας διάστημα παραμένουν μετέωροι, μὴ κατατοπισμένοι, καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται ποῦ εὐρίσκονται, διότι ἄμεσα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σκεφθοῦν ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀόρατον Κόσμον τῶν Ψυχῶν.

— 56 —

“Όσαι ἐκ τῶν ἀποδημησασῶν ψυχῶν εἶχον μικρὰν ἰδέαν, ἔστω καὶ εἰς τινὰ σημεῖα ἐσφαλμένην, ἐπὶ τῆς Οὐρανίου Ζωῆς καὶ ὡς άτομα ἐν τῇ Γῆ ἦσαν καλοκάγαθα, χωρὶς νὰ ἔχουν κάνει κάτι τὸ ἐξαιρετικὸν ὑπὲρ τῶν συνανθρώπων των, διὰ τὰς ψυχὰς αὐτὰς ὑφίσταται ἡ ψευδαίσθησις, ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὸν γήινον κόσμον καὶ βλέπουν κατὰ τὰς ἐντυπωσιακὰς ἐπιθυμίας των, κατ’ ἀπανάκλασιν τῆς Γῆς, τὰς τοποθεσίας ποὺ εἴλκυσαν τὴν προσοχὴν των, τὰ πρόσωπα μετὰ τῶν ὁποίων συνωμίλουν, καὶ ἀνταλλάσσουν τοὺς λόγους των διαισθητικῶς, ὥστε τὰ ἐν τῇ Γῆ στενὰ ἢ γνωστὰ των πρόσωπα νὰ βλέπουν τοὺς ἀποθανόντας εἰς τὸν ὕπνον των καὶ ἀφυπνιζόμενα νὰ παρερμηνεύουν τὰς εἰκόνας τοῦ ὄνειρου. Πράγματι, αἱ ψυχαὶ τόσον τοῦ Οὐρανοῦ ὅσον καὶ αἱ ψυχαὶ τῆς Γῆς δύνανται νὰ ἔχουν ψυχικὰς συνομιλίας, αἱ ὁποῖαι δὲν μεταδίδονται εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ζώντων ἐν τῇ Γῆ, παρὰ μόνον μὲ ἀσχέτους εἰκόνας πρὸς τὸ ὄλον θέμα, ποὺ ἀντήλλαξαν, ὥστε νὰ εἶναι δύσκολον νὰ ἐρμηνευθῇ τὸ ὄνειρον εἰς τοιαύτας περιπτώσεις.

Αἱ εἰκόνες ποὺ ἀπολαμβάνουν, αἱ ἐν λόγῳ ψυχαί, εἶναι εὐεργέτημα τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτάς, ἐφ’ ὅσον ἦσαν συναισθηματικά καὶ θὰ ἦτο ἄδικον νὰ παραμείνουν ἀπροσανατόλιστοι, ἀναμένοντας κάτι τὸ ἀκαθόριστον καὶ μὲ τὸ ψυχικὸν των ἀδιέξοδον, μέχρις ὅτου συνηθίσουν καὶ εἰσέλθουν εἰς τὸ πραγματικὸν νόημα τῆς ὑποστάσεώς των.

Ἀργότερον κατατοπίζονται τελείως ἀκολουθοῦσαι τὴν διαγεγραμμένην πορείαν των, ὡς ἤδη γνωρίζετε. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, θεβαίως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν γήινα εἰκόνες. Ὁ αἰθὴρ εἶναι διὰ τὰς ψυχὰς καὶ ὁ ὕλικός κόσμος διὰ τὴν ἐκλέπτυνσιν τοῦ πνεύματος, ἐὰν τοῦτο ἔχει θέλησιν, ἀντίληψιν, καὶ νοερῶς προβλέπει, κατὰ φαντασίαν πάντοτε, ὅτι ἡ γήινος ζωὴ τερματίζεται κάποτε διὰ μίαν ἄλλην καὶ ἄγνωστον εἰκόνας ζώην Οὐρανίου.

“Όταν ἀκόμη οἱ Κόσμοι δὲν εἶχον δημιουργηθῆ καὶ αἱ

ψυχαὶ ἦσαν ἐλεύθεραι εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὁ μῦθος λέγει ὅτι ὅλα τὰ ὄντα ἔζων ἐντὸς φανταστικοῦ καὶ ὠραίου Κόσμου ἄνευ συμφέροντος. Αἱ εἰκόνες ποὺ ἀναφέρω ὑπῆρχον εἰς τὴν ψευδαίσθησιν τῶν ψυχῶν· ἔπρεπε νὰ ἴδουν ἐκ τῶν προτέρων τὰ σχέδια ποὺ ἐτοίμαζε δι' αὐτάς ὁ Δημιουργός των. Ὅλα τὰ ὄντα ἔζων ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τῶν θηρίων, ὄφεων, πτηνῶν κλπ. Δὲν εἶχον τὴν ἀνάγκην ὁ εἷς νὰ θίγῃ ἢ νὰ ἐξοντῶνῃ τὸν ἄλλον. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἦτο μία διαισθητικὴ διδασκαλία τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰ πλάσματά Του, ποὺ θὰ μετεφέροντο κάποτε εἰς τὸν κόσμον τῆς ὕλης καὶ διὰ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντός των νὰ ἀποδείξουν, ἐὰν ἠννόησαν τὸ βαθὺ νόημα τοῦ Δημιουργοῦ μέχρι τοῦ σημείου ποὺ Ἐκεῖνος ὥρισεν.

Ἐδῶ, ἀγαπητοί μου, κλείω τὰ ὀλίγα τῆς ἀφηγήσεώς μου ἐπὶ τῆς Οὐρανίας Ζωῆς, ἣ ὁποία συνεχίζεται ἐν τῷ Οὐρανῷ.

ΜΕΡΟΣ Β

ΟΜΙΛΙΑΙ

ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ ἀδελφή Πετρούλα ἦτο σύζυγος τοῦ ἐπὶ 18ετίαν διατελέσαντος Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὁμίλου μας ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου Κοροντζῆ. Οὗτος μετὰ τὴν ἀνάκλησίν της αἰσθάνθηκε ἔνταυνη τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπικοινωνήσῃ μαζί της καὶ ἦλθε σὲ ἐπαφή μὲ διαφόρους πνευματιστικούς Κύκλους. Τελικῶς συνεδέθη μὲ τὸν Ἐπικοινωνῶν Γ. Πιζάνη, μετὰ τοῦ ὁποίου διωργάωσε ἴδιον κύκλον συγκεντρώσεων εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ κύκλος ἐκεῖνος ἐξελιχθῆ μετὰ τὴν προσέλευσιν νέων μελῶν καὶ τὸ ἔτος 1972 ἀνεγνωρίσθη εἰς ἐπίσημον Σωματεῖον, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται καὶ ἐργάζεται μέχρι σήμερον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Πνευματιστικὸς Ὁμιλος Ἀθηναίων «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ».

Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἐπικοινωνίας τοῦ κύκλου, ἡ ἀδελφή Πετρούλα μετέδωσε, μέσῳ τοῦ Γ. Πιζάνη, 370 περίπου ἑμιλίες της πρὸς τὸν σύζυγόν της Κωνσταντῖνον, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχουν προσωπικὸν περιεχόμενον. Ὑπάρχουν ὁμως καὶ ἀρκεταὶ μὲ θέματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος. Αὗται ἐπελέγησαν καὶ δημοσιεύονται ἐνταῦθα, διατηρηθείσης τῆς γλωσσικῆς τῶν μορφῆς, ἕσον ἦτο δυνατόν, λόγῳ τῶν πολλῶν ἰδιομορφιῶν ποὺ παρουσιάζουν.

Κατωτέρω παραθέτομεν σύντομον βιογραφικὸν σημεῖωμα τῆς ἀδελφῆς Πετρούλας, ὑπαγορευθὲν ὑπὸ τοῦ συζύγου της τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1990 εἰδικῶς διὰ τὴν παρούσαν ἔκδοσιν τῶν ἑμιλιῶν της.

Π. Ο. Α.

Π Ε Τ Ρ Ο Υ Λ Α Κ Ο Ρ Ο Ν Τ Ζ Η

Ἡ ἀδελφή Πετρούλα, σύζυγος Κωνσταντίνου Κοροντζῆ, ἐγεννήθη ἐν Ὑδρᾷ ἀπὸ αὐτόχθονας Ὑδραῖους γονεῖς τὴν 4ην Σεπτεμβρίου 1911. Ἡ οἰκογένειά της μετώκησεν εἰς Πειραιᾶ ὅταν αὐτὴ ἦτο εἰς ἡλικίαν 6 ἐτῶν. Ἐκεῖ παρηκολούθησε τὴν Δη-

μοτικήν Ἐκπαίδευσιν, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐνεγράφη εἰς τὸ Διδασκαλεῖον Θελέων τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπεφοίτησε μὲ τὸν βαθμὸν «ἀριστα», λαβοῦσα καὶ τὸ θραβεῖον τοῦ Σιργεκέλα διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσίν της εἰς τὰ ἐν γένει μαθήματά της. Δὲν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τῆς Διδασκαλίσσης, διότι ὡς ἀριστοῦχος τοῦ Διδασκαλείου ἤλθε πρώτη εἰς διαγωνισμὸν τῆς Ἑμπερικῆς Τραπεζῆς, εἰς τὴν ἑποῖαν προσελήφθη, παραμείνασα ὀλίγα μόνον ἔτη.

Κατὰ τὸ ἔτος 1932, ἐκ τυχαίας γειτνιάσεως τῶν κατοικιῶν των, ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Κων)νου Κοροντζῆ, ὁ ὁποῖος ἐξετίμησε τὰ πολλὰ χαρίσματα της καὶ τὸν χαρακτήρα της γενικῶς, καὶ ἐζήτησεν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς γονεῖς της εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. Ἐξῆσε μετ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἔτους 1937 ἐν μέσῳ μιᾶς παραδοσιακῆς καὶ εἰδυλλιακῆς κυριολεκτικῶς ζωῆς, ἔποτε, λόγῳ τῆς ἐπαράτου ἀσθενείας, τὴν ὁποῖαν ἐγκαίρως δὲν ἀνεκάλυψαν οἱ ἰατροί, ἀπεβίωσε, κατὰ τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1967.

Ἐπῆρξεν ἐπιγεία ὄντοτης ἐξαιρετικοῦ χαρακτήρος, μὲ σπάνια καὶ δυσσεύρετα χαρίσματα καὶ ἀρετάς, τὰ ὁποῖα ἐξετιμῶντο ἰδιαιτέρως παρ' ὄλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὴν ἐγνώρισαν.

Ὀλίγους μῆνας μετὰ τὸν θάνατόν της, ὁ σύζυγός της, μέσῳ τοῦ Ἐπικοινωνοῦ Γεωργίου Πιζάνη, ἤρχισε νὰ πραγματοποιῇ τακτικὰ ἑβδομαδιαίας ἐπικοινωνίας μετ' αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐπικοινωνοῦ, ἐπισυμβάντος τὴν 16ην Μαρτίου 1979, ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς 370 ἐπικοινωνίαις.

Ἀπεκάλυψε δέ, ὅτι ὀλίγους μόλις μῆνας μετὰ τὸν θάνατόν της εἶχε λάβει μεγάλην ἀνόψωσιν, συγκαταλεχθεῖσα μεταξὺ τῶν κατοικιῶν τοῦ 3ου Σταθμοῦ τῶν Ἐναρέτων Γυναικείων, καὶ ἐκεῖθεν συνεχῶς θὰ ἐξελλίσσεται πνευματικῶς.

Ἦδη κατέχει λίαν ὑψηλὴν θέσιν, μέχρι σημείου ὥστε νὰ περιτεύῃ, κατὰ τὴν φράσιν της, πᾶσα ἐκ μέρους μας προσπάθεια περαιτέρω ἀνυψώσεώς της.

Ἄλωναίη της ἡ μνήμη καὶ εἴθε τὸ παράδειγμά της νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ γυναικεῖος κόσμος.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΚΟΡΟΝΤΖΗ
(1911 — 1967)

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ὁ κόσμος τῆς ψυχῆς εἶναι τὸ Βασιλεῖον τῶν Πνευμάτων. Ἐκεῖ, εἰς αὐτὸ τὸ Βασιλεῖον, ὑπάρχουν θέσεις δι' ὄλας τὰς ψυχάς. Ἄλλαι παραμένουν χαμηλότερα καὶ ἄλλαι ὑψηλότερα. Ὑπάρχει καὶ ἡ κατηγορία τῶν ψυχῶν ποὺ ἀνέρχονται συνεχῶς.

Εἶμαι πολὺ ὑψηλὰ καὶ χαίρομαι δι' αὐτό, ἐνῶ ἄλλαι ψυχαὶ εὐρισκόμεναι πολὺ χαμηλὰ, δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν νέον των κόσμον, καὶ τοῦτο διότι ἔπταισαν καὶ ἡ ἀδικία πληρώνεται, ὡς πληρώνεται καὶ τὸ δίκαιον τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ὄντοτητα.

Ἐδῶ εἰς τὸν αἰθέρα γίνονται ταξίδια εἰς μεμασ্কρομένους ἀστέρας, ἀγνώστους εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν θητῶν. Ἀστέρας ποὺ ἡ σύνθεσις των εἶναι τελειῶς ἀγνώστος καὶ εἰς τὴν πλέον ἐξημμένην φαντασίαν τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶ ἐκ τῶν ταξιδιωτῶν ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετ' ἐμοῦ καὶ διηγοῦνται θαύματα, τὰ ὅποια ὁ ἀνθρώπινος νοῦς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συλλάβῃ.

Βέβαια ὅταν μία ψυχὴ ἀνέρχεται, ἡ ταχύτης της αὐτομάτως πολλαπλασιάζεται ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ βλέπῃ ὅ,τι ἄλλοι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἴδουν, διότι εὐρίσκονται χαμηλότερα.

Ἐάν, Κώστα μου, ἔχεις τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃς π.χ. εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἰκόνας τῆς Γῆϊνης ὠραιότητος, ταῦτας θα δῆς ὡς συμβαίνει μὲ τὰς κινηματογραφικὰς ταινίας. Γνωρίζεις ἐδῶ, ὅτι τὰ τοπία ταῦτα εἶναι ἀπατηλά. Αἰσθάνεσαι ὅμως μίαν εὐχαρίστησιν, ὡς αὐτὴν ποὺ λαμβάνεις ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴν εἰκόνα. Ἐδῶ εἶναι αἱ εἰκόνες αὐταὶ περισσότερον ἔντονοι, ὡς πρὸς τὴν φυσικὴν αὐτῶν ἐντύπωσιν. Πάντα ταῦτα γίνονται δι' ἀντανακλάσεως τῶν εἰκόνων εἰς τὴν μεγάλην ὀθόνην τοῦ Οὐρανοῦ. Δίδω, ὡς βλέπεις, μερικὰς ἐκ τῶν ἐντυπώσεων μου, ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Αἰωνίας Ἀνοιξεως. Ἐάν ἠμποροῦσα, θὰ σοῦ μετέδιδον πολλὰς τοιαύτας ἐντυπώ-

σεις και άγνωστα σημεία, αλλά έπιτετραμμένον να λέγονται από τας ψυχάς που εύρίσκονται υπό την εύνοϊαν του Πνευματικού Κόσμου.

Σύ με έβοήθησες τὰ μέγιστα εις την άνύψωσίν μου και έγω σε έβοήθησα διά να σε άνυψώσω μέχρι του Ούρανοϋ, ώστε να γνωρίσης έκ των προτέρων την ώραϊότητα του χαώδους Σύμπαντος.

Πολλοί διδάσκουν εις την Γήν σας, ότι ο Ούρανός, ήτοι ο Πνευματικός Κόσμος, είναι ή ώραϊοτέρα ζώή. Οί Διδάσκαλοι ούτοι ψεύδονται. Διότι, ώραϊότατος είναι ο Πνευματικός Κόσμος δι' όσους έχουν άξίαν θέσιν, έκ των καλών των πράξεων. Διά τους άλλους, που δέν βλέπουν την ώραϊότητα ταύτην, ύποφέρουν. Μήπως εις τας έπικοινωνίας των μικρών και έγωϊστικών Κέντρων δέν ήκουσες πνεύματα να παρακαλοϋν διά την σωτηρίαν των;

Τότε, διατί ο Όδηγός, έκθειάζει τον Κόσμον της Ψυχής ως ώραϊότατον; Τοϋτο θλάπτει τους άκουοντας και μη έκτελοϋντας τὰ ιερά των χρέη. Ένω εάν έλεγεν εις αυτούς, ότι τον ώραϊον τοϋτον κόσμον θα άπολαύσετε όταν αί πράξεις σας είναι άντάξιαι του Καλοϋ και Άγαθοϋ, θα έδιδεν εις αυτούς μάθημα συμπεριφοράς άνθρώπου και οϋχι ύπανθρώπου.

31 - 3 - 1970

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Είμαι συγκινημένη διά την συνεχή έργασίαν σας ύπερ του Πν. Κόσμου. Άνέθεσαν εις έμέ, όπως σας έμψυχώσω διά τὸ έξαίρετον τοϋτο έργον, που ο Πνευματικός Κόσμος μάχεται να γίνη κτήμα ολοκληρού της Υφηλίου.

Έχω να είπω πολλά. Ήμουν, ως γνωρίζετε, εις άποστολήν μαθήσεως. Δηλαδή με όλίγους Άρχηγούς του Πν. Κόσμου, διετρέξαμεν εις τὸ άπειρον κοντινοϋς και μακρυνούς άστέρας. Όταν λέγω «κοντινοϋς» μη νομί-

ζετε ὅτι τοὺς γνωρίζετε, διότι αἱ ἀποστάσεις τῶν εἶναι τεράστιαι, μετὴν ταχύτητα τῆς ψυχῆς. Ἐθαύμασα τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου! Καὶ ὡς μοῦ εἶπον οἱ Ἀρχηγοί, αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτε, εἰς τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Τότε, εἶπον, τί πρέπει νὰ εἶναι τὰ ὅσα δὲν γνωρίζω; Καὶ αὐτοὶ μοῦ ἀπάντησαν: Ἀκατανόητα καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ Βασιλείου μας! Δυστυχῶς, ἀγαπημένε μου, δὲν θέλω νὰ ἐπεκταθῶ εἰς τὰ ὅσα εἶδα. Δὲν μπορῶ νὰ συγκρατήσω τὰ θαύματα τοῦ Ὑψίστου. Εἶναι κάτι τὸ ἀπίστευτον διὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πιστεύουν καὶ ἔχουν διάνοιαν καὶ φαντασίαν ἀπερίγραφτον. Τώρα ἐννοεῖς τὸ τί εἶδον. Αὐτὰ μόνον οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἠμποροῦν νὰ σᾶς τὰ μεταδώσουν, διότι ἀφηγουμένη ἐγὼ τὸ ταξιδιόν μου, δυνατὸν νὰ εἶπω καὶ κάτι τὸ ὁποῖον νὰ μὴ πρέπει νὰ τὸ γνωρίζετε. Ἀφήνω τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὁράματος εἰς τοὺς εἰδικούς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Πόσο χαίρομαι ποὺ ὁμιλῶ ἐλεύθερα καὶ ἀπερίσπαστά, εἰς τοὺς ἀδελφούς μου τοῦ Κόσμου σας. Εἶμαι ὑπερήφανη ὄχι μετὴν κακὴν σημασίαν, ἀλλὰ μετὴν καλὴν, διὰ τὴν εὐνοίαν ποὺ ἔχω ἀπὸ τὸν Π. Κόσμον. Εἶμαι πολὺ μετρημένη εἰς τοὺς λόγους μου, διὰ νὰ εὐρίσκωμαι ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ ἐπιτρεπομένου λόγου. Ὁ ἀδελφὸς Πλάτων πολὺ με ὑποστηρίζει. Λέγει ὅτι εἶμαι ψυχῇ τε καὶ πνεύματι ἀφοσιωμένη εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου.

Σοῦ τὰ μεταδίδω αὐτὰ διὰ νὰ χαρῆς τόσο ἐσύ, ὅσον καὶ αἱ ἀδελφαί μου. Παρακαλῶ μόνον τὴν Ἑλένην μου, νὰ μὴ κλάψῃ, ὅταν ἀναγνώσῃ τὸ κείμενον τοῦτο. Ἐλενίτσα μου, ἐγὼ δὲν μένω ἀδρανῆς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Παρακαλῶ τὸν Κύριον, ὅπως σᾶς προστατεύσῃ ὅλους ἐν τῇ γῆϊνῃ ζωῇ σας καὶ σᾶς φωτίσῃ ἀνάλογα, διὰ νὰ εἰσθε ἐνήμεροι τοῦ τί ἐστὶ Πνευματικὸς Κόσμος καὶ πῶς αὐτὸς φωτίζει τὶς ἀγαθὰς καὶ ἐνάρετες ψυχάς.

Κωστή μου, δὲν εἶμαι ἀποῦσα. Βρίσκομαι στὸ πλευρὸ σου. Καὶ ξεύρεις τί μᾶς συνδέει τόσο πολὺ, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὑφίσταμαι στὴν Γῆν σας; Ὁ Πνευματικὸς Κό-

σμος. "Όσο είσχωρείς στὰ Κείμενά του, τόσο ανυψώνεσαι. Παρακαλῶ πολύ τὸν Ἐπικοινωνόν, νὰ ἐνημερώνεται ἐπὶ τῶν Κειμένων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ νὰ μὴ νομίζει ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἴδιος τὰ λαμβάνει, ἤδη τὰ ἔχει μάθει ὡς ἀκροατῆς. Ναὶ μὲν ἔχει τὸ Φῶς τῆς Χρυσῆς Ἑλπίδος, ἀλλὰ νὰ τὰ ἀφομοιώνη, ἵνα ἀποκτήσῃ θέσιν λαμπρὰν εἰς τὴν Λευκὴν Πολιτείαν. Αὐτὰ ποὺ λέγω, μοῦ τὰ εἶπεν ὁ ἀδελφὸς Πλάτων, ὁ προστάτης καὶ Ἄγγελός του Φύλαξ.

Κωστή μου, ἐφ' ὅσον ἔχεις εἰς τὸ πλευρό σου τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, γνώριζε ὅτι εἶμαι καὶ ἐγώ, ἀπὸ τὰς ψυχὰς ποὺ παρακολουθοῦν τὰς Διδασκαλίας σας. Εἶδες πόσα γνωρίζω, παρακολουθῶντας τὰ Κείμενά σας; Διότι ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ὑπερμνήμην. Σεῖς ὅμως διὰ τῆς μελέτης, μπορεῖτε νὰ ἀσκήσετε τὴν μνήμην σας. Ἡ προσπάθεια, ἀγαπητοί μου, εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός, καὶ πολλακίς, ὡς ἐτόνισεν ὁ Ἀριστοτέλης, ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ, κατὰ τὰ 3)4.

Χαίρομαι πολὺ ποὺ σὰς βλέπω μαζί, νὰ ἀσχολῆσθε τόσον ἐντατικὰ ὑπὲρ τῆς Θείας Γνώσεως. "Όσες ψυχὲς εἶναι εἰς κατωτέρας θέσεις καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀνυψωθοῦν, ἐξ αἰτίας προγενεστέρων των σφαλμάτων, διότι ὁ Νόμος εἶναι τοιοῦτος, ὅταν συνδεθοῦν μὲ τὸ Κέντρον σας ἢ δέσμευσις των αὐτῆ χαλαροῦται. Καὶ ἐὰν ὀμιλήσουν ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς Πνευματικῆς Αἵγλης, κερδίζουν βαθμίδα τῆς ἀνυψώσεώς των. "Όχι διότι ὑφίσταται δέσμευσις Νόμου καὶ ἐξαιρέσις αὐτῆς, ἀλλὰ διότι πάντα ταῦτα ἐνυπάρχουν ἐντὸς τοῦ Νόμου. Ἐξαιρέσεις γίνονται καὶ εἰς τὴν Γῆν σας, διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν γνωρίζει ἐὰν τοῦτο ἦ ἐκεῖνο ἦτο ὀρθὸν ἢ ὄχι. Ἐνῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δὲν ὑφίσταται ἀγνωσία. Καὶ μόνον τὸ ὀρθὸν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ψυχῶν. Ὁ Κύριος ὄλα τὰ προεῖδεν, πρὸ τῆς Δημιουργίας τῶν Κόσμων.

Τὴν Διδασκαλίαν αὐτὴν χρεωστῶ εἰς τὸν ἀδελφὸν Πλάτωνα. Ὅμιλῶ ὡς μεγάλφωνον αὐτοῦ, διὰ νὰ σὰς ἀποδείξω ὅτι οἱ Ἀρχηγοὶ εἶναι ταπεινώτεροι ἀπὸ τοὺς πλέον

ταπεινούς σοφούς του Κόσμου σας (...ἐάν υπάρχουν τοιοῦτοι σοφοί!...). Ἐχάρηκα πολύ, μὰ πάρα πολύ πού ἔδωσα ἐλευθερίαν εἰς τόν λόγον μου, πάντοτε μέ τήν ἀδειαν τοῦ Ἀρχηγοῦ καί καλοῦ μου ἀδελφοῦ Πλάτωνος.

2 - 1 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γειά σας. Ξεύρω τί ἐπιθυμεῖτε. Τό ἐπιθυμῶ κι' ἐγώ, ἀλλά δέν πειράζει, ἐφ' ὅσον γίνονται ἀσκήσεις.

Ἦλθα γιά νά δώσω τήν εὐχήν μου γιά τόν Νέον Ἔτος. Ἐμεῖς, ἀγαπημένε μου Κωστή, δέν ἔχομε χρόνον. Αὐτός ἐκαθωρίσθη ἀπό τοὺς ἀνθρώπους, διά νά σημειώσουν τὰ συμβάντα τῆς ζωῆς των καί ἐν γένει τῆς ἱστορίας, ἀπό τὰς ἀπόψεις τῆς προόδου. Σᾶς εὐχομαί, λοιπόν, ὁ Νέος Χρόνος νά σᾶς δώσῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε πρὸς ὄφελος ἰδικόν σας καί τῆς Οἰκουμένης. Τό λέγω αὐτό, διότι εἶναι τὸ μόνο παράθυρο πού ἔχουν οἱ Οὐρανοὶ ἀνοικτό πρὸς τήν Γῆν σας.

Βέβαια, θά μοῦ εἰπῆτε, υπάρχουν καί ἄλλα. Ναι, υπάρχουν, ἀλλά τί παράθυρα εἶναι ἐκεῖνα, δέν τὸ γνωρίζω καλά. Ἄλλως τε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ παράθυρα δέν ὁμιλοῦν τὰ Μεγάλια Πνεύματα τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀπὸ τὰ ἄλλα ὁμιλοῦν οἱ Μεγάλοι τῆς Γῆς σας πού θρῖσκονται στὸν Οὐρανό, καί ἀντιλαμβάνεσθε ὁποῖον ἀξίαν ἔχουν Ἔδῶ.

Ἡθέλησες, ἀγαπημένε μου Κωστή, νά συνεχίσω ἐκεῖνο τὸ μικρὸ σημείωμα πού ὠνόμασες λογοτεχνικό. Δέν θά τὸ εὖρης πουθενά, διότι εἶχα σκοπὸ νά τὸ συνεχίσω. Καί τὸ συνεχίζω:

«... καί ἀναρωτιέσαι: εἶναι ὄνειρο ἢ ζωὴ; Ἡ νᾶναι μιά μακρινὴ εἰκόνα πού ζωντανεύει τὴ μνήμη μας; Τί νᾶναι ἄραγε ἡ ζωὴ;

Κάθεσαι καί σκέπτεσαι, καί δέν ξέρεις ἀπὸ ποῦ ἀρχίζει καί ποῦ τελειώνει. Κι' ἐνῶ ἡ σκέψις σου τυραννιέται γιά ναῦρη τὴν πηγὴ τῆς, μπρὸς στὰ μάτια σου ἔρχονται οἱ ζωγραφιῆς τῆς φύσεως καί ἀπολύθουν τὴν

φαντασίαν σου, μέσ' τὸ τοπίο τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, τῶν βράχων καὶ τῆς θάλασσας. Καὶ λές: Νά τὸ ἄγνωστο! Ἡ θάλασσα. Κι' ὅμως πάνω σ' αὐτὴν πετᾶνε οἱ κάτασπροι γλάροι, γιὰ νὰ μᾶς δείξουν πῶς καὶ σ' αὐτὴ τὴν ἄγνωστη θάλασσα ὑπάρχει ζωὴ!

Ἔτσι τὸ μυαλό τοῦ ἀνθρώπου πετᾶ ἀπὸ τὴ μιὰ εἰκόνα στὴν ἄλλη. Καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι συναισθηματικός, χαίρεται καὶ λυπᾶται γιὰ τὴ ζωὴ. Καὶ δυὸ στεγνὰ δάκρυα κυλοῦν ἀπὸ τὰ μάτια του, γιὰ ὅσα ἔρχονται καὶ γιὰ ὅσα σβύνουν».

Αὐτὸ ἦτο τὸ κομματάκι, ποῦ ἤθελα νὰ συμπληρώσω, γιὰ νὰ τὸ ἔχῃς ὀλοκληρωμένο.

Τίποτε δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ μικρὸ γραπτό. Ἦθελα κάποτε νὰ γράψω πολὺ μεγάλο, ἀλλὰ ἔμειναν στὸ μυαλό μου καὶ ὄχι στὸ χαρτί. Ἄς εἴμεθα εὐχαριστημένοι, ἐφ' ὅσον τόσον σὺ ὅσον καὶ ἐγὼ εὐρισκόμεθα στὸν Κύκλο τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Αὐτὸς μᾶς ἐκώθει, Κωστή μου, καὶ μᾶς ἀναζωογονεῖ ὅσον κανένας ἄλλος δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸ κάνει.

Μὴ νομίζει ὁ ἀδελφὸς Γεώργιος, ὅτι τὸν ἀποκλείω ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Ἐγὼ τὸ εἶπα αὐτὸ γιὰτὶ εἶχαμε μὲ τὸν Κωστή ψυχικὸ δεσμὸ ποῦ δὲν τὸν ἔχουν εὐκόλα οἱ πολλοί. Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ καὶ τοὺς δύο. Ἐσένα διότι μὲ παραγεμίζεις μὲ τίς ἐνέργειές σου, καὶ τὸν ἀδελφὸ ποῦ ἔχει τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ φαίνεται τόσο καλός.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Ἐπικοινωνὸς, μειδιῶν, διημαρτηρήθη καὶ ἡ Πετρούλα τοῦ ἀπαντᾶ):

— Ἐσύ, ἀδελφέ, δὲν γνωρίζεις τὸν ἑαυτὸν σου. Γι' αὐτὸ μιῶ γιὰ σένα. Κωστή μου, σὲ φιλῶ χίλιες φορὲς καὶ μὴ λυπεῖσαι. Ἐγὼ ἐδῶ εἶμαι.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ: Κατωτέρω παραθέτομεν ὀλοκληρωμένον τὸ κείμενον τῆς ἀδελφῆς, ἦτοι τὸ γραφέν ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ζωῇ μαζί μὲ τὸ ὑπαγορευθὲν ἐξ Οὐρανοῦ:

«Ἐυπᾶς πρὶν ἀπὸ τὸ πρῶτο αὐγινό, κάθου στὴν ἄκρη τοῦ βράχου καὶ γεμίζεις μέσα σου εἰρήνη καὶ ζωὴ.

"Όλα γύρω - γύρω έχουν πάρει ένα χρώμα άπαλό, οι άγριες όψεις των βράχων ήμερεύουν, πειθαρχούνε στη γαλήνη της ώρας.

Λίγο - λίγο βλέπεις την αύγή ν' ανοίγει τὰ βλέφαρά της και μύριες αγάπες ανάδεδύουν μέσα σου...

Άγαπάς τόν κόσμο, τή ζωή, τό σήμερα, τό αύριο, τό αιώσιο... Άγαπάς άκόμα πιά πολύ τόν άνθρωπο και άναρωτιέσαι: είναι όνειρο ή ζωή; "Η νάναι μιά μακρυνή εικόνα που ζωντανεύει τή μνήμη μας; Τι νάναι, άραγε, ή ζωή;

Κάθεσαι και σκέπτεσαι, και δέν ξερείς από που αρχίζει και που τελειώνει. Κι' ένφ' ή σκέψις σου τυραννιέται για ναύρη τήν πηγή της, μπρός στα μάτια σου έρχονται οι ζωγραφίες της φύσεως και άπαλύνουν τήν φαντασίαν σου, μέσ' τό τοπίο του Ούρανού και της Γης, των βράχων και της θάλασσας. Και λές: Νά τό άγνωστο! "Η θάλασσα! Κι' όμως πάνω σ' αυτήν πετάνε οι κάταστροι γλάροι, για να μας δείξουν πως και σ' αυτήν τήν άγνωστη θάλασσα υπάρχει ζωή!

"Έτσι τό μυαλό του ανθρώπου πετά από τή μιά εικόνα στην άλλη. Και όταν ό άνθρωπος αυτός είναι συναισθηματικός, χαιρείται και λυπάται για τή ζωή. Και δυό στεγνά δάκρυα κυλούν από τὰ μάτια του, για όσα έρχονται και για όσα σβύνουν...».

23 - 1 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαίρετε και αγαλλιόσθε, διότι είσθε πνευματικοί άνθρωποι, άνήκοντες έξ ολοκλήρου εις τόν Πνευματικόν Κόσμον.

Κωστή μου, είμαι εύτυχής, διά τήν συνεχή πρόοδον της Θείας Γνώσεως, που μεταδίδετε εις τους πιστούς αδελφούς και τους έλκετε εις τόν Πνευματικόν Κόσμον.

Ό Πν. Κόσμος είναι ή πραγματική Σοφία του ΚΥΡΙΟΥ. Αυτός δίδει τό Θεϊον Φώς, και Αυτός άφαιρεί από τους σκοτεινούς έγκεφάλους των άνοήτων και τόν ελάχιστον κόκκον γνώσεως, διά να τους καταστήση άργότερον περίγελους του Κόσμου. Αυτός άνωπώνει τους ταπεινούς και πονεμένους εις τήν ψυχήν αδελφούς σας, διά να τους δώση άργότερον τό νέκταρ του Ούρανού. Αυτός άνταμείβει τόν Έργάτην του Πνεύματος και παράδίδει τους κηφήνας εις τόν Δαίμονα του Πονηρού. Αυτός χαρίζει τήν έμφύχωσιν και Αυτός παραπλανά τους κα-

κοποιούς, ἵνα δικαίως τιμωρηθοῦν. Αὐτὸς ἀγιάζει τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγαπητῶν Του ὁπαδῶν καὶ Αὐτὸς πάλιν ἐμβάζει εἰς αὐτοὺς τὸν πειρασμόν, ὅταν δὲν εἶναι ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης Του.

Εὐχαριστῶ πολὺ, Κωστή μου, διότι ὠμίλησες μὲ τὸν Ἄρχοντα τοῦ Φωτὸς καὶ τὸν παρεκάλεσες ὅπως μὲ ἴδῃς, ὅσον καὶ ἐγὼ τὸ ἐπιθυμῶ. Βλέπεις οἱ Ἄρχοντες ἔχουν τὴν Ἰσχύν, ἀπὸ τὸν Θεόν, νὰ ἐπιβάλλωνται ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἀνάγκη καὶ νὰ βοηθοῦν ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐκτιμοῦν καὶ ἀγαποῦν.

Ἡ ἀγάπη μου εἶναι ἀπεριόριστος δι' ὅλους. Δι' αὐτὸ φροντίζω δι' ὅσα πνεύματα, ποὺ ἀπὸ ἀδυναμίαν περιέπεσαν εἰς τὴν ἀνυπακοήν. Αἰσθάνομαι τὸ βάρος των καὶ ζητῶ μὲ κάθε τρόπον νὰ τὰ ἀπολυτρώσω. Σεῖς οἱ ἄνθρωποι νομίζετε, ὅτι ὅταν εὐρίσκεσθε εἰς τὴν δυστυχίαν, κανεὶς ἄλλος δὲν ὑποφέρει τόσον, ὅσον σεῖς. Καὶ ὁμοῦ! Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, παρ' ὅτι ὑπάρχει Ἄπειρος Ἀγάπη δι' ὅλα τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀδιόρθωτοι πονοῦν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν ἔσχατον ἄνθρωπον τοῦ Κόσμου σας. Καὶ ἐνῶ εἰς τὴν Γῆν δύνασθε νὰ ἀπαλλαγθῆτε ἀπὸ τὴν τιμωρίαν τοῦ Οὐρανοῦ, εἰς τὸν Οὐρανὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγθῆτε ἀπὸ τὸν Νόμον τοῦ Δικαίου. Ἐχει καὶ αὐτὸς τὸν ἀπώτερον σκοπὸν του διὰ τὰς Ψυχάς.

Ἡ τιμωρία ἐν τῇ Γῆ εἶναι προτιμωτέρα ἀπὸ αὐτὴν τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἀγάπη τοῦ Οὐρανοῦ, εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα αὐτῆς τῆς Γῆς. Αὐτὰ ἔμαθα καὶ αὐτὰ μεταδίδω.

30 - 1 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γεῖά σας ἀκούραστοι ἀδελφοί! Ἔτσι καὶ ἐμεῖς κουρασθήκαμε, γιὰ νὰ φθάσουμε ἐκεῖ ποὺ εἴμεθα. Τώρα ὁμοῦ ἀπολαμβάνουμε τὸ φῶς τῆς καθαρῆς συνειδήσεως.

— Κουρασθήκατε στή Γῆ ὄμως. "Όχι στὸν Οὐρανό.
Πῶς τὸ ἐννοεῖς;

— Τὸ δτι, Κωστή μου, ὑπέφερα εἰς τὴν Γῆν καὶ ἀνε-
μενα μὲ ὑπομονὴν στοὺς Οὐρανοὺς τὴν στιγμὴν τοῦ Φω-
τός μου, δὲν εἶναι λίγο. Μόνον ἐγὼ γνωρίζω τὸ τί ὑπέ-
στην.

— "Όχι ὄμως στὰ χέρια μου, οὔτε ἐξ αἰτίας μου.

— Οὔτε λόγος νὰ γίνεταί. Δὲν μὲ ἀφῆκες νὰ ὀλο-
κληρώσω τὴν φράσιν μου. Βιάζεσαι. "Ενας ἄνθρωπος
μπορεῖ ἐπὶ ἓνα ἢ δύο μῆνες νὰ θρίσκειταί στοὶ κρεβάτι
ἄρρωστος καὶ ἐλαφρῶς νὰ στενοχωρῆται. "Ενας δὲ ἄλ-
λος νὰ θρίσκειταί δύο ἡμέρες στὴν ἴδια κατάστασι καὶ
νὰ ζητῆ τὴν ἀπολύτρωσί του ἀπὸ τοὺς πόνους. Τώρα εἶ-
πέ μου, ποῖος ἐκ τῶν δύο ὑπέφερε περισσότερο; 'Ο
πρῶτος ἢ ὁ δεύτερος;

— 'Ο δεύτερος.

— Βεβαίως ὁ δεύτερος, διότι οἱ πόνοι του ἦσαν φρι-
κτοί. Καὶ δὲν ἐσυγκρίνοντο μὲ τὴν ἀδιαθεσίαν τοῦ πρῶ-
του. Εἰς μίαν στιγμὴν δύνασαι νὰ καταστρέψῃς τὰ πάν-
τα. Καὶ ἐπὶ αἰῶνας νὰ οἰκοδομῆς χωρὶς ἀποτέλεσμα. 'Ο
καταστροφεὺς εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ. 'Ο οἰκοδο-
μῶν εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Καλοῦ.

— Ναι, Πετρούλα μου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Καλοῦ
μπορεῖ νὰ οἰκοδομῆ χωρὶς ἀποτέλεσμα;

— Διότι τὸ Κακὸν ἐπεμβαίνει καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν
ὀλοκληρώσιν τοῦ Καλοῦ. Εἶδ' ἄλλως ἔπρεπε νὰ εἴσθε
παινετυχεῖς. Διατί τὰ ἀνέφερα αὐτὰ τὰ παραδείγματα;
'Εκ πρώτης ὄψεως τὰ δύο παραδείγματα δὲν ἔχουν κα-
μίαν σχέσιν μεταξύ τους. Καὶ ὄμως, τὰ συνδέει ἡ ζωὴ, ἡ
κίνησις, ἡ ὑπαρξις. Συνδέονται ὅλα αὐτὰ διὰ τῆς Θείας
Πνοῆς.

'Η Θεία Πνοὴ εἶναι ὁ συνδετικὸς κρίκος δύο ἀσχέ-
των ἐννοιῶν. Καὶ αἱ ἐννοιαὶ αὐταί, ὡς ἐδιδάχθην, ὑφί-
στανται εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐξελίξεως τῶν Ψυχῶν. Ἀγῶ-
να ἔκανα, καὶ κατεστράφη ἡ ἐν τῇ Γῆ ζωὴ μου, διὰ νὰ
λάβω τὴν ἀμοιβὴν στοὺς Φῶς ποὺ μὲ φωτίζει.

Είμαι λίγο άκατανόητος στην αντίληψίν σου. Άλλ' όταν τό μελετήσης αύτό τό κομματάκι, θά ίδης πόσο δίκαιον έχω. Καί άν δέν μπορείς, έγώ πάλιν θά σοϋ τό εξηγήσω.

6 - 2 - 1971

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ : Υπεβλήθη σημείωμα με την παράκλησιν να εξηγήση ή αδελφή Πετρούλα τό νόημα της επικοινωνίας της της 30 - 1 - 1971. Μετά τας εξηγήσεις, εις τό τέλος της Έπικοινωνίας αναφέρεται στο καναρινάκι πού είχαν, τό όποιο κυκλοφορούσε ελεύθερο έντός της οικίας των, καί τώρα την συντροφεύει στον Πνευματικόν Κόσμον.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ : Σας εύχομαι υγείαν καί χαράν. Ένώ έγώ, άγαπητέ Κωστή, δέν ήσυχολούμην εις την Γήν με την φιλοσοφίαν καί ώς γνωρίζεις ήρεσκόμην εις την λογοτεχνίαν, κακώς ήθέλησα να καταπιασθώ, έστω καί εις τούς Ούρανούς, με τον φιλοσοφικόν λόγον. Μοϋ ειπεν ό αδελφός Πλάτων : «Μή διά του λόγου τούτου εξηγήσης εις την Γήν τά όσα επιθυμείς. Θά σε παρερμηνεύσουν!». Καί έγώ άπάντησα : «"Ας δοκιμάσω...». Καί βλέπω πόσον δίκαιον ειχεν ό Ούράνιος Άρχηγός. Διότι πραγματικώς καί σϋ Κωστή μου ύστερείς να συλλάβης την έννοιαν ένός φιλοσοφικού κειμένου.

Εις την έν τη Γή ζωήν μου ήμπορώ να ειπω ότι ήμουν εύτυχής, όσον λέγεται διά τον άνθρωπον, διότι ποτέ κανείς δέν γνωρίζει τί μελλοντικώς θά του συμβή. Εις τας τελευταίας στιγμάς της ζωής μου, όταν έπρόκειτο να έγκαταλείψω την Γήν καί τό προησθανόμην, πόσην θλίψιν τούτο έδωσεν εις την ψυχήν μου! Διότι ήθελον άκόμη να άπολαύσω τον γήινον κόσμον. Καί άκριβώς εκεί όπου υπήρχεν ή άφειτηρία της υπερτάτης αύτης χαράς δι' έμέ, εκεί ή θλίψις πού άνέφερον καί ό πόνος ό σημαντικός κατερράκωσαν τό ωραίον μέλλον της ζωής μου. Οί πόνοι αύτοι καί ή θαθεία θλίψις, μέσ' στο σκότος της αναχωρήσεώς μου από την Γήν, με έφεραν

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς θρῆκα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Θὰ τὴν ἀγιάσετε τὴν Τράπεζα αὐτή!.. Ξέρετε γιατί τὸ λέγω; Διότι ἡ ἀπόλυτη ἡρεμία, ἡσυχία, ψυχικὴ ἀνάπαυσις, στοχαστικὴ παρατηρητικότης, συνδεόμενα μετὰ τῆς Ἁκτίνος τοῦ ὀμιλοῦντος Πνεύματος, ἀποδίδουν τὴν πλήρη λευκὴν ὀμιλίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου πρὸς τοὺς Ἐργάτας Αὐτοῦ. Θὰ μοῦ εἶπτε τώρα, ὅταν ἔρχονται τόσοι καὶ σᾶς παρακολουθοῦν, δὲν εἶναι λευκὴ ἡ ὀμιλία;

Εἶναι, ἀλλὰ πολλές φορές συμβαίνει μερικὲς φράσεις ἀναγκαῖες στὴν ὀμιλία νὰ παραλείπωνται. Τὸ διατί, δὲν τὸ γνωρίζω. Ἄν θέλετε νὰ τὸ μάθετε, ρωτήστε τοὺς Ἀρχηγούς σας. Αὐτοὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ σᾶς φανοῦν χρήσιμοι, ὅπουδήποτε.

Σὺ, Κωστή μου, καὶ τὶς ἐπικοινωνίες παίρνεις, καὶ στὴν Ἐκκλησίᾳ σου πᾶς. Μὴ βλέπεις τί κάνουν οἱ Λειτουργοί. Σὺ εἰσέρχεσαι στὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ. Προσεύχεσαι, παρακαλεῖς, φωτίζεις χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῆς καὶ ὑστερα ἐργάζεσαι μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον μὲ περισσότερη ἡρεμία καὶ ἀγάπη. Ἐάν τὰ συνδυάσης αὐτὰ τὰ δύο, δημιουργοῦν μέσα σου κάποιο εὐχάριστο γεγονός, ποὺ τὸ ὀνομάζουμε ἐδῶ «Θεῖον Φῶς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου». Μόνον θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ εἶσαι πάντα προσεκτικὸς στὸν ἑαυτὸν σου. Νὰ σκέπτεσαι προτοῦ ἐγκαταλείπεις τὸ σπίτι. Νὰ προσέχης τὶς καιρικὲς συνθήκες. Μὴ κάνεις τὸν γενναῖον. Ἡ τήρησις αὐτὴ εἶναι ἀναγκαῖα, ὄχι μόνον γιὰ σένα, ἀλλὰ καὶ γιὰ πολλοὺς ἀδελφούς.

Ἐμεῖς ἐδῶ διδασκόμεθα καὶ διδάσκομεν. Ἐχω ἀκούσει κάτι πράγματα ἀπὸ τὸν γλαφυρότατον ἀδελφὸν Πλάτωνα καὶ Πλούταρχον, ποὺ δὲν μπορῶ ὅλα μαζί νὰ τὰ ἐπαναλάβω. Ἦλθαν καὶ ἄλλοι καὶ μᾶς ἐδίδαξαν, ἐξ ἄλλων Τομέων. Βλέπεις ἡ μόρφωσις ἐδῶ πρέπει νὰ εἶναι γενικὴ. Ὅταν κανεὶς ἐγκύψῃ στὰ ὑψηλὰ αὐτὰ Διδάγματα τοῦ Πν. Κόσμου, γίνεται αἰθέριος. Καὶ τοῦτο σημαί-

νει, ὅτι πλέει μέσα στὸν Ὠκεανὸ τῆς Χαράς καὶ τῆς Εὐτυχίας. Δὲν ξέρεις πόσην ἀναζωογόνησιν μᾶς δίδουν τὰ Ὑψηλὰ αὐτὰ Πνεύματα. Ὅσοι δὲν τὸ καταλαβαίνουν, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς χαμηλῆς στάθμης, εἶναι διότι ἔχουν καθυστέρησιν ἰλαροῦ Φωτὸς καὶ δὲν τοὺς εἶναι δυνατὸν χωρὶς αὐτὸ τὸ Φῶς νὰ προχωρήσουν ἔστω καὶ λίγο, μέσα στὸ βαθὺ σκοτάδι ποὺ ζοῦν. Τὸ σκοτάδι ὁμῶς ἔχει δική του ἐνέργεια καὶ παρεμποδίζει τὴν πρόοδον τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου στὸ κάθε ἄτομον. Τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα, ὅπως λέγει ὁ Πλάτων, καθυστερεῖ τὴν Θεῖαν Οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, διότι θρῖσκει ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἔχουν ἀνεπτυγμένην τὴν διαίσθησιν, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν ἐσώτερόν τους κόσμον. Καὶ ἐκεῖ τοὺς δεσμεύει στὰ δίκτυά του.

Γι' αὐτὸ τὸ ἀληθινὸ Φῶς πρέπει νὰ διαδίδετε ὅσον μπορεῖτε πιὸ πλατεῖά, γιὰ νὰ σώσετε περισσοτέρους ἀδελφοὺς ἀπὸ τὴν τύφλωσιν ποὺ ἔχουν.

Φίλησέ μου ὅλον τὸν Κόσμον. Τὶς ἀδελφές μου ἐπίσης καὶ ἔχεις τὰ φιλιὰ καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Τσίτση μας. Βλέπεις; Δὲν σὲ λησμονεῖ. Κελαΐδε? τῶρα ἀπὸ χαρὰ. Βέβαια, δὲν εἶναι ἔτσι, ὅπως τὸ γνώρισες. Ἀλλὰ ἐμεῖς διαισθανόμεθα ὁ ἕνας τὴν γλῶσσαν τοῦ ἄλλου. Κελαΐδε! τὸν Ὑμνον τῆς Χαράς, διότι ἀκούει τὴν φωνὴν σου.

20 - 3 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ποὺ ἐπεξέτεινες τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἡλιακοῦ Φωτὸς στὰ σκοτὴ τῆς γηϊνῆς γνώσεως. Ἐγὼ παρακολουθῶ ἀπὸ ἐδῶ, ἔστω καὶ ὀλίγον μακρὰ, τὰς Διδασκολίας καὶ εὐχαριστοῦμαι νὰ βλέπω πόσο Φῶς ἄγνωστο σᾶς δίδουν, διὰ νὰ συστήσουν ὡς Ἡλίους ποὺ λαμβάνετε τροφήν Γνώσεως ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Πηγὴν.

Πολλὰς ψυχές, Κωστῆ μου, γνωστές, ἀγνωστες, συγγενικές, φιλικές, μὲ ρωτοῦν τί διδάσκομαι. Καὶ τοὺς ἀ-

παντώ : «Αὐτὰ πού θά διδαχθῆτε καί σεῖς μέ τόν καιρό». Δέν μπορῶ νά τοὺς δώσω τήν διδασχὴν πού ἀκούω, ἐφ' ὅσον δέν γνωρίζουν τὰ πρῶτα ἢ τὰ δεύτερα μαθήματα. Εἶναι ὅπως καί στό σχολεῖο. Ἐνας πού θρίσκειται στήν πρώτη τάξι, δέν μπορεῖ νά παρακολουθήσῃ τήν ἔκτην. Μήπως καί στό Πανεπιστήμιο δέν γίνεται τὸ αὐτό; Παρ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν καί ἐξαιρέσεις.

Ἡ Θεόπνευστος Γνώσις. Αὐτὸ πάλι ὑπάγεται στό ὑπερβατικὸ, μέ τὴ διαφορὰ, ὅτι τὸ ὑπερβατικὸ μπορεῖ νά εἶναι καί ἀπὸ διάφορα χαμηλὰ πνεύματα. Ἐνῶ ἡ Θεόπνευστος Γνώσις εἶναι μὲν ὑπερβατικὴ, ἀλλὰ μόνον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπὸ τὸν Ἴδιον τὸν ΘΕΟΝ νά μεταδίδῃ τὰ πρέποντα.

Ὅταν κανεὶς εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ γῆινα θάρη καί μελετᾷ τὰς Γνώσεις τοῦ Οὐρανοῦ, γίνεται μικρὸς Ἄστηρ καί περιέρχεται ὅλον τὸν Γῆϊνον Κόσμον, γιὰ νά μάθῃ γνώσεις πού δέν ἐγνώρισε καί συγκρίνῃ αὐτὰς μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εὕρῃ τὴν ὀρθὴν ἐννοίαν τῆς ζωῆς, τόσον στὴ Γῆ, ὅσον καί στὸν Οὐρανό. Χρειάζεται ὁμως θέλησις γι' αὐτό, ἐνέργεια, δραστηριότης. Τὸ λέγω αὐτὸ γιὰτι μερικὲς Ψυχὲς πέφτουν σὲ ἀδράνεια. Ὅπως ἀκριβῶς καί οἱ ἄνθρωποι λένε: «Θά τὸ κάμω ἀργότερα». Καί τὸ «θά» ἐκεῖνο δέν γίνεται ποτέ. Ἐλπίζω νά με καταλαβαίνετε, στὰ ὅσα προσπαθῶ μέ τίς μικρὲς μου δυνάμεις, νά εἰπῶ κι' ἐγὼ κάπν.

ΚΩΣΤΑΣ: Πετρούλα μου, ἐσὺ τὸ ξεπέρασες ἤδη τὸ στάδιο αὐτὸ πού λές, τοῦ μικροῦ Ἄστερος;

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ὅταν, Κωστή μου, ἓνα Πνεῦμα σοῦ ὁμιλεῖ περὶ ποικίλων θεμάτων, μὴ τὸ ἐρωτᾷς ἐὰν τὸ ἐπέρασε ἢ ὄχι.

Ὅταν καμιὰ φορὰ μέ κλειστὸ τὸ φῶς βλέπετε κανέναν ἀστερίσκο, αὐτὸ εἶναι πνεῦμα. Γιὰ νά πεισθῆτε, εἰπέτε του νά πάῃ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ἄνω ἢ κάτω. Κι' εἴτοι ἔχετε τὴν πιστοποίησιν τοῦ πνεύματος. Αὐτὸ συμβαίνει συχνὰ σὲ πολλοὺς, καί νά τὸ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας.

Ἐγὼ ἀπορῶ, πῶς εἴμεθα ἐλεύθεροι νά σᾶς δίνουμε

τόσες πληροφορίες και οι Ἀρχηγοὶ τόσα Διδάγματα, πού δὲν τὰ βλέπω πουθενά ἄλλου, σὲ κανένα ἄλλον Κύκλον. Καὶ ὁμως, σὰν πνεῦμα, τὸν λόγον δὲν τὸν γνωρίζω. Δὲν μοῦ τὸν εἶπαν. Βλέπω τὴν εὐνοϊαν αὐτὴν καὶ χαίρομαι, ἀλλὰ δὲν τολμῶ καὶ νὰ ἐπέμβω σὲ ζητήματα πού μόνον ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ γνωρίζει.

10 - 4 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαιρετῶ, χαιρετῶ, χαιρετῶ μὲ χαρὰ καὶ ἱκανοποίησι. Καὶ ποῖα εἶναι ἡ ἱκανοποίησίς μου; Ὅτι μπορῶ καὶ ἀποκολλῶμαι ἀπὸ τὴν εἰκόνα μου, (φωτογραφίαν της) σ' αὐτοὺς πού ἔχουν ἐνόρασιν καὶ θὰ συνεχίσω, μέχρις ὅτου μὲ ἴδουν ὅλοι.

Ἐχετε ἀκούσει πολλά ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον διὰ τὴν γυναικίαν φύσιν, καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη περισσότερα, τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ σᾶς μεταδώσῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Ἡ γυναίκα εἶναι τὸ μέσον διὰ τὴν ἀνώψωσιν τοῦ ἀνδρός. Ἐνας καλὸς χαρακτήρ γυναικός, δύναται νὰ ἡμερεύσῃ καὶ τὸν χειρότερον καὶ θηριωδέστερον χαρακτήρα τοῦ ἀνδρός. Ὁ καλὸς χαρακτήρ τῆς γυναικός, εἶναι χαρακτήρ θηριοδαμαστοῦ! Ὅταν δὲν εἶναι ἔτσι, τότε ὁ ἀνδρας γίνεται χειρότερος ἢ δυστυχής. Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, τόσον ἡ γυναίκα, ὅσον καὶ ὁ ἀνδρας, πρέπει νὰ γνωρισθοῦν ψυχικά, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὴν γηϊνὴν ζωὴν πνευματικά, μὲ ἀμοιβαίαν κατανόησιν καὶ μὲ μίαν κατεύθυνσιν: Τὴν ἀνώψωσιν τους.

Ἐγώ, ἡ μικρὴ, δὲν εἶμαι ἡ κατάλληλος διὰ νὰ ἀναλύσω τὰς σχέσεις τῶν ἑτεροφύλων. Εἶπα μίαν ἰδέαν μου ὀρθὴν, πού οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ τὴν κατανοήσουν, ἐὰν δὲν ἀντιληφθοῦν τίς πιὸ βασθεῖς της θάσεις. Διότι ἀπὸ τίς θάσεις ἐξαρτᾶται ἡ ἀντοχὴ τοῦ οἰκοδομηματος. Ἐὰν οἱ θάσεις εἶναι ἐπιφανειακές, τὸ οἰκοδόμημα εἶναι ἐτοιμόρροπο, ὅσο καὶ νὰ φαίνεται ὄραϊο. Μὴ

λοιπόν καταστρέψουμε το ωραίο, εάν πρώτα δεν ενισχύσουμε τις βάσεις του οικογενειακού οικοδομήματος.

Όμιλώ απλά, γιατί η απλότητα πάντοτε μου άρεσε. Η απλότητα συγκινεί την ψυχήν, άλλ' όχι το πνεύμα. Και όταν η απλότης εισδύση στην ψυχή, το πνεύμα καθυποτάσσεται στην καρδιά. Και γίνεσαι τότε κήπος με άρωματικά άνθη, που ικανοποιούν την οντότητά σου.

Δεν τα λέγω αυτά από ρομαντισμό, αλλά από γνήσια αγάπη προς το ωραίο, καλό και αγαθό. Η δική μου φιλοσοφία είναι η απλότητα στο λόγο, η κατανοήσις της σκέψης μου σ' όλες τις καρδιές των ανθρώπων και όχι στο πνεύμα τους.

1 - 5 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: "Ας μᾶς εἰπῆ ὁ ἀδελφός Γιώργος «Καλῶς ὄρισάτε»! Ἦλθαμε μαζί σῶσι καὶ ἀθλαθεῖς.

Εἶναι, ἀδελφοί μου, μεγάλη ἡ ἀπώλεια τῆς ἀδελφῆς Ἀντωνίας. (Τσαγκαράκη, ἀδελφῆς τῆς συζύγου τοῦ Ἐπικοινωνοῦ Γ. Πιζάνη). Γνωρίζω καλῶς τὸ πόσον ἡ ψυχὴ τῶν πέριξ αὐτῆς πάσχει καὶ πονεῖ. Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σᾶς εἰπῶ τίποτε ἀκόμη, διότι ἡ οὐτότης τῆς δὲν ἔχει προσαρμολῆ πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν καὶ ἀντ' αὐτῆς, εἰς τὰ ὄνειρα καὶ εἰς ἐμφανίσεις τῆς, εἶναι ὁ Ἄγγελός τῆς Φύλαξ, ὅστις ὑποδέχεται τὸ ἀστρικόν τῆς σῶμα, διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξῃ ὅτι πράγματι ζῆ.

Ἦλθαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἰδικῶν τῆς νὰ τὴν συναντήσουν. Ἄλλ' ἀκόμη εἶναι ἐνωρίς, διὰ νὰ συνηθίσῃ. Βεβαίως ἦτο ὀδυνηρὸν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔχει γίνεῖ. Ἀλλὰ ἦτο θέλημα τοῦ Θεοῦ, παρὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἐκεῖνος ὅστις γνωρίζει τὴν οὐσίαν τοῦ Δημιουργήματός Του, γνωρίζει καὶ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς πέραιτέρω ἐξελίξεως τῆς ψυχῆς, ἣν ἠθέλησε νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τῆς γῆϊνης ζωῆς. Λυποῦμαι περισσότερο τοὺς

ἐναπομείναντας, διότι δὲν γνωρίζουν τὸν Θεῖον σκοπόν.
"Ὅσον διὰ τὴν νεοφερμένην ψυχὴν, αὐτὴ θὰ συνέλθῃ καὶ
θὰ κατατοπισθῇ, παρ' ὅτι ἠγάπα τὴν ζωὴν τῆς Γῆς καὶ
ἤθελε νὰ ἀπολαύσῃ αὐτὴν ὡς ὄνειρον ἐν ὄνειρῳ.

Τὸ λάθος ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἱατροῦ. Ἀλλὰ ἡ θέλησις
τοῦ ΚΥΡΙΟΥ ἦτο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Εἶδ'
ἄλλως δὲν θὰ ὑπέπιπτεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδεξιότητος.

Μὴ ἐκφράζεσθε ἀνοήτως ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, διότι θὰ
ἀπωλέσετε τὰς Χάριτας Αὐτοῦ καὶ θὰ προσθέσετε μόλυ-
βον εἰς τὴν ψυχὴν τῆς νεοφερθείσης ἀδελφῆς. Βεβαίως,
ἡ λύπη εἶναι τεραστίαι. Δοξάσατε ὅμως τὸν ΘΕΟΝ, διό-
τι Ἐκεῖνος γνωρίζει διατί ἐσυντόμευσεν τὴν ζωὴν τῆς.
Οὐχὶ ἐπὶ κακῷ, ἀλλὰ ἐπὶ καλῷ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπάρ-
ξεώς τῆς.

Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸ πῶς εὑρίσκε-
ται, ἀπὸ ἀπόψεως πνευματικῆς ἀντιλήψεως, ἐφ' ὅσον δὲν
ἔλαβε ἀκόμη θέσιν εἰς τὰ Οὐράνια Δώματα τῶν Ψυχῶν.

Μὲ συγχωρεῖς, ἀγαπημένε μου Κωστῆ, ποὺ μίλησα
τόσο πολὺ γιὰ μιὰ ἀδελφικὴ ψυχὴ, ποὺ ἀκόμη δὲν ἐγνώ-
ρισσα καὶ θὰ γνωρίσω, διότι ἐδῶ ἐπάνω θέλοντας καὶ μὴ
ὅλοι γνωρίζομεθα, καὶ ὡς εἴμεθα ἀπειρες ὀντότητες. Τὰ
εἶπα ὅλα αὐτά, διὰ νὰ κατατοπίσω κάπως τὸν ἀδελφόν
μας Γιῶργον.

Κατὰ τὰ ἄλλα εἶμαι καλὰ, πολὺ καλὰ καὶ εὐχαρι-
στημένη μὲ τὸ ταξιδάκι μας στὴ Ρόδο, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν
μὲ ἔθλεπες, ἐφ' ὅσον ἐγὼ ἤμουν κοντὰ σας καὶ σᾶς ἔδω-
σα καὶ δείγματα τῆς παρουσίας μου. Ἐὰν τὰ ἀντελή-
φθητε, καλῶς. Ἐὰν ὄχι, θὰ τὰ ἀντιληφθῆτε ἄλλῃ φορὰ,
κατ' ἄλλον τρόπον.

Πὲς στὴν Ἐλενίτσα νὰ εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον πιστὴ εἰς
ὅ,τι τῆς λέγω καὶ νὰ μὴ λυπηταὶ δι' ἐμέ, ὅταν μανθάνῃ
ὅτι ζῶ, διδάσκω, ἐπισκέπτομαι καὶ βοηθῶ. Αὐτὰ εἶναι τὰ
ἔργα μου. Μικρά, ὠφέλιμα καὶ ἀγαθὰ. Δηλαδή, ὅ,τι
μπορῶ γιὰ τὸ καλὸ ὅλων, τὸ κάνω.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: ᾠηθθα, Κωσθῆ μου, ἀπὸ μακρυνὸ ταξίδι καὶ δὲν ἔχω τὴν δυνατότητα νὰ ὀμιλήσω περὶ αὐτοῦ. Ὅχι διότι εἶμαι κουρασμένη, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω τί πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ τί δὲν πρέπει. Πιστὴ δὲ στὴν ἐχεμύθεια τοῦ Κόσμου μας, δὲν μπορῶ νὰ παρακούσω Αὐτὸν καὶ νὰ ἐκτεθῶ ἔναντι τῆς τόσης καλωσύνης ποῦ δεῖχνουν εἰς ἐμέ.

Καταλαβαίνω πὼς τὸν ἀδελφὸν Γιώργον τὸν στενοχωροῦν ἐρωτήματα νηπιαγωγείου ποῦ κάνουν μερικοί, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θεθαίως δὲν ἔχετε κανένα ὄφελος, ἀλλὰ κούρασιν μόνον σωματικὴν καὶ πνευματικὴν. Ἐπὶ τέλους ἐλέγξατε μόνου σας τὰ ἄξια λόγου.

Παρ' ὀλίγον δὲν θὰ βρισκόμουν ἐδῶ ποῦ βρίσκομαι, ἐὰν ἀνελάμβανα καὶ ἄλλην ἀποστολήν. Καὶ ὅμως εἶμαι κοντὰ σας, στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ. Ἐὰν μελετήσετε καλῶς τὰ ὑπερθεατικά καὶ τὰ συσχετίσετε μὲ τὰς φυσικὰς δυνάμεις, θὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι τὸ φῶς ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ διαλύη εἰς τὰ ὄμματά σας τὸ ἀστρικὸν μας σῶμα. Ὡς παράδειγμα πάρτε τοὺς ἀστέρας. Ὅταν ὁ ἥλιος εὐρίσκεται στὸ μεσημβρινὸν σημεῖον του, τοὺς βλέπετε τοὺς ἀστέρας; Ὅχι. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ σώματά μας, ἂν καὶ δὲν εἶμεθα γῆινα σώματα, ὡς ὁ ἥλιος.

Ἡ ἰδικὴ μας λάμψις εἶναι διάφορος τοῦ ἡλίου, καὶ πολλὰς φορὰς πολὺ μεγαλυτέρας ἰσχύος αὐτοῦ τούτου τοῦ ἡλίου. Καὶ ὡς παράδειγμα φέρνω τὸν Μέγαν Ἀστέρα Ἀρχοντα Φαράχ, Ὅστις διὰ μιᾶς κινήσεως, δύναται ἢ λάμψις Του νὰ σθύση αὐτὴν τοῦ ἡλίου! Οὐδέποτε ὁμοῦς γίνεται τοῦτο, διὰ νὰ μὴ παραβῆ τὸν Νόμον τοῦ Θείου. Ὁ ἥλιος εἶναι δι' Ἐκεῖνον μόνον ἀόρατον! Τώρα φαντάζεσθε ποῖα εἶναι ἢ Δύναμις τοῦ Ἀπείρου, ποῦ λέγεται ΘΕΟΣ! Ἀπὸ αὐτὴν καὶ μόνην τὴν Ἀρχὴν τὰ πάντα ἀντλοῦν Ζωὴν καὶ Κίνησιν, πάντοτε ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν Θείων Του Νόμων. Ἐὰν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως ὁ ἄνθρωπος παραβῆ τὴν Ἐντολὴν Αὐτοῦ, ἐξατμί-

ζεται ως τὸ ὕδωρ, εἰς τὰ ὕψη τοῦ ἀοράτου Οὐρανοῦ. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον νοῦν διὰ νὰ σκέπτεται, νὰ ἐρευνᾷ, νὰ μαθαίνει καὶ νὰ ὑμνῇ Αὐτόν, "Ὅστις τὸν καθοδηγεῖ πρὸς τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας. Διότι μόνον ἀπὸ τὴν Ὁδὸν αὐτὴν θὰ λάβετε ὁδηγίαν, ἐμπνεύσεις, στοχασμοὺς καὶ ψυχικὸν σθένος.

Εἶναι ὥρα νὰ πηγαίνω. Δῶσε τὴν ἀγάπην μου πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἶπέ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν Κωστήν, ὅτι θέλω νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ εἰς τὸν ὕπνον του.

12 - 6 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Μὲ χαρὰ μεγάλη σᾶς συναντῶ ἐδῶ, ὅπου συντονίζετε τὸ Νῆμα τῆς Ἑστίαν σας μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἐὰν ἦσθε Ἐπιστήμονες Φυσικοὶ ἢ Μαθηματικοί, ποτὲ δὲν θὰ μπορούσατε νὰ συντονισθῆτε. Ἐπειδὴ ὅμως εἴσθε ἀπλοὶ καὶ εὐσεβεῖς πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον καὶ πιστοί, ὁ συντονισμὸς σας γίνεται αὐτομάτως, μὲ τὴν βοήθειαν ἐννοεῖται Αὐτοῦ τούτου τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Δὲν εἶναι αὐτὸ ἓνα μεγάλο προσόν τῆς ψυχικῆς σας δυνάμεως; Ἐξ αὐτοῦ τοῦ σημείου μπορείτε νὰ βγάλετε συμπεράσματα, ἐὰν εἴσθε ἢ ὄχι εὐνοούμενοι τῆς Θεῆς Ἀρχῆς. Ἄν καὶ ὁ ἀδελφὸς Γιώργος ἀμφισβᾷ καὶ θά... τὸν μαλώσω καὶ δὲν θὰ τοῦ εἶπῶ ἐὰν εἶδα ἢ ὄχι τὴν Ἀντωνίαν...

Ἔχει πεισθεῖ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς Γῆς. Εἶχε τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ ζήσῃ ἀκόμη καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ καλὰ καὶ εὐχάριστα τῆς προσκαίρου ζωῆς! Ἀφοῦ ὅμως ἦτο Ἀνωτάτη Θέλησις, ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Ἡ ἀγάπη τῆς διὰ τὸν σύζυγόν τῆς, τὴν ἀδελφὴν τῆς Μαριάν καὶ τὴν ἀνεψιάν τῆς Ἄναν, ἦτο καὶ εἶναι μεγάλη. Ζητεῖ τὴν εὐτυχίαν των. Εἶναι δύσκολον νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μαζί σας, διότι αἱ εἰκόνες εἰς τὴν μνήμην τῆς, ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Γῆς, εἶναι ἀκόμη ἰσχυραί. Αὐτὰ ἔχω μάθει καὶ ἄλλοτε θὰ σᾶς μεταδώσω καὶ ἄλλα.

Αί περιπτώσεις τῶν ψυχῶν εἶναι τόσες, ὥστε ἐάν ἡ-
 θελε κανεῖς νά τās περιγράψῃ, δὲν θὰ ἀρκοῦσαν Ἰὸ τό-
 μοι! Ἐάν ὁ Οὐρανὸς σὰς δίδει μερικός ἐξ αὐτῶν, αὐταὶ
 εἶναι αἱ κυριώτεραι, δηλαδὴ αἱ στοιχειώδεις εἰκόνες ἀ-
 νακλήσεως ψυχῶν. Ἐπειδὴ τὸ πρόγραμμα τοῦ Οὐρανοῦ
 ἐμπεριέχει ποικιλίαι γνώσεων, ἀναγκάζεται οὗτος νά
 σὰς μεταδίδῃ λίγα ἀπ' ὅλα. Ἡ ἐγκυκλοπαιδικὴ μὲρφο-
 σις Ἐπουρανίων Γνώσεων, εἶναι τὸ κυριώτερον μάθημα
 τῆς Φωτίσεώς σας. Ὁ γνωρίζων τὴν ποικιλίαν δὲν στενο-
 χωρεῖται εἰς τὴν Γῆν, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.
 Ἐχει πάντοτε κάτι διὰ νά ἀσχοληθῇ. Ὁ ἀσχολούμε-
 νος μὲ τὴν μονόπλευρον μὲρφοσιν δὲν ἔχει τὴν εὐχέρειαν
 τῆς εὐκόλου ἀνωπώσεώς του, διότι ὑστερεῖ εἰς πολλὰ,
 παρ' ὅτι ἡ ψυχὴ (καὶ ἐνωῶ τὸ πνεῦμα) γνωρίζει πολλὰ
 τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἀφομοιώσει εἰς τὴν ὄντοτήτά της. Αὐ-
 τὲς τῆς Διδασκαλίας μᾶς τῆς δίδει ὁ Πλούταρχος, ὡς
 προκαταρκτικὰ μαθήματα: ὑψηλῆς διανοητικῆς καταρτί-
 σεως.

Εἶναι πολὺ εὐχάριστο νά ἀκούῃ κανεῖς τῆς Διδασκα-
 λίας ποὺ δίδονται στίς ψυχὰς κατωτέρου καὶ ἀνωτέρου ἐ-
 πιπέδου. Θέλω νά εἰπῶ, ὅτι ἐάν μπορούσα νά τῆς διατυ-
 πῶσω τῆς Διδασκαλίας ἀπὸ τὸ Α ἕως τὸ Ω, ὅλες εἶναι
 χρήσιμες, ὠραιότατες, εὐχάριστες καὶ μορφωτικῆς. Ἐάν
 κανεῖς δὲν γνωρίσῃ τὰ πρῶτα θήματα, ἡ μὲρφοσις τοῦ
 Οὐρανοῦ δὲν μπορεῖ νά ἀκολουθήσῃ τὴν ἀνωτέραν μὲρ-
 φοσιν μὲ θῆμα σταθερόν. Ἄρα, ὅπως καὶ σεῖς τὸ ἀντι-
 λαμβάνεσθε, αἱ Διδασκαλίαι ἀποτελοῦν ἄλυσον ἀπὸ κρί-
 κους, ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Ω.

Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος* ἀσχολεῖται μετὰ τοῦ Πατρός
 του νά λύσῃ ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ προβλήματα τῆς Γνώσεως,
 ποὺ τόσον τὸν ἀπασχολοῦν. Στέλλει τοὺς χαιρετισμοὺς

---

* Ἀλκαῖος — Νικήτας Στρατηγόπουλος. Υἱὸς τοῦ Ἀναστασίου καὶ
 τῆς Εὐφροσύνης Στρατηγόπουλου, ἐνεργὸν μέλος τοῦ ἐν Χαλανδρίῳ Κύ-
 κλου. Ἀνεκλήθη τὴν 30ην Ἰουνίου 1967. Ἐκτοτε μετέδωκεν ἄρκετὰς
 Διδασκαλίας τοῦ ἐξ Οὐρανοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἤδη ἐκδοθεῖ ὑπὸ τοῦ Ὀμί-
 λου μας εἰς βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «ΑΛΚΑΙΟΣ».

του εις τούς αγαπητούς του αδελφούς και τούς εϋχεται καλήν πρόοδον και ψυχικήν άνύψωσιν.

3 - 7 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλώς σās θρήκα. Νά μαντεύσης τώρα; Κωστή μου, τί κρατῶ στὰ χέρια μου!

ΚΩΣΤΑΣ: Τὸ πουλάκι μας; Τὸν Τσίτση μας;

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Τὸ θρήκες! Ἐπήγα νὰ τὸ πάρω. Δέν ξέρεις τί καλή συντροφιά μοῦ κάνει...

ΚΩΣΤΑΣ: Γι' αὐτὸ τὸ ἀγαπῶ διπλά, διότι σοῦ κάνει καλή συντροφιά...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ξέρεις τί λεπτή καρδούλα ἔχουν; Ὅταν ἀγαπήσουν ἓνα πρόσωπο, θυσιάζονται γι' αὐτό. Ἐχουν καὶ αὐτὰ τὰ προτερήματά τους καὶ τὰ ἐλαττώματά τους. Ὅσον ὅμως ἐξευγενίζονται, τὰ ἐλαττώματα ἐξαλείφονται καὶ τὰ προτερήματα διπλασιάζονται. Ὅταν χαίρωνται καὶ ἀγαλλιώνται, κελαιδοῦν ὅσο μποροῦν καλλίτερα, ὄχι μόνον γιὰ τὴν εὐχαρίστησί τους, ἀλλὰ περισσότερο γιὰ τὸ περιβάλλον τους. Ἐξωτερικεύουν τὸν ἐσωτερικό τους κόσμον, μὲ τὸν γλυκὺν καὶ ἀπαλὸν παλμὸν τοῦ ἤχου των. Διαισθάνονται ποιὸς τὰ ἀγαπᾶ καὶ τὰ φροντίζει καὶ ἀνταποδίδουν τὴν εὐγνωμοσύνη τους, μὲ τὴ γλυκειὰ ἐκείνη φωνούλα, ποὺ τόσο εὐχάριστη εἶναι στὴν ἀκοή τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀγαποῦν τὴν Φύσιν.

Ἐχουν καὶ αὐτὰ τὴν ἱστορίαν τους. Ὅταν συνηθίσουν καὶ ἀγαπήσουν τυφλὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ αὐτὸς μιὰ ἡμέρα ἐκλείψη, δέν μποροῦν νὰ τὸ ἀνεχθοῦν αὐτό. Παθαίνουν θλίψι. Μαραίνονται. Καὶ παραδίδουν τὴν ψυχούλα τους στὸν Πλάστη. Κατ' ἀρχὴν δέν κελαιδοῦν. Προσμένουν, μήπως ξαναἰδοῦν τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγάπησαν. Καὶ ὅταν ἴδουν ὅτι ἀδίκως τὸ ἀναμένουν, τότε θλίβονται καὶ ἡ θλίψις αὐτὴ ἀδυνατίζει τὸν ὀργανισμό τους. Δέν τρῶνε, μέχρις ὅτου ὁ θάνατος τὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴ ζωή.

Ὅσα ἀπὸ τὰ πουλιά ἐξευγενίζονται, μπορῶ νὰ εἰ-

πῶ πὼς ἔχουν αἰσθήματα ἀνώτερα τοῦ ἀνθρώπου! Για-
τί ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ μυαλό καὶ τὴν φαντασίαν, ἡ ὁποία
ἐπεμβαίνει μὲ διάφορες εἰκόνες καὶ τοῦ ἐπιβάλλει ἄλλα-
γὴν ἀντιλήψεων. Τὰ πουλιά δὲν ἔχουν τὸ μυαλό τοῦ ἀν-
θρώπου καὶ σκέπτονται πολὺ ὀλιγώτερα πράγματα ἀπ’
ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος. Γι’ αὐτὸ ἔχει ἔντονες στὸ μυαλουδάκι
τοῦ τὶς εἰκόνες τοῦ εὐεργέτου του. Τὰ τοιμήματά τους
δὲν εἶναι πάντα ἐπιθετικά. Εἶναι φιλικά. Τὸ κάνουν γιὰ
νὰ δείξουν ὅτι εἶναι φίλοι, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνονται
ὅτι δυνατόν ὁ φίλος νὰ πονέσῃ καὶ λίγο ἀπὸ τὸ τοιμή-
μα αὐτό. Εἶναι ὅπως καὶ ὁ σκύλος, ὅταν παίζῃ μὲ τὸ ἀ-
φεντικό του καὶ κατὰ λάθος μπορεῖ λίγο περισσότερο
νὰ δαγκώσῃ.

Σήμερα ἦτο ἡμέρα νὰ μιλήσω γιὰ τὸ καναρινάκι
μας, τὸν Τσίτση, ποῦ σοῦ στέλνει τὰ φιλιὰ του. Ἄναπο-
λεῖ τὰ παλιὰ, διότι βλέπει καὶ διαισθάνεται τὸν κόσμο
ποῦ ἔζησε. Ἡ χαρὰ του εἶναι ποῦ θρῖσκεται κοντὰ μου.

ΚΩΣΤΑΣ: Κι’ ἐγὼ χαίρω ἰδιαίτερος ποῦ τῶχεις συντρο-
φία...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Θὰ ἤθελα πολὺ, ἐὰν καμιά φορὰ σὰς μι-
λοῦσε γιὰ τὰ πουλιὰ αὐτὰ ὁ "Ἀρχων ΦΑΡΑΧ, νὰ σὰς ἔ-
λεγε πολὺ περισσότερα πράγματα, ἀπὸ ὅ,τι ἐγὼ δὲν
γνωρίζω. Τὸ πὼς ζοῦν ἐδῶ, ποῦ πηγαίνουν, τί γίνονται
καὶ ποῖο εἶναι τὸ μέλλον τους.

"Ὅταν γράφῃς στὴν Ἑλένη, πές της πὼς ἔχει πολλὰ
φιλιὰ ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
της, καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ φίλους.

ΚΩΣΤΑΣ: Νὰ τοὺς δώσης καὶ τὰ δικά της τὰ φιλιὰ, Πε-
τρούλα μου.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἐγὼ ξέρω τὸ χρέος μου. Ἀλλὰ βλέπεις
δὲν μπορῶ νὰ ὀνομάζω ὄλα τὰ πνεύματα μὲ τὴ σειρὰ.
Ἐπάρχουν καὶ παραγγελίες ξένων ποῦ παρακαλοῦν.
Ἀλλὰ πὼς νὰ τοὺς βοηθήσω ὅταν οἱ ἰδικοί τους δὲν ἐν-
διαφέρονται τόσο γιὰ τὶς ἐπικοινωνίες τῶν πνευμάτων;
Βλέπεις σήμερα ὁ κόσμος ἔχει ἀλλάξει! Ὅπισθοδρο-

μεϊ, μέ ὄλην τήν μηχανικήν του πρόοδον. Θά ἐπέλθῃ μία στασιμότης καί ὕστερα θά ἀλλάξουν ὄλα, πρὸς τήν πραγματικήν ψυχικήν πρόοδον. Θά δοθῇ πρῶτα τὸ παράδειγμα, σάν μοντέλο μιᾶς Χρυσῆς Πολιτείας. Αὐτὰ τὰ λέγω, γιατί τὰ ἀκούω νά λέγωνται ἀπὸ πολλὰ πνεύματα. "Ὅπως σεῖς μαθαίνετε διάφορα νέα πού κυκλοφοροῦν, ἔτσι κι' ἐμεῖς. Μὲ τὴ διαφορά, ὅτι σὲ σᾶς κυκλοφοροῦν πολλές ψευτιές, ἐνῶ ἐδῶ δὲν ὑπάρχει λόγος νά λέγωνται ψέματα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν συμφέροντα. Πιστεῦω νά εἶμαι εὐκρινῆς στὰ ὅσα λέγω, γιὰ νά μέ καταλάβετε καλά καί νά σᾶς καταλάβουν οἱ ἄλλοι πού θά τὰ ἀκούσουν. Φίλησέ μου, Κωστή μου, ὄλους, ἀδελφία, συγγενεῖς, ἀνήψια, γνωστούς, τέλος αὐτοὺς πού γνώρισα καί μέ γνώρισαν.

24 - 7 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς θρῆκα. Πάλι γράφετε, ὄλο γράφετε! Αὐτὴ ἡ γραφή, ξέρεῖς τί εἶναι, Κωστή μου; Εἶναι Φῶς! Καί τί Φῶς! Ἐσὺ τὸ νομίζεις μικρὸ πρᾶγμα καί ὅμως δὲν ἀντιλαμβάνεσαι ἀκόμη τὴν Δύναμιν αὐτοῦ τοῦ Φωτός. Εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νά ἐναποθηκεύετε Θεῖον Φῶς καί νά διοχετεύετε αὐτὸ πρὸς ὄλας τὰς κατευθύνσεις τῶν ἐπὶ τῆς Γῆς ἀνθρώπων.

Μόλις ἔχω φθάσει ἀπὸ μακρυνές ἀποστάσεις, πού γιὰ μᾶς αἱ ἀποστάσεις αὐταὶ εἶναι μία σκέψις. "Ὅπως γνωρίζεις καί γνωρίζουν καί πολλοὶ ἄλλοι, "Ἄγγελοι εἶναι οἱ ψυχές καλῆς ποιότητος, πού ἀνῆκον ἄλλοτε στὴ Γῆ σας εἰς τὸ ἀρσενικὸν γένος. "Ἄγγελοι θηλυκοῦ γένους δὲν ὑφίστανται. Τὸ γιατί θά σᾶς τὸ ἐξηγήσουν οἱ Εἰδικοί.

Ἐγὼ ὅμως, ὅπως καί μερικές ἄλλες ψυχές τοῦ γένους μου, ἐκτελοῦμε καθήκοντα Ἄγγέλων, χωρὶς νά εἴμεθα ἢ νά ὀνομαζώμεθα "Ἄγγελοι. Πῶς νά σοῦ δώσω νά τὸ καταλάβῃς... Εἶναι κάπως πολὺ περίπλοκα τὰ Διοι-

κητικά συστήματα του Ούρανοῦ, γιά σᾶς. Ἐνῶ γιά μᾶς εἶναι εὐκόλα νά τά ἀντιλαμβανώμεθα. Ἀλλά διά νά τά συγκρατήσουμε εἶναι δυσκολώτερο, ἐάν ἀπό τή Γῆ δέν ἀνεπτύσσετο τὸ ψυχικόν μας σθένος. Καί εἶναι λογικόν τοῦτο. Ὅταν ἡμεῖς, ἡ δευτέρα ποιότης, δέν ἔχουμε ὑπεύθυνον θέσιν, δέν ἐκτελοῦμε καθήκοντα Ἀγγέλων, δέν ἔχουμε ἄδειες ἐλευθέρας κινήσεως, τότε πρέπει νά ἀδρανοῦμε! Νά εἴμεθα μηδενικά! Καί ὁμως! Δέν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Εὐρισκόμεθα εἰς συνεχῆ κίνησι. Ἐργαζόμεθα. Μᾶς διδάσκουν. Δίδουμε συμβουλᾶς. Παρηγοροῦμε. Μετριάζουμε τὸν ἠθικὸ πόνον. Κλείνουμε πληγὰς ψυχικῆς. Ἀνοίγουμε νέους ὁρίζοντας γιά ὅσους δέν τοὺς ἔχουν καί πολλὰ ἄλλα.

Βέβαια, δέν ἔχω τὸ δικαίωμα νά λέγω περισσότερα τῶν ὧν ἐπιτρέπεται. Γι' αὐτὸ σᾶς παραπέμπω εἰς τοὺς Μεγάλους Διδασκάλους, γιά νά σᾶς φωτίσουν καί νά φωτίσετε καί σεῖς τοὺς ἀδελφούς μας.

13 - 11 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Οἱ ἄνθρωποι πάντοτε ἔχουν καί κάτι μικρὲς ἄλλειψεις, καί τίς μεγαλοποιοῦν. Ὅποιος σκέπτεται αἰσιόδοξα, τοῦ ἔρχονται ὄλα καλά. Ἄς σκεφθοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ὁ θάνατος τῶν προσφιλῶν τους προσώπων εἶναι ἓνα ταξίδι. Μακρυνὸ ἢ κοντινὸ, δέν ἐνδιαφέρει. Πάντως εἶναι ταξίδι. Ἐτσι γρήγορα ἢ ἀργὰ οἱ ἄνθρωποι ἀνταμώνουν μὲ αὐτοὺς ποὺ ἔφυγαν, καί τότε καταλαβαίνουν ποιὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἐφ' ὅσον ὁμως παραμένουν σὰν σάρκινὰ ὄντα στῆ Γῆ, ὅσο καί νά στοχάζονται τὴν ἀλήθειαν, δέν τὴν καταλαβαίνουν.

Βλέπουν τὸ φῶς τῆς λάμπας ποὺ ρίχνει τίς ἀκτῖνες του καί λένε: «ἡ λάμπα μᾶς φωτίζει». Εἶναι ἀλήθεια. Ἀλλά ἔλα ποὺ δέν ξέρουν, πῶς ἡ λάμπα διαχέει τὸ φῶς τῆς; Δηλαδή δέν ξέρουν νά ἀναλύσουν τὸ φῶς τῆς λάμπας. Καί ἂν ἀποταθοῦν στοὺς φυσικοὺς, θά ἀκούσουν

χιλίες δυό ἀνοησίες ἐπιστημονικές! Καί ἐπειδή ἡ Ἐπιστήμη ἔτσι θέλει νά τά λήη, σοῦ λένε: «Ἐγὼ δὲν ἀκούω τίποτα, παρὰ μόνον τὴν ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια». Ἄγνοοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ὅτι ἐπιστήμη δὲν σημαίνει ἀλήθεια, ἀλλὰ μηχανικὴ πρόοδος πρὸς ἓνα ὁποιοιδήποτε σκοπὸν, χωρὶς νά φθάσῃ ποτὲ στὸ τέρμα τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ἡ ἀλήθεια θρῖσκεται πολὺ μακριά, ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Μὴ τὴν συγχέουμε τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξήγησιν μὲ τὴν ἄγνωστη ἀλήθεια. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ὁμιλοῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια, ὁ ἓνας ἐμπαίζει τὸν ἄλλον. Διότι καὶ οἱ δύο πιστεύουν στὴν ἀλήθεια μὲ διαφορετικὰς ἀντιλήψεις. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Εἶναι ἐγωϊστικὸς ἐμπαιγμὸς.

Πιστεύω, Κωστή μου, νά ἐκατάλαβες τί θέλω νά εἰπῶ καὶ συνάμα νά διδάξω, μὲ τὰ ὀλίγα γράμματα τοῦ Οὐρανοῦ ποῦ γνωρίζω.

27 - 11 - 1971

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς θρῖσκω. Ξέρεις, ἀγαπημένε μου Κωστή, τὸ πόσον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὰς σώζει ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα; Μακάριοι, ὅσοι πράγματι κουράζονται διὰ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Εἰς αὐτοὺς δὲν ὑφίσταται κούρασις πνευματικὴ καὶ σωματικὴ, διότι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τοὺς βοηθεῖ καὶ τοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν κόπωσιν. Κόπωσιν δύνασθε νά ἔχετε ἀπὸ ἄλλας ἀσχολίας ἢ καὶ σκέψεις κλπ. Ἐπίσης ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὰς φυλάσσει ἀπὸ κάθε ἀσθένειαν ἢ πάθησιν. Ἄρκεῖ νά εἶσθε καὶ σεῖς συνετοί, ἔναντι τῶν ὁδηγιῶν Του, διὰ νά παραμένετε εὐθυτενεῖς εἰς ὑγιάν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν. Δὲν τὸ λέγω σὲ σένα μόνον, Κωστή μου. Νὰ τὸ ἀκούσῃ καὶ ὁ ἄλλος ὁ φίλος σου ὁ Γιώργος.

Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ποῦ ἔρχομαι καὶ σὲ βλέπω ὅταν κοιμᾶσαι. Βέβαια, ἐσὺ δὲν μπορεῖς νά ἀπολαύ-

σης τὴν θεάν τῆς εἰκόνας μου, διότι κοιμᾶσαι. Ἐγὼ τὴν ἀπολαμβάνω, ἀλλὰ στενοχωροῦμαι πού δὲν μπορῶ νὰ σὲ ἀφυπνίσω διὰ νὰ μὲ ἰδῆς. Μάλιστα ἤλθα καὶ σὲ σκέπασα. Αὐτὸ μπορῶ νὰ τὸ κάνω. Ἀλλὰ ἄς κάμουμε ὑπομονὴ καὶ θὰ μὲ ἰδῆς, καὶ τότε θὰ πιστεύσης περισσότερο διὰ τὰ ὄσα σοῦ λέγω τώρα.

Δὲν εἶναι, Κωστή μου, τὸ μεσάζον πού ἔχει ἐκτόπλασμα γιὰ νὰ μοῦ δώσῃ καὶ ἐμφανισθῶ. Ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύριος, ἐκτόπλασμα ὑπάρχει καὶ στὸ Σύμπαν. Ἀπὸ ἐκεῖ μπορεῖ νὰ ἀντλήσῃ δυνάμεις φυσικὰς καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ μὲ παρουσιάσῃ σὲ σένα. Πῶς σὲ πολλὰς χώρες, ὅπου δὲν ὑπάρχουν μεσάζοντα μὲ ἐκτόπλασμα, ἐμφανίζονται πρόσωπα προσφιλῆ, ξένα ἢ ἀκόμη "Ἁγιοὶ κλπ.;" Ἄρα ὑπάρχουν δύο εἰδῶν ἐκτοπλάσματα. Τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ Οὐράνιον. Τὸ Οὐράνιον ἐκτόπλασμα εἶναι θεῖον καὶ παρουσιάζει τὸ πρόσωπον μὲ ἀγνὴν καὶ θείαν ἐμφάνισιν. Ἐνῶ τὸ ἄλλο, τὸ ἀνθρώπινον, λαμβάνει μὲν σχῆμα προσφιλοῦς προσώπου, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχει κατῆφειαν. Στενοχωρεῖται πού βλέπει τοὺς δικούς του καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν μαζί τους κλπ., διότι εἶναι πρόσγειον. Προτιμῶ ἐγὼ νὰ ἐμφανισθῶ μὲ ἐκτόπλασμα Οὐράνιον.

Θὰ ἔχετε παρατηρήσει, ὅτι ὅπου συμβαίνουν αὐτὰ τὰ φαινόμενα, εἶναι ἀπὸ πνεύματα χαμηλά, παρ' ὅτι ὄταν ἐξοῦσαν εἰς τὴν Γῆν σας ἐθεωροῦντο ὡς διάνοιαι. Ὅταν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι ἐκεῖνο πού λάμπει δὲν εἶναι πάντα χρυσός, μὲ τὴν ἔννοιαν τὴν συμβολικὴν, τότε θὰ ἐννοήσετε γιὰ τί πρῶγμα σας μιλῶ καὶ θὰ τὸ ἀντιληφθῆτε κολλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον.

29 - 1 - 1972

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς θρῆκα. Ὅταν ἐκτύπησα προχθὲς τὸν τοῖχον, ποῦ ἦσουνα Κωστή μου; Δὲν ἤθελα νὰ τρομάξω καὶ ἄλλα πρόσωπα. Ἦσουν πολὺ ἀφηρημένος

καὶ θυθισμένος σὲ σκέψεις συνομιλῶντας μὲ ἄλλους. Αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτε. Ἦθελα νὰ δώσω ἓνα σῆμα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἄκουσε κανεὶς μέσα στὸν θόρυβον ποὺ ἐγινόταν. Τώρα θὰ μοῦ εἰπῆς, γιατί δὲν κτύπησα ὅταν ἦτο ἀπόλυτος ἡσυχία. Νὰ κτυπήσω τὸν τοῖχο καὶ νὰ διαταράξω τὴν ἱερὰ στιγμή; Δὲν ἦταν σωστό. Αὐτὰ μόνον τὰ πονηρὰ πνεύματα τὰ κάνουν. Πλὴν ἐάν οἱ Μεγάλοι θελήσουν νὰ κάμουν κάτι τὸ ἐκπληκτικόν. Ἐὰ ἤθελα κάποιος ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς νὰ ἔδιδε δείγμα τῆς παρουσίας Του, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἰς τὰς χεῖρας Των εἶναι ἡ ἀόρατος Δύναμις ποὺ τὰ πάντα διέπει. Ἄλλ' Ἐκεῖνοι σκέπτονται διαφορετικά. Σοῦ λένε, πρῶτα νὰ γίνῃς καλός, γιὰ νὰ πιστεύσω ὅτι εἶσαι τοιοῦτος. Δηλαδή, πίστευσε, γιὰ νὰ ἰδῆς αὐτὸ ποὺ πράγματι πιστεύεις!

Ἡ Ἐξουσία Τους εἶναι μεγάλη. Ὅταν ἀπὸ ψηλὰ σᾶς ὑπαγορευοῦν, εὐρίσκονται κοντά σας! Δι' Αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει ὕψος ἢ βάθος! Αὐτὰ ποὺ λέμε καμιά φορά, ὅτι ὑπαγορεύω ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ὄχι ἀπὸ ἐδῶ κλπ., δὲν ἔχουν σχέση. Παντοῦ θρῖσκονται! Σᾶς τὰ λένε, ὅμως, γιὰ νὰ σᾶς κατατοπίσουν μὲ ἀνθρώπινα σχέδια, διὰ νὰ μὴ χάσετε τὴν ἔννοιαν τῆς εἰκόνας.

Τὸ νὰ ἐνσωματοῦνται, δὲν εἶναι ὀρθόν δι' Αὐτοὺς καὶ γίνεται μόνον σὲ πνεύματα χαμηλοῦ ἐπιπέδου, ἀδιάφορον ἐάν ὁ ἐνσωματούμενος εἶχεν ἐν τῇ Γῆ τεραστίαις γνώσεις. Στὸν Οὐρανὸν ἐκμηδενίζονται οἱ γνώσεις τοῦ Κόσμου σας, διότι αἱ Οὐράνιαι διαφέρουν τόσον ἀπὸ τῆς Γῆς, ὅσον τὸ ἀόρατον ἀπὸ τὸ ὀρατόν! Ἄχ! νὰ ἤμπορουσα νὰ σᾶς εἰπῶ ἀπὸ τὰ ὅσα γνωρίζω! Καλλίτερα οἱ Μεγάλοι, ποὺ ξέρουν ποῦ τὰ λένε καὶ γιατί. Αὐτοὶ νὰ σᾶς τὰ εἰποῦν.

Θέλω πολλὰ νὰ εἰπῶ, χωρὶς ὅμως νὰ κουράσω τὸν Ἐπικοινωνόν, ποὺ τὸν εὐχαριστῶ, γιὰ τὴν ἐκδούλευσιν αὐτῆ ποὺ μοῦ κάνει. Εὐχομαὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀνταμοίψῃ ὅπως θέλει.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Εὐλογῶ. Ὅλοι σᾶς εὐλογοῦν. Νὰ μὴ δώσω κι' ἐγὼ τὰς εὐλογίας μου; Τὸ λέγω αὐτὸ διότι ὡς καθαρὰ ψυχὴ, παρεκάλεσα καὶ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σᾶς μεταδίδω καὶ ἐγὼ μίαν εὐλογίαν. Καὶ ἂν δὲν σᾶς τὴν εἰπῶ, νοερῶς σᾶς τὴν μεταδίδω, ὥστε νὰ τὴν ἔχετε ὡς λύχνον τοῦ πνεύματός σας, διὰ νὰ μὴ σκοντάπτετε στὸν λαθύρινθον ποῦ διανύετε.

Ἔρχομαι ἀπὸ πολὺ μακριὰ, ἀπὸ ἓνα σκοτεινὸν καὶ ἄγνωστον κόσμον. Διότι, ἀγαπητοί μου, μὴ νομίζετε ὅτι εἰς τὸ Σύμπαν ὅλα εἶναι φωτεινά. Ὑπάρχει καὶ ἓνας ἀστέρας ποῦ δὲν φωτίζεται ἀπὸ τὴν μίαν του πλευράν. Παραμένει πάντα σκοτεινός. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐκεῖ εἶναι μηδέν (0). Τοῦτο δὲν ἔχει σημασίαν διὰ τὰς ψυχάς. Ἔχει ὅμως μεγάλην σημασίαν, διὰ νὰ μὴ εἶπω τεραστίαν, διὰ τὰς ἀπομεμονωμένας καὶ τιμωρημένας ψυχάς. Εἶναι ἡ Κλίμαξ τοῦ τελευταίου θάθους! Καταλαβαίνετε τώρα, διατί ἐπῆγα νὰ δώσω ὀλίγον Πνευματικὸν Φῶς εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας οὔτε θρυαλίδα φωτός, εἰς τὸ βαθὺ ἐκεῖνο σκότος, τὸ ὁποῖον καὶ ἐμέ, ὡς πνεῦμα μὲ θάρρος, μὲ κατέπληξε!

Εἶναι δυνατόν, εἶπα στὸν ἑαυτὸν μου, νὰ φθάσουν ποτέ αἱ ἀνθρώπιναί ψυχαὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου;

Γοεραὶ φωναί, παρακλήσεις, ἀναθέματα, δεήσεις, ὕβρεις, ὅ,τι θέλεις ἀκοῦς, χωρὶς νὰ γνωρίζης πόθεν προέρχονται!

Καὶ ὅμως! Ἐν μέσῳ αὐτοῦ τοῦ ζοφεροῦ σκότους, μὲ τὴν βοήθειαν ἑνὸς Ἀγγέλου, ἔδιδαν μηνύματα, δηλαδή ἔσπερνα τὸν σπόρον τῆς μετανοίας, διὰ νὰ συνέλθουν, νὰ ὑποστοῦν μὲ ὑπομονὴν καὶ καρτερικότητα τὰς συνεπειάς τῶν σφαλμάτων των, ἵνα κάποτε εὑρουν καὶ αὐτοὶ θέσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Ποῖος γνωρίζει πότε θὰ συνετισθοῦν γιὰ νὰ εὑρουν τὸ νῆμα τῆς ἐξόδου των!

Ἡ ἐργασία μου δὲν ἦτο χαμένη, διότι ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν μου ἔδιδαν εὐλογίας' μὲ ἀπεκάλουν «Θεῖον Ράν-

τισμα»... Δέν θά έξακολουθήσω πολύ. Συντετριμμένη ή ψυχή μου, από τά όσα διαισθανόμουν εις τόν βαθύν έκείνον πυθμένα του Ήκεανού, άνεχώρησα έκτελώντας έν ιερόν χρέος...

11 - 3 - 1972

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλώς σās θρήκα άδελφοί μου. Τί έλεγα προχθές; "Ότι είχα πάει στόν άστέρα τόν μαύρον. "Ημουν πνεύμα ίπτάμενον, χωρίς νά γνωρίζω που πηγαίνω, που εύρίσκομαι, και χωρίς νά βλέπω ούδένα. Ήκολούθουν τήν φωνήν του Ήδηγού μου ειδικού Άγγέλου. Δέν παρεπονέθη, δέν έδειλίασα, δέν απέφυγον τήν άποστολήν μου. Άλλά ως καλή και εύπειθής Χριστιανή, ήκολούθησα τήν όδόν του προορισμού μου. Μόνον που ξφριξα! Είμαι δυνατόν, διηρωτήθη, νά φθάση ή άνθρωπινος όντότης μέχρις αυτού του σημείου, διά νά έκπέση, ούχι έκ του Ούρανού, αλλά και έξ αυτής άκόμη τής προκαταρκτικής κολάσεως, και νά φθάση εις τόν θυθόν ένός Ήκεανού σκοτεινού, γοερού από φωνάς, έπικλήσεις, τρόμον και εύσπλαχνίας, παρακλήσεις, άναθεματισμών, ήθικοϋ πόνου και τосαύτης άναταραχής; Και όμως! Ουδέμία φωνή ήκούετο εύσπλαχνίας πρós τās καταδικασμένας όντότητας! Και ήρώτησα τόν Άγγελόν μου - Ήδηγόν:

— Διατί, δι' όσους μετανοοϋν και ζητοϋν τήν βοήθειαν του Κυρίου, δέν τούς δίδεται έστω και μικρόν δείγμα είσακοής των;

Και ό Άγγελος μου άπήντησεν:

— Τοϋτο τó όποίον λέγεις, δέν είναι όρθόν. Διότι εύρίσκεσαι έσϋ έδω, ίνα δώσης εις τās ήμιμετανοησάσας ψυχάς τó «ράντισμα» τής Ήπουρανίου Φωτίσεως. Διότι, άγαπητή, εάν ό Κύριος άποσπάση αύτάς από τά Τάρταρα, έσο θεβαία ότι θά ένταχθοϋν εις τά άδέσποτα πνεύματα και θά ζητήσουν έκδίκησιν, άποπλανώντας τās γη-

ίνας ψυχάς. Όταν φθάσουν αί οντότητες αἷται εἰς ὠριμότητα, δηλαδή ὅταν γίνουιν ψυχικά ράκη καί δέν θά ἔχουιν δυνάμεις νά ζητήσουιν παρηγορίαν, τότε θά εἰσέλθουιν εἰς τήν τιμωρίαν τοῦ Οὐρανοῦ καί θά λαμβάνουιν τακτικὰς Διδασκαλίαις, καί ἀναλόγως τῆς διαγωγῆς των θά ἀποσταλοῦν καί πάλιν εἰς τήν Γῆν. Ὁ Πατήρ, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἄγγελος, τοῦ Παντός, ὅλα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν, μέχρι καί τοῦ ἀσημάντου σημείου, πού δέν εἶναι δυνατὸν νά διακριθῆ ἀπὸ τήν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ μόνον ἀπὸ Αὐτὸν τὸν Ἴδιον, Ὅστις εἶναι ἡ Πηγὴ τῆς Οὐσίας τῶν Πάντων.

— Εὐχαριστῶ, εἶπον εἰς τὸν Ἄγγελον - Ὁδηγόν. Καί πού ἐδιδάχθης πάντα ταῦτα;

— Τὰ ἐδιδάχθην, ἀπήντησεν οὗτος, ἀπὸ τὴν Θεῖαν Ἐμπνευσίαν. Οὐδέποτε ἐπεσκεφέθην τὴν Γῆν σας. Εἶμαι ἀπὸ τοὺς Ἄγγέλους - Φύλακας τοῦ ΚΥΡΙΟΥ καί Σωτήρος σας. Κάποτε, ὅταν παρέλθουιν αἰῶνες, θά κατέλθω καί ἐγὼ εἰς τὴν Γῆν, διὰ νά συντελέσω εἰς τὸ Μέγα Ἔργον τοῦ Οὐρανοῦ καί διευκολύνω τὴν Ἀνθρωπότητα νά εὐρῆ τὴν ὀρθὴν καί ἀπλήν Ὁδὸν τῆς σωτηρίας της καί τῆς πνευματικῆς της ἀναπτύξεως.

Ἐπὶ ἀρκετάς ἡμέρας παρέμεινον εἰς τὸ σκότος ἐκεῖνο, εἰς δὲ τὸν ἔξω αὐτοῦ χῶρον, παρ' ὅτι μακρὰν τοῦ μαύρου αὐτοῦ ἀστέρος εἰς τὸ Σύμπαν ὑπάρχει σκότος δι' ἐσᾶς τοὺς ἀνθρώπους, δι' ἡμᾶς ὑπάρχει ἀπλετοὺν Φῶς, διότι βλέπομεν μὲ τὸν τρίτον ὀφθαλμόν, ὅχι μόνον τὰ τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλὰ καί τὰ τῆς Γῆς.

— Καί ἡ ἄλλη πλευρά, ἠρώτησα τὸν Ἄγγελόν μου, τοῦ ἀστέρος πού ἐγκαταλείψαμεν, διατί εἶναι φωτεινὴ;

— Ἐκεῖ, μοῦ ἀπήντησεν ὁ Ἄγγελος, γίνεται τὸ πρωταρχικὸ θάπτισμα τοῦ ἀμυδροῦ φωτός τῆς κάθε ψυχῆς πού πρόκειται νά δοκιμασθῆ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς κατὰ ἡπιον τρόπον. Οὐδέποτε οντότης ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὰ βάθη τοῦ σκότους, τῆς εἶναι ἐπιτετραμμένον νά διέλθῃ τὰ σύνορα ἀπὸ τοῦ σκοτεινοῦ εἰς τὸ φωτεινὸν μέ-

ρος. Τὸ μέρος αὐτὸ εἶναι ἄλλη ἱστορία, τὴν ὁποῖαν θὰ σοῦ ἐξηγήσῃ ἄλλος Διδάσκαλος τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἄγαπητοί μου, σᾶς μετέδωσα μίαν μικρὰν εἰκόνα ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν ἣν εἶχον, διὰ νὰ βοηθήσω ψυχὰς πού πραγματικῶς ἔπασχον ὡς λαθωμένα θηρία!

Κωστῆ μου, διαβίβασε σὲ παρακαλῶ τὰ θερμὰ φι-
λιά μου στὴν ἀδελφούλα μου καὶ εἰς ὄλους ὄσους γνω-
ρίζω καὶ εἰπέ τους, ὅτι ἡ ἀγάπη μου εἶναι μεγάλη ἔστω
καὶ πρὸς τοὺς ἐχθρούς μου, ἐὰν εἶχα πράγματι, χωρὶς
νὰ τὸ γνωρίζω, ἐχθρούς.

14 - 10 - 1972

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαίρομαι πολὺ, ἀγαπημένε μου, πού σὲ
θλέπω καλά. Λυποῦμαι πού λησμονεῖς τὴν ὑπόσχεσίν
σου. Χάρις στὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ἔχεις δυνάμεις διὰ
νὰ κουρασθῆς εἰς τὸ μέλλον. Τὰ εἶπαμε! Μὴ τὰ ξαναλέ-
με! Σὲ μαλώνω, διότι δὲν ἔχεις τίποτε, καὶ ἐκ τοῦ τίπο-
τε δυνατὸν νὰ δημιουργηθῆ κάτι. Διατί, λοιπόν, τὸ κάτι
αὐτὸ νὰ μὴ προλάβω ἐκ τῶν προτέρων;

Ἐκείνους τοὺς ἄλλους πού σὲ ἐσύγχισαν μὴ τοὺς
σκέπτεσαι... "Ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε... "Ἄς τὸ σκεφθοῦν μόνοι
τους καὶ θὰ ἰδῆς πὼς θὰ ἐπανέλθουν. Ἄραγε, ὅμως, θὰ
ἔχουν ἀκρόασιν ἀπὸ τὸ Θεῖον; Αὐτὸ δὲν τὸ γνωρίζω. Εἶ-
ναι μία ἀπλή σκέψις μου. "Ὅχι γιατί θέλω τὸ κακὸ τους.
Ἄλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ μπορέσω νὰ τοὺς βοηθήσω εἰς τὴν ἀ-
νάγκην. Δὲν θὰ μὲ εἰσακούσουν. Ὁ Νόμος εἶναι Νόμος,
καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιτάξῃ γιὰ δικαιολογητικὸ ἀντινο-
μικὰ σχέδια καὶ προσχέδια. Νὰ γιατί, ἀγαπητέ μου Κω-
στῆ, οἱ ἄνθρωποι δυσανασχετοῦν πολλὰς φορές ἐνάντια
πρὸς τὴν ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ἢ
νὰ ἐρευνήσουν, ποῖα ἦσαν τὰ αἷτια νὰ ἔχουν προσκόμ-
ματα στὴ ζωὴ τους. Αὐτὰ δὲν σᾶς διδάσκει ὁ Πνευματι-
κὸς Κόσμος, πού τὰ παρακολουθῶ με δέκα αὐτιά; Γιατί
σεῖς δὲν τὰ ἀντιλαμβάνεσθε, ἔστω καὶ με τὸ ἓνα αὐτί;

Φροντίστε ώστε αυτοί που έρχονται στον "Ομιλόν σας, να είναι όχι αντιρρησικοί, αλλά πιστοί και καλόβολοι, ώστε να μη σας φέρουν ζιζάνια.

Ἐδῶ, ἀγαπητέ μου Κωστή, που βρίσκομαι, κάθε τόσο με φωνάζουν διάφορα πνεύματα. Τό κάθε ένα έχει και κάτι δικό του να μου εἰπῆ, διὰ να τὸ βοηθήσω. Συγγενικά και ξένα. Ποῦ να προφθάσω; Ἐχω τὰ χρέη μου, τὰ ἱερά μου χρέη. Ἐχω τὶς ἀποστολές. Ἐχω κάτι ἄλλα πολλά. Ἐχω και ὄλους αὐτούς, που ὄντως τοὺς λυπᾶμαι. Μὰ πῶς να κάνω, ὅταν δὲν ἔχω εἰδικὴν ἄδειαν να τοὺς συντρέξω;

ΚΩΣΤΑΣ: Πετρούλα μου, ἀπ' ὄλα αὐτὰ που μου εἶπες, καταλαβαίνω ποῖαν ὑψηλὴν ἐξέλιξιν ἐπῆρες.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ὅταν ἡ ψυχὴ εἶναι ὑποταγμένη στὴ Θεία Διδασκαλία, θρίσκεται ψηλά. Ὅταν ἀμφιβάλλη, θρίσκεται πάρα κάτω ἀπὸ τὸ μέσον. Ὅταν δὲν παραδέχεται τίποτε, θρίσκεται στὸ Ναδίρ.

Καθένας με τὸ πνεῦμα του. Ἐὰν χωλαίνει, τὸ ἤθελε. Ἐὰν εἶναι εὐθυτενὴς και ζωηρός, με τὸ ψυχικόν του σθένος τὸ κατῶρθωσε. Εἶναι ὄλοι ἐλεύθεροι να ἐξελιχθοῦν, ἢ να μείνουν στάσιμοι, εἰς θάρος τῶν ὄντοτήτων των θεθαίως. Τὸ «ἐλεύθερος» δὲν σημαίνει τίποτε, ἐὰν δὲν ἔχης Θείαν Γνώσιν. Ἐκ τοῦ «τίποτε» δὲν θγαίνει τίποτε. Ἐὰν λοιπὸν τὸν ἑαυτὸν σου θεωρεῖς «τίποτε», δὲν εἶσαι ἄξιος διὰ τίποτε! Καὶ ὄμως, κάποιος που κάτι τέτοια εἶπε, κατῶρθωσε ἀπὸ ἄλλη σκοπιὰ να θρῆ τὸ δρόμο του πρὸς τὴν Θείαν Ἀρχὴν. Ξέρεις σε ποιὸν ἀναφέρομαι, ἀγαπητέ Γιώργο;

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ὅχι.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Στὸ Νίκο Καζαντζάκη. Γι' αὐτὸ ἔμεινε ἔρημος ἐκεῖ στὴν Κρήτη και εὐτυχῶς θρέθησαν ἄνθρωποι να δεηθοῦν γι' αὐτόν. Δὲν εἶχε προσανατολισμούς. Ἦταν ἓνα θαυμάσιο ὑπερωκεάνειο μέσα στὸν ὄκεανό, χωρίς πηδάλιο! Ἄλλοτε τὰ κύματα τὸν ἔφερναν στὴ μία ὄχθη και ἄλλοτε στὴν ἄλλη τοῦ ὄκεανού, χωρίς ποτὲ να

κατορθώση τὸ ὑπερωκεάνειον αὐτό, τὸ λαμπρὸ καὶ πολυτελέστατον, νὰ εὕρη κατάλληλον λιμάνι!

18 - 11 - 1972

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Δὲν θὰ ἤρχομην, ἀλλὰ μετενόησα καὶ ἦλθα γιὰ νὰ σᾶς ἰδῶ. Ὅχι διότι εἶχα κάτι μαζί σας, ἀλλὰ διότι ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῶ μερικές ἐκ τῶν γνωστῶν ψυχές.

Ὅπως καταλαβαίνετε, ἔχουμε καὶ ἐμεῖς, ὅπως καὶ ἐσεῖς, τὰ κοινωνικά μας χρέη. Ἐμεῖς τὰ Οὐράνια χρέη μας.

Προσπαθήστε, ἀγαπητοί μου, νὰ συμμορφοῦσθε μὲ τὴν θέσιν πού σᾶς δίδει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Διότι τέτοια θέσις δύσκολα ἐπανακτᾶται. Πρέπει νὰ εἰσθε πολὺ εὐγνώμονες πρὸς τὴν Ἀρχὴν τοῦ Βασιλείου μας, πού ἔχετε Κέντρον μεταδόσεως τῆς Διοικήσεως Ἀρχῆς. Ἐὰν ἦτο τὸ Κέντρον τοῦτο γνωστὸν εἰς ξένας Χώρας, θὰ ἦτο ζηλευτὸν παρά πάντων. Δυστυχῶς εἰς τὴν Χώραν σας δὲν ἔχουν ἰδέαν περὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Γνωρίζουν ἐλάχιστα καὶ πράττουν ἐλαχιστότατα.

Ἐχετε τὸ Φῶς καὶ ζητεῖτε εἰς τὸ σκότος! Σᾶς προσφέρουν τὸ ἄρωμα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ προτιμᾶτε τὴν ἀοσμίαν! Διψᾶτε, σᾶς δίδουν νερὸ καὶ ἀποφεύγετε νὰ τὸ πιῆτε. Πεινᾶτε, ζητεῖτε τροφήν, σᾶς δίδουν ἄρτον καὶ τὸν ἀποστρέφεσθε. Τί θέλετε τότε; Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ ζήσετε μὲ τὰ ἐφόδια πού ἔχετε ἀνάγκην καὶ δὲν τὰ βλέπετε; Χαίρεσθε διὰ τὸ κακὸν πού προξενεῖτε εἰς τὸν πλησίον σας καὶ δὲν κλαίτε διὰ τὸ καλὸν πού σᾶς κάνει ὁ ἀδελφός σας. Ἀντιστρέφετε τὰ πάντα, χωρὶς νὰ ἔχετε ἰδέαν τὸ τί ἐπιδιώκετε! Διατί;

Διότι τὸ πνεῦμα ἔχει φύγει ἀπὸ τὸν ἀξονά του καὶ ἡ ψυχὴ μὲ τὸ μικρὸν τῆς σθένης δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ ἐκεῖ ὅπου ἦτο. Διατί;

Διότι δὲν καλλιεργεῖ ὅπως πρέπει τὴν πίστιν τῆς

πρὸς τὸν Ὑψιστον, διὰ νὰ ἔχη τὴν δυνατὸτητα νὰ ἐλέγ-
χη τὸν νοῦν καὶ νὰ θραβεύῃ τὴν καρδίαν.

26 - 5 - 1973

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς βρίσκω. Ὁ Θεὸς ἄς σὰς δώ-
σῃ δυνάμεις, φώτισιν καὶ ὑγείαν, γιατί ὅταν ἔχετε αὐτά,
δὲν ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε ἄλλο. Καὶ ὅταν, ἀγαπη-
τοί μου, ἐξ ἑαυτοῦ σας δίνετε συμβουλὰς, προσέξατε τί
λέτε. Διότι αἱ συμβουλὰὶ καὶ μὲν εἶναι καλὰί, ποὺ δίνε-
τε, ἀλλὰ μόνοπλευροί. Δηλαδή, ἕως ἐνὸς σημείου εἶναι
καλὴ ἢ συμβουλὴ. Ἀλλὰ μὴ γνωρίζοντες τὸ ἄτομον, τίς
ἀδυναμίες του, τὴν φύσιν του, τὴν ιδιοσυστασίαν του
κλπ., δὲν εἴσθε εἰς θέσιν νὰ τοῦ ὑποδείξετε τί πρέπει νὰ
κάνῃ; ἀφοῦ ἀγνοεῖτε τὰ ὅσα ἀνέφερα. Βέβαια, σεῖς τὸ
κάνετε μὲ καλὴν πρόθεσιν. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀρκεῖ, διότι
νομίζετε ὅτι κάνετε καλόν, καὶ τὸ καλόν αὐτὸ ἢμπορεῖ
νὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἄλλον σὲ κακὰ ἀποτελέσματα. Σκεφθεῖ-
τε τὸ πὼς θαθεῖα, διὰ νὰ ἐννοήσετε πὼς ὁ ἄνθρωπος, ὅ-
σον φωτισμένος καὶ ἂν εἶναι, πάντοτε σκοντάφτει σ' ἐ-
κεῖνα ποὺ δὲν γνωρίζει.

Αὐτὰ ποὺ λέγω, τὰ ἀπεστήθισα ἀπὸ τὸν Πλούταρχον,
ὅταν ἐδίδασκε ἄλλες ψυχές, ποὺ ἦσαν μαζεμένες
στὸ ἀκροατήριόν του στοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τίς ἐπανα-
λαμβάνω γιὰ νὰ ἰδῆτε πὼς χαρακτηρίζεται ἡ ἀνθρωπί-
νη γνῶσις, ὅταν δὲν εἶναι πεφωτισμένη ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ
Οὐρανοῦ.

Ὁ Πλούταρχος τὰ ἐδίδασκε σὲ ψυχές ποὺ πρόκειται
νὰ ἐπανακάμψουν εἰς τὴν Γῆν, καὶ τοὺς δίδει τὰς τελευ-
ταίας του Διδασκαλίας, σὰν φυλακτό, ποὺ θὰ τίς καθο-
δηγήσουν στὸν Κόσμον τῆς φθορᾶς, διὰ νὰ ἴδουν ἐὰν
συνεμορφώθησαν ἀπὸ τὰ ὅσα ἐδιδάχθησαν εἰς τοὺς Οὐ-
ρανοὺς, ἀπὸ χρόνους πολλοὺς. Εἶχα τρυπώσει κι' ἐγὼ
σὲ μίαν ἄκρη, γιὰ νὰ μὴ χάσω τὴ γλυκεῖα γλῶσσα τοῦ
Μεγάλου αὐτοῦ Ἀρχηγοῦ, ποὺ τόσο ὠραία γνωρίζει νὰ

τά λήη και νά έπηρεάζη τὸ ὑποσυνειδητο τῶν ὄντοτήτων.
“Ὅταν ἔληξε ἡ ὁμιλία του με βρῆκε σὲ μιὰ γωνιά. Μοῦ λέγει:

— Ἐσὺ τί ζητᾶς ἐδῶ;

— “Ἐχῶ, τοῦ ἀπήντησα, τὴν ἄδεια τοῦ ἀδελφοῦ Πλάτωνος.

Ἐμειδίασε, με ἠλόγησε και ἔφυγε θιαστικός για μακρυνούς Σταθμούς τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπου ἐπρόκειτο νά ὁμιλήσῃ και ἐκεῖ.

Αὐτὰ ὅλα εἶναι εἰκόνες τοῦ Οὐρανοῦ ποῦ σᾶς τις μεταδίδω. Και σᾶς τις μεταδίδω διὰ νά ἀλλάξω και θέμα, διὰ νά γνωρίσετε και σεῖς, πῶς τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐργασίας τῶν ψυχῶν εἶναι οἱ διδασκαλίες. Κατόπιν ἔρχονται οἱ ἀποστολές, οἱ ἐμφανίσεις, τὰ ὄραματα, και τέλος τὰ ὄνειρα. “Ὅ,τι ἀπὸ αὐτὰ σᾶς ἐνδιαφέρει, ἐρωτήσατε τοὺς Ἀρχηγούς και εἶναι πρόθυμοι νά σᾶς δώσουν ἐξηγήσεις ἀκόμη και με λεπτομέρειες.

2 - 6 - 1973

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαίρομαι ποῦ σᾶς βλέπω συγκεντρωμένους γύρω ἀπὸ τῆ... μαγική τράπεζα! Διότι μόνον ἔτσι μπορῶ νά τὴν ὀνομάσω, ἐφ’ ὅσον ἐπ’ αὐτῆς μεταδίδονται οἱ Οὐράνιοι λόγοι τῶν Μεγάλων Ἀρχηγῶν και Διδασκάλων.

Εἶχα πολλές εὐχαριστίες ἀπὸ διάφορα πνεύματα, διότι κατῶρθωσαν νά εἶπουν δυὸ λέξεις στοὺς συγγενεῖς τους και νά ἱκανοποιήσουν τὴν ἐπιθυμία τους. Σ’ αὐτὸ ὅμως ἐγὼ δὲν ἐμεσολάβησα και δὲν μοῦ ἄξιζαν οἱ εὐχαριστίες. Ἀλλὰ ἴσως γιατί παρεκίνησα κατὰ ἓνα τρόπο τὴν ἐπικοινωνία αὐτὴν.

Θὰ ἤθελα νά ὁμιλήσω και πρὸς τὸν ἀδελφὸν Γεώργιον, ἀλλὰ θὰ τὸ ἀναβάλλω δι’ ἄλλην φοράν, διὰ νά τοῦ δώσω πληρέστερα νέα, ποῦ ἀφοροῦν τὰ ἀδελφία του.

Εἶναι κάποιο πρόσωπο πολὺ φωτισμένο, ποῦ τὸ μό-

νο του λάθος ήταν πού βρισκόταν σέ μιὰ παράταξι πού τήν εἶχε ἐκλάβει σάν ἀγαθὸ ἔργο. Πολύ γνωστὸς στὸν ἀδελφὸν Νικόλαον.

Ν. ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πρόκειται γιὰ τὸν ἀδελφὸ Βλιάμο, Πετρούλα;

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Σὺ γνωρίζεις ποῖος εἶναι, διότι εἶχε πολλὰκις συνομιλήσει μαζί σου ἐπὶ ὑψηλῶν θεμάτων. Σοῦ στέλλει τίς καλλίτερες εὐχές του καὶ σέ παρακαλεῖ πολὺ, θυμήσου τον, ἔστω καὶ μὲ ἓνα μικρὸ κεράκι...

Ν. ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ἐπῆγα καὶ εἶδα τὸ γυιό του πρὸ ἡμερῶν.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Θὰ τοῦ τὸ μεταδώσω. Ἄλλως τε ὁ ἴδιος τὸ γνωρίζει αὐτὸ καὶ θὰ ἤθελε πολὺ, ὅπως μοῦ ἀνέφερε, νὰ τοῦ ὑποδείξῃ τὸν ἀληθινὸν δρόμον τοῦ Φωτός.

Ν. ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δυστυχῶς δὲν ἔχει πίστιν καὶ θέλει ἀπτάς ἀποδείξεις. Ἐνα συνθηματικὸ ἀπὸ τὸν πατέρα του. Ἐχει ἀμφιβολίες...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ὅχι διότι ἔχει ἀμφιβολίες, ἀλλὰ διότι εἶναι τελείως ἀπιστος! Καὶ ἄς προσέξῃ, διότι δυνατὸν νὰ τοῦ συμβῇ κάτι κακόν. Ἐμεῖς δὲν ἀναμιγνόμεθα στὴ ζωὴ του. Κάνετε ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε.

Κωστῆ μου, ὅταν ὑπάρχουν στὴ Γῆ σας πνεύματα πού ὀνομάζονται «στραβόξυλα» καὶ εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα πού λέει τὸ γνωμικόν «οὐ μὲ πείσης κἂν μὲ πείσης», ἀναγκάζομαι νὰ εἰπῶ, ὅτι εἶναι ἀξία νὰ τιμωρηθοῦν, γιὰ νὰ θάλουν γινῶσι. Ὁ Οὐρανὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἀσχοληθῇ μὲ σκώληκες, πού ζοῦν στὸ βαθὺ σκοτάδι καὶ δὲν ἔχουν κανένα προορισμόν!

7 - 7 - 1973

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς θρίσκω! Πῶς ἦταν αὐτὸ καὶ θρίσκεσθε ὅλοι ἐν στενωπῷ κύκλῳ; Μὲ εὐχαριστεῖ πολὺ, πού βλέπω νὰ παρευρίσκεται εἰς τὴν Συνεδρίασίν σας καὶ ἡ Βικούλα μὲ τὸ Ἐλενάκι. Παιδί μου (ἀναφέρεται στὴν

Ἐλενίτσα) θέλω νά γίνης ἀξιοπρόσεκτη κοπελλίτσα, κί ἐγώ ὅσο μπορῶ θά σέ βοηθήσω σέ πολλά. Δέν θά σέ ἀφήσω μόνη. Θά γίνω ὁδηγός σου, γιατί θέλω νά ἐπιτύχης στή ζωή σου καί νά θυμᾶσαι πῶς ἔχεις κάποιο Πνεύμα πού σέ προστατεύει.

Βίκη μου, εἶναι μεγάλη χαρά μου πού σέ βλέπω, ἀνηπιούλα μου, ἔστω καί ἂν δέν δίνης μεγάλη σημασία στόν Πνευματικό Κόσμο. Μάθε ὅμως, ὅτι τὸ πᾶν στόν γήινο Κόσμον σας ἐξαρτᾶται ἀπό Αὐτόν καί μόνον. Καλές εἶναι οἱ διασκεδάσεις, οἱ ἀπολαύσεις καί ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου σας. Μιά ὅμως στιγμή ἀρκεῖ νά τὰ ἀνατρέψῃ ὅλα! Καί τότε τί γίνεσθε; Χάνετε τήν ἐλπίδα σας καί μένετε χωρίς ὀρίζοντα, ἐνῶ σέ μιᾶ τέτοια στιγμή, πού εὐχομαι νά μὴ σᾶς παρουσιασθῇ, ὁ Πνευματικός Κόσμος γίνεται ὁδηγός, ἐμψυχωτής, καί φάρμακο γιατρικῆς γιά τόν ἀνθρώπινο πόνο. Γι' αὐτό, καλό εἶναι νά γνωρίζετε καί κάτι ἀπό Αὐτόν. "Ὅπως καί στό σχολεῖο, μαθαίνουν τὰ παιδιὰ διάφορα μαθήματα, πού κάπου ἓνα ἀπ' ὅλα θά τοὺς χρησιμεύσῃ σέ μιᾶ στιγμή τῆς ζωῆς τους." Ἐχε αὐτὸ παράδειγμα, καί τόν Πνευματικόν Κόσμον σάν μάθημα ἀπαραίτητο γιά τή ζωή σας στή Γῆ, καί ἀργότερα γιά τήν διευκόλυνσίν σας στόν Οὐρανό.

Κακή εἶναι ἡ σκέψις σας, πού τόν θάνατο τόν θεωρεῖτε σάν ἀπώλεια τῆς γηϊνῆς ζωῆς. Ἡ ζωὴ εἶναι ἀθάνατη! Ποτὲ δέν πεθαίνει! Μὲ τὴ διαφορὰ, ὅτι ἡ μία ζωὴ εἶναι ὄνειρο, καί ἡ ἄλλη πραγματικότης! Σεῖς ὅμως ἀνατρέψατε τίς ἔννοιες καί νομίζετε, ὅτι ἡ γηϊνὴ ζωὴ σας εἶναι ἡ πραγματικὴ!

Πρέπει νά ἔχετε στόν νοῦν σας καί τόν θάνατον. "Ὅχι μὲ τὴν κακὴν του ἔννοιαν, ἀλλὰ μὲ τὴν καλὴν του. Διότι αὐτὸς θά σᾶς εἰσαγάγῃ στή νέα ζωὴ, ὅπου δέν πρέπει νά ἐμφανισθῆτε σάν «κούτσουρα»! Ἀλλὰ σάν ὄντοτητες πού ἐμελετήσατε καί ἐγνωρίσατε τὰ θέματα τοῦ Οὐρανοῦ, γιά νά καταλάβετε ἀνάλογες θέσεις στή μεγάλη Κοινωνία τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γειά σας καί χαρά σας! Ἀγαπητοί μου, εὐχομαί ὅπως ὁ Θεὸς σᾶς δώσῃ πλήρη ὑγείαν, χαρὰν καὶ ἀνέλπιστον ἐλευθερίαν.

ΚΩΣΤΑΣ: Εὐχαριστοῦμε, Πετρούλα μου, καὶ εὐχόμεθα καὶ ἐμεῖς ὅπως ὁ Ὑψιστος σοῦ δίδῃ διαρκῶς ἀνύψωσιν.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἐκεῖ ποῦ εἶμαι, Κωστή μου, ποῦ θέλεις νὰ μὲ στείλῃ; Φαίνεται πὼς δὲν γνωρίζετε καλῶς τὰ Κείμενα. Ὁ Πλούταρχος εἶπε, πὼς οἱ ὀντότητες τοῦ Οὐρανοῦ, παρὰ τὴν τεραστίαν των μὀρφωσιν, ὄλο καὶ αὐξάνουν τὰς γνώσεις των. Αὐτὸ θὰ συμβῆ μέχρι συντελείας τοῦ Κόσμου σας. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα, οὐδὲν γνωρίζομεν.

Ἐκεῖ, λοιπόν, ποῦ ἔχω φθάσει, δὲν ὑπάρχει ἄλλο σκαλοπάτι. Ὑπάρχει ὁμοῦς σκαλοπάτι ἢ μᾶλλον σκαλοπάτια τῆς Γνώσεως. Καὶ κατὰ τὸ ὄριον τῆς ἰδιοσυγκρασίας μας ὡς πνευματικαὶ ὀντότητες, μαθαίνουμε κάθε τόσο καὶ κάτι ἄλλο. Θέλω νὰ εἰπῶ, πὼς ἡ μὀρφωσις δὲν ἔχει ὄρια. Οἱ Μεγάλοι, τοὺς ὁποίους ὄλοι οἱ ἄλλοι ἀκολουθοῦμε, συνεχῶς θαδίζουσι τὸν δρόμον τῆς Ἀληθείας. Ποῦ τερματίζεται αὐτός; Τερματίζεται ἐντὸς τῆς Σοφίας τοῦ Ἀνάρχου! Ἀλλὰ αὐτός ὁ δρόμος ἐντὸς τῆς Σοφίας, εἶναι ἀτέρμων, ὅπως λέγει ὁ Πλούταρχος. Τὰ περαιτέρω εἶναι ἀγνώστα.

Ἐγώ, ἀγαπητέ μου Κωστή, δὲν ζητῶ γνώσεις. Τί νὰ τις κάνω; Προτιμῶ ἔργα. Ἔργα ἀγαθοεργίας. Διότι σ' αὐτὰ μέσα ἐνυπάρχει Γνώσις Θεία. Καὶ ἀντὶ νὰ τὰ ἀπαγγέλλω, τὰ θέτω εἰς πρᾶξιν. Καὶ ἀνέρχομαι πνευματικῶς, χωρὶς νὰ κατακτῶ τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ νὰ κερδίζω τὸν δρόμον τῆς Ἀγάπης. Γιατὶ ἡ Ἀγάπη, ὅπως λέει ὁ Σωκράτης, εἶναι ὁ δρόμος τῆς Ἀληθείας. Δηλαδή, θαδίζεις ἐντὸς τῆς ὁδοῦ τοῦ Θεοῦ. Σοῦ τὰ λέγω ἀπλᾶ, γιατί δὲν ξέρω νὰ τὰ εἰπῶ διαφορετικά. Τὸ ἀπλὸ εἶναι νοητόν. Τὸ σύνθετον εἶναι ἀκατανόητον. Οἱ πομπῶδεις φράσεις καὶ τὰ διακοσμητικά, δὲν σὲ βοηθοῦν νὰ ἀντιλή-

φθῆς τὴν ὠραιότητα ἐνὸς ἀπλοῦ τοῦ δάσους ἄνθους! Προτιμεῖστε καὶ σεῖς τὰ ἀπλᾶ, γιὰτὶ αὐτὰ εἶναι ἀγνὰ καὶ εἰσκλείουν ὅλην τὴν Δημιουργίαν τοῦ κόσμου.

Παρακαλῶ πολὺ, Κωστῆ μου, σὲ συγγενεῖς καὶ φίλους, ἀδελφούς, κουμπάρους καὶ γνωστούς, μετάδωσε τὴν ἀγάπη μου. Εἶναι τὸ καλλίτερο δῶρο ποὺ μπορῶ νὰ τοὺς ἀποστείλω. Εἶναι δέησις ὑπὲρ αὐτῶν, δύναμις ἐκ τῆς ἀφθάρτου Δυνάμεως τοῦ Κόσμου μας τοῦ ἀοράτου· εἶναι θέλησις ἀγνή, καθαρὴ καὶ εὐχάριστος.

Ἐπίσης τὴν ἀγάπη μου μὲ τις Εὐλογίες τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἀποστέλλω εἰς τοὺς παρεύρισκομένους ἀδελφούς, μὲ ὅλη τὴν ψυχὴ μου.

Σὲ σένα, ἀγαπημένε μου Κωστῆ, τί νὰ σοῦ στείλω; Ὅλο μου τὸ εἶναι! Καὶ ἓνα θερμὸ φιλὶ ἀγάπης, ἀφοσίωσης καὶ ἐκτιμήσεως, ποὺ μὲ συγκινοῦν, διότι μοῦ φέρουν στὴν ὄρασι τις παλιές εἰκόνες...

12 - 1 - 1974

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γεῖά σου καὶ χαρὰ σου Κωστῆ μου! Λεῖπει καὶ ὁ ἀδελφὸς Νίκος. Εἶπέ του ἐκ μέρους μου, ὅτι φροντίζω καὶ δι' αὐτόν. Θὰ εἶναι ἓνα χρέος ἱερόν, ποὺ ἐκτελῶ χάριν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Νὰ εἶναι σταθερὸς, ἀφοβὸς, σθεναρὸς καὶ ἀτρόμητος. Αὐτὰ φθάνουν, γιὰ νὰ καταλάβῃ τί θὰ ἤθελα νὰ τοῦ εἰπῶ.

Κωστῆ μου, βλέπεις καὶ ἐμεῖς ἐδῶ ἔχουμε τις ἀσχολίες μας. Μήπως καθήμεθα καθόλου; Θὰ εἰπῆς: Δὲν κουράζεσθε; Κούρασις δὲν ὑφίσταται στὸν Οὐρανό! Γιατὶ τὸ «καθησιδ» δὲν εἶναι πρόοδος, ἀλλὰ ὀπισθοδρομῆσις. Στὴ Γῆ σας ὅμως ἀλλάζουν τὰ πράγματα. Τὸ σῶμα κουράζεται καὶ ἔχει τὴν ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῆ, νὰ λάθῃ νέες δυνάμεις διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς του. Ἐδῶ ὅμως, ἐὰν δὲν κινηθοῦμε, ὅπως λέτε σεῖς, θὰ μουχλιάσουμε. Καὶ ὅταν κινούμεθα, ἔχουμε κατευθύνσεις καὶ σκοπούς. Ἐτσι ὁ καθένας μας ξέρει ποῦ

πρέπει νά πάη καί τί πρέπει νά κάμη. Ἐκτελώντας, λοιπόν, τοὺς καθιερωμένους αὐτοὺς σκοποὺς, κερδίζουμε κάτι, πού ὀνομάζεται Πνευματικὴ ἀνύψωσις τῆς ὄντοτητος. Διότι τὸ ὕψος τῆς Γνώσεως εἶναι θεόρατον! Δὲν ἤμπορεῖ νά τὸ θάλη τὸ μυαλό τοῦ ἀνθρώπου! Γι' αὐτὸ καὶ δὲν τοῦ εἶναι εὐκόλο νά μάθη τὰ «εὐκόλα». Φαντάζεσαι τί εἶναι τὰ δύσκολα! Καλλίτερα νά μὴ μιλήσουμε γι' αὐτά, γιατί εἶναι ἄπειρα καὶ θαθεῖά σέ νοήματα ποὺ οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι ἀσχολοῦνται. Θέλω νά εἰπῶ, ὅτι μέσα στὴν Αἰωνιότητα πάντα θά ὑπάρχουν καὶ νέες ἀσχολήσεις διὰ τίς ψυχοπνευματικὲς ὀντότητες, ὅσες καὶ νά εἶναι αὐτὲς μέσα στοὺς ἀτελεύτητους αἰῶνας τοῦ Ἀτελευτήτου Ἀπείρου! Ἐὰν ὁ ἀνθρώπος καμιά φορά τὰ θάλη κάτω καὶ τὰ μελετήσῃ, μπορεῖ, κατὰ τὴ λαϊκὴ ἔκφρασι, «νά τοῦ φύγῃ τὸ κοφάσι»!

Καὶ ἀντὶ ὁ ἀνθρώπος νά ἀσχοληθῇ μὲ τὰ πολὺ ἀπλᾶ, πού θά τὸν ἱκανοποιήσουν περισσότερο, κάθεται καὶ ἐμπλέκεται μέσα στὰ ζιζάνια τοῦ πολυπλόκου!..

31 - 1 - 1974

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἄς σᾶς δίδῃ πάντοτε ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τὰς Εὐλογίας Του, γιὰ νά ἔχετε φωτεινὸν νοῦν, μεγάλην καρδίαν καὶ κατανόησιν εἰς τὰ παραγγέλματά Του.

Ἀγαπητέ μου Κωστή, εὐχομαί δι' ὅλους σας, ὅπως ἡ Ἀρχὴ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου σᾶς δώσῃ εὐεξίαν σωματικὴν, εὐαισθησίαν τῆς καρδίας, εὐρείαν πνευματικὴν διείσδυσιν εἰς τὰ νοήματα τῶν Κειμένων, καὶ ὅ,τι ἄλλο καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἠμπορεῖ νά δώσῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος στὰ ἀγαπητά Του παιδιὰ.

Ὅταν εἰς ἓκ τῶν Ἀρχηγῶν σᾶς ὀμιλεῖ μὲ ἀυστηρότητα, κλίνετε τὴν κεφαλὴν καὶ ἀκούσατε μόνον τοὺς Λόγους Του, διότι οἱ Λόγοι αὐτοὶ λέγονται γιὰ τὸ καλὸ σας καὶ ὄχι διὰ νά χειροτερεύσουν τὰς καταστάσεις σας.

Ἐγὼ μὲ μερικές άλλες Ψυχές, ἔχουμε κάμει ἕνα μικρὸ γῦρο σὲ διαφόρους πλανήτας, γιὰ νὰ πάρουμε μικρὴ ἰδέα τὸ τί συμβαίνει σ' αὐτοὺς καὶ πῶς ἐνεργοῦν σὰν ἀλυσίδες στὸν ἀπέραντον Οὐράνιον Θόλον. Εἶναι δύσκολον νὰ μεταδώσῃ κανεὶς τὴν μηχανικὴν ἀποψιν τῶν λειτουργιῶν των. Ἄλλα ἀντιλαμβάνονται στὴ Γῆ γι' αὐτοὺς τοὺς πλανήτας καὶ ἄλλη εἶναι ἡ ἀλήθεια, πού δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὰς εἰπῶ τὸ πραγματικὸ νόημα τῶν κινήσεων των καὶ τί ἀποδίδουν στὴ Γῆ σας. Κάποιος ἀπὸ τοὺς Μεγάλους θὰ ἠμπορέσῃ νὰ σὰς δώσῃ μίαν ἐρμηνεῖαν τοῦ φωτός των καὶ ἐξήγησιν ἀπλοϊκὴν.

Οἱ πλανῆται εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ἄλλὰ τὸ φῶς πού ἐκπέμπουν εἶναι διάφορον τοῦ ἡλιακοῦ. Κι' ἔτσι κάθε πλανήτης ἀκτινοβολεῖ μὲ διάφορον οὐσίαν φωτός. Γιατί γίνεται αὐτό, εἶναι μυστήριον γιὰ σὰς. Ὅχι ὅμως καὶ γιὰ μᾶς, πού τώρα ἀσκούμεθα στὶς διαφορὰς αὐτές, γιὰ νὰ μάθουμε κάτι περισσότερα ἀπ' ὅ,τι γνωρίζουμε. Σοῦ λέγω, πῶς ἡ μάθησις εἶναι ἀτελεύτητος. Ἀρχίζει ἀπὸ κάπου, ἀλλὰ δὲν τελειώνει ποτέ! Τότε, πῶς ἔχει ἀρχὴν;

Δὲν ἔχει ἀρχὴν τὴν ἐποχὴν πού ἐδημιουργήθησαν οἱ Ψυχές; Ὅταν ὅμως ἐμφανίσθησαν στὴ Γῆ, ἄρχισε μίαν νέα περίοδος γι' αὐτές. Ἐτσι ἠμποροῦμε νὰ εἰποῦμε τώρα, ὅτι ἡ Γνώσις δὲν ἔχει ἀρχή, ἀλλ' οὔτε τέλος!

Ὁδηγός μας ἦτο ὁ Πλούταρχος, εἰς τὴν περιοδείαν μας.

7 - 2 - 1974

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Εὐλογῶ, διότι ἔρχομαι ἀπὸ ἐκεῖ πού μὲ ἔχουν φορτώσει πολλὰς εὐλογίας καὶ δὲν τις κρατῶ ὅλες δι' ἐμέ, ἀλλὰ τις μοιράζω εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς μου. Τώρα ἀπὸ πού νὰ ἀρχίσω, Κωστή μου;

— Ἀπὸ ὅπου θέλεις ἐσύ, Πετροῦλα μου.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Εἶναι κάτι πράγματα ἀφάνταστα, πού δὲν

Ξέρω κι' ἐγὼ πῶς νὰ τὰ ἐξηγήσω! Δὲν βρίσκω λέξεις... Καί ξέρεις πόσο ἐγὼ ἀγαποῦσα νὰ περιγράψω κάτι τέτοια!... Μόνον ὅποιος εἶναι ἐδῶ ἐπάνω θὰ ἠμποροῦσε νὰ θαυμάσῃ τὰ δημιουργήματα τοῦ ΘΕΟΥ. "Ὅτι καὶ νὰ εἶπῶ, ὅσο καὶ νὰ τὰ περιγράψω, θὰ εἶναι ἡ περιγραφή μου πολὺ πτωχή! Καὶ δὲν θέλω νὰ μεταδώσω κάτι, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐκφρασθῶ... Εἶναι κάτι τὸ ἀπερίγραπτο!

Ἐδῶ δὲν ἔχουμε λουλούδια, οὔτε ἀρώματα, οὔτε ἥλιο σὰν τὸν δικόν σας, οὔτε ρομαντικὸ φεγγάρι, οὔτε ὀρχήστρες μουσικῶν τεμαχίων... "Ε! "Ὅλα αὐτὰ μαζί τὰ διαισθάνεσαι, ὡσὰν νὰ τὰ βλέπῃς καὶ τὰ ἀπολαμβάνεις περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι θὰ μποροῦσες νὰ τὰ ἀπολαύσῃς στῆ Γῆ! Γι' αὐτὸ σοῦ λέγω, ὅτι δὲν μπόρεσα νὰ σοῦ μεταδώσω τίς εἰκόνες ποὺ συναισθάνθηκα μέσα στὰ μεγάλα θαύματα τοῦ Δημιουργοῦ!

Κωστή μου, χαίρομαι ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρά, ποὺ ἔχω αὐτὸ τὸ ὠραῖον περιβάλλον τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ποὺ ἐσὺ μὲ μεγάλη χαρὰ ἀντλεῖς τίς πενιχρές μου εἰκόνες ἀπὸ τὸν "Αφθαρτον Κόσμον.

"Ὅλα εἶναι μιὰ ἰδέα. Ἰδέα ἀπατηλὴ καὶ ἰδέα ἀθάνατη. Τὰ ἀπατηλὰ εἶναι συγκεκριμένα, γιατί ὑποπίπτουν στὶς αἰσθήσεις σας. Τὰ πραγματικά, τὰ αἰώνια, δὲν εἶναι συγκεκριμένα γιὰ σᾶς, ἀλλὰ ἀφηρημένα, γιατί δὲν τὰ βλέπετε, δὲν τὰ αἰσθάνεσθε, δὲν τὰ ἀκούτε, δὲν τὰ σφραττίζετε. Καὶ ὅμως, εἶναι ἀληθινά. Διότι ἡ ἀτμόσφαιρά τους εἶναι Θεία. Καὶ ὅταν βρίσκεσαι μέσα στὸ Θεῖον, ἀγάλλεσαι, ἠρεμεῖς, χαίρεσαι καὶ εὐλογεῖς. Μήπως δὲν εἶσαι ἱκανοποιημένος, ἀπὸ τὰ ὀλίγα ποὺ σοῦ μετέδωσα;

— Ἀντιθέτως μάλιστα! Εἶμαι ἐνθουσιασμένος, Πετρούλα μου, μὲ τὰ ὅσα μὲ τόσο ποιητικὲς ἐκφράσεις περιγράφεις...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Λές, ποιητικὲς ἐκφράσεις!... Μὰ ὁ Ποιητὴς εἶναι "Ἄλλος. Ἐγὼ δὲν κάνω τίποτε ἄλλο, παρὰ δι' ἀντανάκλάσεως νὰ σοῦ μεταδίδω τὴν αἰσθησὶ τῆς εἰκόνας ὅπου βρίσκομαι.

— Είσαι ευτυχισμένη εσύ, Πετρούλα μου, μέσα στον
δνειρώδη αὐτὸν κόσμον, ποὺ ζῆς!...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Εὐτυχία, εἶναι μιά λέξις κενή. Ὅταν ὅλα
τὰ ἔχης καὶ σοῦ λείπει κάτι, ἴσως μιά θελόνα, ἔ! ἐκείνη
ἢ θελόνα, ὅταν δὲν τὴν ἔχης, ἐκείνη σκέπτεσαι!... Ἡ πε-
ριγραφή μου, θέβαια, εἶναι γιὰ νὰ σοῦ δείξω ἕνα Παρά-
δεισο, ἄς εἰποῦμε, ποὺ θὰ ἤθελες νὰ τὸν ἀπολαύσης,
στὴν ἔκτασί του, μὲ ἐκείνον ποὺ ἐπιθυμοῦσες. Καὶ ὅταν
δὲν τὸν ἔχης; Τὸν ἀπολαμβάνεις μὲν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἡ-
μισυ! Καὶ ὁ ἄλλος ἀπολαμβάνει μιά περιγραφή, κατὰ
τὸ ἡμισυ ἱκανοποιητική. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν
ὑπάρχει συνδυασμός, ἐλπίς καὶ ἀπώτερη συνταύτις
στὴν πραγματική ευτυχία, ποὺ στὸν Κόσμον σας δὲν ὑ-
πάρχει!

3 - 8 - 1974

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Μερικὰ Πνεύματα, ποὺ θρῖσκονται ἐδῶ,
εἶναι ἀνήσυχα μὲ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ παρ'
ὅτι ἐγνώριζαν καλλίτερα ἀπὸ ἐμὲ τὴν πολιτικήν, ἐγὼ
τοὺς ἐμψυχώνω, λέγοντας εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ θέ-
λει νὰ γίνη ὁ Θεός, θὰ γίνη! Καὶ ἐπειδὴ ὁ Κύριος προσ-
τατεύει τὸν Χριστιανισμόν, δὲν θὰ ἀφήσῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ
τὸν καταβάλῃ, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὁ ἀδικούμενος θὰ κατα-
βάλῃ τὸν ἀδικήσαντα.

Μοῦ λένε: «Ἔτσι λές;».

«Μάλιστα, ἀφοῦ ὑπάρχει Θεός. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε, δὲν
θὰ σὰς μιλοῦσα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον».

Καὶ ὅπως σοῦ τὰ ἀναφέρω, ἀνεθάρρησαν, ἐσκέφθη-
σαν τίς λέξεις μου καὶ ἐλησμόνησαν ὅτι εἶναι πνεύματα
καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶ-
να ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Μποροῦν, ὅμως, μιά κι' ἔχουν κατατοπισθεῖ, νὰ γί-
νουν οἱ ἀσπίδες πολλῶν ἐκ τῶν ἀγωνιζομένων, προσπί-
ζοντες τὰ σώματά των. Δηλαδή, νὰ ἀλλάξουν τίς κατευ-

θύνσεις τῶν σφαιρῶν, ὡς ἄτρωτα σώματα ἀοράτων δυνάμεων.

Ξέρεις, Κωστή μου, ὁ λόγος ὁ ἐνθαρρυντικός μὲ τί τρόπο πολλαπλασιάζει τὸ σθένος, ἀκόμη καὶ στὰ πνεύματα; Μήπως δὲν ὑπάρχουν πνεύματα ποὺ ἀδρανοῦν; Αὐτὰ, βεβαίως, θὰ ἐπανέλθουν στὴ Γῆ, διὰ νὰ μάθουν ὅτι ἡ ἐνέργεια εἶναι ζωὴ καὶ ἡ ἀδράνεια θάνατος!

Ἐγὼ ἀναφέρομαι εἰς αὐτοὺς ποὺ εἶναι ἐπιδεικτικοὶ καὶ ἀναπτερώνουν τὸ ἠθικόν τους καὶ τὸ σθένος τους, ὥστε νὰ γίνωνται εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν θαύματα, τὰ ὁποῖα ἀκόμη ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ, πῶς αὐτὰ συμβαίνουν! Γιατί ὅσον ἀτρόμητος καὶ ἀν εἶναι κανεὶς, ἥρωας νὰ εἰποῦμε, ὅταν τὸν εὕρῃ ἡ σφαῖρα, εἶναι χαμένος! Ὅταν ὁμως προασπίζεται ἀπὸ κάτι τέτοια πνεύματα, ὁ ἥρωϊσμός του θὰ εἶναι ἀποτελεσματικός, πρὸς δόξαν τῆς Πατρίδος του!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

7 - 12 - 1974

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ὅπως γνωρίζετε, στοὺς διαφόρους Σταθμοὺς γίνονται συγκεντρώσεις τῶν Ψυχῶν καὶ διδάσκονται ἀπὸ ἀνάλογα Μεγάλα Πνεύματα, πρὸς ἀνύψωσιν τῆς Γνώσεώς των καὶ εὐρυνσιν τοῦ ψυχικοῦ των σθένους. Αὐτὸ τὸ γνωρίζετε.

Λοιπόν, κάτι τέτοιο γίνεται καὶ μὲ τὰ πουλιά. Μὲ τὴ διαφορὰ, ὅτι φωτίζονται ἀπὸ ἄλλα πουλιά, ἐπάνω στὸ ζήτημα τοῦ συντονισμοῦ των στὴ ζωὴ καὶ τὴ νοημοσύνη τους. Πῆγα νὰ παρακολουθήσω, μὲ τὸν δικόν μας Τσίτση μιὰ τέτοια συγκέντρωσι! Τί νὰ σοῦ εἰπῶ! Τί κελαδήματα ἄκουες!... Ὁλόκληρη ὀρχήστρα!..., ποὺ ἐσυντονίζετο μὲ τὴν κατεύθυνσιν ποὺ ἔδινε ὁ ἀρχηγός. Διόρθωνε τὰ λάθη... Γιὰ νὰ ἴδῃς πῶς ἐδῶ, σιγά - σιγά ἐξαλείφονται τὰ σφάλματα. Τέτοια εἰκόνα δὲν τὴν ἔχεις ἀκούσει, οὔτε κανεὶς ἐμίλησε ποτὲ γι' αὐτήν. Ὑστερα

σταμάτησαν και μόνον ο αρχηγός κελάϊδησε, δηλαδή τους υπέδειξε τον ρόλον που παίζει η αρμονία, ακόμη και στις διαθέσεις των πουλιών. Στο τέλος, όλα τα πουλιά μαζί έψαλαν τον "Υμνον προς την Αρχήν των Πάντων, χωρίς βέβαια να έχουν την γνώσιν, ποία είναι αυτή η Αρχή, αφού την διησθάνοντο. "Έπαιρνε μέρος και ο δικός μας, ο Τσίτοης. "Εδώ καταλαβαίνεις μόνος σου τις σκέψεις και, ως πω, τα αισθήματα των πουλιών! "Ενώ στη Γη πολλές φορές δεν ξέρεις τί θέλουν και πώς να τα περιποιηθής, στον Ούρανό, σαν άθνατες μικρές ψυχούλες, είναι εύκολο να τα παρακολουθής, και αυτά να σε συναισθάνωνται και να σε αγαπούν με τρυφερότητα και άδολη αγάπη. Πέρασα πολύ ώραία, ξεετάζοντας το θαύμα αυτό πάνω στα πουλιά.

"Όταν έληξε το μάθημα, ο... καθαλιέρος μου ο Τσίτοης με συνώδευσε έως τη θέσι που βρίσκομαι, με καληνύκτησε με τη φωνούλα του και έπηγε μαζί με τα άλλα πουλιά, για να ξανάρθη και πάλι, όταν τον έχω ανάγκη.

Δεν ξέρω τί γίνεται με τα άλλα τα μεγάλα τα πουλιά, αλλά υποθέτω ότι και σ' αυτά θα συμβαίνει το αυτό με τα καλλικέλαδα. Θα ήθελα πολύ να έπισκεφθώ κάτι τέτοιες συγκεντρώσεις. Μαθαίνεις πολλά απ' αυτές, που στη Γη σας δεν είναι δυνατόν, ούτε κατά φαντασίαν να μάθης περισσότερα των πολύ όλγων που μαθαίνουν οι ειδικοί, που τα παρακολουθούν με πολλές συχνά έσφαλμένες αντιλήψεις τους.

"Όπως βλέπεις, Κωστή μου, άλλαξα και λίγο το θέμα μου, για να σου δώσω μιá μικρή είκόνα του πτερωτού βασιλείου.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Πετρούλα μου, τί είδους πουλι ήταν ο αρχηγός τους; Δηλαδή, ήτο αιδόνι, καναρίνι, ή άλλου είδους πουλί, από αυτά που γνωρίζουμε έμεις έδω στη Γη;

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Τής ίδιας οικογενείας και του ιδίου είδους. Ήσαν ενός είδους. "Όλα τα πουλιά αυτού του εί-

δους, πού λέγονται καλλικέλαδα γενικῶς. Αὐτά μεταξύ τους συνεννοοῦνται καί συζευγνύονται εἰς τήν Γῆν. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἀνήκουν εἰς τήν αὐτήν συνομοταξίαν, καίτοι ἴσως διαφέροντα ὀλίγον μεταξύ τους, ἐφ' ὅσον στή Γῆ ζευγαρώνουν μεταξύ τους. Ἐδῶ δέν ὑπάρχουν συμφέροντα καί γι' αὐτά. Θά ἐπανέλθω τήν ἄλλη φορά γιά νά σοῦ εἰπῶ καί κάτι ἄλλο.

14 - 12 - 1974

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γειά σας καί χαρά σας! "Ὅπως βλέπεις, ἀγαπημένε μου Κωστή, ἦρθα καί πάλι νά σέ συντροφεύσω μέ τὸ λόγο μου. "Ὅταν ἐγώ ἔρχομαι στή μοναξιά σου, δέν μπορῶ νά ἐκδηλωθῶ. Ἀλλά οὔτε καί νά κάμω θόρυβον, πού κάνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ἀσπαστά πνεύματα, πλὴν ἐάν ἔδωσε ὑπόσχεσιν ἓνα πνεῦμα νά ἀποδείξῃ τήν παρουσίαν του.

Ἐπειδὴ καί ἐγώ εἶμαι παλαιὸ πνεῦμα καί δέν συγκαταλέγομαι στὰ κοινά καί ἀσπαστά πνεύματα, ἀποφεύγω νά κάνω τέτοιες ἐνδείξεις. Κι' ἔτσι προτιμῶ νά ἔρχομαι εἰς ἐπαφήν μαζί σου διὰ τοῦ λόγου καί μόνον.

Ἐπειδὴ σοῦ ὑπεσχέθην νά σοῦ ὁμιλήσω καί γιά κάτι ἄλλο, ἀλλάζοντας τὸ θέμα μου, ἐπανέρχομαι πάλι στὰ πουλιά.

Εἶχα τὸ εὐτύχημα νά ὀδηγηθῶ μέ κάποιον ἐκ τῶν Διδασκάλων καί νά παρακολουθῆσω τοὺς πελαργούς. Ἦσαν πολλοὶ μαζεμένοι καί δύο - τρεῖς ἐκ τῶν μεγάλων τῶν ἐκροτάλιζαν. Ἐξηγοῦμαι: Ἀντιήλασαν σκέψεις μεταξύ των καί ὕστερα ὁ εἰς τὸ μέσον εὐρισκόμενος ἀπήγγειλεν ἐπαίνους ἢ κατηγορίας. Δηλαδή, ἐνῶ γιά τὰ πουλιά αὐτά, ὡς καί δι' ὅλα τὰ ἔμβια εἰς τὸν Οὐρανὸν δέν ὑπάρχει συμφέρον, οἱ πτερωτοὶ μας φίλοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δίδουν μαθήματα πῶς πρέπει νά φέρονται, ὅταν ἐπανέρχονται στή Γῆ, ἐναντι τῶν συντρόφων των.

Καί τώρα θά σᾶς ἐξηγήσω, πῶς τὰ δύο γένη τῶν πελαργῶν ζοῦν εἰς τὴν Γῆν. Τὸ κάθε ζευγάρι εἶναι ἀφοσιωμένο στὴν οἰκογένειά του. Τὸ ἀρσενικό δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὸ θηλυκό. Ὄταν ὅμως τὸ θηλυκό ἐκτραπή καὶ πηγαίνει μὲ ἄλλο ἀρσενικό, γίνεται συνεδρίασι τῆς ομάδος καὶ καταδικάζεται τὸ θηλυκό εἰς θάνατον! Διατί, ἐφ' ὅσον εἶχε ὅ,τι δὲν τοῦ ἔλειπε, παρεξετράπη; Θά εἶπτε, ὅτι ὁ ἀπατηθεὶς σύζυγος τί θά γίνη; Φεύγει ἀπὸ τὴν Ὀμάδα καὶ θά εὔρη ἄλλο θηλυκό, ποῦ δὲν εἶναι ζευγαρωμένο, καὶ μαζί θά ἀποκτήσουν νέα συζυγική στέγη. Ὡς ζευγαρωμένα τώρα, εἰσέρχονται εἰς μίαν νέαν ομάδα πελαργῶν.

Οἱ πτερωτοὶ αὐτοὶ φίλοι μας συμβολίζουν τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸν οἰκογενειακὸν βίον. Αὐτὸ τὸ ἔχουν παρατηρήσει οἱ παλαιοὶ Ἴνδοι καὶ τὸ ἐφήρμοσαν εἰς τὴν ζωὴν των. Ὄταν μία γυναίκα ἀπατήσῃ τὸν ἄνδρα τῆς ἢ μείνῃ χήρα, τὴν ἐθανάτωναν! Τὸ ἔθιμο αὐτὸ εἶναι θάνατος. Ἄλλὰ βλέπετε, ἀντὶ τὰ πουλιά αὐτὰ νὰ μάθουν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τρόπους καλῆς συμπεριφορᾶς, οἱ ἄνθρωποι ἀντέγραφον τὰς κακὰς συνηθείας τῶν πουλιῶν καὶ ἐφαρμόζουν τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, εἰς τὰς γυναίκας ποὺ εἶχον ἐκφύγει ἀπὸ τὰ συνήθη ἔθιμά των.

Εἰς αὐτὸ τὸ θέμα ἐπάνω, ὁ πελαργὸς διδάσκαλος τοὺς ἐξήγει, ὅταν συμβῆ κάτι τέτοιο καὶ μετανοήσουν, νὰ ἐκφύγουν ἀπὸ τὴν μὴνιν τοῦ δικαστηρίου των καὶ τὸ θῆλυ θά εὔρη ἄλλο ἀρσενικό, ὡς καὶ τὸ ἀρσενικό θά εἶναι εὐκολώτερον γι' αὐτὸ νὰ εὔρη τὸ θῆλυ ποῦ τοῦ ἀρμόζει.

Τὰ πουλιά αὐτὰ ζοῦν ζευγαρωμένα καὶ δὲν ἀποχωρίζονται τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐὰν ἓνα ἀπὸ τὰ δύο ἀρρωστήσῃ ἢ ξεψυχήσῃ, τὸ ἄλλο κλαίει γοερά. Εἶναι αὕτη ἀφοσίωσις ἢ ὄχι;

Ὁ διδάσκαλος, λοιπόν, τοὺς ἐξηγοῦσε τοὺς τρόπους τῆς εὐγενικῆς συμπεριφορᾶς καὶ τῆς ἀναζητήσεως, μετὰ τὶς θλιβερὰς στιγμὰς, τρόπου νὰ ἀποκτήσουν νέαν ζωὴν μὲ τὸ ἀντίθετο γένος τους, ποῦ θά μπορούσαν νὰ βροῦν σὰν περιπλανώμενοι ἀναζητηταὶ τοῦ ποθομένου!

Αὐτὰ ποὺ σᾶς ἀφηγήθηκα εἶναι ἓνα μικρὸ μέρος τῆς ζωῆς αὐτῶν τῶν πουλιῶν, ποὺ ὀνομάζονται πελαργοί, καὶ ὅπως τὰ λέμε στὰ μέρη μας, λελέκια. Νὰ ἴδῶ, μιὰ ἄλλη φορά, ποῦ μπορῶ νὰ πάω καὶ τί μπορῶ νὰ παρακολουθήσω, γιὰ νὰ σᾶς τὸ μεταδώσω, ἀλλάζοντας θέματα.

4 - 2 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἐξέτασα τὴν δυνατότητα νὰ ἐπισκεφθῶ κάποιο μακρυνὸ ἀστέρι, ποὺ γιὰ σᾶς δὲν ἔχει ὄνομα, μιὰ καὶ δὲν εἶναι ὄρατὸ μὲ τὸ τηλεσκόπιο! Μόλις μοῦ τὸ ἐπιτρέψουν, σκοπεύω νὰ τὸ ἴδῶ καὶ νὰ μάθω τί κάνουν ἐκεῖ ἄλλα πνεύματα, ποὺ τὸ κατοικοῦν καὶ τὸ σπουδάζουν. Φαίνεται, ὅπως ἔμαθα, ἔχει ιδιότητες περίεργες, ποὺ ἢμποροῦν νὰ τίς μετοχειρισθοῦν μὲ τὴ θέλησί τους. Ἄλλὰ ποῦ καὶ πῶς, δὲν τὸ ξέρω.

Ἐδῶ ὄλο καὶ νέα περίπλοκα θαύματα συναπτᾶς, καὶ ἀναλογίζεσαι τίς τεράστιες τῶν γηϊνῶν γνώσεις καὶ λές: «Πόσο ἀνόητοι εἶναι, νὰ ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι κάτι γνωρίζουν!». Ἐδῶ καταλαβαίνεις τὴν κουφιοκεφαλιά τῶν σοφῶν τῆς Γῆς! Ἄπορῶ, πῶς ἓνας ἀπ' αὐτοῦς, ποὺ ἦλθε ἐδῶ, δὲν τόλμησε νὰ σᾶς εἰπῆ οὔτε λέξι! Τὴν ἐξηγησι τὴ δίνω μόνη μου! Ὁ ἐγωϊσμός τους δὲν τοὺς ἐπέτρεψε νὰ ἴδουν τὰ θαύματα τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ἐὰν μερικοὶ κατῶρθωσαν κάτι νὰ ἀποκαλύψουν, δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ τὸ μεταδώσουν, καὶ ἔτσι γυρνοῦν τὰ πνεύματα αὐτὰ ἀσκόπως στὸν αἰθέρα, μέχρις ὅτου ταπεινωθοῦν καὶ παραδεχθοῦν τὴν σμικρότητά τους. Δὲν θὰ εἰπῶ περισσότερα. Τὰ ἀφήνω γι' ἄλλη φορά...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: "Όπως σου έλεγα, έπηγα σ' ένα μακρινό άστέρα, πιά πέρα από τον Γαλαξία σας. Οί άποστάσεις δέν περιγράφονται. Για μās όμως είναι ζήτημα στιγμής. 'Ο Ούρανός είναι άπέραντος και ύπάρχει ζώνη πού δέν μου έπιτρέπεται νά ξεπεράσω. Δέν ρώτησα τó γιατί, άφού είχα τó ευτύχημα αυτό, νά έπισκεφθώ έναν άστέρα πού έκπέμπει πράσινες άκτινοβολίες στο "Άπειρο. "Έμαθα μόνον πώς ύπάρχουν πολλοί τέτοιου είδους άστέρες, πού οί άκτινοβολίες τους ευεργετούν όλο τó ήλιακό σας σύστημα και μεταξύ αυτού είναι και ή Γη σας.

'Ο άστέρας αυτός, όπως έμαθα από τόν 'Οδηγό μου, διπλάσιος τής Γης σας, άποτελείται από μεταλλεύματα άγνωστα στις γνώσεις σας, ραδιενεργά, ώστε εξακολουθητικώς νά έκπέμπουν τις πράσινες άκτίνες τους, με ένα παράξενο ήχο υπεργήινης μουσικότητας. 'Εάν ó άνθρωπος ήμπορούσε νά τόν πλησιάση τόν άστέρα αυτόν, θά έτέρπετο ή όρασις και ή άκοή του, δηλαδή θά ήσθάνετο άπέραντη ευχαρίστησι τó είναι του. Τί είναι αυτό, πού δημιουργεί αυτήν τήν αίσθησι, είναι δύσκολο νά τó εξηγήσω. 'Ο 'Οδηγός μου δέν μου είπε περισσότερα του δέοντος. 'Ως φαίνεται, και τó υποθέτω, πώς κι' έμεις τά Πνεύματα μέχρις ενός όρίου έπιτρεπτού διδασκόμεθα. Περίεργη δέν είμαι, θέλω όμως νά μαθαίνω κάτι πού θά μπορούσα νά σας τó μεταδώσω.

Και κάτι άλλο, πού θά τó λησμονούσα. 'Ο άστέρας αυτός σου δίνει τήν αίσθησι άρώματος πολύ παράξενου και ευχάριστου. Βέβαια, Κωστή μου, σαν Πνεύμα δέν έχω όσφρησι, άλλ' έχω τήν αίσθησι αυτής.

Οί άστέρες αυτοί έχουν κάποιο μελλοντικό προορισμό σέ άπώτερη έποχή. Λυπούμαι, πού δέν μπορώ νά σου δώσω περισσότερες πληροφορίες, όπως είχα σκοπό όταν έπηγα εκεί. "Εμεινα πολύ ίκανοποιημένη, γιατί πήρα τó θέαμα των άποστάσεων και τήν έκπληξίν μου για τó ώραίο θέαμα.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἀγαπημένε μου Κωστή. Καλά ἐγώ, πού γνωρίζω μερικά πράγματα, ἀλλὰ ἡ Ἐλενίτσα στενοχωρεῖται μὲ τὴν κατάστασι τῆς ἀδελφῆς μας Μαρτίνας. Ξέρεις πὼς αὐτὰ πού ἔχει δὲν εἶναι εὐχάριστα γενικῶς. Ὅσο μπορῶ θὰ τὴν συνδράμω. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ. Ὅλο στενοχώριες, θάσσανα, ἐμπόδια. Τί νὰ γίνῃ; Ἡ ζωὴ εἶναι ἀτελεστάτη, εἰς τὴν τελειότητα τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς. Νομίζει κανεὶς πὼς βρῆκε τὴν εὐτυχία του, κί ἐκεῖ πού δὲν τὸ περιμένει, νάσου καὶ ἕνας κεραυνὸς καὶ τὰ διαλύει ὄλα! Θέλω νὰ εἰπῶ, Κωστή μου, πὼς ὄλα εἶναι ἐφήμερα, ἀπατηλά καὶ ἀπροσανατόλιστα.

Μιὰ καὶ ἦλθα, θὰ σοῦ δώσω μικρὴ εἰκόνα ὄλων τῶν ἐμβίων σὲ ψυχές.

Ὅταν διασχίζης ἕνα μεγάλο πάρκο καὶ θαυμάζεις τὰ χίλια - δυὸ σχήματα, χρώματα καὶ ἀρώματα τῶν λουλουδιῶν πού ὑπάρχουν ἐκεῖ, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐδῶ μὲ τὰ διάφορα τῆς Γῆς ἐμβία, πού προορίζονται νὰ μείνουν στὸν Οὐρανὸ χωρὶς νὰ ξανακατέβουν στὴ Γῆ. Αὐτὴ τὴν αἴσθησι δίνουν στὸ μάτι τῆς ψυχῆς στὶς πνευματικὲς ὀντότητες. Πολλὰ δέ, τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν τῶν ἐμβίων ὄντων, βρίσκονται ἐδῶ σὲ ἰδιαίτερο χῶρο, γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν στὴ Γῆ σας. Τὰ τέλεια ἀπὸ αὐτὰ μόνον παραμένουν ἐδῶ, σὰν ποικιλόχρωμα λουλούδια κινήτα, ἀβλαβῆ καὶ ὠραιότατα στὴ θέα τους.

Ὅταν λοιπὸν οἱ ψυχές πού ἔχουν τὴν εὐνοιαν νὰ παραμένουν σὲ ὑψηλότερα στρώματα, πού ἐμεῖς τὰ ὀνομάζουμε «στρώματα ψυχικῆς εὐγενείας», δὲν ξέρεις τί μαγεῖα εἶναι, ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ νὰ βλέπῃς τὸ ὠραῖο θέαμα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ ἀκοῦς τοὺς μελωδικούς ἤχους τῆς Οὐρανίας μουσικῆς, πού τὴν συνοδεύουν τὰ ὑπέροχα ἄσματα τῶν Ἀγγέλων πρὸς τὸν Δημιουργό. Οἱ Ἀγγελοι, θέβαια, δὲν φαίνονται. Τὰ κύματα ὁμοῦ τοῦ ἤχου πῶν δονοῦν μὲ γλυκύτητα τὴν ὀντότητά μας. Αὐτὲς οἱ θεῖες χαρὲς μᾶς ξεκουράζουν ἀπὸ τίς ἀναμνήσεις τοῦ

παρελθόντος. Έδω πού τὰ λέμε, δέν σθύνουν εύκολα. Παρακολουθεῖς τὰ δικά σου πρόσωπα στή Γῆ, κι' όταν δέν μπόρῃς νά τὰ βοηθήσης, στενοχωρεῖσαι!

Γιά τὰ ἐμπόδια, πού προκαλοῦν λύπη ἢ καί πόνο στά ἀγαπητά σου πρόσωπα, ὑπάρχει λόγος, πού εἶναι κανονισμένος μέ μαθηματική ἀκρίβεια. "Ελα ὅμως πού δέν μπορεῖς νά τοὺς εἰπῆς καί νά τοὺς ἐξηγήσης τὴν αἰτία! Καί ἂν ἀκόμη σοῦ ἐπιτραπῇ αὐτό, τὸ νά τοὺς ὑποδείξης δηλαδή τὸ σφάλμα τους, ποιός θά σέ πιστέψῃ; Πές τους ὅμως ἓνα χονδροειδές ψέμμα, π.χ. νά σκάψουν στὸ πλαῖνὸ οἰκόπεδο μισὸ μέτρο καὶ θά θροῦν μεγάλη περιουσία, παρ' ὅτι θά ἀμφιβάλλουν, θά ἀναζητήσουν ὅμως τὸ θησαυρό, μὴ τύχη καί τὸν χάσουν!

"Ὅλοι εἶναι εύκολόπιστοι, όταν πρόκειται γιά τὸ συμφέρον τους. Πές τους μιὰ συγκλονιστικὴ ἀλήθεια τοῦ Οὐρανοῦ μέ λογικὴ διατύπωση, καί θά τὴν ἀκούσουν χωρίς νά καταλάβουν τὸ βάθος της. Καί ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν ἀπὸ τὴν ἔλξι πού ἔχουν πρὸς τὴν ὕλη!

2 - 4 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ὁ Θεὸς νά σᾶς φυλάῃ ἀπὸ κάθε κακὸν καί πονηρόν.

Ἀδελφὲ Γεώργιε, σεῖς συνηθίζετε, όταν ἀνακληθῆ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς προσφιλές σας πρόσωπον, νά δέχεσθε συλλυπητήρια τῶν ξένων. Σὲ μᾶς συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Ἔρχονται τὰ προσφιλεῖ πνεύματα τοῦ ἀνακληθέντος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διὰ νά παραλάβουν εἰς τὴν νέαν του ζωὴν τὸ προσφιλές τους πρόσωπον! Δηλαδή, όταν σὲ μιὰ οἰκογένεια δική σας στή Γῆ γεννᾶται ἓνα παιδί, τί κάνετε; Συγχαίρετε τοὺς γονεῖς, ἢ τοὺς συλλυπεῖσθε; Κάτι τέτοιο συμβαίνει καί σὲ μᾶς ἔδω. Μὲ τὴ διαφορά, ὅτι ἡμεῖς λυπούμεθα μέ στωϊκότητα, όταν γνωστὰ μας Πνεύματα ἀποχωροῦν ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς διὰ νά ἐνσαρκωθοῦν στή Γῆ σας! Ἐπειδὴ ὅμως ἡμεῖς εἴμαστε κατα-

τοπισμένοι ἐπάνω σέ αὐτά τὰ ζητήματα καὶ γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀπουσία τους ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ θὰ εἶναι πολὺ μικρὴ, ἐφ' ὅσον γιὰ μᾶς δὲν ὑπάρχει χρόνος, λέμε: «Ἄς πάη νὰ μάθη κάτι περισσότερα στὴ Γῆ, γιὰ νὰ γυρίσῃ μὲ πνευματικὴ κατανόησι».

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, λέγω, νὰ εἰσθε καὶ σεῖς στωϊκοὶ σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Τὸν συναισθηματισμὸ, θέβαια, δὲν σᾶς τὸν ἀφαιρῶ. Εἶναι ἀναγκαῖος γιὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ὁ στωϊκὸς συλλογίζεται καὶ ζυγίζει τὴ στάσι του, ἔναντι τοῦ γεγονότος τῆς ἀπωλείας προσφιλοῦς του προσώπου.

Ἐπάρχουν, θέβαια, καὶ ἀναίσθητοι. Αὐτοὶ μόνον τοὺς ἑαυτοὺς των φροντίζουν, ἀπὸ ἐγωῖσμόν, καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται τὸν πόνον τοῦ διπλανοῦ των. Αὐτοὶ εἶναι μία κατηγορία ἀνθρώπων ὀπισθοδρομικῶν καὶ ὄχι ὑπαναπτύκτων.

Ἄδελφέ μου Γεώργιε, μὲ τὴν ὑπομονή, μαζί μὲ τὰ ἄλλα σου ἀδέλφια, θὰ ὀμαλύνετε τὴν κατάστασί σας καὶ πρὸ παντὸς ἐκείνης πού ἔφυγε ἀπὸ κοντά σας. Ἔτσι θὰ τὴν διευκολύνετε εἰς τὴν ἀνοδὸν τῆς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ θὰ τὴν ἐνθυμῆσθε σὰν μητέρα καὶ προστάτη σας, ὅταν εἶχατε τὴν ἀνάγκη τῆς*.

---

* Ὅλα αὐτὰ τὰ λέγει πρὸς τὸν Ἐπικοινωνόν, διότι τὴν 27ην Μαρτίου 1975 ἀπεβίωσεν ἡ μήτηρ του Ἀριάδνη Πιζάνη.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἀγαπητέ ἀδελφέ Γεώργιε, σέ βλέπω στενοχωρημένον πολύ. Ὁ Θεός εἶναι Μεγάλος καί θά βοηθηθῆς πολύ ἀπό τόν Πνευματικόν Κόσμον. Κάμε ὀλίγην ὑπομονήν. Σ' εὐχαριστῶ διὰ τήν προθυμίαν σου...

Πολυσγαπημένε μου Κωστή, ἦσουν εὐσπλαχνικός πρὸς τοὺς συνανθρώπους σου καί ἔχεις γίνει ἀκόμη περισσότερο. Κάτι πού ἐκτιμᾷ πολύ ὁ Πνευματικός Κόσμος καί τὸ ἐπιδιώκει. Καί αὐτὸ ξεύρεις τί ἱκανοποίησι μοῦ δίνει...

Θά σέ παρακαλέσω νά μελετήσης πολλά Κεφάλαια τῶν Κειμένων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διὰ νά εἰσχωρήσης καλλίτερον εἰς τὰ βαθειά νοήματά Του. Τὸ αὐτὸ συνιστῶ καί εἰς τὸν ἀδελφόν Γεώργιον, πού ὅσα λαμβάνει τὰ διαβάζει τροχάδην, χωρὶς νά ἐπιδιώκη στοχασμούς του εἰς τὰ διάφορα νοήματα. Εἶναι χρέος σας ἱερόν, ἀπέναντι Θεοῦ τε καί ἀνθρώπων!

Σήμερον θά ὁμιλήσω διὰ τὰ δένδρα καί κάθε εἶδους διακοσμητικὰ φυτά, πού σᾶς δίδου διὰ τῶν σχημάτων, χρωμάτων, ἀκόμη καί τῶν ἀρωμάτων των, τὴν ἔννοιαν τοῦ ὠραίου, εὐχαρίστου καί ἱκανοποιητικοῦ εἰς τὰς αἰσθήσεις σας. Θά ἠμπορούσατε τὴν ἔννοιαν αὐτὴν μεταφορικῶς νά τὴν ἐφαρμόσετε στὸν ἐσῶτερόν σας κόσμον, τὸν ψυχικόν. Δηλαδή νά καλλωπίσετε τὸν ἀτομικόν σας ἐσωτερικόν σας χῶρον εἰς ἀνθῶνα διαλεκτῶν καί ἀρωματικῶν ἀνθέων, ὡς καί τὰ ἀφανῆ καρποφόρα δένδρα σας, ἄξια τῆς τιμημένης ἐπουρανίου δάφνης, διὰ νά ἀκτινοβολήσῃ ὁ κεντρικὸς σταθμὸς τοῦ «εἶναι» σας ὡς κόσμος τελειότητος. Θά μοῦ εἴπῃς, ὅτι εἶναι δύσκολο νά φθάσετε εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Τὸ γνωρίζω. Ἡ καλὴ ὁμῶς θέλησις ἐνεργεῖ μὲ τὴ βοήθειαν τῆς παγκοσμίου πνοῆς, διαχωρίζοντας τὰ περιττὰ ἀπὸ τὰ εὐχρηστα. Κανείς σας δέν εἶναι ἀδικημένος εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀπὸ τῆ Φύσι. Αἱ ἐξαιρέσεις εἶναι μικραὶ καί ἔχουν τὸν λόγον τους.

Τώρα ἂς ἐξετάσουμε τὸ φυτικὸ Βασίλειο ἀπὸ τὴν

Ουράνια πλευρά. Ἐντὸς τοῦ χυμοῦ τῶν φυτῶν, ποῦ ἀντικαθιστᾶ τὸ αἷμα, ἐνυπάρχει καὶ ἡ ψυχὴ τῆς παγκοσμίου πνοῆς. Πνεῦμα δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτά. Τέρπονται ὅταν τοὺς ὁμιλῆτε μὲ γλυκύτητα, ὡς καὶ ἡ μουσικὴ τὰ ἀναζωογονεῖ, διὰ μιᾶς εἰδικῆς διαισθήσεως, μὲ τὰς παλμικὰς δονήσεις. Εἰς τὸν Οὐρανόν, ὡς σκιαί, τρέφονται ἐξακολουθητικῶς ἀπὸ τὴν παγκόσμιον πνοήν, καὶ σὲ μερικὰς περιπτώσεις παίρνουν τὴν ζωηρότητα ποῦ εἶχαν εἰς τὴν Γῆν. Τοῦτο γίνεται διὰ νὰ δώσουν τὴν ἐντύπωσιν, εἰς εἰδικὰ νεοφερθέντα πνεύματα, τῆς γῆινης αἰσθήσεως. Καὶ ἐδῶ, ἀγαπημένε μου, τὸ φυτικὸ Βασίλειον ἔχει καλλωπιστικὴν θέσιν, ἀπαλὴν ὁμῶς.

Εἶναι τόσα πολλὰ τὰ μικροἶγνωστα περιστατικὰ τοῦ Κόσμου μας, ποῦ διὰ νὰ περιγράψω μερικὰ ἀπὸ αὐτά, θὰ ἔπρεπε ἡμέρες πολλές νὰ ὑπαγορεύω. Ὅ,τι καὶ νὰ σοῦ εἰπῶ, ὁ Κόσμος αὐτὸς δὲν περιγράφεται! Καὶ ὅσα ἀπὸ τὰ πνεύματα προσπαθοῦν νὰ δώσουν εἰκόνες τοῦ Οὐρανοῦ, δὲν τὸ κατορθώνουν. Ἀλλέως τὰ βλέπει ὁ ἕνας καὶ ἀλλέως ὁ ἄλλος. Καὶ αὐτὸ ἐξ αἰτίας τῆς ἐσωτερικῆς τους μορφώσεως.

30 - 4 - 1975 (Μεγάλῃ Τετάρτῃ)

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαίρομαι πολὺ, ἀγαπημένε μου Κωστῆ, ποῦ σὲ βρίσκω ἐν τάξει. Πρέπει νὰ μὲ ἀκοῦς, ὅταν σοῦ κάνω παρατηρήσεις, ὥστε μὲ ὑγροὺς καιροὺς νὰ μὴ κάνης τὸν γενναῖον καὶ τὴν ἀρπάξης! Δὲν εἶσαι παιδάκι νὰ μὴ σκέπτεσαι. Διότι καὶ αὐτὰ ἀκόμη εἶναι δυνατὸν νὰ κρουολογήσουν καὶ νὰ πάθουν ὅ,τι δὲν ἐφαιτᾶζοντο. Πόσον μᾶλλον οἱ μεγάλοι, ποῦ ἔχουν μυαλὸ γιὰ νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ ἀντιμετωπίζουν τὰ πάντα μὲ ἡρεμὸ σκέψι, κατανόησι καὶ δυναμικότητα χαρακτήρος.

Μᾶς ἔρχεται καὶ πάλιν ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Ἁγίου Πάσχα. Ὅλοι ἀναμένουν τὴν ἡμέραν τῆς Λαμπρῆς γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴν Ἀνάστασι. Ἀποφεύγουν νὰ δώσουν με-

γάλη σημασία εις την έν Τάφω Ζωήν. Είναι και αυτή γιορτή θλίψεως και σπαραγμού. Ἄλλά σκεφθεῖτε το καλά! Είναι ή ημέρα πού ο άνθρωπος αὐτοσυγκεντρώνεται και λέγει: «Τί είναι ο θάνατος;». Και ή σοφία τοῦ Οὐρανοῦ τοῦ ἀπαντᾷ: Είναι ή Νέα Ζωή, ή ἄσφαρκος, ή καθαρή ἀπό τὰ μιάσματα τῆς ὕλης! Είναι τὸ ἄρωμα τοῦ Οὐρανοῦ, πού ἐξαλείφει κάθε κακή ὁσμή τοῦ φθαρτοῦ σώματος! Είναι ή έν μέρει ἀθανασία τοῦ ἀνθρώπου εις τὸν Οὐρανόν, πλὴν ἐάν δέν ἐπιστρέψῃ και πάλιν εις τὴν Γῆν, ὁπότε θά παραμείνῃ εις τὴν Αἰωνιότητα, ἀθάνατος ὡς πνεῦμα. Είναι ή πραγματική Σοφία τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς σκέψεώς σας νὰ ἐμβαθύνετε εις τὸ βάθος τοῦ Νέου και Ἀθανάτου Κόσμου, ὅπου ἐκεῖ σᾶς ἀναμένει μία νέα Διδαχή ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς και ἐπὶ τῆς Οὐρανίου Ἀθανασίας.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα πού σᾶς ἀναφέρω, διδάσκονται ἐδῶ, γιὰ νὰ τὰ μάθουν οἱ ἀσυνείδητοι ἄνθρωποι, πού δέν ἐγνώρισαν οὔτε ἀκόμη προσπαθοῦν νὰ γνωρίσουν τὸ νόημα τῆς ζωῆς ἐντὸς τοῦ θανάτου.

Ἀναμένουν ὅλοι τὴν Ἀνάστασιν, νὰ γιορτάσουν με φαγοπότια και νὰ λησμονήσουν τὸ πού θάινουν και διατί ο Κύριος ἀνεστήθη, ἀφοῦ πρῶτα ἐξέλεξε τὸν θάνατόν Του, ἐπὶ τοῦ φονικοῦ ἐκείνου μέσου, πού ὀνομάζεται Σταυρός! Λοιπόν, ή Μεγάλη Παρασκευή, πού παρασκευάζει τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, είναι γιορτὴ θάθους, πνευματικοῦ θάθους, γιὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὸ ὕψος τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀγαπούσα πάντοτε, ἀγαπητέ μου Κωστή, νὰ ἀσχολοῦμαι με τὴ λογοτεχνία. Μά αὐτὴ τὴ στιγμή δέν είναι αὐτὸ λογοτεχνία! Είναι Ἀλήθεια τῆς πραγματικῆς Σοφίας τοῦ Κυρίου, πού ἀγνοοῦν ἐκεῖνοι πού νομίζουν ὅτι ἀντιλαμβάνονται τὰ ἱερά νοήματα τῆς Ὑπερκοσμίου Διδασκαλίας.

Δίδω ἓνα μικρὸ δείγμα, με τὰ πεινχρά μου λόγια, στοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ διευκολυνθοῦν στὴν αὐτοσυγκέντρωσί τους, ἔστω και 15 — 20 λεπτά τῆς

ώρας, για να βοηθηθούν από την Παγκόσμια του Συμπάντος Ένέργεια, που είναι Αυτός ο Θεός, με τον Υιόν Του Ίησούν, και την Πνευματική Του Δύναμι, που ονομάζεται "Άγιον Πνεύμα:

«Σύ, Μεγάλε Άδελφέ, και Φωτοδότα των Συμπάντων Άρχοντα ΦΑΡΑΧ,

Σύ μόνον δύνασαι να μεταδώσης εις τον Δημιουργόν τας προσευχάς μας, τας επικλήσεις μας, διά να κερδίσουμε την Άγάπην Του, μεταδίδοντες Αυτήν εις τὰ ἐν τῇ Γῆ Πλάσματά Του.

Σύ, Ὅστις ἐφώτισες, διά τοῦ Πατρός, τὸν Υἱὸν ἐν τῇ Σταδιοδρομίᾳ Του,

φώτισον καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε ἀπὸ τὴν ἀταξίαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡρεμον ἐν τῇ Γῆ ζωὴν,

ἵνα μὲ ἀνοικτάς ἀγκάλας εὐχαριστήσωσι τὴν Τριαδικὴν Θεότητα. Ἀμήν».

17 - 5 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Εἶμαι πολὺ συγκινημένη ἀπὸ κάτι, πού θὰ γνωρίσετε ὅλοι σας, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ, λόγω ἀπογορευσεως. Χαίρομαι πολὺ, πού ἡ μικρὴ μας Χώρα θὰ γίνῃ ἕνας νέος Ἥλιος γιὰ τὴν Ἀνθρωπότητα. Ἴδου διατί ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προητοίμασε τὸ Ἔργον Του καὶ θὰ τὸ προεκτείνῃ καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς, μέσω πάντοτε τοῦ ἰδίου σας Κέντρου. Καὶ ἐμεῖς ἐδῶ ἐπάνω, πού βλέπουμε τὴ ματαιότητα τοῦ κόσμου σας, λέμε μεταξύ μας: «Μὰ τόσο κουτοὶ εἶναι οἱ ἀνθρώποι καὶ δὲν θέλουν νὰ ἴδουν τὸ Φῶς τῆς Ἀλήθειας, προτιμῶντες τὸ Σκότος τῆς ψευτιᾶς;». Καὶ σ' αὐτὸ ἐπάνω κάνουμε ἀνάλυσι τῶν φράσεων μας καὶ συμπεραίνουμε, ὅτι ὅλα αὐτὰ γίνονται διὰ νὰ κατορθώσῃ ὁ ἀνθρώπος νὰ περάσῃ τὰ διάφορα ἀναγκαῖα στάδια τῆς ζωῆς του, γιὰ νὰ μάθῃ πρῶτον τί ζητεῖ καὶ δεύτερον πῶς νὰ τὸ ἀποκτή-

ση. Καὶ δὲν ἐννοῶ μ' αὐτὸ τὸν ὕλικόν παράγοντα, ἀλλὰ τὸν ψυχικόν. Γιατί ἂν δὲν τὸν ἔχη κανεὶς αὐτόν, τοῦ λείπει ἐντελῶς τὸ Φῶς, περιπατῶντας μέσ' στὸ βαθὺ σκοτάδι, μὴ γνωρίζοντας ἔαν σκοιτάψη καὶ ἔαν μπορέση νὰ προφυλαχθῆ ἀπὸ τοὺς σκοπέλους καὶ τὰς ἀβύσσους.

Τὸ κάνει ὁ Θεὸς αὐτό, γιὰ νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἄνθρωπον; "Ὁχι. Ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸν ἀφυπνίσῃ, γιὰ νὰ τὸν καθοδηγήσῃ, γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ στὸ ἀνθρώπινο ἔργο του, γιὰ νὰ μπορέσῃ κι' αὐτὸς μιὰ ἡμέρα νὰ πάρῃ θέσι μέσα στὸ Βασίλειο τοῦ Κυρίου.

Δυστυχῶς οἱ Χριστιανοὶ εἶναι πολλοί, ἀλλὰ χωρὶς μυαλό. Δὲν σκέπτονται λογικά, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς καὶ τὴν Φύσιν καὶ τὸ καθῆκον. Ἀλλ' αὐτὰ εἶναι ἄλλα θέματα πολὺ ὑψηλά, πού θὰ τὰ ἀκούσετε ἀπὸ Αὐτοὺς πού τὰ διδάσκουν.

21 - 6 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς βρῆκα. Εἶμαι πολὺ εὐτυχής, ὅταν εἴσθε ἐσπραμμένοι πρὸς τὸ Λευκὸν Φῶς τῆς Ἐπουρανίου Διδασκαλίας. Παρακολουθῶ κι' ἐγὼ τὰ πάντα ὡς μαθήτρια, καὶ αὐτὸ μὲ ἀνακουφίζει πολὺ, διότι σεῖς διδάσκεσθε καὶ σεῖς πρέπει νὰ συμμορφοῦσθε μὲ τὰς Ἀληθείας τοῦ Οὐρανοῦ. Εὐχόμαι εἰς ὅλους σας νὰ ἀπολαύσετε τὰ ἀγαθὰ, τὰ ἀπαραίτητα ἀγαθὰ τῆς Γῆς, μαζί μὲ τὰ πνευματικά, φωτιστικά ἀγαθὰ τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅταν τὰ συνδυάσετε καὶ κρατήσετε τὸ μέτρον, εἴσθε ἐντὸς τῆς Θείας Δικαιοσύνης, Κατανοήσεως καὶ Ἀγάπης.

Μὴ σκέπτεσθε πολὺ τοὺς ὀποθανόντας, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἔχουν ταξιδεύσει εἰς τὸ Νησί τῆς Ἀναστάσεως. Βέβαια, ἄνθρωποι εἴσθε καὶ θέλετε νὰ γνωρίζετε τί γίνονται, πῶς σκέπτονται καὶ τί πρόκειται νὰ κάνουν οἱ ἀναχωρήσαντες ἐκ τοῦ κόσμου τῆς ἕλης. Μὴ ὅμως συνεχῶς διαταράττετε τὴν ἡρεμίαν τους. Ἐχουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐκτελέσουν ἐργασίαν καὶ δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀπασχολοῦ-

με, ἐν καιρῷ τῶν καθηκόντων τους. "Ἴσως μοῦ εἶπητε: Τότε σέ τί χρησιμεύει ὁ Πνευματικός Κόσμος; Χρησιμεύει, ἀδελφοί μου, εἰς τὸ νὰ σᾶς συνδέσῃ μετὰ τὴν Ἀρχὴν Του καὶ νὰ καθοδηγηθῆτε ἀπ' εὐθείας ἐξ Αὐτοῦ, ὡς προσφιλῆ καὶ πολύτιμα τέκνα Αὐτοῦ τοῦ Ἰδίου. "Ἄλλο εἶναι οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι καὶ ἄλλο εἶναι νὰ ἔρχεσθε εἰς συχὴν ἐπαφήν μετὰ χαμηλῶν πνευμάτων, ποῦ ἀκόμη ἔχουν ἀνάγκη νὰ διδαχθοῦν καὶ ὄχι νὰ φωτίσουν.

"Ἐχετε πολλοὺς χαριτισμοὺς ἀπὸ πολλοὺς γνωστοὺς, φίλους, συγγενεῖς, ποῦ σᾶς θυμοῦνται, καὶ εἰς τὰς προσευχὰς των εὐχονται ὑπὲρ τῆς υγείας, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς φωτίσεώς σας.

Σὺ, Ἐλενίτσα, νὰ τοὺς μεταδώσῃς αὐτά, διότι δὲν εἶναι κενὴ λέξεις, ἀλλὰ προσπάθεια ἰδική μου νὰ τοὺς μεταδώσω τὸ Φῶς, ἐφ' ὅσον εἶναι τυφλοὶ καὶ δὲν βλέπουν, οὔτε διακρίνουν τὸ ἓνα χρῶμα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τόση μεγάλη εἶναι ἡ διαφορὰ τους στὴν ἀντίληψί τους! Σὲ φιλῶ πολὺ, ἀγαπητῆ μου Ἐλενίτσα, μετὰ ὅλη τὴ θερμὴ τῆς καρδιάς μου, ποῦ εἶναι γιὰ ὅλους ἓνα λιμάνι ψυχικοῦ ἀνακουφισμοῦ. Ἐπίσης, ἀγαπημένε μου Κωσιτῆ, μὴ ἀναπολεῖς τὰ παλιὰ καὶ στενοχωρεῖσαι, χωρὶς νὰ ὑπάρχη γι' αὐτὸ γιαιτριά. Σκέψου αὐτὸ ποῦ ἔρχεται καὶ ὄχι αὐτὸ ποῦ φεύγει. Σ' αὐτὸ ποῦ ἔρχεται καὶ σὺ λαμβάνεις, εἶναι ἡ φωνὴ μου, ἡ χαρὰ μου, ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα, ποῦ ἀναμένεις τὴν ἐκπομπὴ αὐτή.

Δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω περισσότερο. Εἶπα τὰ ἀπαραίτητα.

26 - 7 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς βρίσκω συγκεντρωμένους εἰς τὴν τράπεζαν, τὴν τόσον ἀγαπητὴν, ἐκ τῆς ὁποίας λαμβάνετε τὸ Οὐράνιον Φῶς καὶ ἐπικοινωνεῖτε μετὰ τόσα Πνεύματα ἀγαθὰ, πᾶ ὅποια σᾶς εὐχαριστοῦν διὰ τὴν βοήθειάν σας πρὸς αὐτά.

Δὲν ἠμπόρεσα, ἀγαπητέ μου Κωσιτῆ, νὰ ἠρεμήσω ὁ-

λίγον ἀπὸ τὴν συνεχῆ ἀποστολὴν μου, εἰς διάφορα σημεῖα ποῦ ἀποστέλλομαι. Ἐχετέ το ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι εἶναι μία Διαταγὴ τοῦ Κυρίου αὐτῆ, νὰ ἀποστέλλωνται γυναικεῖαι μορφὰ εἰς τὰ πλέον δύσκολα σημεῖα, μὲ Καθοδηγητὰς ἰσχυροὺς Ἀγγέλους, διὰ νὰ διοχετεύσουν τὸν Θεῖον Χρησμὸν τοῦ Κυρίου εἰς τὰς καρδίας τῶν προσωπικοτήτων. Αὐτὴ εἶναι μία πλευρά. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀποστέλλονται Πνεύματα ἰσχυρά, διὰ νὰ πιέσουν τὴν ἀντίληψιν ἀνθρώπων ποῦ λοξοδρόμησαν, ὄχι διότι τὸ ἤθελαν, ἀλλὰ διότι τοὺς τὸ ἐπέβαλλον.

Ἡ μάχη Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μαίνεται! Τὸ Ἄδρατον στρέφεται ἐναντίον τοῦ ὄρατοῦ. Καὶ ἐνῶ τὸ πρῶτον εἶναι ἀθάνατον, τὸ δεύτερον εἶναι θνητὸν. Καὶ τὸ θνητὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερνικήσῃ τὸ Ἄδρατον!

Αὐτὰ λέγονται καὶ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνονται, διὰ νὰ μάθετε καὶ σεῖς, ὅτι ὁ Οὐρανὸς δὲν ἀδρανεῖ. Διὰ τοῦτο θὰ συντομευθοῦν τὰ γεγονότα μὲ ραγδαῖον ρυθμὸν, ὄχι μόνον εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἔσωτερικὸν τῆς Ἀμερικῆς. Ἀκόμη, ἴσως μὲ μικρὰν καθυστέρησιν, καὶ τῆς Ρωσίας.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει Δημοκρατία, λέγουν οἱ ἐδῶ, ὑπάρχει σκότος, βαρβαρότης, ἐγκληματικότητα καὶ πεῖνα. Ὅλα τὰ ἄλλα συστήματα εἶναι παραπλανητικά. Ἐχει γίνεи τοῦ συρμόυ ὁ Σοσιαλισμός, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τις ἐπὶ ποίων θάσεων λειτουργεῖ. Θὰ σᾶς τὸ εἶπω ἐγώ: Ἐπὶ τῆς ἀνηθικότητος! Ἄρα, δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸν ἀλήθεια, ἀλλὰ ψεῦδος. Δημιούργημα καὶ αὐτὸ τοῦ μεγάλου ἐχθροῦ τῆς Χριστιανοσύνης. Παρακολουθήσατε τὴν ζωὴν των εἰς τὰς χώρας ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτον πολιτεῦμα καὶ κρίνατε μόνοι σας, ἐὰν εἶναι ὀρθά ἢ ὄχι τὰ ὅσα σᾶς λέγω.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς βρίσκω καὶ δὲν ξεύρετε πόσῃν εὐχαρίστησιν μοῦ δίδει ἢ συγκέντρωσίς σας αὐτή, ὅπου ἤμπορεῖτε νὰ ἐρωτᾶτε καὶ νὰ σὰς ἀπαντοῦν τὰ Πνεύμα-
τα τοῦ Ἁληθοῦς Φωτισμοῦ. Βλέπω ἐπίσης μὲ εὐχαρίστη-
σιν, Κωστή μου, πόσον καλὸς εἶσαι πρὸς ὄλους, συγγε-
νεῖς, φίλους καὶ γνωστούς. Αὐτὸ θεθαίως εἶναι ὁ προο-
ρισμὸς τοῦ κάθε συνετοῦ ἀνθρώπου, ποὺ συντρέχει, βοη-
θεῖ, συμπάσχει καὶ συγχαίρει μὲ τὰς περιπτώσεις τῶν
διαφόρων ἀνθρώπων. Εὐχομαι, ἐπίσης, ὅπως ὄλοι οἱ
συγγενεῖς καὶ φίλοι νὰ ἔχουν τὴν Θεῖαν Εὐλογία, καὶ
νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι ὑπάρχει Θεῖος Ὁφθαλμὸς, ἀπὸ τὸν
Ὅποῖον δὲν ξεφεύγουν ἀκόμη καὶ αἱ πλέον ἐνδόμυχοι
σκέψεις! Ἐὰν αἱ σκέψεις γίνονται πράξεις καλὰί, δὲν ἔ-
χω νὰ εἶπω τίποτε. Ἐὰν ὅμως, ἀντιθέτως, λοξοδρομοῦν,
ὡς τὸ ἐννοήσουν ὄλοι, ὅτι θέλουν ἢ δὲν θέλουν θὰ ὑπο-
στοῦν τὴν τιμωρίαν των.

Καὶ ἐπειδὴ τὴν τιμωρίαν αὐτὴν πολλοὶ τὴν θεωροῦν
ἀνύπαρκτον, ἀνύπαρκτος θὰ εἶναι καὶ δι' αὐτούς, ὅταν
ἔλθουν Ἐδῶ, ἢ μετάνοιά των!

Κανεὶς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσῃ πότε θὰ ἐπα-
νέλθουν καὶ πάλιν εἰς τὴν Γῆν διὰ νὰ ἐξιλεωθοῦν, ἐὰν
πρόκειται νὰ ἐπανέλθουν. Δυνατὸν μία κακὴ πράξις νὰ
συγχωρηθῇ καὶ νὰ δικαιωθῇ ὁ ἐνοχος. Καὶ μία ἄλλη, ἢ
ὁποῖα νὰ εἶναι ὀλιγώτερον κακὴ, νὰ ἔχη μεγαλυτέρας
συνεπειάς εἰς τὴν ποινὴν, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν
εἶμαι ἐγὼ ἀρμοδία νὰ σὰς ἐξηγήσω. Καὶ δίδω, ἕνα μι-
κρὸν παράδειγμα, διὰ νὰ μὴ σὰς ἀφήσω περιέργους καὶ
σηματίσετε σκέψεις ποὺ δὲν ἔχουν ὑπόστασιν:

Ἐνας κακοῦργος δυνατὸν νὰ τιμωρηθῇ ὀλιγώτερον
χρόνον, ἀπὸ ἄλλον ποὺ καθημερινῶς ὕβριζει τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα. Τοῦ πρώτου ἢ πράξις τὸν ἐνοχοποιεῖ, τοῦ δευ-
τέρου ὅμως τὸν καταδικάζει! Γιατί; Διότι ἡ σκέψις καὶ
ὁ κακὸς λόγος ἐκτοξεύουν δυνάμεις τοῦ Ποηροῦ, ἐνῶ
εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἀπὸ λανθασμένην ἀντίληψιν
ὠθήθη ἢ ὄντοτης πρὸς πράξιν κακὴν.

Δέν ξέρω ἐάν μὲ ἔχετε καταλάβει, γιατί αὐτὰ εἶναι θέματα πού πρέπει νά σᾶς τὰ ἀναπτύξουν οἱ Εἰδικοί τοῦ Βασιλείου μας. Σεῖς ὅμως ποτέ δέν τοὺς ὑποβάλλετε τέτοιες ἐρωτήσεις, διὰ νά λάβετε ἀπαντήσεις φωτεινές καί ἐπεξηγηματικές. "Ἄλλα κι' ἄλλα σκέπτεσθε. Καί ἐδῶ, στὰ πλέον σημαντικά σημεῖα, πού εἶναι πάλι γιὰ τὸ καλὸ σας, δέν εἶχατε τὴν περιέργειαν νά ἐρωτήσετε τί συμβαίνει καί πῶς ἐξηγοῦνται τόσα καί τόσα φαινόμενα, ἢ ἀκόμη πῶς θὰ ἤμπορούσατε νά βοηθήσετε μερικούς πού δέν ἔχουν ἀντιληφθεῖ ἀκόμη τί εἶναι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος! Καί ὅμως! "Ἐρχονται στὸν Κύκλο σας, ἀκοῦνε μὲ ὑπομονή, γιατί δέν εἶχαν τίποτε ἄλλο νά κάμουν, καί ὕστερα, χωρὶς συζήτησι, χωρὶς προσωπικὸν ἐνδιαφέρον, νά πλουτίσουν τὰς γνώσεις των, σᾶς λέγουν «καλὴ νύκτα» καί φεύγουν.

"Ἄλλο εἶναι νά σοῦ τὰ λέγω καί ἄλλο νά τὰ βλέπετε ἀπὸ 'Εδῶ ἐπάνω καί νά σιχαθῆτε τὸν Κόσμο σας καί τὸν ἑαυτὸν σας, πού ἔζησε σ' αὐτόν!

18 - 10 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: "Ἦρθα νά ρίξω μιὰ ματιά, νά ἰδῶ τί γίνεται μὲ σᾶς πού ζητεῖτε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ 'Αδελφοῦ 'Ιπποκράτους.

Ξέρεις, ἀγαπημένε μου Κώστα, πόσοι εἶναι αὐτοὶ πού ζητοῦν τὴ βοήθειά Του; "Ὅχι τόσοσιν ἀπὸ τὴ Γῆ σας, ὅσον εἰς τὸν Οὐρανόν, βοηθοῦντες τοὺς ἰδικούς των πού ἔχουν τὴν ἀνάγκην Του, χωρὶς νά ἀναφέρουν τί κάνουν καί εἰς ποῖον ἀποτείνονται. Καί λέγουν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους: «Παρεκάλεσα τὸν πατέρα μου (πνεῦμα) ἢ τὴν μητέρα μου καί ἐβοήθησε ἐδῶ κι' ἐκεῖ», χωρὶς νά γνωρίζουν, ὅτι οὔτε ὁ πατέρας οὔτε καί ἡ μητέρα θὰ μπορούσαν νά βοηθήσουν τοὺς ἰδικούς των, ἐάν δέν ὑπῆρχε κάποιος ἄλλος ἀπὸ τοὺς Μεγάλους καί 'Ισχυροὺς τοῦ Πνεύματος Συνεργάτας τοῦ Κυρίου.

Θέλω πολύ μιὰ ἡμέρα νὰ μπορέσω νὰ σοῦ δώσω μερικές εἰκόνες ἀπὸ τὴ ζωὴ μας, ἀπ' αὐτὲς βεβαίως ποὺ μπορῶ νὰ μεταδίδω χωρὶς νὰ προσκρούω σὲ ἀπαγορευσεις. Ἐγώ, ὅμως, προτοῦ μεταδώσω κάτι, παίρνω ἔγκρισι, γιὰ νὰ εἶμαι μέσα, κι' ἔτσι τὸ Μητρῶο μου εἶναι καθαρὸ. Ξεύρεις τί θὰ εἶπῃ νὰ ὁμιλήσ με ἐπιπολαιότητα καὶ νὰ μουντζουρώνῃς τὸ Μητρῶο σου; "Α! σ' αὐτὰ κρατῶ τάξι. Μέσα στὴν τάξι ὑπάρχει ἄρμονία, καὶ ἀπὸ τὴν ἄρμονία τῆς ζωῆς μου ἀντλῶ τὴ μελωδία τοῦ ψυχικοῦ μου κόσμου, ὥστε ἡ σύνθεσις αὐτὴ νὰ εἶναι τελεία εἰς τὴν διαίσθησιν τῆς ἀκοῆς, τῆς ὁράσεως, τῆς καλῆς μου θελήσεως πρὸς ὅλους; ὥστε διὰ τῆς φαντασίας των νὰ ἀκοῦν, νὰ βλέπουν καὶ νὰ συναισθάνωνται τὴν ὑπαρξί μου σὰν φῶς μέσα στὸ σκοτάδι!

"Ὅταν ἔχη κανεὶς, Κωστῆ μου, θέλησι μὲ κλίσι πρὸς τὸ καλὸ καὶ ἀγαθὸ, ἀναζητεῖ τὸ ἰδανικὸ καὶ τὸ βρίσκει ἐκεῖ ὅπου δὲν τὸ ἀναμένει!

"Ὀλῆ ἡ προστάθειά μας, σὰν ψυχοπνευματικὲς ὀντότητες, εἶναι πῶς νὰ ἀνεθοῦμε τὰ σκαλιὰ τοῦ ἰδανικοῦ, γιὰ νὰ πάρουμε ἀπὸ ἐκεῖ τὸ Θεῖον Φῶς καὶ νὰ ὀδεύσουμε τὴ Λεωφόρο τῆς Ἀληθείας, ποὺ θαίνει πρὸς τὴν ἀτελεύτητη Ἀγάπη τοῦ Ὁραίου καὶ Ὑψηλοῦ, ποὺ βάθρο του ἔχει τὴ Δικαιοσύνη.

25 - 10 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὲ βρῆκα, ἀγαπημένε μου Κωστῆ. Βλέπεις καὶ σὺ μὲ πόση ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσι ἔρχομαι κοντὰ σου, νὰ σοῦ εἰπῶ δυὸ λογάκια, νὰ ἀνταλλάξουμε δυὸ λέξεις, γιὰ νὰ γνωρίζῃς ὅτι ὁ δεσμὸς μας δὲν διαλύεται, ὅπως νομίζουν μερικοί.

Πνεύματα ἄστατα μεταδίδουν ὅ,τι θέλουν. Καὶ ὅταν εἶναι ἀνεπτυγμένα, γίνονται πιστευτὰ ἀπὸ τοὺς ἀνόητους τῆς Γῆς σας. Μπορῶ κι' ἐγώ νὰ σᾶς διηγηθῶ ἕνα μῦθος, μιὰ περιγραφή τοπίου καὶ πολλὰ ἄλλα, ποὺ ἔμειναν χα-

ραγμένα στο ύποσυνείδητό μου από τὸν καιρὸ πού ἤ-
μουν γήϊνος. Δὲν μπορῶ ὅμως ἀπὸ Ἐδῶ νὰ σᾶς διηγη-
θῶ ἀνύπαρκτα τοπία καὶ διάφορες ἄλλες φάσεις τῆς
ζωῆς μας. Ἄν τύχη καμιά φορὰ καὶ εὑρεθῶ σὲ κάποιον
ἄλλον ἀστέρα, θὰ περιγράψω, ἄς πῶ, τὴν ἐκδρομὴ αὐτὴ
μὲ τὰ πιὸ ἀπλᾶ λόγια, γιατί δὲν θὰ εἶμαι κάτοικος τοῦ
ἀστέρος αὐτοῦ, ἀφοῦ ζῶ στὸν Οὐρανό, στὸ Ἄπειρο,
στὸν Ἐλεύθερο Ὁκεανό, ὅπως τὸν νομίζουν πολλοί, πού
δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴ οὔτε καὶ τέλος! Καὶ ὅσοι θέλουν νὰ
βάλλουν ἀπὸ κάπου μιὰ ἀρχή, ἀπατῶνται. Τὸ τέλος, ὅ-
μως, δὲν θὰ τὸ βροῦν ποτέ!

Δὲν ξέρεις, ἀγαπημένε μου Κωστή, πόσο εὐτυχισμέ-
νη εἶμαι, ὅταν ἔρχομαι σὲ ἐπαφὴ ἐπικοινωνίας μαζί σου.
Νομίζω — αὐτὴν τὴν αἴσθησιν ἔχω — ὅτι εἴμεθα πάλι μα-
ζί, ὅπως ἐκεῖνα τὰ χρόνια τὰ πρῶτα, πού γνωριστήκα-
με καὶ ὁ ἕνας ἦταν γιὰ τὸν ἄλλον. Καὶ πάλιν — αὐτὴ εἶ-
ναι ἡ γνώμη μου — πὼς ὁ ἕνας ἀνήκει εἰς τὸν ἄλλον.

Δὲν καταλαβαίνω πὼς ὑπάρχουν ἄνθρωποι, καθυ-
στερημένοι εἶναι, δὲν κόβει τὸ μυαλό τους, δὲν ἔχουν δι-
αισθήσεις, ἐπὶ τέλος τί εἶναι καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται,
πὼς ἡ ζωὴ εἶναι αἰωνία! Οὔτε στὴ Γῆ ἀρχίζει, οὔτε στὸν
Οὐρανὸ τελειώνει. Στὴ Γῆ ὁ ἄνθρωπος περνᾷ μερικὰ
στάδια γήϊνα καὶ στὸν Οὐρανὸ ἀρχίζει νὰ εἰσέρχεται σὲ
ἄλλου εἶδους στάδια, ἀπλᾶ, πού δὲν μπορῶ νὰ τὰ ἐξι-
στορήσω. Καὶ ὅταν τὸ πνεῦμα εἶναι ἀγαθό, ἔρχεται εὐ-
κολὰ σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ πρόσωπο πού ἀναζητεῖ.

Εἶναι μεγάλο πρᾶγμα ἡ πνευματιστικὴ ἐπικοινωνία.
Δὲν εἶναι ἡ παρηγοριὰ πού παίρνει τὸ πρόσωπο πού μέ-
νει στὴ Γῆ, ἀλλὰ ἡ ἱκανοποίησις του καὶ ἡ χαρὰ πού
παίρνει τὸ πνεῦμα, πού μεταδίδει τὶς γνώμες καὶ τὰ αἰ-
σθηματά του στὸ ἀγαπώμενο πρόσωπο. Εἶναι μεγάλη
δουλειὰ αὐτή, πού δὲν τὴν καταλαβαίνουν ὅλοι. Γι' αὐτὸ
βρίσκονται μέσα στὴν ἄγνοια, ὅπως ὁ τυφλὸς μέσα στὸ
σκοτάδι. Καὶ κτυπᾷ ὁ τυφλὸς τὸ ραβδί του, γιὰ νὰ πει-
σθῆ πὼς τὸ ἔδαφος πού θὰ πατήσῃ εἶναι στερεό. Ἀλλὰ
οἱ πνευματικοὶ τυφλοὶ δὲν ἔχουν ραβδί, κι' ἔτσι δὲν ξέ-

ρουν ποῦ πατοῦν καί ποῦ πηγαίνουν! Μπορεῖ καί νά γκρεμισθοῦν...

29 - 11 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαίρομαι ποῦ ἦρθα στήν ὄρα μου, νά πῶ κι' ἐγώ τὰ δικά μου. Βέβαια, δέν ἔρχομαι νά διδάξω ὕψηλές ιδέες, ἀλλά νά ὑποστηρίξω τὰ ὕψηλά Ἰδανικά τῆς καρδιάς, ποῦ αὐτὴ κτίζει, ὄχι πάνω σέ ἄμμο, ἀλλά πάνω σέ στερεό ἔδαφος, ποῦ νά μὴ κλονίζεται καί καταστρέφη τὸν πύργον αὐτὸν τοῦ Ἰδανικοῦ, ποῦ κτίστηκε μὲ ἀγάπη.

Δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου, πολλοὶ ἀπὸ σᾶς (δέν ἐνωῶ τοὺς παρευρισκομένους) ἀκοῦνε τὰ λόγια τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ ἀσπάζονται κατὰ ἓνα πολὺ ἀλλόκοτο τρόπο καί γι' αὐτὸ καί τὰ λησμονοῦν, κι' ἔτσι δέν ἐφαρμόζουν τὰς ὑποδείξεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ποῦ εἶναι τόσο χρήσιμοι στὸν ἄνθρωπο πάνω στήν πορεία τῆς ζωῆς του. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καί παλινδρομεῖ! Καί ὅταν ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει σταθερότητα στὶς ἀποφάσεις του καί αὐτὰ ποῦ εἶπε σέ λίγο τ' ἀναίρει, πῶς θέλετε νά καλλιερευση τὴ ζωὴ του καί συνάμα καί τῶν ἄλλων;

Ἐγώ, ἀγαπητοί μου, ἐδῶ ἐπάνω ἐργάσθηκα πολὺ γιὰ νά μπορέσω νά καταλάβω τὰ ἀπλᾶ καί χρήσιμα, καί ἀδιαφόρησα γιὰ τὰ περίπλοκα καί φαινομενικὰ χρήσιμα μὲν, θλαθερά δέ.

— Ὡστε ὑπάρχουν καί αὐτοῦ τέτοια;

— Αὐτὲς εἶναι εἰκόνες, ποῦ ἀντανაკλοῦν στὸν Οὐρανὸ ἀπὸ τὴ Γῆ. Κι' ἔτσι μαθαίνουμε αὐτὰ ποῦ δέν γνωρίζαμε. Τὰ μεταδίδουμε ἰσθὴ Γῆ σας, γιὰ νά τὰ ἐνστερνισθῆτε. Καί σεῖς ἀδιαφορεῖτε, γιὰ νά μετανοήσετε ὅταν ἔλθετε Ἐδῶ. Ἀλλὰ τότε θὰ εἶναι πολὺ ἄργά, γιὰ νά ἐπανορθώσετε αὐτὸ ποῦ ἔπρεπε νά τὸ συλλάβετε ἀκόμα καί μὲ τὴ φαντασίᾳ σας! Ἀκριβῶς ὅ,τι ἔκαναν, δηλαδή; σὲ ἄλλους τομεῖς καί θέματα, οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι.

Γι' αὐτὸ καὶ κατέχουν Ἐδῶ μεγάλες θέσεις, ὄχι ὡς Ἑλλη-
νες, ἀλλὰ ὡς ἄνθρωποι!

Σεῖς, ἀγαπητοί μου, φροντίσατε τοῦλάχιστον νὰ μπή-
τε μέσ' τὸ σχέδιο ποῦ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς δια-
γράφει μὲ σαφήνεια, πατρικὴ στοργὴ καὶ Ἀγάπη Οὐρά-
νια. Τίποτα δὲν εἶναι δύσκολο, ὅταν ὑπάρχη καλὴ θέλη-
σις καὶ ἀπόφασις νὰ ἐνεργήσετε πάνω σὲ στερεὰ ἐδάφη
τοῦ πνευματικοῦ σας πλοῦτου. Ἐχετε τέτοιο πλοῦτο
στὰ χέρια σας, ἐὰν τὸν ἀναγνωρίζετε γιὰ πλοῦτο!

Αὕτῃ εἶναι ἡ Μεγάλῃ Ἀλήθεια, ποῦ σᾶς τὴν βρον-
τοφωνοῦν ἀκατάπαυστα τὰ Πνεύματα τοῦ Οὐρανοῦ. Για-
τὶ τὰ πνεύματα τῆς Γῆς καθυστεροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ
Φῶς, ἀφοῦ πυρανοῦνται μέσα στὸ σκότος!

Καὶ στὴν Κόλασι νὰ θρискόσατε, ὅταν στρέψετε τὰ
μάτια σας πρὸς τὸ ἐλπιδοφόρο Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ, ποῦ
ἐμπεριέχει πλοῦτον Γνώσεων καὶ τὸ ἀφομοιώσετε στὸν
ἑαυτὸν σας, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε ἐξέρχεσθε ἀπὸ τὴν
Κόλασι καὶ εὐρίσκεσθε στὸν Παράδεισο.

Αὐτὸ εἶναι τὸ θαῦμα τοῦ Φωτός, ὅπως λέει καὶ ὁ
Πλούταρχος, ποῦ σᾶς γίνεται Ὁδηγός, καλὸς Ἄγγελος,
ποῦ μὲ τὸ χεῖρι σᾶς κρατεῖ γιὰ νὰ σᾶς φέρῃ ἐκεῖ ὅπου
δὲν φανταζόσασταν ὅτι μπορούσατε ποτὲ νὰ βρεθῆτε.

Σεῖς, ἀδελφοί μου, διαβάζετε καὶ λίγο μὲ προσοχὴ
αὐτὰ ποῦ σᾶς λέγω, γιὰ νὰ καταλάβετε ὄχι ἐμένα, ποῦ
τ' ἀπεστήθισα, ἀλλὰ Ἐκείνους ποῦ τὰ δίδαξαν. Γι' αὐ-
τὸ ἐγὼ δὲν κάνω τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τοῦ νὰ σᾶς μεταφέ-
ρω αὐτὰ ποῦ ἀκούω, γιὰ νὰ τ' ἀκούσουν καὶ τὰ δικά
σας αὐτιά.

Μὴ ἀσχολεῖσθε ὅλο μὲ τὴν ὕλη, μὲ τὴν πολύμορφη
ὕλη. Ρίξτε καὶ μιὰ ματιά στὰ Κείμενα, ποῦ μὲ τόση Ἀ-
γάπη καὶ εὐσπλαχνία σᾶς μεταδίδει ὁ Οὐρανός. Αὐτὰ
κάποτε θὰ γίνουσι τὸ Ἄρμα ποῦ θὰ σᾶς μεταφέρῃ στὰ
ὕψη τοῦ Ὠραίου. Ἐὰν πάρετε ἄλλο μεταφορικὸ μέσο,
δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ἰδῆτε τὴ μορφή καὶ τὸ κάλλος στὴν
οὐσία τοῦ Ὠραίου. Αὐτὰ τὰ εἶπε ὁ Πλάτων.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαίρομαι ιδιαίτερα, διότι είσθε καλά, και προτού προχωρήσω, μεταδίδετε σās παρακαλω, την αγάπην και την εύγνωμοσύνην μου προς τον αδελφόν Έπικοινωνόν, που μās συνδέει με προθυμία και καλή θέλησι' (άχ!, αυτή την καλή θέλησι, αν την είχαμε όλοι, πόσο διαφορετική θα ήταν ή ζωή!).

Πολλοί αναγνωρίζουν, ότι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουν είναι αυτός και όχι εκείνος... Έχουν την πεποίθησιν αυτήν. Και όμως, από συμφέροντα υλιστικά ακολουθούν τον έσφαλμένον και λέγουν: «Θα τιμωρηθούμε;... Αποδεχόμεθα την τιμωρίαν!» Και δέν γνωρίζουν, ότι όταν φθάση αυτή ή στιγμή, τί έχουν να τραβήξουν! Και επί ματαίω θα ζητούν από τον Θεόν να τους λυπηθή. Σ' αυτή την περίπτωσι ο Νόμος Του είναι σκληρός. Γιατί, εϋθύς έξ αρχής, ένω ήξεραν ότι σφάλλουι, άπεδέχθησαν την τιμωρίαν; "Ας την γευθούν τότε, για να μάθουν ότι ή άνωπακοή και ή κακή θέλησις τιμωροϋνται κατά τον βαθμόν της παρανομίας των.

Θα προσθέσω και κάτι άλλο. "Όταν, Κωστή μου, στα Κείμενα που σās δίδω, ύπάρχει κάτι που αναφέρεται στη γενικότητα, σου δίδω την άδειαν να το δημοσιεύσης, για να μη είμεθα έγωϊστές και τα κρατάμε αυτά που μαθαίνουμε μόνον για τον έαυτόν μας. Τα άπολύτως προσωπικά, είναι άλλο κεφάλαιον.

Προχθές, ως το είπω έτσι, πήγα σε μιá Συναυλία. Και αν ξέρεις τί είδους συναυλία ήταν αυτή! Άπετελείτο από χιλιάδες καναρίνια! Είναι άλλο πράγμα να τó λές και άλλο να τ' άκους! Είχαν χωρισθεί σε 4 κατηγορίες φωνών (αϋτά δέν γίνονται στη Γή), κι' έτσι ή τετραφωνία ήταν πληρεστάτη. Κρατοϋσαν ένα ρυθμό, που τα ζήλεψα.

Έδω τα ζωα, τα πουλιά και όλα τα άλλα έμψυχα, δέν κυνηγιούνται, όπως στη Γή. Σου δίδω μιαν εικόνα, που δόθηκε κάποτε για τον Παράδεισο. "Όλα αϋτά τα

ἔμβια δὲν ἔχουν ἀνάγκην τροφῆς. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἡρεμα. Δὲν πειράζουσι κανέναν. Στολίζουσι τὸν Οὐράνιον θόλον. Ἐάν μποροῦσε κανεὶς νὰ τὰ ἰδῆ μὲ χρώματα, μὲ ἀνθρώπινα μάτια, θὰ ἐθαύμαζε. Εἰδ' ἄλλως, ὅπως τὰ Πνεύματα εἶναι ἀόρατα στὰ μάτια τοῦ ὕλικου κόσμου, δὲν φαίνονται καὶ αὐτά, πλην ἔάν ἔχη κανεὶς διόρασι καὶ Θεῖο Φωτισμό, γιὰ νὰ φθάσῃ, μέχρις ἐνὸς ὀρίου, καὶ νὰ τὰ ἰδῆ ὅπως βλέπει τίς γήϊνες ὁμορφίαι, πολὺ ὅμως ἀνώτερες στὸν Οὐρανὸ! Θαύμα! Εἶναι κάτι εἰκόνες, ποὺ δὲν περιγράφονται οὔτε μὲ τὴ μουσικὴ, οὔτε μὲ τὸ χρωστῆρα.

Ἄφου καὶ ἡ ποίησι ἀλλοιώνει τὴν εἰκόνα. Ξεύρεις, ὅμως, πῶς τὰ συλλαμβάνεις ὅλα αὐτά; Μὲ τὴν ψυχικὴ σου διαίσθησι. Ἄλλὰ ἔλα ποὺ δὲν θρῖσκεῖς λέξεις κατὰλληλες γιὰ νὰ ἐκφράσῃς τὸ Μεγαλεῖον τοῦ Οὐρανοῦ, ποὺ οἱ περισσότεροί, ποὺ ἔχουν τὸν λόγον εὐκόλον, τοὺς παρεμποδίζει κάποιος Νόμος, Θεῖος θεβαίως, νὰ μὴ δύνουν ἀπόλυτα τὴν ἐκεῖ πραγματικότητα. Αὐτὰ μόνον Ἐνας Θεὸς τὰ γνωρίζει, γιὰτὶ ἔχουν κάποιο ἀπώτερο σκοπὸ στὸ Ἔργον Του, ποὺ δὲν εἶναι αὐτὸ Ἔργον, ἀλλὰ Δημιουργία!

Βλέπεις π.χ. τὰ μυρμηγκία, τίς μέλισσες. Πᾶνε, ἐρχονται, τί κάνουν; Ποιὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τους; Καὶ ὅμως, ἔχουν τὴ θέσι τους, ποὺ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὴν ἀντιλήφθηκε. Λέγει ὁ ἄνθρωπος, γιὰ τίς μέλισσες: «Ἐργάζονται γιὰ νὰ τρῶμε ἡμεῖς τὸ μέλι!» Τὸ μυαλό τους πάντα εἶναι τὸ τί θὰ ἀπολαύσουν.

Οἱ μέλισσες, ὅμως, ἐργαζόμενες φκιάχνουν τὸ μέλι τους γι' αὐτές! Τότε, ὁ σκοπὸς τους ποιὸς εἶναι; Ἔλα νὰ θρῖς ἄκρη!... Ἄς μᾶς ἐξηγήσουν οἱ εἰδικοί νὰ ἰδοῦμε τί θὰ εἰποῦν. Ἐάν γνωρίζουν τὸ σκοπὸ τοῦ κάθε ἐμβίου, θὰ τοὺς εἰπῶ μπράβο! Ὅλα τὰ πράγματα, ἄσχετα μεταξὺ των, εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὴν Θεῖαν Πνοήν. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ὑπάρχει συνοχή, ἄς τὸ εἰπῶ ἔτσι, μιᾶς βελόνας καὶ ἐνὸς ἐλέφαντα! Τί σχέσιν ἔχουν αὐτὰ τὰ δύο, διάφορα εἰς τὴν ὄψιν καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν;

Παρ' όλα αυτά, υπάρχει μία σχέση, μη αντιληπτή στη διανόησι του ανθρώπου, που μόνον 'Εδῶ θὰ μπορέση κανείς ν' αντιληφθῆ ποιά εἶναι αὐτή ἡ σχέση!

"Αν μπορούσα θὰ σᾶς ἔλεγα πολλά. Μά ἡ ὁμιλία μου, πάνω στίς εἰκόνες που σᾶς δίδω, ἔχει ὄρια, που δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῶ.

13 - 12 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Μὲ δύο Μεγάλα Πνεύματα (ἄς μὴ ἀναφέρω τὰ ὀνόματά τους) ἐπήγαμε στὸ πίσω μέρος τῆς Σελήνης. Δηλαδή ἐπλησίασα πολὺ στὴ Γῆ, γιὰ νὰ ἴδοῦμε κάτι θάρραθρα. Σὲ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ὑπάρχει «βαρὺ ὕδωρ», παρ' ὅτι νομίζουν ὅλοι πὼς δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ ὕγρον τι. Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ πετρώματα τὰ ὁποῖα θὰ εἶχαν μεγάλη ἀξία στὴ Γῆ σας, ἐὰν τὰ ἀνεκάλυπταν οἱ διάφοροι ἐπισκέπται, που δὲν ξεύρουν ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσουν, ποῦ νὰ θαδίσουν καὶ ποῦ μποροῦν νὰ θροῦν κάτι τέτοια εὐρήματα, που σπανίζουν καὶ εἶναι ἄγνωστα σὲ σᾶς! Σᾶς μεταφέρουν μόνον λίγες πέτρες χωρὶς καμιά ἀξία. Γιατὶ αὐτὲς ἐξετάζονται μόνον μὲ εἰδικὰ μέσα, που δὲν τὰ ἔχει ἡ Ἐπιστήμη σας καὶ νομίζει, ἡ Ἐπιστήμη, πὼς μὲ τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους κάνει θαύματα!.. Ἐὰν εἶναι αὐτὸ σωστό, ὡς λέγει, τότε γιατί ὁ Κόσμος εἶναι σήμερα χειρότερος, ἀπὸ ὅ,τι ἦτο πρὸ 50 ἢ 100 ἐτῶν; Νὰ σᾶς εἰπῶ γιατί:

Αὐτὰ τὰ μέσα πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Κράτη, γιὰ διευκόλυνσι τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν. Καὶ τὰ ἐργοστάσια, που κατασκευάζουν αὐτοὺς τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους, εἶναι τράστ τῶν μεγάλων ἐβραϊκῶν κεφαλαίων!

Σὲ μερικά, λοιπόν, ἀπὸ αὐτὰ τὰ μηχανήματα, εἶναι μὲ πολλὴ ἐπιδεξιότητα τοποθετημένο, σὲ μιὰ γωνιά, ἕνα μικρὸ μηχανηματάκι, που ὅταν θάζετε τὸν ἐγκέφαλο σὲ λειτουργία, ἐκεῖνο τὸ μικρὸ μηχανηματάκι μεταδίδει τίς

ἔρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις στὸ Κέντρον τοῦ Ἐργοστασίου, ποὺ ἔχουν εἰδικὴ μηχανή νὰ συλλαμβάνει αὐτὰ ποὺ λέγονται!

Ἄλλὰ δὲν ἀπεκαλύφθησαν ἀκόμη τὰ τεχνάσματα αὐτῶν ποὺ τὰ πωλοῦν, πρὸ παντὸς στὰ Εὐρωπαϊκὰ Κέντρα.

Αὐτὰ ποὺ σᾶς λέγω, τὰ ἔλεγαν μεταξύ των οἱ Μεγάλοι, χωρὶς νὰ ἀποτελοῦν μυστικόν, ὅταν σᾶς τὰ μεταδίδω ἐγώ. Ξεύρετέ το-ἑσεῖς. Διότι ὁ Οὐρανὸς τοὺς πολεμᾷ, γι' αὐτὰ ποὺ ἐδημιούργησαν σὲ δλόκληρο τὸν Πλανήτη!...

27 - 12 - 1975

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Μιὰ καὶ εὐρισκόμεθα στὸ τέλος τοῦ χρόνου, σᾶς εὐχομαι, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὁ Θεὸς νὰ διαφυλάξῃ τὴν υγείαν σας, νὰ σᾶς φωτίζῃ καὶ νὰ σᾶς καθοδηγῇ τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ καθήκοντός σας.

Ἐδῶ στὸν Οὐρανὸ ποὺ θρίσκομαι, ὄλο μὲ τις Διδασκαλίες ἔχουμε νὰ κάνουμε ὄλοι μας καὶ νὰ φωτίζουμε σὲ ἀποστολές μας αὐτοὺς ἢ ἐκείνους ποὺ πρέπει, κατ' ἐντολὴν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, νὰ τοὺς μεταδώσουμε τὰ νοήματα ποὺ Αὐτὸς θέλει. Καμιά φορὰ ἡ ἀνθρώπινος ἐντότης εἶναι πολὺ ξεροκέφαλη. Καὶ καταλαβαίνει τί κόπο καταναλίσκουμε συνεχῶς, διὰ νὰ τὰ φέρομε εἰς πέρας! Τὸ πνεῦμα, ποὺ θεωρεῖται τὸ πηδάλιο τῆς ἐντότητος, παίρνει λαθασμένην κατεύθυνσιν καὶ δὲν θέλει νὰ γυρίσῃ λίγο πρὸς τὰ δεξιά, ὥσάν νὰ ἔχη σκουριάση. Καὶ τότε, διὰ τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ Λόγου χύνουμε — ἅς τὸ εἶπῶ ἔτσι — λάδι γιὰ νὰ διευκολύνουμε τὴν στροφή τοῦ πνεύματος κατὰ 30 ἢ 60 μοῖρες, ὥσπου νὰ τὸ φέρομε στὸ σκοπὸ ποὺ ἔχουμε ἀναλάβει νὰ τὸ καθοδηγήσουμε.

Σὲ ἄλλες περιπτώσεις, μόλις ἀγγίσομε τὸ κουμπὶ τῆς εὐσυνειδησίας, ἀμέσως παίρνει στροφή τὸ τιμόνι καὶ

τὸ πνεῦμα ἡσυχάζει, καὶ ἐμεῖς οἱ ἀπεσταλμένοι θριαμβεύουμε.

“Ὅλα αὐτά, θέβαια, εἶναι φάσεις τῆς πονηρῆς φύσεως μὲ τὸ πνεῦμα. Ὑπακούει τὸ πνεῦμα περισσότερο στὴν πονηρὴ φύσι, παρὰ τὴν ἀγαθὴ ἐνίσχυσι τῆς ἐμπνεύσεως. Τὴν ἐμπνευσι τὴν θεωρεῖ φαντασία καὶ τὴ φυσικὴ πίεσι πραγματικότητα, ἐνῶ συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. “Ἐλα τώρα νὰ τοῦ δώσης νὰ καταλάβῃ, ποῦ εἶναι τὸ ὀρθὸ καὶ ποῦ τὸ ἐσφαλμένο! Πές, πῶς δὲν εἶμαι ἐγὼ ἢ ἀπεσταλμένη σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι καὶ εἶναι ἓνα ἀνθρώπινον ὄν, ποῦ ἔχει εὐγλωττία, δύναμιν τοῦ λόγου καὶ ἐπιχειρήματα, καὶ προσπαθεῖ νὰ φωτίσῃ κατάλληλα τὴν ἐσφαλμένην κατεύθυνσιν τοῦ Α ἢ τοῦ Β. “Ὅταν ὅμως τὰ πρόσωπα αὐτὰ εἶναι ξεροκέφαλα καὶ συνδεδεμένα μὲ τὴν ὕλη, θὰ ὑπακούσουν τὸν κατάλληλον ἐπάνω σ’ αὐτὲς τίς καταστάσεις; “Ὁχι, θέβαια! Ἐμεῖς ὅμως τὰ Πνεύματα δὲν τὸν θίγουμε τὸν Α ἢ τὸν Β μὲ τὴ λογικὴ τοῦ λόγου, ἀλλὰ στόχος μας εἶναι ἡ καρδιά του. Αὐτὴν βολιδόσκοποῦμε καὶ ὕστερα τὴν φέρνουμε στὸ σημεῖο ποῦ μιὰ ἐνδῶση, ὥστε τὸ πνεῦμα νὰ μετριάσῃ τὴν ἰσχυρογνωμίαν του καὶ νὰ δεχθῇ τὴν ἀποψιν τῆς καρδιάς, διὰ νὰ ἡμπορέσῃ ἢ συνείδησις νὰ δώσῃ στὸ πνεῦμα ἄλλη κατεύθυνσι.

“Ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασίᾳ ἔχει κόπους καὶ μόχθους, ἀπὸ ἐμᾶς τὰ Πνεύματα. Σὰς ἔδωσα ἓνα μικρὸ δεῖγμα, τοῦ πῶς ἐργαζόμεθα καὶ πόσο μεγάλα εἶναι τὰ προβλήματα ποῦ ἀντιμετωπίζουμε. Δὲν εἴμεθα Θεοί, γιὰ νὰ δώσουμε ἄμεσα ριζικὴ λύσι. Οἱ Μεγάλοι Ἀρχηγοὶ ἡμποροῦν νὰ τὸ κάμουν αὐτό, γιὰτὶ θρίσκονται στὴ Θέωσι. Ἀλλὰ τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸν Νόμον τοῦ ΑΝΑΡΧΟΥ. Καὶ ἂν δὲν πάρουν τὴν ἄδειαν ἐξ Αὐτοῦ, δὲν μποροῦν νὰ προχωρήσουν. Ἴσως εἶναι αὐτὸ ποῦ λέγω μιὰ λεπτομέρεια ποῦ δὲν γνωρίζατε. Γι’ αὐτὸ καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνω κατ’ ἄλλον τρόπον.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς βρίσκω. Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη, ἀπὸ τὴν ἐργασίαν μου, ὡς καὶ ἄλλα Πνεύματα τῆς Κατηγορίας μου, ποὺ εἰργάσθησαν πολὺ γιὰ νὰ φέρουν εἰς πέρας ἕνα μέρος τοῦ ἔργου, ποὺ ἔχουμε ἀναλάβει ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες εἶχαμε κι' ἐμεῖς τὶς αὐτὲς γιορτὲς. Χριστογένεια, Ἁγίου Βασιλείου κλπ. Δηλαδή, οἱ γιορτὲς ἐδῶ ἔχουν ἄλλο νόημα, γιατί δὲν ἐπαναλαμβάνονται τὰ τετριμμένα αὐτά, ποὺ κάθε χρόνο λέγονται στὸν κόσμον σας, χωρὶς νὰ καταλαβαίνη κανεὶς τὰ βαθειὰ νοήματα τῶν Ἑορτῶν.

Ἐδῶ, ἐκεῖνο ποὺ ἔχει τὴν ἀξίαν του εἶναι τὸ νόημα. Γιατί ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη εἰς τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ πόνου, γιατί ὁ Ἅγιος Βασίλειος ἐμοίρασε τὴν περιουσία του (διότι ἦταν πλουσιόπαιδο) εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ διατὶ ἐμοίραζε δῶρα στὰ παιδιὰ τῆς ἐποχῆς του. Ὅλοι ἀπὸ ἐκεῖ ἀντέγραψαν τὴ γιορτὴ αὐτὴ καὶ τὴν μετέφεραν στὴ Δύσι. Καὶ ἐνῶ δίνουν μεγαλοπρέπεια στοὺς στολισμοὺς καὶ στὰ φαγοπότια, λησμονοῦν αὐτοὺς ποὺ δὲν ἔχουν ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει!

Ἐπάρχουν καὶ οἱ μεσολαβηταί. Αὐτοὶ ποὺ παίρνουν ζητιανεύοντας ἀπὸ τοὺς πλουσίους, διὰ νὰ δώσουν τὸ ἥμισυ σὲ μερικοὺς φτωχοὺς.

Σὲ παρακαλῶ, ὅταν φωνάξης τὸν παπᾶ νὰ σοῦ κόνη ἕναν ἀγιασμό δὲν θὰ τὸν πληρώσης; Καὶ ἂν τοῦ δώσης ὀλίγα, τὴν ἄλλη φορὰ δὲν θάρθη. Θὰ βρῆ αἰτία πὼς εἶναι πολὺ ἀπησχολημένος, μὲ ἄλλες δουλειές. Δὲν εἶναι ὑποκριτής; Δὲν εἶναι κερδοσκόπος; Πῶς, λοιπόν, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν κερδίσει τὴν Οὐράνια Εὐνοια τοῦ Κυρίου, ὅταν ἐκμεταλλεύονται τὸν Κύριό τους;

Ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε μὲ αὐτοὺς. Μιλῶ γενικά. Ἐπάρχουν καὶ παπάδες μὲ καλὴ πίστι, φιλόανθρωποι, πονόψυχοι, ποὺ θὰ ἔχουν τὴν πρέπουσα ἀμοιβὴ ἀπὸ τὸν Κύριον. Ἄλλ' αὐτοὶ εἶναι λίγοι. Εἶναι τὰ ὑγιῆ μήλα. Γιατί

τά πολλά μήλα, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ὕγιη, ὅταν θρῖσκωνται μὲ σάπια, σαπίζουσι καὶ αὐτά. Πές μου, σὲ παρακαλῶ, ποιὸς ἀπὸ τοὺς μεγάλους Ἱερεῖς εἶναι φτωχός, γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ «μπράβο»! Ὑπόδειξέ μου ἕναν! Ἐκεῖνοι οἱ Πατέρες ποὺ ἐθυσιάσθησαν γιὰ τὸ Λαὸ καὶ γιὰ τὴ Θρησκεία, εἶναι μετρημένοι! Ἐπροτίμησαν νὰ θυσιασθοῦν οἱ ἴδιοι, γιὰ νὰ σώσουν τοὺς ἀδελφούς τους. Γι' αὐτὸ ἀνεκηρύχθησαν καὶ "Ἄγιοι! Οἱ ἴδιοι ποτὲ δὲν εἶπαν «εἶμαι Ἄγιος». Ἀλλὰ ὁ Λαὸς τοὺς ἐκήρυξε Ἁγίους καὶ τὸ Ἱερατεῖον δὲν μποροῦσε νὰ ἀπορρίψῃ τὴ θέλησι αὐτῆ τοῦ Λαοῦ!

Ἐμεῖς ἀπὸ ἐδῶ τοὺς παρακολουθοῦμε καὶ βλέπουμε τί κάνουν, τί δολοπλόκοι εἶναι! Φροντίζουν πρῶτα γιὰ τὴν τσέπη τους κι' ὕστερα δίνουν καὶ κανένα ψίχουλο σ' αὐτοὺς ποὺ κυττάζουν μὲ πεινασμένο στομάχι τὰ μακρὰ τους χέρια!

Δὲν εἶμαι ἐγὼ κατάλληλη γιὰ νὰ κρίνω αὐτούς, ποὺ τοὺς θεωρεῖτε Ἱερά σύμβολα! Ἐπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὁ Λαὸς, ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι μὲ 20 στομάχια, ἀδηφάγοι, καὶ δὲν κάνουν τὰ χρέη τους, ὅπως τὸ ὀρίζει ἡ Θρησκεία. Νὰ σὰς τὰ εἰπῇ καλλίτερα ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἢ ὁ Χρυσόστομος ὁ Ἱεράρχης, γιὰ νὰ τὰ πιστέψετε. Τίς καλόγηρες, τίς ἔχουν σὲ τρεῖς κατηγορίες! Στίς γρηῆς δοῦλες, στίς μεσαῖες γιὰ ἐργασία καὶ διοίκησι, καὶ στίς μικρές, γιὰ ἄλλες ἀνάγκες.

Ἔτσι ὅπως πᾶνε, καταρρακώνουν τὴν αἴγλη τῆς Ἐκκλησίας. Κάποτε θὰ ξεσηκωθῇ ὁ κόσμος καὶ θὰ τοὺς ζεύξῃ σὰν ὑποζύγια στὰ ἄροτρα νὰ μάθουν νὰ ἐργάζονται. Γιατὶ μὲ κόπο κερδίζει κανεὶς τὴ ζωὴ του καὶ ὄχι μὲ ψαλμούς ποὺ δὲν καταλασθαίνει ὁ κόσμος, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἴδιοι δὲν ξέρουν γιατί τὰ ἐπαναλαμβάνουν, καὶ ζητοῦν καὶ ρέστα!

Ἦταν σήμερα ἡ σειρά τους νὰ τὰ ἀκούσουν καὶ ἀπὸ μένα. Ἀπορῶ πῶς δὲν θγάζουν εἰσιτήρια 1ης, 2ας καὶ 3ης θέσεως, γιὰ τίς θέσεις τοῦ Οὐρανοῦ! Καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἔκαναν, ἂν δὲν ἦταν ξύπνιος ὁ λαὸς!...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γειά σας. Ἀγαπημένε μου Κωστή, λυπήθηκα πολύ διὰ τὴν ἀνάκλησιν ἐνὸς καλοῦ σας φίλου καὶ εὐεργέτου τοῦ Κέντρου σας*.

Θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ πολὺ περισσότερα. Δυστυχῶς, ἡ μοίρα του ἦτο αὐτὴ, νὰ ἀφήσῃ τὸ ἔργον εἰς τὸ μέσον.

Δὲν τὸν εἶδα. Εἶναι ἀκόμη πολὺ ἑνωρίς, διὰ νὰ τὸν ἰδῶ καὶ τὸν συγχαρῶ ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς. Διότι ἔχει καὶ σφάλματα, τὰ ὁποῖα τὸν παρημποδίσαν πολὺ νὰ ἐκτελέσῃ μὲ ζῆλον καὶ κατανόησιν τὸ ἔργον του. Βέβαια, αὐτὰ τὰ σφάλματα ἦσαν ἀπωθημένα στὸ ὑποσυνείδητόν του. Δὲν μπορούσε π.χ. νὰ συγκρατηθῆ, ὅταν ἤκουε κάτι τὸ ὁποῖον ἐθεώρει ἄδικον, ψευδές καὶ ἀνωπόστατον. Σὲ κάτι τέτοιες περιπτώσεις, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ζυγίσῃ τὰ λόγια του. Δηλαδή νὰ γίνῃ διπλωμάτης καὶ νὰ μὴ καταφέρεται ἐναντίον τῶν ὑποτιθεμένων ἐχθρῶν του, μὲ λέξεις ποὺ ἠμποροῦν νὰ βαραίνουν τὸν ἀντικρυνόν του, ἢ νὰ δυσχεραίνουν τὴν θέσιν τοῦ ἐπιτιθεμένου ἀπροκόλυπτα, δημιουργώντας κατὰστασιν ὄχι εὐνοϊκὴν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Τὸν σώζουν, ὁμῶς, αἱ εὐεργεσίαι του καὶ ὁ πόνος του πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καὶ ἡ μεγάλῃ του ἐπιθυμία νὰ καταπατήσῃ τὰ ψεῦδη, χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ ἐὰν τὸ ψεῦδος τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἐγένετο ἀπὸ σκοπιμότητα ὑπὲρ τοῦ καλοῦ.

Ἐγὼ δὲν γνωρίζω οὔτε τὸν χαρακτήρα, οὔτε τὰς προθέσεις τοῦ ἀδελφοῦ τούτου, τὸν ὁποῖον ἐκτιμῶ ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς καλωσύνης του. Καὶ ἂν ἀναφέρω μερικὰς λεπτομερείας, αὗται εἶναι γνωσταὶ εἰς τὸ Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀργότερον, μόλις συνέλθῃ καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῆ ποῖα εἶμαι καὶ πόσον ἐφρόντισα δι' αὐτόν, θὰ ἀνταλλάξωμεν λέξεις, φράσεις καὶ ἀποφάσεις. Θὰ τὸν παραλάβῃ ἡ μήτηρ του, ὁ πατήρ του καὶ ἄλλα συγγενικά καὶ φιλικὰ πνεύματα, διὰ νὰ τὸν καθοδηγή-

* Πρόκειται διὰ τὸν ἀδελφόν Νικόλαον Ἀντωνίου, τότε Πρόεδρον τοῦ Ὄμιλου μας, ὁ ὁποῖος ἀνεκλήθη τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1976.

σουν εις την νέαν του ζωήν. Πολύ λυπήθηκα, διότι ήτο ένας μεγάλος στυλοβάτης του Κέντρου σας. Αυτό άκριβώς με έχει στενοχωρήσει. Άλλά ο Θεός είναι Μεγάλος και δεν θά σάς αφήση μόνους εις τους ώκεανούς, που πλέει το μικρό σας σκάφος. Τουλάχιστον αυτά άκουσα να λέγωνται, επιπροσθέτως δέ, ότι ένα μικρό σκάφος ήμπορεί να γίνη ο σωτήρας ενός Ύπερωκεανίου. Και το μέν μικρό σκάφος είναι ο Όμιλός σας, το δέ Ύπερωκεάνιον ο Κόσμος σας. Την παρομοίωσιν αυτήν δεν την κάνω εγώ. Την επαναλαμβάνω, διότι την ήκουσα από άλλους.

Σύ, καλέ μου Κωστή, έσο αισιόδοξος, διότι όλοι οι άνθρωποι είμεθα περαστικοί από τις ψεύτικες εικόνες του γηίνου Κόσμου. Και όταν έχουμε κάτι και άσχολούμεθα ύπέρ του γενικού καλού, τουτο είναι δώρον του Πνευματικού Κόσμου, που σάς φωτίζει και για να αισθανθήτε τη Φώτισί του, και την μεταδώσετε με τη σειρά σας σ' αυτούς που την έχουν ανάγκην. Έτσι δύο στόχους έχετε: Της Ίεράς σας έργασίας και του Ίερού σας σκοπού. Οι δύο αυτοί στόχοι άποτελούν ένα και μοναδικόν βλήμα: Την θέλησιν Έκείνου που σάς έδημιούργησε, ίνα ο Φωτισμός Του γίνη κτήμα των άδελφών σας έν τη Γή.

Και τώρα άς είπω και κάτι άλλο, για μερικούς που δεν τόν άντελήφθησαν και δεν είναι ανάγκη να επαναληφθούν στους κωφούς.

Ξεφτᾶ ο Μασονισμός. Γιατί αυτός άφανώς κατέστρεφε τὰ πάντα με τὰ κατεστημένα στα διάφορα κράτη. Είναι χιλιάδες αυτοί, που σ' όλο τον κόσμο άντελήφθησαν επί τέλους το ρόλο που παίζει αυτή ή Όργάνωσις, με όλες τις άλλες, που όνομάζονται παρακλάδια της. Έγώ δεν λέγω τίποτε. Να άκούσης τὰ Μεγάλα Πνεύματα, πῶς καταφέρονται με όξυτητα έναντίον του σκοπού, του ύπούλου σκοπού της Μασονίας.

Δέν ξέρω, άν τόν γνώρισες αυτό, ότι δηλαδή σέ πολύ παλιά χρόνια ή Όργάνωσις αυτή είχε άλλες όνομα-

σίες, με τὰ αὐτὰ κίνητρα. Καί ὅταν κατώρθωσε, σὺν καρκίνος, νὰ θάλλῃ τὰ πόδια τῆς σ' ὄλες τὶς Χῶρες, τότε ἐπῆρε τὴν καθ' αὐτὸ ὀνομασίαν τῆς «Μασσονομός». Ὅταν, ὅμως, μερικοὶ ἔξυπνοι καὶ δραστήριοι ἀπὸ τοὺς Ἑταίρους κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὸν κλοιὸ τους καὶ διὰ πλαγίων μέσων νὰ φωτίσουν ἄλλους περὶ τίνος ἐπρόκειτο, τότε ἄρχισαν νὰ διδάσκουν περὶ Θεότητος (καμουφλαρισμένης, ἐννοεῖς), Χριστοῦ καὶ λοιπῶν Μεγάλων Πνευμάτων. Ἔτσι ξεγελοῦσαν τὸν Κόσμον καὶ ἔκαναν ὅλως τὰ ἀντίθετα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ διεκήρυτταν. Γιὰ νὰ κλείσουν δὲ τὰ μάτια πολλῶν, ἔρριχναν καὶ μερικά ψίχουλα σὲ ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεώς των.

Ἐφυγα ἀπὸ τὸ θέμα μου, γιατί ἐπρεπε νὰ τὸ γνωρίσης καὶ σὺ αὐτὸ γιὰ νὰ φωτίσης ἀνάλογα αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔχουν τὴν ἀνάγκην σου νὰ φωτισθοῦν.

24 - 1 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Σήμερα θέλω κι' ἐγὼ νὰ ὀμιλήσω ἐπάνω στὰ πνεύματα ποὺ βρίσκονται Ἐδῶ καὶ ὅπως λέγουν πολλοί, ὅταν ἀνακληθῆ ἓνας, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι του τὸν παραλαμβάνουν, τὸν ὀδηγοῦν ὡς πρόσγειον πνεῦμα, γιὰ νὰ τὸν συνεφέρουν κάπως, μέχρις ὅτου ἀποκτήσῃ οἰκειότητα καὶ λάβῃ θέσιν ἀνάλογον τῆς ἀξίας τῆς ὄντοτήτός του. Εἰς αὐτὰ ἐπάνω ἤθελα νὰ σὰς εἰπῶ.

Ὅπως ἄκουσα, οἱ ψυχές χαίρονται ὅταν ἴδουν δικὰ τους πρόσωπα. Ἄς ποῦμε, ἓνας ἄνδρας τῆ γυναίκα του. Μὴ νομίσετε δέ, ὅτι ἡ γυναίκα του εἶναι καὶ τὸ κάλυμμα του.

Ἐπειδὴ τὰ γεγονότα αὐτὰ εἶναι πρόσφατα καὶ τὰ νεοελθόντα πνεύματα, ἄρρενα ἢ θήλεα, δὲν ἔφθασαν στὸ σημεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, παραμένουν στὸν Οὐρανὸ, σὲ θέσεις καλές, μέχρις ὅτου ἐπανακάμψουν εἰς τὴν Γῆν.

Γιατί Ἐδῶ θά πάρουν τὴν θεωρίαν καὶ στὴ Γῆ θά τὴν ἐφαρμόσουν στὴν πράξι. Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ μάθῃ κανεὶς, ποιὸ εἶναι τὸ κάλυμμα του. Τοῦτο δὲν λέγεται. Εἶναι μυστηριακόν. Σὲ πάρα πολὺ σπάνιες περιπτώσεις ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ μάθῃ κάτι τέτοιο.

Αὐτὰ τὰ λέγω γι' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τὴν ἰδέα, ὅτι στὸν Οὐρανό, ὅταν ἀνακαλεῖται μία ὀντότης, γίνεται ἐφορτὴ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ διασκεδάζουν μὲ ποτὰ καὶ φαγητά! Κἀτι τέτοιες σκέψεις περνοῦν, δυστυχῶς, ἀπὸ τὸ μυαλὸ μερικῶν ἀνοήτων, ποὺ δὲν ἔχουν τὴν κρίσιν νὰ σκεφθοῦν, ὅτι στὸν Οὐρανὸ ὄλα εἶναι ἀόρατα καὶ ὕλη δὲν ὑπάρχει.

Ὅταν ἓνα πνεῦμα βλέπει τὸ ἄλλο καὶ τὸ ἐναγκαλίζεται, ὅπως λέγουν μερικοὶ, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι βλέπουν πρόσωπα, ἀλλὰ ἓνα εἶδος διαισθήσεως τὰ ἐκῶνει. Καὶ θέβαια, ὁ νεοφερθεὶς ἢ νεοφερθεῖσα, διὰ τοῦ τρίτου ὀφθαλμοῦ τὰ βλέπει κατὰ φαντασίαν τὰ πρόσωπα, διὰ νὰ τὰ ἐνθυμηθῇ καλλίτερον.

Τὸ πνεῦμα ἢ ἡ ψυχὴ εἶναι μία φλογίτσα. Ἐχει τὸ σχῆμα αὐτὸ καὶ διαστελλεται ἢ συστέλλεται, ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων. Διαστελλεται, ὅταν πρόκειται νὰ ἔλθῃ σὲ ὄνειρο, σὲ ὄραμα, ἢ καὶ σὲ ἀπατηλὴ ἐνσωμάτωσι. Ξέρεις τί σημαίνει αὐτό. Σὲ πολλὰ Κέντρα τοῦ Ἐξωτερικοῦ γίνονται ἐνσωματώσεις. Συστέλλεται, ὅταν ἀποφεύγῃ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ πρόσωπα τῆς Γῆς σας.

Τὰ περισσότερα πνεύματα εἶναι περαστικά ἀπὸ Ἐδῶ. Ἐξασκοῦνται ὁμως, ὅπως σοῦ εἶπα, στὴ θεωρίαν τῆ μορφωτικῆ, ἐφ' ὅσον ὕλη δὲν ὑπάρχει. Ἡμπορεῖ νὰ εἶναι τέλειοι, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει νὰ τὸ ἀποδείξουν καὶ στὴν πράξι. Ἡ πράξις θά ἀποδειχθῇ στὴ Γῆ.

Μόνον Πνεύματα μὲ Θεία Ἀποστολή, ἐρχόμενα Ἐδῶ, θά περάσουν ἀπὸ τὴν ἴδια διαδικασίαν, γιατί τὸ λέγει ὁ Νόμος, καὶ ὕστερα θά πάρουν τὴ θέσι ποὺ εἶχαν προηγουμένως, μὲ ἔπαινον ἢ μὲ θραβεῖον, ἀνάλογα τῆς ἀξίας τους, καὶ θέβαια καὶ μεγαλυτέρα θέσι ἀπὸ ὅ,τι εἶχαν προηγουμένως.

Κάτι μεγάλα πρόσωπα τῆς Γῆς σας, ὅπως οἱ Βασιλεῖς, οἱ Μητροπολίται, οἱ Δεσπότες καὶ λοιποὶ, δὲν τοὺς βλέπουμε! Ἐάν πρόκειται νὰ τοὺς δώσουμε μηνύματα, κατερχόμεθα σ' αὐτούς! Αὐτὸ θὰ εἴπῃ Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ! Θέτει τὰ πάντα στὴν τάξι πού πρέπει νὰ εἶναι.

Ἔφταιξες; Θὰ πληρώσης.

Σὲ ἀδίκησαν; Θὰ σὲ δικαιοῦσιν.

Σὲ ἐμίσησαν; Θὰ σὲ ἀγαπήσιν.

Σὲ ἔκλειψαν; Θὰ τιμωρηθοῦν.

Ἐσκοτώσες; Θὰ λάβῃς ἀνάλογον θέσιν μὲ τὸν φονευθέντα εἰς τὴν Γῆν. Αὐτὸ δὲν ὀνομάζεται ἀντεκδίκησις, ἀλλ' ὅ,τι δίνεις, παίρνεις.

Ἐσπειρες ζιζάνια; Τοιαῦτα θὰ φυτρώσιν.

Ἐσπειρες καρπὸν ὠφέλιμον; Ἐξ αὐτοῦ θὰ ὠφελῆθῃς.

Νά, λοιπόν, τί μαθήματα παίρνουμε· καὶ σὰς τὰ μεταδίδω, διὰ νὰ τὰ ἔχεις ὑπ' ὄψιν σου καὶ νὰ τὰ μεταδίδῃς καὶ σὺ σὲ ἄλλους. Γιατὶ ὁ Κόσμος σας εἶναι πολὺ ὀπίσω καὶ δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

14 - 2 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς θρῖσκω, ἀγαπητοί μου, καὶ σὰς συναπτῶ ὡσάν νὰ εἰσθε καὶ σεῖς παραδείσια πουλιά, πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ γνώσεις καὶ ὄχι ἀπὸ ἀλλαγὴν ἐνδύματος. Σὰς ὀνόμασα «παραδείσια πουλιά», γιατί εὐρίσκεσθε μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Πν. Κόσμου, ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡ λαλιά σας νὰ εἶναι παραδείσιος. Ἐνα μικρὸ πουλί, πού ἴσως νὰ μὴ τοῦ δίνατε σημασία, ξεύρει νὰ ὑμνῇ τὸν Οὐράνιο Πατέρα καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ ἐξ Αὐτοῦ τὴν ἀνείπωτη ἱκανοποίησι τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας του! Πάρτε καὶ σεῖς παράδειγμα ἀπὸ τὸ μικρὸ αὐτὸ πουλί καὶ μεταχειρισθεῖτε τὴ λαλιά σας ὅπως αὐτό, ἐφ' ὅσον τις χορδὲς ὅλης τῆς κλίμακος τῆς μουσικῆς τις

ἔχετε στὰ χέρια σας. Προσαρμόσατε καλὰ στὸ ὄργανο τῆς ὀμιλίας σας, μὲ τὴν ἀπαιτούμενη ἡχητικὴ ὀρθότητα, τὶς χορδὲς ποὺ ἀνέφερα, διὰ νὰ δώσῃ ὁ λόγος σας μουσικότητα ἀνώτερη καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς γῆινου μουσικῆς!

“Ὅταν ὁ ἄνθρωπος, Κωστὴ μου, εἰσέλθῃ στὸ νόημα ποὺ δίνει ὁ γλυκὺς καὶ ἁρμονικὸς τῆς μουσικῆς ἦχος, τότε ἡ φαντασία του δημιουργεῖ καὶ συλλαμβάνει τὸ «εἶναι» του τὶς ὠραιότερες εἰκόνες εἰς ἓνα κείμενο, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ τὸ θαυμάσῃ καὶ αὐτὸς ἀκόμα ὁ Οὐρανός!

Ἄλλὰ πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μὲ εὐκολία θὰ μπορούσαν νὰ ἀντιληφθοῦν τὸν ὠραιότατον μουσικὸν ἦχον καὶ νὰ τὸν μεταβάλλουν σὲ εἰκόνες; Γι’ αὐτὸ πολλὰς φορὲς ὁ Πν. Κόσμος σὰς εἶπε, ὅτι στὴ Γῆ σας καὶ οἱ καλλίτεροι Μουσουργοί, παρ’ ὅτι ἱκανοποιοῦνται μὲ τὸ ἔργον τους, ἐν τούτοις ἀγνοοῦν τὴν γλῶσσαν τῆς μουσικῆς. Γιὰ νὰ γίνω πιὸ εὐκρινής, τί θέλει νὰ εἰπῆ ἡ μουσικὴ ὡς λόγος, τί ἔννοιες κρύπτει μέσα της, εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τὶς συλλάβῃ, ὅπως εἶπα, καὶ ὁ ἴδιος ὁ Μουσουργός.

Θὰ μοῦ εἰπῆς, Κωστὴ μου, «τί ἔπαθες ἐσὺ, ποὺ δὲν ἠσχολεῖσο πολὺ μὲ τὴ μουσικὴ στὴ ζωὴ σου, νὰ ὀμιλῆς κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπὲρ αὐτῆς;».

Καὶ ὅμως. Ἐδῶ, στὸν Οὐρανὸ ἐννοῶ, ὅταν μίᾳ ψυχῇ φθάσῃ στὸ σημεῖο νὰ κατανοῆ τὰ νοήματα τοῦ Λόγου, διαισθάνεται αὐτόματα καὶ τὴ μουσικότητα Αὐτοῦ. Εἶναι ἓνας περίεργος συνδυασμὸς τοῦ Λόγου καὶ τῆς Μουσικῆς, ὅπως καὶ στὴ Γῆ σας τὸ τραγούδι συνοδεύεται μὲ μουσικὴ. Τοῦ Οὐρανοῦ ὅμως ὁ Λόγος δὲν εἶναι τραγούδι, ἡ μουσικὴ ὅμως τοῦ δίδει τὴν ἔννοια μιᾶς μελωδικῆς εἰκόνος. Θὰ μοῦ εἰπῆς τώρα: Ὑπάρχει μελωδικὴ εἰκόνα; Γιὰ νὰ στὸ λέω, θὰ εἰπῆ πὼς ὑπάρχει.

“Ὅταν θρίσκεσαι σὲ ἐξοχικὸ μέρος καὶ στὴν ἡσυχία τοῦ τοπίου θαυμάζεις αὐτὴν τὴν εἰκόνα, πὲς μου, δὲν ἔχει μέσα της καὶ τὴ μελωδίαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς κινήσεως,

χωρίς να θορυβή και να διαλαλή τὸ βάρβαρο ἔνστικτο τῆς ζούγκλας;

Βλέπεις και μόνος σου, ἀγαπητέ μου Κωστή, πόσο χαίρεται ἡ ψυχή ὅταν βρίσκεται μέσα σ' ἕνα περιβάλλον ὠραιοτάτης εἰκόνας, ἡ ὁποία ἀπηχεῖται μέ τῆ θαυμασία μελωδία, πού ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου σάν Ὑμνο μεταδίδει εἰς τὸν Κύριον!

Δέν φιλολογῶ, οὔτε ἔχω τὴν πρόθεσι ἀπὸ λογοτεχνικῆς πλευρᾶς νὰ εἰπῶ κάτι. Ἐκφράζω μέ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τὴν πραγματικὴ εἰκόνα, πού οἱ χρωστήρες τοῦ Θεοῦ μετέδωσαν στὴ σκέψι μου. Τὸ ταμπλῶ τῆς μουσικότητος, πού ἡ εἰκόνα ἐδημιούργησε!

20 - 3 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὲ θρῖσκω, Κωστή μου. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες σὲ βλέπω νὰ ἐργάζεσαι και νὰ ἐνδιαφέρεσαι διὰ τὴν ἐν γένει Δημιουργίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος σᾶς ἐδημιούργησε τὸν γῆινον κόσμον, και δι' ἡμᾶς τὸν Ἐπουράνιον.

Ἄρα, δύο κόσμοι ὑπάρχουν: Ὁ ἀόρατος και ὁ ὄρατος. Ὁ ἀχανής, και ὁ ἄλλος πού εἶναι κόκκος ἄμμου, ἔναντι τοῦ Ἄνω Κόσμου. Εἶδες τί μεγάλη διαφορά ὑπάρχει, μεταξύ δύο κόσμων ἀνομοίων; Ὁ ἕνας, ὁ Ἄνω, δέν ἔχει ἀνάγκην ἐνδύματος. Εἶναι γυμνός και δέν ἀποκρύπτει ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων τὰ προτερήματα ἢ τὰ ἐλαττώματά του. Ἐνῶ ὁ Κάτω, μέ τὸ ἐνδύμα του ἀποκρύπτει τὰ ὅσα δέν θέλει νὰ γίνουιν γνωστά, εἰς τοὺς ἀδελφούς του. Ἐὰν ἔχη προτερήματα και δέν τὰ ἐγκωμιάζει ὁ ἴδιος, φέρει εἰς θέσιν τοιαύτην τὸν ἀντικρυνόν του νὰ τὸν ἐκθειάζη. Τὰ δὲ ἐλαττώματά του τὰ ἀποκρύπτει, και ἂν εὑρεθῆ κανεὶς νὰ τοῦ τὰ ἀποκαλύψη, προσπαθεῖ νὰ τὸν διαφεύσῃ μέ ὅσο καλλίτερα ἐπιχειρήματα θὰ μποροῦσε νὰ γεννήσῃ ἢ φαντασίᾳ του.

Γι' αὐτὸ στὴ Γῆ ἀγαποῦσα πάντα τὰ ἀπλᾶ. Ὅπως

τοῦ θουνοῦ τὰ λουλούδια, ἀπὸ τὰ ἄλλα ποὺ ἔχουν φιγούρα καὶ μεγαλοπρέπεια. Καὶ δὲν γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος, ἡ μικρὴ αὐτὴ ὑπαρξίς, ὅτι ἡ ἀπλότης γεννᾷ τὴ χαρὰ, καὶ ἡ χαρὰ τὴν ψυχικὴν εὐτυχίαν ποὺ ὀνομάζεται «Θεῖα ἰκανοποίησις».

Εἶναι μεγάλο πρᾶγμα στὸν ἄνθρωπο, ὅταν θρῖσκειται νύκτα στὸ δάσος, μακριὰ ἀπὸ τὴν πόλι καὶ ἀκούση τοὺς ἤχους τῆς φλογέρας νὰ μεταδίδουν τὸ ρυθμὸ καὶ τὸν παλμὸ τῆς ζωῆς μέσα στὴ σιγαλιὰ τῆς νύκτας. Λέγω τῆς νύκτας, γιατί ἔχει κι' αὐτὴ τίς ὁμορφιές της καὶ μέσα ἀπ' αὐτὴν θγαίνει τὸ πνευματικὸ φῶς ποὺ μᾶς ἐμπνέει γιὰ νὰ συναισθανθοῦμε τὸ μεγάλο παλμὸ τῆς ψυχῆς τοῦ Σύμπαντος.

27 - 3 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ. Καλῶς σᾶς θρῖσκω, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ δὲν χάνετε εὐκαιρίαν νὰ συνδέεσθε μαζί μου, γιατί αὐτὸ μοῦ δίνει ἀνάτασιν καὶ σὲ σᾶς ἐμψύχωσιν, ὥστε νὰ ἀλληλοβοηθούμεθα γιὰ τὸ καλὸ, ὄχι τὸ προσωπικὸ μας, ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων ποὺ ξέρουν τί εἶναι Ἄγάπη καὶ ἀποφεύγουν τὸ μῖσος.

Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ποὺ κατῶρθωσα νὰ θρῶ «διάνω» τὸ Κέντρον σας. Αὐτὸ δὲν τὸ ἤλπιζα. Καὶ ὅμως, ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ δὲν ἐλπίζεις, ἀπὸ ἐκεῖ λαμβάνεις τὸ Φῶς. Ἐὰν ὅμως νομίζης ὅτι λαμβάνεις Φῶς μόνον ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ θέλεις, τότε θαδίζεις μέσ' τὸ σκότος, τὸ παράλογο, τὴν ἀνούσια δικαιολογία καὶ τὴν κακὴ πρᾶξι, ποὺ σὺ τὴν θεωρεῖς καλή, γιατί ἔτσι τὴν βλέπεις. Καὶ ὅμως, αὐτὴ εἶναι ποὺ σοῦ σκοτίζει τὸ μυαλὸ καὶ σὲ ὀδηγεῖ στὸ ἀδιέξοδο!

Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη γιατί ἀπὸ Ἐδῶ ὀμιλῶ ἐλεύθερα, ὥσάν νὰ διδάσκω σὲ πλῆθος κόσμου. Ζυγίστε τὰ λόγια μου. Μὴ πεῖτε ὅτι εἶναι λόγια γυναικός. Εἶναι λόγια Πνεύματος, καὶ ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ, ὅταν τὸ

Πνεῦμα αὐτὸ ὁδηγεῖται καὶ διδάσκεται ἀπὸ ἐπιφανεῖς καὶ ἀσυλλήπτους εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς Γνώσεως Διδασκάλου.

Ἡ Γυναίκα στὴ Γῆ σας ἔχει πολλές ἀδυναμίες, ἀγνοίες, παρασύρεται εὐκόλα καὶ μπορεῖ νὰ φέρῃ τὴν καταστροφή σὲ πολλούς, καὶ τέλος νὰ θάψῃ ἢ ἴδια τὸν ἑαυτὸν της, μέσα στὴν κατασχύνη τοῦ πάθους της. Δὲν εἶναι ὅλες ἔτσι. Ἐλάχιστες ἔχουν τὴ θέλησι, τὴ λογικότητα καὶ μποροῦν νὰ ἀντιδράσουν. Καὶ ὅταν ἔρθουν Ἐδῶ, νὰ γίνουν, σὰν Πνεύματα, παράδειγμα τοῦ Ἰδανικοῦ.

ΚΩΣΤΑΣ: Ὅπως ἔγινες καὶ σὺ, Πετρούλα μου.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ διαφημίσω τὸν ἑαυτὸν μου. Ἐγὼ εἶμαι ἓνα μόριο μέσα στὴ Δημιουργία. Μόριο, πού δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ καὶ ὁ πιὸ ἰσχυρὸς φακὸς τοῦ μικροσκοπίου. Καὶ ὅμως, αὐτὸ τὸ μόριο, σὰν ἄτομο, εἰσκλείει δυνάμεις πού θὰ μπορούσαν νὰ ἀνατινάξουν ὀλόκληρη τὴ Γῆ. Ἄλλ' ἐκεῖ δὲν ἔφθασε ὁ ἄνθρωπος, γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ τί ἔχει μέσα του. Μόνον ἡ καλωσύνη, ἡ ὀρθὴ πράξις καὶ ἡ λογικὴ τοῦ Οὐρανοῦ Φωτός, μεταβάλλουν τὸ ἀκατέργαστο, ἀλλὰ πολύτιμο πετράδι, τὸν ἄνθρωπο, σὲ λαμπυρίζοντα ἀδάμαντα. Εὐχομαί δὲ ὅπως ὅλοι κατορθώσετε, ἀπὸ ἀπλᾶ πετράδια ὀποιασδήποτε μορφῆς, νὰ μεταβληθῆτε μὲ τὴ θέλησί σας σὲ ἀδάμαντας καὶ νὰ στολίσετε τὸ Περιδέραϊον τῆς Παναχράντου Παναγίας.

8 - 5 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὲ θρῖσκω, Κωστή μου, ἂν καὶ ἐγὼ μαζί σου θρῖσκόμεν στὴ Ρόδο. Δὲν εἶχες ὅμως τὴν «συσκευὴ» κοντὰ σου, γιὰ νὰ σοῦ ἐκφράσω τὴν εὐχαρίστησι πού μοῦ ἔδωσε ὁ ἐρχομός σου κοντὰ στὴν πραγματικὴ οἰκογένειά σου. Κωστή μου, σ' ἀγαποῦν καὶ σὺ τοὺς ἀγαπᾷς. Κι' αὐτὸ εἶναι πού μὲ κάνει νὰ εἶμαι εὐτυχής, πού θρῖγκες τὴν ἀγάπη καὶ τὴ θαλπωρῇ, κοντὰ στοὺς

πραγματικούς σου αδελφούς, αφού ὅλοι εἴμεθα ἀδελφία.

Καὶ τώρα ἄς εἰπῶ μερικά ἄλλα, γιὰ νὰ ξεσπάσω. Πολύ μὲ λυπεῖ, πού πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς δὲν ἔχουν κατανόησιν τὸ τί ἐστὶ Πνευματικὸς Κόσμος! "Ἐλκονται ἀπὸ Αὐτόν, ὅπως ἓνα ὠραῖο πυροτέχνημα τοὺς ἔλκει. "Ἐσβυσέ αὐτό; "Ἐλησμόνησαν τὰ πάντα! Δῆθεν πιστεύουν. Δὲν ἐφαρμόζουν ὅμως τίποτε ἐξ ὧσων διδάσκονται. Καθοδηγοῦνται ποῖαν Ὁδὸν νὰ ἀκολουθοῦν καὶ αὐτοὶ ἀκολουθοῦν τὴν ἀντίθετον. Τοὺς ὑποδεικνύει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ποῖον εἶναι τὸ πραγματικὸν των χρέος, διὰ νὰ μὴ μετανοήσουν κάποτε καὶ κτυπήσουν τὴν κεφαλὴν των ἐπὶ τοῖχου ἐκ γραψίτου καὶ κλάμουν καὶ ζητήσουν τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου, διότι δὲν εἶχον συνειδητοποιήσει τὰς Ὁδηγίας Του.

Λυπᾶμαι ὅλους αὐτούς, διότι δὲν θὰ ὑπάρξῃ μετάνοια μὲ ἀμοιρῆν, ἀλλὰ μὲ ποιρῆν, ἐφ' ὅσον ἐγνωρίζοντὰ πάντα καὶ ἔλεγον: «Γνωρίζομεν ὅτι θὰ τιμωρηθῶμεν κάποτε, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐκφύγωμεν ἐκ τοῦ κλοιοῦ τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον μὲ γλυκεῖαν φωνὴν ἐδηλητηρίασε τὰς φλέβας μας».

Καὶ ὅμως, ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα, τί ἔχει νὰ γίνῃ! Εἶναι ἀφάνταστον καὶ νὰ τὸ σκεφθῆτε ἀκόμη! Νὰ μὴ γνωρίζῃς κάτι καὶ νὰ ὑποπέσῃς εἰς σφάλμα, ἔχεις κάποιαν ἐλπίδα νὰ μετριάσῃς τὴν ποιρῆν σου. Νὰ γνωρίζῃς ὅμως ὅτι εἶσαι ἐντὸς τοῦ σφάλματος καὶ νὰ ἀδιαφορῆς, ὡς ὁ δῆμιος ὅταν ἀποκεφαλίζῃ τὸν δίκαιον, εἶναι κάτι τὸ ἀφάνταστον διὰ τὴν συνείδησιν, ἢ ὁποῖα θὰ ταράσσεται τόσο, ὅσον ἡ φαντασία σας δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ.

Πονῶ καὶ ὑποφέρω διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, πού ἐνῶ ἔχουν τὸ Ὁδηγητικὸν Φῶς, παραπαίουν εἰς τὰ Σκότη τὰ ἄνομα καὶ σκοτεινὰ τοῦ πνεύματός των νοήματα. "Ἄς βοηθήσῃ ὁ Κύριος καὶ ἄς τοὺς φωτίσῃ νὰ ἐπανεύρουν τὸν Ὁδηγόν των, διὰ νὰ μὴ ὑποφέρουν τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀδίκως καὶ παραλόγως ἀπὸ ἓν ὀλέθριον σφάλμα των. Νὰ μὴ ἔχουν ἀντίληψιν, θάρρος, κατανόησιν καὶ ἰσχυράν θέλησιν, διὰ νὰ ἐννοήσουν ἐπὶ τέλους,

ὅτι ὑπάρχει Θεός, ἀμοιβή καὶ ποινή! Ὁ Θεός βοηθός των, νὰ εὔρουν τὴν ὀρθότητα ἐντὸς τοῦ σκοτόυ των!

Ἄγαπητέ μου Κωστή, σὲ ζάλισα. Διότι ἔπρεπε νὰ τὰ εἰπῶ γιὰ πολλούς, ποὺ δὲν ἔχουν πνεῦμα καὶ καθυστεροῦν ἐξ αἰτίας τῆς λοξοδρομήσεώς των. Καὶ αὐτοὶ εἶναι ἀρκετοί, εἴτε εἶναι ἄνδρες εἴτε γυναῖκες.

15 - 5 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς βρίσκω ἀγαπητοί μου καὶ σὰς εὔχομαι ὅπως εὐρύνετε τὸ πνεῦμα σας, διὰ νὰ εἰσχωρήσετε ἐντὸς τοῦ ἀπλοῦ, ποὺ ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὸ πολύπλοκον, ποὺ σὰς ἀνέφερεν ὁ ἀδελφός Εὐκλείδης.

Βλέπεις, Κωστή μου, πῶς κι' ἐγὼ παρακολουθῶ τὰ νοήματα ποὺ διδάσκεσθε, διὰ νὰ τὰ παραβάλλω μὲ αὐτὰ ποὺ ἀπέκτησα καὶ νὰ σχηματίσω γνώμην πολὺ καλλιτέραν τῆς μονομεροῦς ἀντιλήψεως;

Ἡ συζήτησις ἐπὶ ἐνὸς θέματος, αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει. Ὁ εἰς ἀντιλαμβάνεται τὴν φράσιν αὐτὴν κατὰ τὴν γνώμην του ὡς ὀρθήν, καὶ ὁ ἕτερος ὡς ἐσφαλμένην. Ἐνας τρίτος παρεμβαίνει, ἀναπτύσσει τὴν ἰδίαν φράσιν κατὰ τὴν ἰδικὴν του λογικὴν. Καὶ τότε συγκρίζεται τὸ πνεῦμα καὶ δὲν ξέρει ποῦ νὰ κλίνη! Ἐνας τέταρτος, ποὺ λαμβάνει τὸν λόγον, λέγει: «Σεῖς οἱ ὅποιοι δὲν εἴσθε σοφοί, προσπαθεῖτε νὰ μὲ πείσετε, ὁ καθεὶς κατὰ τὴν γνώμην του, τὴν ὁποῖαν θεωρεῖ ὀρθήν. Ἐγὼ, ποὺ δὲν εἶμαι σοφός, λέγει ὁ ἄνθρωπός μας, θὰ σὰς εἰπῶ τὴν μεγαλύτεραν σοφίαν τοῦ Κόσμου. Δὲν εἶναι ἰδική μου ἡ φράσις αὐτή. Τὴν ἠσπάσθη, διότι εἶναι ἡ πλέον ὀρθή: «Ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα»!

Ἄ! εἶπαν οἱ ἄλλοι. Αὐτὸ τὸ εἶπε ὁ Σωκράτης!..

Καὶ τότε ὁ ἴδιος ἄνθρωπός μας τοὺς ἀπήντησε:

— Ἄρα, ὁ Σωκράτης ἐβάδιζε τὴν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας, διότι μὲ τὴν φράσιν του ἐξηπυτέλισε καὶ αὐτὴν τὴν Φιλοσοφίαν!...

Κανείς τους δὲν τόλμησε νὰ προσθέσῃ λέξιν! Διότι δὲν μπορούσαν νὰ ἀντικρούσουν τὴν πραγματικὴν Ἀλήθειαν, ὅταν τὸ ψεῦδος δὲν ἔχει τὴν δυναμικότητα νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτὸ πού εἶναι γυμνὸ: Τὴν Ἀλήθειαν!

Σὰς ἀνέφερα αὐτὸ τὸ μικρὸ περιστάτικόν, πού συνέβη κάπου, γιὰ νὰ τὸ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας καὶ νὰ μὴ νομίζετε, ὅτι ἐπειδὴ ἡ γνώμη σας σὰς ἀρέσει καὶ εἶναι κάπως νοητὴ, ἔχει καὶ δόσιν ἀληθείας. Ἀπεναντίας! Ἐχει ἀληθοφάνειαν καὶ καταλήγει εἰς τὸ ψεῦδος.

Ὁ μῦθος, ὁμῶς, εἶναι ψεῦδος καὶ καταλήγει εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὅταν εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ βάθος τῆς ἐννοίας.

Κωστῆ μου, εἶπα ἄς φιλοσοφήσω κι' ἐγώ, ἀφοῦ τόσα καὶ τόσα ἀκούω καὶ μανθάνω ἀκριβῶς διὰ νὰ ἔχω τὰ προσόντα νὰ ἀντιμετωπίζω τὸ Κακὸν μὲ τίς χίλιες προσωπίδες τοῦ Καλοῦ, πού μᾶς ἐμφανίζεται. Ἐὰν δὲν βγάλετε τὴ μάσκα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ συνομιλητοῦ σας, δὲν θὰ ἔχετε τὸ προσόν νὰ μάθετε τὴν ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Ἡ ὑποκρισία καὶ ἡ πονηρία εἶναι εἶδος κόλλας, πού συγκρατοῦν τὴ μάσκα.

Χρειάζεται καμιά φορὰ νὰ σὰς ἀναφέρω καὶ μερικές εἰκόνες ἀπὸ τίς Διδασκαλίες πού δίνει ὁ Οὐρανὸς στοὺς μαθητευομένους, ἐνῶ πρόκειται νὰ ἐπανέλθουν στὴ Γῆ, γιὰ νάχουν ὡς ἐφόδιά τους, κρυμμένα στὸ ὑποσυνειδητό τους, τὰ ὄπλα τῆς ὑπερασπίσεως διὰ τὴν ὑπόστασίν τους.

10 - 7 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Αὐτὸ πού δὲν καταλαβαίνω, Κωστῆ μου, σὲ σὰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι πού δὲν ἔχετε ὑπομονή! Ἐὰν εἶχατε ἔστω καὶ λίγη ὑπομονή, ἀλλὰ καὶ θέλησι, θὰ μπορούσατε νὰ λύσετε ὅλα τὰ τρέχοντα προβλήματά σας. Μὲ ἄλλους λόγους, χάνεσθε μέσα σ' ἓνα κόμπω νεροῦ. Κανείς στὸν Κόσμο αὐτὸν σ' ἓνα κόμπω νεροῦ δὲν ἔχει πνιγεῖ. Πλὴν ὁμῶς ἀπὸ ἀμέλειαν, ἀπρονουησίαν πές,

ἢ ἀστοχάστη σκέψι, μπορεῖ τότε ἓνας κόμπος νεροῦ νὰ σᾶς πνίξη! Δηλαδή, τὸ αἷτιο δὲν ἦτο τὸ νερό. Αὐτὸ ἦτο ἡ ἐνέργεια. Λοιπὸν, γιατί νὰ μὴν ἀποφεύγετε τὰ ἀπλᾶ αὐτὰ αἷτια, πού σᾶς φέρνουν σὲ θέσι δύσκολη, χωρὶς νὰ ὑπάρχη λόγος; Ἀλλὰ σεῖς δημιουργεῖτε τὸ λόγο, γιὰ νὰ δικαιολογήσετε τὴν κατάστασι.

Εἶναι τόσο δύσκολο στοὺς ἀνθρώπους νὰ καταλάβουν τί θὰ εἴπῃ «λογικὸς λόγος»; Ὅχι, θέβαια. Ἀλλὰ μόλις τοὺς ἀναφέρεις τις δύο αὐτὲς λέξεις σου λένε: Φιλοσοφίες μᾶς περνᾶ! Κι' ἂν τοὺς ρωτήσης τί εἶναι ἡ φιλοσοφία, θὰ μείνουν ἀναυδοὶ. Δὲν θὰ ξέρουν τί νὰ ἀπαντήσουν, ἔάν δὲν εἴποῦν καμία μεγάλη ἀνοησία, γιὰ νὰ ἀποδείξουν πόσο ἔχει ξεπέσει τὸ πνευματικὸ τους ἐπίπεδο.

Ἡ Φιλοσοφία ἔχει τὴν θέσιν της ὡς Μητέρα ὄλων τῶν Ἐπιστημῶν. Ἐλα τώρα νὰ τοὺς δώσης νὰ καταλάβουν τί θέλω νὰ εἴπῳ. Ὅταν δὲ φιλολογεῖς, σὲ λένε φλύαφο! Προτιμοῦν ὄλοι εἰκόνες μὲ μύθους, ἔστω καὶ ἂν εἶναι οἱ μύθοι ἀλλοπρόσαλλοι. Τοὺς θέλουν ὅπως τοὺς ἀπαιτεῖ ἡ ἐποχή, δηλαδή ἀνισόρροπους! Καὶ ὅταν ὁ περισσότερο κόσμος κλίνει πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ τοῦ ὁμιλήσης γιὰ κάτι τὸ σοβαρὸ, πού πρέπει νὰ ἐνστερνισθῇ, νὰ τὸ κἀνῃ βίωμά του πρὸς ὄφελός του, ἄλλὰ καὶ τῶν ἄλλων;

Δὲν βλέπω σημεῖον, πού νὰ μποροῦν νὰ συνεννοοῦνται οἱ ἄνθρωποι μὲ κάποια εὐχέρεια καὶ νὰ μὴ λοξοδρομοῦν κάθε τόσο πάνω στὶς ἐννοιες τῶν εἰκόνων, ἀκόμα καὶ στὴν ἐννοια τῶν λέξεων. Λὲς ἡμέρα καὶ αὐτὸς βλέπει νύκτα! Τὸν τάδε τὸν ἔχεις γιὰ καλὸν ἄνθρωπον, κι' αὐτὸς εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς χειροτέρους! Ὁ τάδε λέει ἀλήθειες, κι' αὐτὲς εἶναι ψευτιές! Κάποιος ἄλλος κατηγορεῖ τις ψευτιές, κι' αὐτὲς εἶναι πραγματικὲς ἀλήθειες! Τέτοια θαυυλωνία νοημάτων ὑπάρχει στὸν σημερινὸ σας κόσμον, ὥστε ὁ ἓνας νὰ μὴ καταλαβαῖν τί λέει ὁ ἄλλος!

Βλέπεις, λοιπὸν, ὅταν τὸ Κακὸ διοργανώνεται, καμιά πλευρὰ δὲν ἀφήνει ἀδιοργανῶτη. Οἱ κλεισιές, οἱ φό-

νοι, ἡ διαφθορά, ἡ συκοφαντία, ἡ κακὴ ὀργάνωσις τῆς Πολιτείας, ἡ κακὴ διαπαιδαγώγησις τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, ἡ ἀπάτη τῆς Ἱερωσύνης, ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ὠργανωμένα μὲ μιὰ κατεύθυνσι, τὸ γενικὸ σάλιο; Γιά ποῖο σκοπό; "Ε! Αὐτὸ πιά χρειάζεται λίγο πνεῦμα γιὰ νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε. Καταστρέφεται ὁ κόσμος γιὰ νὰ γίνῃ ὑποζύγιον αὐτῶν, ποὺ ἀπὸ χρόνια τρῶνε τὰ σπλάχνα τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅλων τῶν Κρατῶν! Θὰ μοῦ εἴπῃς: Καὶ σὺ κακολογεῖς τοὺς ἀνθρώπους; "Οχι, δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ πρόθεσίς μου, ἀλλὰ νὰ σᾶς ξυπνήσω ἀπὸ τὸ λήθαργο, γιὰ νὰ ἰδῆτε μόνοι σας τὰ κατασκευάσματα τοῦ Δαιμονίου, ποὺ ἐργάζεται τόσο ἐντατικὰ καὶ σᾶς μπερδεψε τὰ μυαλά, γιὰ νὰ ἀλληλοτρῶγεσθε.

"Ἡ Ἑλλάς ἔχει περισσότερον ἀπὸ 9.000.000 πληθυσμό. Ἐάν συγκρίνης τὴ γνώμη τοῦ καθενός, θὰ βρῆς 20.000.000 γνώμες! "Ἄρα, δὲν ὑπάρχει καμία σταθερότης στὸ χαρακτήρα τῶν ἀνθρώπων. "Ἄλλα λένε ἐδῶ καὶ ἄλλα ἐκεῖ. Νομίζεις πὼς αὐτὴ ἡ κατάστασις δὲν μὲ πειράζει; Τὸ ἔργον μας εἶναι σκληρὸ ἐδῶ, γιὰ νὰ φθάσουμε στὸ στόχον μας. Ἄλλα καὶ τὰ ἐμπόδια εἶναι πολλὰ. "Ενας πόλεμος δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ξεκαθαρίσῃ, ὅταν τὸ Κακὸ δὲν τὸ βγάλῃς ἀπὸ τὴ ρίζαν του! Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ «κατεστημένο», ποὺ ὠργανώθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιον Δαίμονα!... Δὲν μὲ διώχνετε; Πολλὰ σᾶς εἶπα...

— "Οχι, Πετρούλα μου. Σὲ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς εἴπῃς καὶ ἄλλα.

— Θὰ σᾶς εἰπῶ τὰ ἄλλα τὴν ἄλλη φορά, ὅταν θὰ εἶναι πῶς ἤρεμος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἐπικοινωνόν. Εἶχα καὶ γι' αὐτὸν νὰ εἰπῶ κάτι, ἀλλὰ θὰ τὸ ἀφήσω γιὰ τὴν ἄλλη φορά. Μιὰ φράσι θὰ σᾶς εἰπῶ: «Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τοῦ ἔθνους μας, εἶναι μέσα σ' αὐτὸ τὸ Κράτος!»!

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γειά σου, Κωστή μου. Δέν ξέρεις μέ πόση άνυπομονησία άνέμενα αϋτήν τήν έπαφήν, διά νά σοϋ εί-
πῶ κάτι πού ένδιαφέρει τὸ σύνολον τῶν ανθρώπων.

Έδῶ τὰ πνεύματα τῶν Γυναικῶν μορφῆς (ἄς τὸ εί-
πῶ ἔτσι γιά νά τὸ καταλάβῃς) πού ἔχουν ὑψηλὴν θέσιν
έντὸς τοῦ Βασιλείου τοῦ Κυρίου, μετεβλήθησαν, συμπε-
ριλαμβανομένης καὶ ἐμοῦ, εἰς Ἄγγελιοφόρους. Εἶναι
μία ἐργασία λεπτή, μελετημένη, ἐπίμονος καὶ διακριτι-
κή. Ὅλα δηλαδὴ τὰ Γυναικεῖα Πνεύματα, πού ἀποτε-
λοῦν μίαν ἰδιαιτέραν ἐνέργειαν, εἶναι ἀναγκασμένα ἀπὸ
τήν μίαν ἄκρην τοῦ Κόσμου (έννοῶ τῆς Γῆς σας) νά πη-
γαίνουν εἰς τὴν ἄλλην, μέ καθωρισμένες ὁδηγίες. Εἶναι
αὐτὸς ὁ ρόλος μας, πού διαδραματίζουμε εἰς τὸν παγ-
κόσμιον στίβον τῆς γῆινης ζωῆς σας. Διεισδύουμε ἐκεῖ
πού ἀποστελλόμεθα καὶ μέ ὑπομονή, ὡς καὶ ἐπιμονή ἄλ-
λάζουν κατὰ τόσας μοίρας τὰς ἀποφάσεις των πού δέν
συμφέρουν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἐκείνων δηλαδὴ πού ἔ-
χουν στὰ χέρια τους τὸν μηχανισμόν τῆς λειτουργίας
τῆς κοινωνικῆς τάξεως, γιὰτὶ ἀπὸ αὐτὴν γεννᾶται ἡ
Στρατιωτικὴ τάξις. Μὲ ἄλλους λόγους ἡ ἀποστολή μας
εἶναι διαφωτιστικὴ. Ἀνατρέπουμε πολλά, καὶ εἰς ἄλλας
περιπτώσεις συγχίζουμε τὸ πνεῦμα μερικῶν, ἀκριβῶς
διά νά ἀλλάξῃ ἡ πορεία τους καὶ νά ἀκολουθήσουν τὴν
πορείαν πού ἡ Ἄνωτάτη Ἄρχὴ ἔχει χαράξει.

Σὲ μιά τέτοια μεγάλη ἀκαταστασία τοῦ γῆινου Κό-
σμου, εἶναι νά θαυμάσῃ κανεὶς μέ πόση ταχύτητα προ-
λαμβάνουμε αὐτὰ πού ἔπρεπε νά ἀποφευχθοῦν, καὶ νά
ἐκμηδενισθοῦν ἐκεῖνα πού πρέπει νά διαγραφοῦν ἀπὸ
τὰς σκέψεις των φαυφαρόνων. Δέν εἶμαι μόνη. Ὅπως
γνωρίζετε καὶ ἄλλες μορφές, πού ἔχουν τὸ προσὸν νά
ἐνεργοῦν κατὰ τὸν τρόπον πού ὀρίζει ὁ Πνευματικὸς Κό-
σμος, διασχίζουν ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή ὄλα τὰ πλάτη
καὶ μήκη τῆς Ὑδρογείου σας. Ὅλα πηγαίνουν κανονι-
κά, θάσει σχεδίου. Ἄλλὰ σεῖς, οἱ περισσότεροι, δέν μπο-

ρεῖτε νὰ καταλάβετε τὸ τί γίνεται ἐδῶ! Κρατᾶμε τέτοια ἁρμονία, πὺ σεῖς ποτέ σας δὲν κατωρθώσατε νὰ τὴν κρατήσετε στὸ ὕψος τῆς. Θὰ εἴπησ, πὺς ἐδῶ εἶναι Οὐρανός. Ναι, Κωστή μου, καὶ γι' αὐτὸ σοῦ τὰ μεταδίδω. Γιὰ νὰ ἀποκτήσης μίᾳ σταθερῇ γνώμη, ὅτι ἐδῶ δὲν μεσουρανεῖ ἡ γῆϊνη ἀταξία, οὔτε συσκοτίζεται τὸ πνεῦμα μὲ τὴν εὐκολία, ὅση στὴ Γῆ σας! Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπεμβαίνουμε ὡς Διάμεσσα μὲ στόχον.

Ἔχουμε μεγάλες εὐθύνες καὶ προσέχουμε τὶς κατευθύνσεις μας καὶ τὸ «μέτρον». Μὲ λίγα λόγια σοῦ ἀνέπτυσσα τὶς κινήσεις μας.

Οἱ Τοῦρκοι θεωροῦν, ὅτι τὰ Δωδεκάνησα πρέπει νὰ καταληφθοῦν ἀπὸ αὐτοῦς, γιατί ἔχουν ὑφαλοκρηπίδα, πὺ δὲν πρέπει νὰ περιέλθῃ στὸ Ἑλληνικὸν Κράτος! Ἔτσι ὠθοῦμενοι ἀπὸ ξένους, θὰ κάμουν κάποια γκάφα καὶ ἐκεῖ θὰ τὴν πάθουν ὀλοκληρωτικά. Ὅποιος ζητεῖ νὰ ἀρπάξῃ τὴν ξένη περιουσία, χάνει καὶ τὴ δική του, ἀπὸ ἀπρονοησία ξένου ὁδηγοῦ! Γιατί οἱ ξένοι, διὰ τρίτων, κάπου ἄλλοῦ ἀποβλέπουν.

Ἦθελα νὰ σοῦ μιλήσω καὶ γιὰ ἄλλα πολλὰ, πρὸ παντὸς προσωπικά, ἀλλὰ δὲν ἔχω καιρὸ νὰ τὰ προλάβω ὅλα. Τί νὰ κάνουμε; Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς! Ἀλλέως τὰ βλέπετε σεῖς καὶ ἀλλέως ἐμεῖς. Ἐπάνω στὴ γενικὴ κατάστασι νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ ὁ Θεουκυδίδης, ὁ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι πὺ κατέχουν τὰ θέματα. Ἐγὼ ἀναφέρθηκα σὲ ὀλίγες λεπτομέρειες.

25 - 9 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαίρομαι πὺ σᾶς βλέπω συγκεντρωμένους στὸ τραπέζι τῆς Ἑπικοινωνίας. Δὲν ξέρετε πόση χαρὰ μοῦ δίνετε μὲ αὐτὸ πὺ κάνετε. Ὅχι μόνον ἐπωφελοῦμεθα ἐμεῖς τὰ Πνεύματα, ἀλλὰ καὶ σεῖς, πὺ ἀναμιγνύεσθε μὲ αὐτά, διὰ νὰ μάθετε κάτι περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι γνωρίζετε.

Εἶναι, ἀγαπητέ μου Κωστή, μεγάλο πρᾶγμα νὰ συν-
ομιλῆς, χωρὶς νὰ θλέπης, μὲ Πνεῦμα πού συνδέεσαι. Καὶ
ἐδῶ ἀκριβῶς καταμετρᾶται ἡ Πίστις τοῦ ἀνθρώπου· ὄ-
ταν ἀκούῃ, ἀλλὰ δὲν βλέπει.

Μὲ αὐτὰ πού σᾶς λέγω δὲν ἔπεται, ὅτι ὅλες οἱ Ἐ-
πικοινωνίες πού γίνονται εἰς τὸν Πλανήτην σας εἶναι ἄ-
ξιες προσοχῆς, γιὰ νὰ τίς πιστεύσῃ κανεὶς. Ὑπάρχουν,
ὅπως γνωρίζετε, καὶ πνεύματα πρόσγεια, τὰ ὁποῖα, διὰ
νὰ διασκεδάσουν, παρεμβαίνουν εἰς τὰς συνομιλίας σας
μετ' ἄλλων πνευμάτων συγγενῶν ἢ ξένων, χαμηλῆς
στάθμης, καὶ φέρουν σύγχισιν. Αὐτὸ, θεθαίως, ὀφείλετε
νὰ τὸ προσέξετε καὶ νὰ μὴ ἐπαφίεσθε εἰς ὅσα σᾶς λέ-
γουν (ἐννοῶ τὰ πνεύματα), διὰ νὰ σᾶς πείσουν ἐπὶ ἐνὸς
σημείου πού σᾶς προκαλεῖ κατάπληξιν!

Δὲν ἀναφέρομαι διὰ τὸ Μέσον πού ἔχετε σείς. Διότι
αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τοῦ Βασιλείου
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ εἶναι ἀφιερωμένο εἰς τὸν ΚΥΡΙΟΝ. Διὰ
τοῦτο δύνασθε νὰ ἔχετε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας τὴν Ἀ-
λήθειαν τοῦ Λόγου.

9 - 10 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Μία ἀπὸ τίς καλλίτερες ἀσχολήσεις τοῦ
ἀνθρώπου, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἡ Ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ
Θείου. Ἀπὸ ἐκεῖ ἤμπορεῖτε νὰ ἀντλήσετε τὸ Μεγαλεῖον
τῆς Θεότητος, διὰ μέσου τῆς διαίσθησεως, ἐὰν τὴν ἔχετε
ἀνεπτυγμένην. Ἐὰν ὄχι, προσπαθήσατε νὰ εὑρεθῆτε
πλησίον ἐκείνου ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σᾶς βοηθήσῃ, διὰ
τῶν εἰκόνων πού ἀντλεῖ ἐξ Οὐρανοῦ, μεταδίδοντας εἰς
σᾶς τὰ νοήματα, πού διὰ τοῦ λόγου σᾶς δίδει μὲ διαφό-
ρους χρωματισμούς τὸ πινέλο τῶν ζωγράφων τοῦ Ὑπερ-
κόσμου, διὰ νὰ διεισδύσετε εἰς τὰ θάθη τοῦ νοήματος
Ψυχῆ — Πνεῦμα — Ἄνθρωπος.

Ἐὰν ἡμῶν ζωγράφος, θὰ ἤμποροῦσα νὰ σᾶς ἀπο-
δώσω τὴν εἰκόνα τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ἐπὶ ἐνὸς ἀν-

θρωπίνου σώματος. Μὲ ἀνοικτάς τὰς χεῖρας σχηματίζετε τὸν Σταυρὸν. Λοιπὸν, καὶ τὰ 7 Σύμπαντα, παρ' ὅτι τὸ ἐν εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ἄλλου, σχηματίζουν τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ Ἄπειρον.

Μὴ νομίσουν πολλοί, ὅτι ὁ Σταυρὸς ἀρχεται ὡς Ἱερὸν Σύμβολον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ παναρχαιοτάτων χρόνων τὸ αὐτὸ Σύμβολον ἦτο ὁ Σταυρὸς, δηλαδὴ συμβολίζει τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἄνθρωπον. Ὡς λέγει ὁ Πλάτων, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ἄνθρωποι, ὁ Θεός, εἴτε ὑπῆρχεν εἴτε ὄχι, θὰ ἐσυμβόλιζε ἢ ἄβυσσος τοῦ Χάους τὴ νεκρότητα. Διὰ νὰ ὑπάρχουν οἱ ἄνθρωποι, σημαίνει ὅτι ὑπάρχει καὶ Θεός.

Ὁ δεσμὸς τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ψυχὴ μας. Τὸ μεγαλεῖον, λοιπὸν, τοῦ Σταυροῦ εἶναι ἀφθαστον! Ἀκόμη δὲν τὸ ἀντελήφθη καὶ ἡ Ἐκκλησία τῶν Χριστιανῶν. Διότι κρατεῖ αὐτὴ τὰ Σύμβολα καὶ δὲν ἐξηγεῖ τὴν οὐσίαν, διότι τὴν ἀγνοεῖ. Καὶ ὅταν ἀγνοεῖς κάτι ποῦ εἶναι τὸ οὐσιῶδες, περιπτεῦει νὰ ὁμιλῆς περὶ συμβόλων.

Βλέπετε, σὰς μετέδωσα ὅ,τι ἤκουσα νὰ λέγεται περὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἐγὼ, ἀγαπητέ μου Κωστή, κάνω τὸ χρέος μου, σὰν γυναῖκα σου ποῦ εἶμαι, ποῦ καὶ ποῦ νὰ μεταδίδω καὶ κάτι, ποῦ θὰ ὠφελοῦσε νὰ τὸ μάθετε, σὰν Φῶς ἀπὸ τὸ Ἄνεσπερον αὐτὸ τῆς Θείας Μεγαλουργίας Ἔργον.

«Δοξασμένο τὸ Ὄνομά Σου, Κύριε εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων καὶ φύλαξον τοὺς ἀγαπητούς μου ἀδελφούς ἐν τῇ Γῆ, ἵνα ἀνοίξη ὁ Τρίτος Ὄφθαλμὸς τῶν καὶ ἴδωσι τὸ Μεγαλεῖον ποῦ τηγάζει ἀπὸ τὴν Διάχυτον Γνώσιν τῆς Παισοφίας Σου! Ἀμήν!».

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς θρίσκω καὶ τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποῦ σὰς εὐχόμεαι, εἶναι ἡ ὑγεία. Ὅλα τὰ ἄλλα εὐκόλα ἀποκτῶνται, ὅσο δύσκολη καὶ ἂν εἶναι ἡ ζωὴ. Ἐὰν ἓνα μεγάλο μέρος τῶν ἀνθρώπων ἐβάδιζε ἐπάνω στὰ ἀχνάρια τουλάχιστον τῆς σκιάς τῆς Ἀγάπης, ποῦ λέγεται συμπόνοια μὲ ἄλλα λόγια, κανένας σας δὲν θὰ παρεπονεῖτο. Ἀλλὰ τότε θὰ σὰς ἔτρωγε ἡ ἀνία. Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ αὐτό, εἶναι καλλίτερα νὰ ὑπομένετε, χωρὶς νὰ ὑποχωρῆτε στὰ προσκόμματα τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ συλλάβετε, ὅχι ὅπως εἶπε ὁ ἀδελφὸς Γιώργος, τὸ «γαλάζιο πουλί», τουλάχιστον τὸ λευκό, τὴν εἰρήνη! Γιατὶ χωρὶς αὐτήν, ὅλα χειροτερεύουν καὶ ποτὲ δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ἡσυχάσετε.

Ἀφήστε τὸ γαλάζιο πουλί εἰς τοὺς μακάρους. Εἰς αὐτοὺς ποῦ ἔχουν περάσει ἀκόμη καὶ τὰ ἐμπόδια τὰ πνευματικά εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὅχι γιὰ νὰ κερδίσουν, ὅπως τὸ λέτε σεῖς, τὸ ραχάτι τῆς ζωῆς, ἀλλὰ τὴν διηνεκὴ ἐνέργειαν τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ποῦ ἀποδίδει τὸ Φῶς, ποῦ σεῖς ἀπολαμβάνετε ὅταν συνδέεσθε μὲ τὶς ἀκτίνες τῆς.

Φροντίστε μὲ τὴ μικρὴ χαρὰ καὶ ἱκανοποίησί σας στὴ ζωὴ, νὰ τὴν ἰδῆτε ὡς εἰκόνα εὐτυχίας, ὅταν τὸ πραγματικὸ τῆς νόημα τὸ ἀπεικονίζει τὸ γαλάζιο πτερωτό, δηλαδὴ τὸ ἀσύλληπτο, αὐτὸ ποῦ μόνον στὴ Λεωφόρο ποῦ θαίνει πρὸς τὴν Ἀλήθεια, ἐκεῖ θὰ τὸ βρῆτε νὰ φτερουγίζει ἢ νὰ πετᾷ ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί, γιὰ νὰ σὰς δίδῃ τὴν ἐντύπωσι ὅτι πράγματι τὸ συναντήσατε, τὸ εἶδατε, τὸ ἀπολαμβάνετε στὴν ἐλευθερία του. Ὅταν δὲν ἔχη ἐλευθερία, ἀποθνήσκει. Καὶ τέτοια πουλιά δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν στὴ Γῆ σας τὴν ἀνομη, καὶ τὴ μεστή ἀπὸ μῖσος, ζήλεια καὶ ἔχθρα.

Εἶπα κι' ἐγὼ τὰ λογάκια μου, ὡς πνεῦμα. Μὲ τὸ πινέλο στὸ χέρι ζωγραφίζω μὲ λόγια τὴν εἰκόνα, ποῦ τὴν χρωματίζω γιὰ νὰ νοιώσετε τὰ πιὸ ἀπλᾶ, ἀλλὰ καὶ βαθειὰ νοήματά τῆς.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Σὰς καλωσορίζω ὄλους καὶ εὐχομαι, ὅπως τὸ Θεῖον Φῶς, ὄχι μόνον σὰς φωτίσει, ἀλλὰ νὰ γίνῃ καὶ ὁ Ὅδηγὸς τῶν βημάτων σας, διὰ νὰ μὴ σκοντάφτετε ἐντὸς τῆς ἡμέρας σὲ προσκόμματα ποὺ δὲν τὰ βλέπετε, θές ἀπὸ ἀφηρημάδα, θές ἀπὸ ἀγνωσία, γιὰ νὰ μὴν εἰπῶ καὶ ἀπὸ ἀνία!...

“Ὅταν, ἀγαπητοὶ μου, ἀποφασίζετε νὰ διαβάσετε ἕνα Κείμενο τοῦ Πν. Κόσμου, μὴ τὸ κάνετε σὰν τὸν παπατρέχα. Συλλογισθῆτε τὴν κάθε λέξι, τὴν κάθε φράσι, τὴν κάθε παράγραφο, γιὰ νὰ μῆτε καλὰ στὸ νόημα τοῦ Κειμένου. Εἶδ’ ἄλλως περιττεύει νὰ μάθετε τὰ ὄσα οἱ Ἀρχηγοὶ σὰς δίνουν.

“Ὅταν εἴσθε κατατοπισμένοι καλὰ, ἔστω καὶ ἂν νομίζετε ὅτι δὲν τὰ ἐνθυμεῖσθε, αὐτὰ ἀποτυπώνονται στὸ ὑποσυνείδητο, καὶ στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή σὰς ἔρχονται στὴ μνήμη καὶ ὑπερασπίζετε τὸν λόγον σας. Δίνουν ἔμφασιν σ’ αὐτὸν καὶ ἀποστομώνουν τὸν θέλοντα νὰ ἀποκρούσῃ τὴν γνώμην σας!

Τώρα, Κωστή μου, ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ με πάρης, ἦταν ἀνάγκη νὰ πῆς στὴν Ἀναστασία ἐὰν τὴν βλέπω ἢ ὄχι; Ἐδῶ, λίγο - πολὺ, ὄλοι γνωρίζομεθα. Ἀρκεῖ νὰ σκεφθοῦμε ὅποιοδήποτε γνωστὸ σας πρόσωπο καὶ νὰ ἔλθουμε εἰς ἐπαφὴν μαζί του. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν ἀποστάσεις, ἀναλόγως ὁμοῦ τῆς δυνάμεως τῆς κάθε ὄντοτητος.

“Ὅταν ὁ ΚΥΡΙΟΣ κάνει ἕνα δευτερόλεπτο γιὰ νὰ ῥθῇ ἀπὸ μακρυῆ ἀπόστασι, ἔχετε ἰδέαν ποῖα εἶναι ἡ ἀπόστασις; Ἀδύνατον νὰ τὸ συλλάβετε! Δὲν ὑπάρχουν ἀριθμοὶ! Εἶναι σὰν νὰ ἔχη τὸ ἕνα πόδι Του στὸν ἥλιο καὶ τὸ ἄλλο στὴ Γῆ! Αὐτὴν τὴν δεξύμωρη εἰκόνα σὰς δίνω, γιὰ νὰ καταλάβετε ὅτι οἱ ἀποστάσεις ποὺ μεταχειρίζομεθα, τὸ κάνουμε γιὰ σὰς. Μπορεῖ νὰ ἔχουμε ἐργασία, νὰ ἔχουμε ἀποστολή, νὰ ἐπεμβαίνουμε κάπου ποὺ εἶναι ἀνάγκη, καὶ νὰ ἀργήσουμε μισὸ ἢ ἕνα δευτερόλεπτο. Τὸν χρόνον αὐτὸν ποὺ σεῖς τὸν συλλαμβάνετε γιὰ ἀπό-

στασι, είναι ή επιρροή που θα έχουμε επί των αποστολών μας, για να φέρουμε εις πέρας τὸ ἔργον μας. Αὐτὰ μᾶς καθυστεροῦν καὶ ὄχι ἡ ἀπόστασις! Δὲν εἶναι, λοιπόν, νοητὸν νὰ ἐκλαμβάνετε τὴν καθυστέρησίν μας γιὰ ἀπόστασι.

13 - 11 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γειά σας καὶ χαρά σας! Τί γίνεσαι, ἀγαπημένε μου Κωστή;

ΚΩΣΤΑΣ: Καλά, Πετρούλα μου, μετὴ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μοναχὸς τώρα πάλι, που ἔφυγε προχθὲς ἡ Ἑλένη...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Πρέπει νὰ βλέπης ἓνα πρόσωπο, γιὰ νὰ εἰπῆς πὼς δὲν εἶσαι μοναχός; Καὶ ὅμως, στὴ μοναξιά σου πολλές φορές παίρνω θέσι σὲ μιὰ γωνιά καὶ σὲ παρακολουθῶ. Ἔτσι κάνουν ἐκεῖνοι που ἀγαποῦν τὸν ἀνθρώπο τους. Ἐκεῖνοι που τὸν συμπονοῦν. Ἐκεῖνοι που ἀναπτερώνουν τὸ ἠθικό του, γιὰ νὰ τοῦ δώσουν τὴν ψυχικὴ ἀνάτασι καὶ τὴν πνευματικὴν ἔννοιαν τῆς ζωῆς, που δὲν πεθαίνει.

Ἐάν, λοιπόν, ὁ ἀνθρώπος δὲν πεθαίνει, γιὰτί τότε ἐγκαταλείπει τὴν Γῆν, ἀφοῦ σ' αὐτὴν ἐγνώρισε τὸ φῶς;.. Ναι μὲν ἐγνώρισε τὸ φῶς, ἀλλὰ καὶ τὴν ὕλη. Καὶ ὅταν αὐτὴ συσκοτίση τὸν νοῦν, τότε τὸ φῶς του γίνεται σκότος. Ἦταν, λοιπόν, γιὰ τὸν ἀνθρώπο ἀναγκαῖος ὁ θάνατος; Καὶ ἀπαντῶ καταφατικά: Ναι. Καὶ διότι κάτι που ἔκανε ἢ κάνει καὶ δὲν εἶναι σωστό, ὀφείλει νὰ τὸ διορθῶση. Γιατί ὅταν ἓνα μηχανῆμα δὲν λειτουργῆ καλά, δὲν ἀποδίδει ἐκεῖνο που ἐπιδιώκεις νὰ δώση. Γι' αὐτὸ τὸ διαλύει τὸ μηχανῆμα ὁ ἀνθρώπος, γιὰ νὰ ἰδῆ που εἶναι ἡ θλάβη. Καὶ ὁ Θεὸς διαλύει τὴν ὄντοτητα τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ἀνάγκης, διὰ νὰ γίνῃ μιὰ ἐπιδιόρθωσις αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ νὰ ἐπανέλθῃ πρὸς ἐξέτασιν τῆς καλῆς ἢ κακῆς λειτουργίας του.

ΚΩΣΤΑΣ: Ὁραία εἰκόνα αὐτή...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἐμεῖς, τίς εἰκόνες αὐτές τίς παίρνουμε ἀπό τίς Διδασκαλίες πού μᾶς δίνουν οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι, καί τίς μεταφέρουμε σέ σᾶς γιά νά σᾶς βοηθήσουμε, ὄχι μέ φανατισμό καί ἐπιδεικτικότητα πῶς ξεύρουμε πολλά, ἐνῶ παρ' ὅσα γνωρίζουμε, τίποτε δέν καταρωθῶσαμε νά ξεύρουμε γιά τόν ἑαυτόν μας, κι' ὄχι γιά ὀλόκληρο τό Σύμπαν!

Μή λησμονεῖτε, πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι Δημιούργημα τοῦ Θεοῦ του. Καί ἀφοῦ εἶναι Ἔργον Αὐτοῦ, κάτι τό τέλειον ἔχει φκιάξει ὁ Θεός, πού ὅσες γνώσεις καί ἄν ἀποκτήσετε, ποτέ αὐτό τό κάτι δέν θά τό ἐρῆτε! Οὐτε μπορεῖτε νά τό δημιουργήσετε, γιὰτί εἶναι ἡ ψυχὴ!

Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ συναισθηματικότης τῆς ψυχῆς, πού ὅταν ὑποφέρῃ ἐξ αἰτίας τοῦ πνεύματος, τὰ ὑπομένει ὅλα μέ πόνο, μέχρις ὅτου ἐξιλεωθῇ τό πνεῦμα. Στό σημεῖο αὐτό ἀντιστρέφονται οἱ ὅροι: Ἡ ψυχὴ εἶναι θηλυκοῦ γένους, καί τό πνεῦμα, ὡς νοῦς, εἶναι ἀρσενικοῦ γένους. Τά δύο αὐτά ἀλληλένδετα στοιχεῖα τῆς ἀνθρωπίνου ὄντοτητος, ὅταν φθάσουν στήν τελειότητά τους, ὁ φωτισμός τους εἶναι ἀφθαρτος.

Εἶπα ἀρκετά, γιά νά εἰπῶ κάτι, καί δέν ἀρκεῖ, ἀγαπητέ μου Κωστή, νά κάνης μία ἀπλή ἀνάγνωσι, ἀλλά νά ἐπιστήσης τήν προσοχήν σου στήν ἔννοια πού δίνει ὁ Πνευματικός Κόσμος στήν τέλεια καί ἐνοποιημένη Οὐράνια ὄντοτητα.

4 - 12 - 1976

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Βλέπω πολλές ἀνωμαλίες γενικῆς φύσεως καί στενοχωροῦμαι γι' αὐτές, γιὰτί, ὅποιος δέν εἶναι κάλος νοικοκύρης καί ἀφήσει τό σπίτι του νά μουχλιάσῃ ἀπό τή σκόνῃ, αὐτή θά τόν φάῃ!

Ἔτσι εἶναι μ' αὐτούς πού συγκεντρώθηκαν ἐδῶ, ὄχι σάν σκόνῃ, ἀλλά σάν ὑποκείμενα τῆς τελευταίας ὑποστάθμης, γιά νά σᾶς παρεμποδίσουν στήν ἀνοδο τοῦ πολιτισμοῦ καί στήν εὐημέρειαν τῆς χώρας σας.

Γιὰ μένα εἶναι καλλίτερο νὰ ὀμιλῶ γιὰ ἀκροθαλασι-
σιές, πλαγιές τῶν θουνῶν, δένδρα, γαργαλιστικά ρυάκια
ποῦ διασχίζουν τοὺς κάμπους, πρόβατα ποῦ λαίμαργα
τρῶνε τὸ πράσινο χορταράκι, μιὰ ἥσυχη κολλύβα μὲ κρι-
θάρινο ψωμί στὸ τραπέζι καὶ τυρὶ γνήσιο, μὲ κρυστάλλι-
νο νερό, ἀπολαμβάνοντας τὸ κελαϊδῆμα τῶν πουλιῶν καὶ
ὄχι τὴν ἐκνευριστικὴ μουσικὴ τῶν ἀγρίων, ποῦ σᾶς μετα-
δίδουν συχνὰ τὰ μέσα τῆς Ραδιοφωνίας.

Ἔτσι μόνον ἥσυχάζει τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα, ἀπο-
λαμβάνοντας τὴ Φύσι, ἱκανοποιῶντας τὸν ἑαυτὸν σου
καὶ στοχαζόμενος τὸν Δημιουργόν, ποῦ χάρισε στὸν ἄν-
θρώπο τὴν ἡρεμίαν γιὰ νὰ χαίρεται καὶ ὄχι τὸν θόρυβον
γιὰ νὰ ἐκνευρίζεται.

Μακρὰ ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑποκρισίαν τῶν ἄν-
θρώπων! Καλλίτερα νὰ ζῆσιν στὸν κάμπο μὲ τὰ διάφο-
ρα οἰκιακά σου ζῶα, νὰ τὰ φροντίζης, ὅπως καὶ αὐτὰ σὲ
εὐεργετοῦν καὶ νὰ λές: «Κύτταξε τί διαφορὰ ὑπάρχει
μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ ζῶων! Περιποιεῖσαι τοὺς ἀνθρώ-
πους γιὰ νὰ σὲ φᾶνε! Περιποιεῖσαι τὰ ζῶα γιὰτὶ σὲ εὐ-
εργετοῦν!». Καὶ ἐνῶ τὰ λές αὐτά, κακαρίζουν οἱ κότεις
καὶ τρέχεις στὸ κότετσι τοὺς γιὰ νὰ συνάξῃς τὰ αὐγά
τοὺς!

Ἡ κάθε κίνησίς σου στὴν οἰκογενειακὴ αὐτὴ σκηνὴ
τοῦ κάμπου, εἶναι καὶ μία εἰκόνα χαρᾶς καὶ ἱκανοποιή-
σεως. Τρέφεις τὰ ζῶα γιὰτὶ σὲ τρέφουν. Τὰ ἀγαπᾶς καὶ
αὐτὰ μὲ τὴ σειρά τους τρέχουν πίσω σου, γιὰτὶ ξέρουν
πὼς ἐσύ εἶσαι αὐτὸς ποῦ τὰ περιποιεῖσαι. Ἐὰν μπορού-
σε ὁ Κόσμος νὰ ἦτανε ξαπλωμένος σὲ μοναχικὰ σπιτά-
κια μέσ' τὸ κάμπο καὶ τίς πλαγιές τοῦ βουνοῦ, δὲν θὰ
ἔπασχε ἀπὸ ἀγχος καὶ θὰ εἶχε περισσότερο ἀνθρωπι-
σμό, ἀπὸ ὅ,τι δὲν ἔχει σήμερον μέσ' τίς πόλεις! Ἐχει ἐ-
ξαλειφθεῖ ἐκεῖνὴ ἡ ἀπλὴ ἀγάπη πρὸς τὸ ὄραϊον καὶ κα-
λό, ποῦ συγκινεῖ τίς καρδιές καὶ ἀναζωογονεῖ τίς ὄ-
ραϊες ψυχές τῶν ἀνθρώπων!

Καλλίτερα, Κωστῆ μου, γιὰ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας
νὰ φέρῃς στὰ μάτια σου τὴν εἰκόνα τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ

τὴν ἀπολαύσης, γιατί ἂν σὲ πάρῃ ὁ στρόβιλος τῆς Πολιτείας, θὰ χάσης καὶ αὐτὸ τὸ λίγο μυαλό ποῦ ἀποκτᾷς σὰν ἄνθρωπος!

8 - 1 - 1977

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Σὰς χαιρετῶ ὅλους μὲ ἀγάπη καὶ μὲ εὐχὰς διὰ τὸν Νέον Χρόνον, ὅπως σὰς δώσῃ νέας δυνάμεις καὶ Νέον Φῶς καθοδηγήσῃ τὰ θήματά σας.

Ἐμεῖς ὅταν θρυσκώμεθα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, σὲ σημεῖο φωτεινό, δὲν ζητᾶμε περισσότερα. Ὅταν ἀποκτήσῃς τὰ κύρια σημεῖα, τὰ λοιπὰ περιττεύουν. Τὸ Φῶς ποῦ λαμβάνω καὶ μὲ καθοδηγεῖ δὲν τὸ ἀπωθῶ, ἀλλὰ μὲ σχολαστικότητα τὸ ἀφομοιώνω καὶ αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ὅταν ἔχῃς στὴ διάθεσί σου τὰ κύρια στοιχεῖα καὶ δὲν ἔχεις τὰ δευτερεύοντα, διὰ τῶν πρώτων στοιχείων, μέσω τοῦ Φωτός, κερδίζεις καὶ τὰ ὑπόλοιπα.

Καὶ τώρα ἔρχομαι σὲ σὰς τοὺς ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι παρ' ὅσο Φῶς λαμβάνετε, ὀλιγώτερον βλέπετε (ἐνῶ ὅλοι γνωρίζετε ὅτι τὸ πολὺ φῶς δὲν θλάπτει τὴν ὄρασιν), ὅταν δὲν στρέφετε τοὺς ὀφθαλμούς σας πρὸς τὸ κέντρον τῆς φωτίσεως, ἀλλὰ λαμβάνετε τὴν φώτισιν πλαγίως.

Σκοπός, λοιπόν, δὲν εἶναι νὰ μεταμελήσῃτε δι' ὅτι-δήποτε, ὅταν δὲν γνωρίζετε τί εἶναι μεταμέλεια. Ὅταν ὁ ἀθλητὴς μὲ ἓνα ἄλμα του δὲν κερδίσῃ τὸν σκοπὸν του, δὲν τὰ χάνει, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκήτῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, διὰ νὰ κατορθώσῃ ἐκεῖνο ποῦ δὲν κατώρθωσε. Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ!

Σεῖς ὅμως ἔχετε ἓνα στόχον, δὲν τὸν κατορθώνετε, καὶ τὸν παραμελεῖτε. Ὅμιλῶ γενικῶς. Ἐ! Τότε πῶς θέλετε νὰ φθάσετε εἰς τὸν στόχον σας, ὅταν παραμελήτῃ τὴν ἀσκησίαν σας;

Διαβάξτε ἓνα Κείμενο. Ἡ ἀνάγνωσις δὲν ἀρκεῖ, διότι ἐξ αὐτῆς ἀπλῶς θὰ κρίνετε ἐὰν εἶναι καλὸ ἢ κακόν. Καὶ ἐπειδὴ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου τὰ Κείμενα εἶναι ὁ-

λα διαφωτιστικά, όταν ἐκ δευτέρου διαβάσετε τὸ Κείμενον, θὰ ἐννοήσετε περισσότερα. Θὰ κερδίσετε καὶ μίαν ἔννοιαν περισσότεραν. Δύο φορές ἐάν τὸ ἀναγνώσετε, θὰ παρατηρήσετε καὶ ἄλλας ἐννοίας, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς ἄλλας διακλαδώσεις τοῦ πνεύματός σας κ. ο.κ., διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου πλουτίζετε τὰς γνώσεις σας μὲ νοήματα ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὴν συνειδησίμ σας. Ἐδῶ, λοιπόν, εἶναι ὁ κόμβος: Πῶς διὰ τῆς ἀναλύσεως τοῦ Λόγου καὶ διὰ τῆς συνειδήσεως, ἐφαρμόζετε τὸν τρόπον τοῦ νὰ κερδίσετε τὸν στόχον σας!

Αὐτὰ πού σας λέγω εἶναι ἀπλούστερα ἀπὸ ἐκεῖνα πού λαμβάνετε ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον Κείμενα. Ἐγὼ σας δεικνύω τὸν τρόπον τῆς κολυμβήσεως, διὰ νὰ φθάσετε εἰς στερεὸν ἔδαφος. Σεῖς ὅμως, μόλις αἰσθανθῆτε τὴν θάλασσαν, ἀποφεύγετε τὴν κολύμβησιν καὶ προτιμᾶτε νὰ δροσιοσθῆ μόνον τὸ σῶμα σας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὅταν εὑρεθῆτε εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἀνατιναχθῆτε τὸ πλοῖον, πῶς θὰ δυνηθῆτε κολυμβῶντας νὰ εὑρετε τὴν σωτηρίαν σας πλησιάζοντες τὴν γῆν, ἀφοῦ δὲν γνωρίζετε κολύμβη, οὔτε ἠθελήσατε νὰ ἀσκηθῆτε εἰς αὐτό;

Τὰς παρεμφερεῖς αὐτὰς εἰκόνας, τὰς μεταφέρετε εἰς τὸν τρόπον τῆς πνευματικῆς σας ἀσκήσεως, διὰ νὰ κερδίσετε χρόνον. Ἄλλ' ὅσα καὶ ἂν λέγω, ὠραῖα εἰς τὴν ἀκοήν σας, ἀλλ' ὄχληρὰ διὰ τὴν διανοητικὴν σας ἀσκήσιν, σὰς καθιστοῦν ἀδρανεῖς καὶ συνάμα ἀφελεῖς εἰς τὸ νὰ ἀντιληφθῆτε τί σας λέγομεν καὶ σεῖς τί πράττετε! Τὸ νὰ λέγη κανεὶς κάθε φορά τὰ αὐτά, δὲν εὐχαριστοῦν τόσο τὸν ἀκούοντα, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Διὰ τοῦτο καλλίτερον εἶναι νὰ ἐννοῆ κανεὶς πρωτίστως τὴν ἔννοιαν μιᾶς φράσεως καὶ ὕστερον νὰ προχωρῆ. Ὅσον δυσνόητος καὶ ἂν εἶναι ἡ φράσις, γίνεται πρόβλημα. Λύστε το, διὰ νὰ ἱκανοποιηθῆ ἡ συνειδησίμ σας, καὶ προχωρήσατε πρὸς τὰ ἐνδότερα τοῦ Ὠκεανοῦ θάθη!

Ὅπως θλέπετε, ἀγαπητοί μου, ἦλθα διὰ νὰ σας διδάξω ἀπὸ αὐτὰ πού διδάσκεσθε, ἀλλὰ δὲν τὰ ἐννοεῖτε! Δώσατε λίγη προσοχή καὶ τότε ὅλα θὰ θαδίσουν τὴν κανονικὴν των πορείαν.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Δεν θά δμιλήσω δι' ό,τιδήποτε άλλο, παρ'ότι θά αὐτολογήσω πάνω στο θέμα πού μέ ἀπασχολοῦσε στή Γῆ: Τή Λογοτεχνία.

Τήν τέχνη, εἴτε εἶναι γραπτή εἴτε ἐκφράζεται μέ τούς χρωστήρες τοῦ ζωγράφου, δέν μοῦ εἶναι δυνατόν νά τήν ἐπαινέσω, ἐάν δέν τήν διαχωρίσω.

Πολλοί συνήθισαν νά ἐπαινοῦν λογοτεχνήματα ἀνοστα καί δυσνόητα, ἢ νά θαυμάζουν εἰκόνες ὠραία ζωγραφισμένες, χωρίς ὅμως ψυχή. Θέλω νά εἰπῶ, πῶς δέν δίνω σημασία στή δεξιοτεχνία τῆς τέχνης, ἢ ὁποῖα κατακτᾶται μέ τή θέλησι καί τήν ἐπιμονή. Σημασία δίνω στήν ἀπλότητα τῆς τέχνης, πού πηγάζει ἀπό τό συναίσθημα τῆς καρδιάς καί τοῦ πνεύματος.

Βλέπεις ἕνα τοπίο καί λές: «Ἄν ἤμποροῦσε νά ἦταν ἀληθινό καί νά ζοῦσα μέσα σ' αὐτό!»... Τόσο σέ ἔλκει! Ἐνῶ ἡ δεξιοτεχνία ἀποδίδει τέλεια μιᾶ εἰκόνα ἢ ἕνα γραπτό, χωρίς νά κρύβῃ μέσα του τή ζωντάνια τῆς φύσης ἢ τοῦ λόγου, πού ἔχει τή δύναμι νά κλονίσῃ συθέμελα τήν ἀνθρώπινη συμπαράστασι.

Ἄλλο, λοιπόν, ἡ δεξιοτεχνία καί ἄλλο ἡ πραγματική, ἢ ἔμφυτος θά ἔλεγα, ἐξωτερίκευσι τοῦ ζωντανοῦ τοπίου ἢ λόγου. Ἀπό τὰ ἔργα τῆς τέχνης, ὅπως εἶναι καί ἡ ποίησις, μπορεῖ ὁ σημερινός διανοούμενος πού ἔχει διεισδυτικόν πνεῦμα καί θεῖον αἶσθημα, νά κρίνῃ τήν τέχνη μέ ἀμεροληψία καί ὄχι νά παρουσιάσῃ ἀγάλματα μέ σχήματα ξοάνου καί νά λέῃ πῶς εἶναι τέχνη!... Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἔχουν ἀρρωστημένο πνεῦμα, καί μέ τή θλακώδη αὐτῆ ἐνέργειά τους διαφημίζονται ὅτι ἐξωτερικεύουν τόν ἐσωτερικόν ἄνθρωπον! Ἀφοῦ τόν ἐξωτερικόν δέν γνωρίζουν, πῶς εἶναι δυνατόν νά γνωρίσουν τόν ἐσωτερικόν;

Περὶ σὺν ἄλλοις ἀνόητοι εἶναι οἱ ἄλλοι, ἐκεῖνοι πού τούς χειροκροτοῦν, ὅπως τὰ παιδιὰ χειροκροτοῦν τόν πίθηκο πού χορεύει!... Ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος δέν γνω-

ρίζει τὸν ἑαυτὸν του, πῶς θέλει νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἄλλους, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ ἄλλος κρύβει τὶς σκέψεις του καὶ δὲν τὶς ἐκδηλώνει, ἀπὸ ὑποκρισία, διὰ νὰ παίξῃ τὸν ρόλον του στὸ μεγάλο θέατρο τῆς κοινωνικῆς ὀθόνης;

Ἐπάρχουν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δίνουν σημασία σὲ ἔργα Τέχνης ποὺ φιλοτεχνήθηκαν ἀπὸ μεγάλα ὀνόματα. Καὶ τὸ ὄνομα δίνει τὴν ἀξία. "Ὅχι ὅμως καὶ τὸ ἔργο, ποὺ ἔχει τὸ ὄνομα. "Ἐνας μεγάλος συγγραφεὺς δυνατὸν νὰ πάρῃ τὸ βραβεῖον διὰ τὸ τάδε ἔργον του." Ἔτσι διαδίδεται τὸ ὄνομά του, καὶ ἂν μεταξὺ τῶν ἔργων του ὑπάρχουν πολὺ κατώτερα ἔργα τοῦ πρώτου, ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός του παίρνουν καὶ ἐκεῖνά τὴν ἀξία ποὺ δὲν τοὺς ἀρμόζει.

Τὰ καλὰ ἔργα στὴν Τέχνη εἶναι μετρημένα. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς Μουσουργούς. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς συνέθεσαν περίφημα ἔργα ὑψηλῆς ποιότητος. Δὲν ἔπεται ὅμως, ὅτι δὲν εἶχαν καὶ μερικά τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν καὶ τόσο ἐπιτυχημένα.

Ποῖός, λοιπόν, εἶναι ὁ δίκαιος κριτής, ὅταν ὅλοι κάνουν τὸν κριτικὸ καὶ δὲν ξέρουν, ὅπως λέτε καὶ σεῖς, «ποῦθε πᾶν' τὰ τέσσερα»;

Καὶ ὡς πάροουμε τώρα καὶ τὴ Φύσι. Μιὰ ἀνοιξιὰτικὴ ἡμέρα, ποὺ ὁ ἥλιος λαμποκοπᾷ καὶ οἱ ἄνθρωποι κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα ἀπολαμβάνουν τὴν ἡρεμὴ θάλασσα, τὰ ὄρατ' αἰ θουνά, τὸν γλυκὺν αἰθέρα, τὰ τιτιθίσματα τῶν πουλιῶν ἢ τὸ κελαῖδημα κάποιου μοναχικοῦ πουλιοῦ πάνω σ' ἕνα κλαδάκι, δὲν σᾶς δίνουν μιὰ ἄλλη ὄψιν τῆς Φύσης, ἀπὸ ἐκεῖνη τὴν ἄγρια καὶ φοβερή, ὅταν ἡ θύελλα σαρώνει καὶ καταστρέφει τὰ πάντα; Ἡ μιὰ εἰκόνα δείχνει τὴ Ζωὴ καὶ ἡ ἄλλη τὸ Θάνατο!

Γιατί, λοιπόν, στὴν τέχνη νὰ ρέπετε πρὸς τὸν θάνατον καὶ ὄχι πρὸς τὴ Ζωή, ποὺ αὐτὴ σᾶς ἀναγεινᾷ, διὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἐμπνευσίν τοῦ μεγαλείου, ποὺ ὁ Δημιουργὸς δὲν σᾶς τὴν πουλεῖ, ἀλλὰ σᾶς τὴν δωρίζει;

Φθάνει ὅσα εἶπα, γιὰ νὰ εἰπῶ καὶ τὰ παρακάτω ἄλλη φορά, χωρὶς νὰ σᾶς κουράσω καὶ σᾶς φέρω στὸ ἀδιέξοδο.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς θρίσκω καὶ εὐχομαι ὅπως ὁ Θεὸς σᾶς δώσῃ ὑγείαν καὶ σᾶς προστατεύσῃ, ὑπὸ τὰ προστατευτικὰ Νέφη τῆς Παντοδυναμίας Του.

Ἐδῶ εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀποφεύγω τὶς εἰκόνες ποὺ μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ τὸ πνεῦμα. Εἶναι τὸ ἴδιο, ὅταν καὶ σεῖς, ὕστερα ἀπὸ πολὺ καιρὸ, βαρυέσθε τὸν Κινηματογράφο! Ὅσο καὶ ἔγχρωμα παρουσιάζονται τὰ εἰκονιζόμενα τοπία καὶ σᾶς δίδουν τὴν αἴσθησι τοῦ χειμῶνα ἢ τοῦ θέρους, κατὰ θάθος γνωρίζετε ὅτι εἶναι ἀπατηλά. Γι' αὐτὸ προτιμῶ, ἀντὶ νὰ παρακολουθῶ τέτοιου εἴδους εἰκόνες, νὰ τὶς ὑπαγορεύω, ὡσὰν νὰ εἶμαι κοντὰ σὰς σ' ἓνα ἐξοχικὸ μέρος καὶ ἐκεῖ νὰ ἀπολαμβάνω τὴ Φύσι, ὅπως τὴν ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς καὶ τὴν αἰσθανόμεθα ἐμεῖς οἱ θιασῶταί τοῦ Θεϊκοῦ Θαύματος!

Ἄς πῶ, πὼς θρίσκομαι στὸ θουνὸ κι' ἔχει μιὰ πλαγιά καταπράσινη, ὅπου θόσκουν ἀγελάδες, ἀρνιά καὶ κατσίκες. Κάθομαι ἐπὶ ἐνὸς μικροῦ θράχου, μεταξὺ τῆς πλαγιάς καὶ τοῦ θουνοῦ. Τὸ θουνὸ παρουσιάζει ἓνα δάσος ἀπὸ πεύκα, κι' ἐγὼ παρακολουθῶ τὴ θοσκή τῶν ζῶων, ποὺ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἔχουν στὸ λαιμὸ τους κουδούνια καὶ ὅταν τινάζονται μοῦ δίνουν τὴ χαρὰ τῆς ἰκανοποιήσεώς των.

Ὁ καιρὸς εἶναι λαμπρὸς. Οὔτε ζέστη οὔτε κρύο. Ἄπόλυτος ἡσυχία, ἀκριβῶς γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου, νὰ συλλαμβάνῃ σὲ εἰκόνες ζωντανές αὐτὸ ποὺ λέγεται «Θαῦμα τῆς Φύσεως»! Κανεὶς δὲν μ' ἐνοχλεῖ. Δὲν βλέπω ἀνθρώπινα ὄντα. Μόνον ἀπὸ πολὺ μακρὰ παρακολουθῶ τὴ φλογέρα τοῦ θοσκοῦ, ποὺ εἶναι περιτριγυρισμένος ἀπὸ ἄλλα κοπάδια. Ἀντὶ, λοιπόν, νὰ στρέψω τὸ βλέμμα μου στὸν Οὐρανὸ καὶ νὰ στριφογυρνᾶ στὸ μυαλό μου τὸ ἀγνωστο, ποὺ αὐτὸ μόνον γνωρίζει, λέγω: Γιατὶ νὰ βασανίζωμαι ἀναζητῶντας κάτι, ποὺ δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἄμεσα, ἀφοῦ ἔχω ἐντός μου μιὰ τόσο ὠραία θέα, ποὺ ἡρεμεῖ τὴν ψυχικὴ μου κατάστασι καὶ ἀγαλλιά τὸ πνεῦμα;

Ἄντι, λοιπόν, νὰ ζητήσω τὸ Θεὸ στὸν Οὐρανὸ, ποῦ δὲν Τὸν βλέπω, τὸ βλέμμα μου Τὸν θρῖσκει μέσα στὴ Φύσι, στὰ δέντρα, στὰ φυτὰ, στὸ χόρτο καὶ στὰ ζῶα. Ὁλη αὐτὴ ἡ εἰκόνα μὲ γοητεύει, μὲ ἀνυψώνει, μὲ φέρνει σὲ ἄλλους κόσμους, ποῦ δὲν τοὺς ἐγνώρισα ποτέ, καὶ ὁμῶς τοὺς ζῶ, καὶ βλέπω αὐτὰ μὲ τὸ μάτι τῆς ψυχῆς μου! Τί ὑπέροχο ποῦ εἶναι τὸ τοπίο! Λέγω ν' ἀνεβῶ στὸ θουνό. Τὸ εἶπα καὶ τὸ κάνω. Ἀνεβαίνω... Κάνω μερικά βήματα. Σταματῶ, γυρνῶ τὸ κεφάλι καὶ βλέπω τὸ ἴδιο τοπίο μὲ παραλλαγές. Δηλαδή, ὅσο προχωρεῖς μέσα στὴ Φύσι τόσο περισσότερο ἀνακαλύπτεις τὶς ἀγνωστες ὁμορφιές τῆς! Ξανανεβαίνω. Ἐφθασα σ' ἓνα σημεῖο, ποῦ δὲν βλέπω τὰ πρόβατα. Μ' ἐμποδίζουν τὰ δέντρα. Βλέπω ὁμῶς τὸν Οὐρανὸ! Ὁλοκάθαρος μὲ κάτι μικρὰ συννεφάκια περαστικά, ποῦ τρέχουν ὡσάν τὸ ἓνα νὰ κυνηγᾷ τὸ ἄλλο, σάν τὰ παιδιὰ ποῦ θρῖσκονται σὲ εὐρύχωρο χῶρο. Ἄρα γε ποῦ πᾶνε; Μήπως ζητοῦν τὴ μητέρα τους; Καὶ ποιά νὰ εἶναι αὐτή;...

Γιατί ν' ἀναμιγνύωμαι στὰ θελήματα τῆς Φύσεως, ὅταν αὐτὴ ἔχει καὶ ἄλλα χαρίσματα στὴ διαίσθησι;... Εἶναι τὰ πουλιά, ποῦ κάθονται στὰ κλαδιὰ τῶν δέντρων. Κἀτι λένε μεταξύ τους... Ἄχ! Νὰ μπορούσα κι' ἐγὼ νὰ ἦμουν πουλί, νὰ θρῖσκόμουν μ' αὐτὰ καὶ νῆχα τὴ φωλιά μου πάνω στὴν ψηλότερη κορφή, χωμένη μέσα στὸ πυκνὸ φύλλωμα! Ἀσφαλῶς ἀπὸ ἐκεῖ θ'ἄλλαζε ἡ εἰκόνα τοῦ τοπίου!

Στὰ αὐτιά μου ἔρχεται τὸ πονεμένο τραγούδι κάποιου ποῦ τραγουδεῖ, ἀλλὰ εἶναι πολὺ μακριὰ καὶ λέγω: Τί ἄραγε νὰ τὸν ἔσπρωξε γιὰ νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὸν πόνο του ποῦ τὸν πίεζε; Θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ μπορέσω νὰ τοῦ δώσω τὴ βοήθειά μου, νὰ τὸν ἀπαλλάξω ἀπὸ τὴ θλίψι του; Δύσκολο πολὺ, ὅταν δὲν ξέρης τὸ βάσανο τοῦ ἄλλου..., ὅταν δὲν τὸ κατέχης καὶ δὲν τὸ κατανοῆς...

Τί παράξενα ποῦ εἶναι τὰ συναισθήματα τοῦ ἀνθρώπου! Δὲν ξέρεῖ πότε νὰ κλάψῃ καὶ πότε νὰ γελάσῃ! Δύο σκύλοι γαυγίζουν κάπου. Ἐδῶ κοντὰ πρέπει νᾶναι ἄλ-

λο κοπάδι. "Ας προσπεράσω αυτή την πλευρά και ἄς κατέβω ἀπ' αὐτή την πλαγιά στὸν κάμπο. Εἶναι ὥρα νὰ γυρίσω στὸ σπίτι μου. Μὲ περιμένουν. Ἄντιο γλυκειά μου Φύσι! "Ἴσως καὶ πάλι σὲ ξαναἰδῶ!...

Ἀγαπημένε μου Κωστή, σὲ ζάλισα! Γυρνῶ στὸ σπίτι νὰ βρῶ, σὰν τὸ πουλί, τὸ ταῖρι μου καὶ νὰ τοῦ πῶ σὰν κι' αὐτά, τὸ πόσο καλὸ μοῦκανε ὁ καθαρὸς ἀέρας καὶ πόσο μὲ ἐγοήτευσε ἡ Φύσις! Παρ' ὅλα αὐτὰ θρίσκομαι στὸ κλαδί μου, καὶ κοντά μου ἔχω ἕνα μικροσκοπικὸ πουλάκι, ποὺ προσπαθεῖ μὲ τὸ κελήδημά του νὰ μοῦ δώση νέα ζωὴ καὶ νέα γοητεία μὲ τὴν τέχνη τοῦ τραγουδιοῦ του.

11 - 6 - 1977

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς θρίσκω, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καὶ σὰς εὐχομαι εἰς ὅλους σας πρῶτον υγείαν, καὶ ὕστερον νὰ μὴ λαμβάνετε κατὰ κόρον ὑπ' ὄψιν σας τὰ ὅσα σὰς στενοχωροῦν.

Ἡ στενοχωρία εἶναι τὸ δηλητήριον τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ υγεία τοῦ πνεύματος. Τὸ πνεῦμα ἢ μπορεῖ νὰ πράττη πολλά, τὰ ὁποῖα δὲν ἀρμόζουν εἰς τὴν ὄντοτητα. Ἄλλ' ὅταν δηλητηριασθῇ ἡ ψυχὴ, τότε τὸ πνεῦμα ἔχει φοβερὰν συσκότισιν καὶ αὐτὴ ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ σας. Διὰ τοῦτο σὰς ἠύχθη πρῶτον καλὴν υγείαν.

Σύ, ἀγαπημένε μου Κωστή, ἐλπίζω νὰ μὴν ἔχης τώρα τόσον θάρος εἰς τὴν ἐργασίαν σου καὶ νὰ ἀφοσιωθῆς ὀλίγον πρὸς τὰ νοήματα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἀφοῦ τὰ ἐξετάσης ἐπανειλημμένως ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς. Διότι κάθε νόημα δυνατὸν αὐτομάτως νὰ πολλαπλασιάζεται εἰς ἐννοίας μὲ γεωμετρικὴν αὐξήσιν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς ἀριθμούς, ἐὰν ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ μηδὲν (0) μέχρι τοῦ ἑννέα (9). Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι μεταδίδουν ψηφία, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται ὁ νοῦς νὰ συλλάβῃ εἰς

τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ νοήματά μας. Ἄλλὰ ἐὰν δὲν διεισδύσετε εἰς τὴν ἀπλήν ἔννοιαν τοῦ ἐνὸς νοήματος, οἶός εἶναι ἀδύνατον νὰ προχωρήσετε καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἐννοίας τοῦ αὐτοῦ νοήματος.

Ἴσως οἶός εἶναι δύσκολον νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε αὐτό, ἀλλὰ μετὰ ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ καρτερικότητα, ὅταν συνηθίσετε νὰ ἐννοῆτε κατὰ θέσος τὰς δύο - τρεῖς ἐννοίας, τότε θὰ εἰσθε εἰς θέσιν νὰ προχωρήσετε χωρὶς στάθμευσιν καὶ εἰς τὰ πλέον δυσνόητα προβλήματα τῆς ζωῆς σας. Ἐνῶ ὅλα εἶναι ἀπλᾶ, σεῖς προτιμᾶτε νὰ ἀρχίσετε ἀπὸ τὰ πολλαπλᾶ.

Μὴ προσπαθεῖτε νὰ συλλάβετε τὸ πουλί, ὅταν δὲν ἔχετε κλωθὸν δι' αὐτό! Ποῦ ἀναφέρομαι; Εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν ἐγκέφαλον. Τὸ ἐδιδάχθην ἀπὸ τὸν Ἀριστοτέλην. Κάτι τέτοια μᾶς ἀναφέρει καὶ τὸν παρακολουθοῦμε εἰς τὰς Ὀμιλίαις τοῦ μετὰ προσοχὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Γνώσιν, ποὺ φωτίζει ὅσους ἔχουν τὴν ἀνάγκην τοῦ Φωτὸς αὐτοῦ.

Μὴν ἔχετε τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐπειδὴ εἴμεθα δευτέρα φύλα, δὲν ἔχουμε καὶ ἡμεῖς τὰς Γνώσεις ποὺ μᾶς ἀρμόζουν. Τὸ αὐτοκίνητον εἶναι ἓνα μέσον μᾶλλον διασκεδάσεως καὶ ἀναπαύσεως ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς ἐργασίας σας. Εἶναι τὸ αὐτοκίνητον ἀνθεκτικόν, φανταχτερόν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ καὶ τὸν μηχανισμόν τοῦ. "Ὅταν ὀμως δὲν ἔχει βενζίνη, δὲν κινεῖται." Ἄρα, εἰς κάτι χρησιμεύει ἡ βενζίνη. Δίδει τὴν ὄθησιν καὶ οὕτω τὸ αὐτοκίνητον ἐκκινεῖ διὰ τὴν ἐξοχὴν.

Τὸ αὐτοκίνητον ἐδῶ συμβολίζει τὸν ἄνδρα καὶ ἡ βενζίνη τὴν γυναῖκα! Μὴ, λοιπόν, νομίζετε πὼς ἡ γυναῖκα δὲν δίδει τὴν ὄθησιν πρὸς τὸν ἄνδρα ποὺ ἐπιδιώκει τὸ ἰδεῶδες τοῦ.

Χωρὶς νὰ ἀσχολοῦμαι μετὰ τὰ φιλοσοφικὰ σχήματα τοῦ λόγου, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν Γῆν τὰ ἀπεστρεφόμενοι, διότι δὲν ἐννοοῦσα τί ἤθελον νὰ εἶπουν, ἐδῶ ὡς Πνεῦμα ἀντιλαμβάνομαι καὶ ἐμβαθύνω εἰς τὸ ἀγνὸν Φῶς τοῦ Λό-

γου, ώστε να ήμπορῶ να φωτίσω ἐν μέρει καὶ τοὺς συν-
ανθρώπους μου, θέβαια, πάντοτε κατὰ τὰς δυνάμεις μου.

6 - 8 - 1977

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη καμιά φο-
ρὰ νὰ ἀνατρέχη στὸ παρελθόν καὶ νὰ ζῆ με εὐχάριστες
εἰκόνες ποῦ τοῦ ἔμειναν στὴ μνήμη, σὰν ὁράματα περα-
σμένης ζωῆς του. Τὸ παρελθόν θέβαια δὲν ζῆ. Τὸ παρὸν
κινεῖται γιὰ τὸ μέλλον, γιὰ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ με τὴ σει-
ρὰ του παρελθόν. Ὅλες λοιπὸν αὐτὲς οἱ εἰκόνες ποῦ ἔρ-
χονται καὶ φεύγουν, εἶναι μία ἀπόδειξις τρανῆ, πὼς ὅλα
εἶναι φευγαλέα, στιγμὲς μέσα στὴν αἰωνιότητα. Ἐνῶ
στὸν Οὐρανά, ὅταν φθάσῃς στὸ σημεῖο ποῦ προορίζεσαι,
δὲν ὑπάρχει οὔτε παρελθόν οὔτε μέλλον, ἀλλὰ τὸ «ἄν».

Ὅσο, ἀγαπημένε μου Κωστή, διὰ τὸ ἀπώτερον μέλ-
λον μὲς στὴν αἰωνιότητα κανεὶς μας δὲν τὸ συζητεῖ. Αὐ-
τὸ πιά εἶναι ζήτημα Ἐκείνου ποῦ μᾶς ἐδημιούργησε. Τί
πρόκειται τότε νὰ γίνῃ καὶ ποῦ θὰ βαδίσουν οἱ ψυχές,
ὅ,τι καὶ νὰ σοῦ πῶ δὲν ήμπορῶ νὰ τὸ μαντέψω. Ἄλλως τε
ἡ μαντικὴ εἶναι ἀνίσχυρη νὰ ἐρμηνεύσῃ τίς θελήσεις τοῦ
Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, σεῖς ποῦ ζεῖτε στὸν Κόσμο τὸν
γῆινο προσγειωθείτε καὶ μὴν ὄνειρεύεσθε σκηνὲς ἢ εἰκό-
νες ἀνύπαρκτες ποῦ λαμπυρίζουν στὸ μυαλό σας, ἀλλὰ
ἀπολαύσατε τὴ Φύσι, ποῦ ὁ Θεὸς τὴν ἔπλασε γιὰ νὰ σᾶς
ἀνακουφίσῃ, μακριὰ ἀπὸ τὸ θόρυβο, μακριὰ ἀπὸ τὴν
καθημερινὴ ὀχλαγωγίαν. Ὅταν στήσετε τὸ αὐτί σας πρὸς
τὴ Φύσι, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε ἢ ἀκοή σας συλλαμβά-
νει τὸ ἀπώτερο μήνυμα τῆς ἡρεμίας καὶ τὸ μεταδίδει
στὸν ἐσῶτερό σας κόσμο.

Αὐτὴ ἡ εἰκόνα εἶναι ζωντανή, ἀλλὰ καὶ θαυματουργ-
γῆ. Ἄναξωογονεῖ ὅλο τὸ σῶμα. Σᾶς δίδει νέα ζωὴ καὶ
σφρίγος γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσετε στὴν ἀνάγκη κάθε μικρὸ
ἐμπόδιο, με τὴ σκέψι ὅτι ἡ Φύσι σᾶς ἔδωσε τὰ ἀπαιτού-

μενα φτερά για να πετάξετε με τη φαντασία σε ύψηλότερα νοήματα ιδανικού περιεχομένου.

Ἡ πεζότητα τῆς ζωῆς καὶ τὸ καθημερινὸ ἀγγχος αὐτῆς, ἀντὶ νὰ σᾶς βοηθήσουν, συσκοτίζουν τὴ σκέψι σας καὶ σᾶς ὀδηγοῦν στὸ ἀδιέξοδο τῆς λύσεως, ποὺ θὰ μπορούσατε εὐκολώτατα νὰ δώσετε στὰ πιὸ ἀπλᾶ προβλήματα σας! Κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιό ἐνὸς πλατάνου ξεκουράζετε τὴ σκέψι σας καὶ ἀπολαμβάνετε ἔστω καὶ ἀπὸ μακρύτερα τὴ θαλάσσια αὖρα ἢ τὸν ψίθυρο τῶν κυμάτων, ποὺ κάτι σᾶς ἐνθυμίζουν, χωρὶς σεῖς νὰ μπορέσετε νὰ ἐρμηνεύσετε τὴ γλῶσσα τῶν στοιχείων τῆς Φύσεως. Διαισθητικῶς ὅμως κερδίζετε κάτι ποὺ τὸ ἀγνοεῖτε, ἀλλὰ τὸ αἰσθάνεσθε. Αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμις τῆς Θείας Ζωῆς, ποὺ σᾶς ἀνανεώνει χωρὶς νὰ τὴν βλέπετε, ἐφ' ὅσον κινεῖται πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις τοῦ Κόσμου ποὺ κυριαρχεῖ.

Ἐπάρχουν τόσο ὠραία τοπία ἀπολαυστικά, ποὺ ἐκεῖ μπορεῖτε νὰ αἰσθανθῆτε τὸν παλμὸ τῆς Ψυχῆς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου καὶ νὰ δοξάσετε τὸ Θεό, ποὺ σᾶς ἔδωσε τὶς αἰσθήσεις γιὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὸ εὐχάριστον ποὺ σᾶς προσφέρει. Ἐὰν μπορούσα νὰ παρουσιαζόμουν σ' ἓνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ τοπία τῆς γῆινης ὁμορφιάς, ὄχι γιατί τὸ θέλει ἡ ψυχὴ μου, ἀλλὰ τὸ «εἶναι» μου, μαζὶ νὰ ἀπολαμβάναμε τὴ Φύσι αὐτὴ μετὰ τὰ ὀλίγα τρυφερά τραγούδια τῶν πουλιῶν, ποὺ ἀμέσως σοῦ δίνουν ἄλλη μιὰ ὄθησι νὰ θαυμάσης τὴ Φύσι, ποὺ ἔπλασε ὁ Δημιουργὸς γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἐνῶ αὐτὸς σήμερα προσπαθεῖ νὰ τὴν καταστρέψῃ καὶ νὰ τὴν κάνει κόλασι!... "Ἡ ἐγὼ δὲν ξέρω τί λέω, ἢ οἱ ἄνθρωποι τρελλάθηκαν!... Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς παρακαλῶ τὸν ΥΨΙΣΤΟ, πρῶτα νὰ φωτίσῃ ἐμέ, ὥστε ἡ δέησίς μου νὰ εἰσακουσθῇ καὶ νὰ μὴν αἰματοκυλισθῇ τὸ ἀνθρώπινο γένος, ἀπὸ τοὺς ἀναξίους Ἀρχηγούς του, ποὺ δὲν ξέρουν τί λέγουν καὶ ποῦθαίνουν...

«Σύ, Παντοδύναμε, ἔχεις τὸν τρόπον Σου νὰ σώσης τὴν Ἀνθρωπότητα καὶ νὰ προστατεύσης τὴ μικρὴ

αυτή Χώρα, τὴν Ἑλλάδα, ποὺ πρώτη Σὲ ἐτίμησε, Σὲ ἐπίστευσε, καὶ θυσιάσθηκε στὸ ὄνομά Σου.

Κύριε, ἐὰν δὲν εἶμαι ἀξία νὰ εἰσακουσθῶ, εἰσάκουσον τουλάχιστον αὐτοὺς ποὺ εἶναι ἀξιοὶ τῆς Προστασίας Σου καὶ δεῖξε τὸ θαῦμα Σου σ' αὐτοὺς ποὺ ἔπαυσαν νὰ Σὲ πιστεύουν, γιατί ἔχει παρωθεῖ ὁ νοῦς τους καὶ δὲν βλέπουν τὸ Φῶς τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τὰ φαντάσματα τῆς νύχτας»!

Ἀγαπημένε μου Κωστή, φρόντισε νὰ ἀπολαύσης καὶ σὺ τὴ Φύσι ταξιδεύοντας ἔστω καὶ κοντὰ στοὺς δικούς μας. Ὁ καθαρὸς ἀέρας καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τοπίου εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὸν ὄργανισμό τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

29 - 10 - 1977

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ: Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐπικοινωνίας ἐγένετο συζήτησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἐπικοινωνὸς ἀνέφερεν ἀπλῶς τὴν Πυραμίδα τοῦ Χέοπος εἰς τὴν Αἴγυπτον.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Πολὺ ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω πάνω σὲ θέματα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρουν. Ἐμένα ὅμως δὲν με ἐνδιαφέρουν καὶ τόσο, γιατί ὅταν ἤμουν στὴ Γῆ καὶ μοῦ μιλοῦσαν γιὰ κάτι τέτοια, ἀπὸ περιέργεια τὰ ἀκούγα, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ τὰ συνειδητοποιήσω. Τώρα εἶναι διαφορετικά. Τὰ βλέπω μὲ ἄλλο μάτι καὶ ἐπειδὴ σεῖς ἐνδιαφέρεσθε γιὰ κάτι τέτοια, εἶπα, ἄς πῶ καὶ δυὸ λόγια γιὰ τὴν Πυραμίδα τοῦ Χέοπος. Ὅπως σᾶς εἶπα, δὲν εἶμαι εἰδικὸς κριτὴς στὸ θέμα αὐτό. Ὅτι ἄρπαξε τὸ αὐτὶ μου καὶ μπορῶ νὰ τὸ μεταδώσω, γιατί νὰ μὴ τὸ γνωρίζετε καὶ σεῖς;

Οἱ Αἰγύπτιοι ἔβαλαν τὰ χρήματα καὶ τοὺς ἀνθρώπους δούλους των, νὰ ἐργασθοῦν σὰν ὑποζύγια ἐπὶ ὀλόκληρα χρόνια. Γιὰ νὰ μὴ πεθάνουν ἀπὸ πείνα, ἀναγκάζονται νὰ ἐργασθοῦν σκληρά, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ ἔργο τοῦ Φαραῶ, ποὺ ἤθελε νὰ ἀφήσῃ ἡ κενοδοξία του.

“Ένα φάρο γνώσεων, πού ὁ ἴδιος δὲν τίς εἶχε! Ἐστράτευσε, λοιπόν, τοὺς καλλιτέρους ἀστρονόμους, μηχανικούς καὶ φυσικομαθηματικούς Χαλδαίους, οἱ ὁποῖοι τοῦ στοίχισαν πάρα πολλά, γιὰ νὰ ἀνεγερθῇ τὸ ἄχαρο αὐτὸ οἰκοδόμημα, πού ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν λέει τίποτα, γιὰ νὰ γίνῃ μνημεῖο τῆς Δυναστείας τῶν Φαραῶ.

Ἄπ’ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς δὲν βλέπουμε τίποτα τὸ καλὸ καὶ εὐγενικὸ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ὅμως, οἱ θησαυροὶ (ἀναφέρομαι μόνον στοὺς πνευματικούς θησαυροὺς) πού ἐγκλείει ὁ κολοσσὸς αὐτός, εἶναι ἀνυπέρβλητοι σὲ ἀξία. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν μαθηματικῶν ἀποδίδουν ὄχι μόνον μήκη καὶ πλάτη ἐπὶ ὀλοκλήρου τῆς Οἰκουμένης, πού οἱ περισσότεροὶ δὲν τὰ ἐγνώριζον, ἀλλὰ συνδυαζόμενοι προφητεύουν ἡμερομηνίες, πού ὕστερα ἀπὸ τόσους αἰῶνας πραγματοποιοῦνται! Ἄρα, οἱ σοφοὶ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἶχαν Θείας διαισθήσεις. Ἐὰν κανεῖς τὰ καλοξετάσῃ καὶ θγάλη ἓνα συμπέρασμα, δὲν λήγει ἐκεῖ ἡ λύσις τοῦ προβλήματος. Ἐναλλασσόμενοι οἱ ἀριθμοὶ αὐτοί, ἀποδίδουν μαθηματικούς ὑπολογισμούς, πού δὲν ἐφαντάσθητε, ἀλλὰ μόνον μέρος αὐτῶν ἠμπορέσατε νὰ λύσετε.

“Ὅσες φορές ὁ ἐρευνητὴς μελετᾷ τὰ σήματα, τοὺς ἀριθμούς καὶ ἄλλα πολλά τῆς τέχνης τῶν σοφῶν, ὄλο καὶ νέα προβλήματα μπορεῖ νὰ λύσῃ, μὲ λίγη ὑπομονὴ καὶ ἐνισχυμένη θέλησι. Τὸ ἀκαλαίσθητο αὐτὸ μνημεῖο κρύπτει ἐντὸς του τὸ αἰνίγμα τῆς Σφίγγος. Δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὴν Σφίγγα τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ εἰς τὴν Σφίγγα τῆς Ἑλλάδος. Διότι τὰ αἰνίγματα πού ὑπέβαλε στοὺς ὁδοιπόρους δὲν σὰς εἶναι γνώστὰ, καὶ εἰς αὐτὸ κρύπτεται τὸ δημιουργικὸ πνεῦμα, πού κατέστρωσε σχήματα τοῦ Λόγου γιὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὴν Ἀλήθειαν. Αὐτὰ ὅλα τὰ ἐγνώριζον οἱ ἐπιφανεῖς σοφοὶ τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Αἰγυπτιακῆς Πυραμίδος.

Ἐὰν θέλετε, κάμετε μίαν κροῦσιν πρὸς τοὺς Μεγάλους Διδασκάλους. Ἴσως σὰς εἶπουν πολὺ περισσότερα ἀπ’ ὅ,τι ἐγὼ δὲν κατορθῶ νὰ σὰς μεταδώσω. Μόνον

ὁ δρόμος, γιὰ νὰ κυλοῦνται οἱ ὀγκόλιθοι διήρκεσε 10 χρόνια! Ἀπὸ αὐτὸ ἀντιλαμβάνεσθε τί θηρίο εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ὅταν ἔχη τὰ ἐφόδια τοῦ Κακοῦ, ἀλλὰ συνάμα διαιωνίζοντας καὶ τὸ Καλόν. Διότι ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ Πυραμὶς αὐτῇ, δὲν θὰ μπορούσατε νὰ λύσετε προβλήματα, ποῦ ἀπὸ τότε ἦσαν λελυμένα. Μόνον αὐτό; Ἡ Σφιγξ τῆς Ἑλλάδος, ὡς πνεῦμα ἐνυπάρχει ἐντὸς τῶν ἀποτυπωμάτων τῆς Γνώσεως τοῦ Φάρου αὐτοῖ, ποῦ τὸν ὠνόμασαν «ἡ Πυραμὶς τοῦ Χέσπος», ὅστις συμβολίζει τὰς παραλλήλους δυνάμεις τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ εἰς τὴν ἐξέλιξίν των. Ἐξελίσσεται τὸ Καλόν, ὅπως καὶ τὸ Κακόν. Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπερβῇ τὸ Κακόν τὰ ὄριά του, σταματᾷ εἰς ἓν σημεῖον, ποῦ τὸ οὐρίζει αὐτῇ ἡ Πυραμὶς, διὰ νὰ παραμείνῃ εἰς τὰ ὕψη ἢ Γνώσις τοῦ ἀγνοῦ.

Αὐτὴ τὴν περίοδον διέρχεσθε, καὶ ἔχετε σχέσιν μετὰ τὴν Πυραμίδα, ἐφ' ὅσον ἡ Ἱερὰ Πόλις τῶν Ἀθηνῶν ὑπῆρξεν ὁ Φάρος τῆς Γνώσεως. Ἐὰν εἴσθε Μαθηματικοί, θὰ ἠμπορούσατε δι' εἰδικῶν ὑπολογισμῶν νὰ ἀντλήσετε νέας γνώσεις, ποῦ δὲν εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν σημερινόν σας Κόσμον. Αὐτὰ τὰ ὀλίγα εἶχα νὰ εἶπω, διὰ νὰ ἀλλάξω καὶ θέμα.

26 - 11 - 1977

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Χαίρομαι ποῦ σᾶς βλέπω πάλιν στὴν ἰδίαν θέσιν τῶν συναντήσεών μας. Εἶναι μία ἀπρόσμενη χαρὰ εἰς ἐμέ, ὅταν ἔχω τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν, νὰ συνομιλῶ μετὰ ὅλους σας καὶ νὰ παρακολουθῶ τὰ ὅσα μαθαίνετε σεῖς καὶ ἀκούω ἐγὼ ἢ ὅσα μαθαίνω ἐγὼ καὶ τὰ ἀκούτε καὶ σεῖς ἀπὸ τὰ χεῖλή μου.

Ἐὰν μοῦ ἦτο δυνατόν νὰ σᾶς περιγράψω τὸν Οὐράνιον χῶρον, ὅπου κυκλοφοροῦμε, μετὰ ἄλλα χρώματα... Ἀλλὰ ἔχουν δοθεῖ εἰς τὴν δημοσιότητα τόσα πολλά, ὥστε τὸ ἓνα νὰ διαφέρει ἀπὸ τὸ ἄλλο. Πάντοτε ὁμως μέσα στὰ ἴδια πλαίσια τῶν ἀοράτων κινήσεων.

Ὅπως καὶ ἂν ἐξελάβομαι τὸν Οὐράνιον χῶρον διὰ νὰ σᾶς τὸν μεταφέρω ὡς εἰκόνα, ποτὲ δὲν θὰ ἤμουν ἀξία νὰ δώσω τὴν περιγραφὴν του, ὅπως νομίζουν πολλοὶ ὅτι τὴν δίδουν. Διὰ νὰ πεισθῆ κάποιος διὰ κάτι, πρέπει νὰ τὸ ἴδῃ, νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ, νὰ τὸ ἀπολαύσῃ, διὰ νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ τὸ μεταδώσῃ. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ στὸν ἰδικόν σας Κόσμον. Ἄλλὰ ἐδῶ στὸν Ἄορατο Κόσμον τῶν ψυχῶν, ὅταν ὑπάρχουν σὲ πολλὰ σημεῖα φραγμοί, τότε δὲν συντρέχει ἀνάγκη νὰ περιγράψω θολὰς εἰκόνες ἢ νὰ περιγράψω εἰκόνες ζωντανές κατ' ἀντανάκλασιν τῆς Γῆς, γιὰ νὰ πάρετε μίαν ιδέαν ποῦ γιὰ μένα δὲν θὰ ἦτο πραγματική. Δὲν γνωρίζω ἐὰν κάποιος ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν σᾶς περιέγραψε τὴν ζωὴν τῶν Ἐπουρανίων ὡσὰν νὰ ζοῦνε στὸν Κόσμον τῆς ὕλης. Τέτοιο πρᾶγμα δὲν πιστεύω νὰ σᾶς μετέδωσαν.

Ὅταν ὁ Οὐρανὸς ἔχῃ τὰ μυστικά του, ποῦ αὐτὰ παραμένουν Μυστήρια, ὅπως καὶ τὰ ἀποκαλεῖτε, τοῦ Οὐρανοῦ, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς τὰ μεταδίδουν οἱ μυθιστοριογράφοι τοῦ ἄλλου Κόσμου; Χίλιες φορές εἶπαμε, ὅτι ἐδῶ δὲν ὑπάρχει συμφέρον, διότι δὲν ὑπάρχει ὕλη. Πῶς λοιπὸν ἀναφέρουν, ὅτι βλέπουν βουνά, δένδρα, πρόβατα, διαφόρων εἰδῶν λουλούδια, θαυμάσιες θεές καὶ ἄλλα πολλὰ; Ἄρα, εἶναι εἰκόνες τῆς φαντασίας τους ἢ ἀντανάκλαστικὲς εἰκόνες τῆς Γῆς, ποῦ χαράσσουσιν στὸ μυαλὸ τους αὐτὰ ποῦ δὲν μποροῦν νὰ συλλάβουν καὶ νὰ ἐκτιμήσουν μὲ τὴ νόησιν καὶ ὄχι μὲ τὴ φαντασίαν τοῦ πυροτεχνήματος. Νὰ γιατί ἀποφεύγω νὰ σᾶς δώσω εἰκόνες, ὅπως σᾶς τις δίδουν μερικοὶ ἄλλοι, ἀπὸ σκοπιμότητα ἴσως, ἢ ποιὸς γνωρίζει ἀπὸ ποῦ ὀρμώμενοι. Σᾶς φέρνουν εἰς τὸ σημεῖον νὰ μὴ γνωρίζετε ἐὰν ἀληθεύουν ἢ διαψεύδονται τὰ ὅσα μεταδίδουν!

Ἐμένα μοῦ ἀρέσει ἡ ἀλήθεια. Τώρα ἐὰν ἐξαίρω τὴ Φύσιν, ποῦ τὴν ἔζησα στὴ Γῆ καὶ σᾶς περιγράψω φυσικὰς εἰκόνες, δὲν κάνω ἄλλο τι, παρὰ στὰ πλαίσια τῶν εἰκόνων μου νὰ ἀποκλείω κάθε τι τὸ δυσάρεστο, τὸ θλαβερό, τὸ ἀνούσιο, ἀλλὰ μόνον νὰ ὑμνῶ τὸ μεγαλεῖο τῆς Φυ-

σικής Δημιουργίας, πού αναζωογονεί όχι μόνον τὸ πνεύμα, ἀλλὰ καὶ ἀνυψώνει τὴν ψυχὴν σὲ αἰθέρας ὑψηλῶν στρώματων, ἀπὸ ὅπου ἐμπνέεται τὸ Μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τὸ μεταδώσῃ στὸ πνεῦμα ὡς εἰκόνα γαλήνης καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐνὸς Κόσμου ἀγνώστου, ὅπου κάθεται ψυχὴ, ὅταν ἔρχεται πρὸς τὸν Κόσμον μας, νὰ ἀναζητή τὸ ἰδανικὸν τοῦ Παραδείσου πού εἶχε χάσει.

10 - 12 - 1977

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς βρίσκω, ἀγαπητοί μου. Σὺ Κωστή μου, τὴν περασμένη φορὰ δὲν μὲ εἶχες χάσει, ἀλλὰ δὲν εἶχες τὴν συσκευή κοντά σου, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ εἰπῶ κι' ἐγὼ δυὸ λόγια, πού τόσο χρειάζεσαι ὅταν εὐρίσκεσαι ἐν ἀναμονῇ τοῦ λόγου μου.

Μὴν ἔχῃς τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι δὲν σὲ παρακολουθῶ, καὶ ὅπου μπορῶ θάζω τὸ χέρι μου, γιὰ νὰ διευκολύνω τὶς ἀπορίες σου, ἔστω καὶ ἂν ἐσὺ τὶς ἀναμένῃς ἀπὸ τοὺς Μεγάλους Διδασκάλους. Πολλές φορὲς ἴσως νὰ μὴ εἶμαι ἢ κατάλληλη νὰ σοῦ ἐξηγήσω κάτι, ὅχι ἀπὸ ἀγνοία, ἀλλὰ ἀπὸ τήρησι τῆς σιωπῆς. Ἀλλὰ ὅταν πρόκειται περὶ ὄντοτος πού συνδέεται μαζί μου, τότε γνωρίζω περισσότερα ἀπ' ὅ,τι θὰ ἤμποροῦσα νὰ γνωρίσω γιὰ ἄλλα πρόσωπα ξένα. Θὰ σὲ παρακαλέσω μόνον νὰ μὴ τρέχῃς σὲ παληές ἀναμνήσεις πού δὲν ἔχουν σχέση μετὰ τὴν νῦν ζωὴν μας. Αὐτὲς οἱ ἀναμνήσεις μετὰ τὸν χρόνον ἀποτυφλώνουν τὸ πνεῦμα καὶ δὲν μπορεῖ αὐτὸ νὰ ξεφύγῃ καὶ νὰ ἐνταχθῇ στὶς εἰκόνας τοῦ λόγου πού μᾶς συνδέουν.

Τὰ πνευματικὰ Κείμενα πού παίρνεις δὲν εἶναι, παρ' ὅτι φαίνονται, οὔτε τοῦ παρελθόντος, οὔτε τοῦ παρόντος, οὔτε τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ σχηματίζουν μίαν ἐνιαίαν κατάστασιν ζωῆς, πού κυμαίνεται στὴν αἰωνιότητα, ὡσὰν τίποτε νὰ μὴν ἀλλάζῃ, καὶ νὰ ζῆς αὐτὰ πού πέρασες καὶ αὐτὰ πού πρόκειται νὰ περάσῃς. Θέλω νὰ εἰπῶ, πῶς δὲν μπορῶ νὰ σημειώσω σημεῖα παρελθόντος καὶ

μέλλοντος, ἐφ' ὅσον ὄλα αὐτὰ εὐρίσκονται στήν ἀνάγνωσι τῶν παρόντων Κειμένων.

Ἐμεῖς ἐδῶ, ὅπως γνωρίζεις, ἐργαζόμεθα χωρίς ἀνάπαυσι. Ὅχι ὅτι ὑποκείμεθα στήν κούρασι, διὰ νά σοῦ ἀποδείξω ὅτι ἡ κίνησίς μας εἶναι ζωὴ καὶ ὄχι θάνατος. Ἐνῶ σεῖς ἔχετε τὴν ἐντύπωσι, ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ἐκμηδένισι τοῦ ἀνθρώπου. Λάθος! Εἶναι ἐκμηδένισι τῆς ὕλικῆς ἐνδυμασίαις τῆς ὄντοτητος καὶ ὄχι τῆς ψυχοπνευματικῆς.

Ἐδῶ στὸν Αἰθέρα, οὔτε τρῶμε, οὔτε πίνουμε καθαρό νερό. Ἡ τροφή μας εἶναι ἄλλη: Ἡ εἰσπνοὴ τῆς Θείας Δημιουργίας. Αὐτὴ μᾶς κρατᾷ σάν ἀφθάρτα φῶτα τοῦ Οὐρανοῦ, γιὰ νά μεταδίδουμε τίς δυνάμεις μας ἐκεῖ ὅπου μᾶς ὑποδεικνύουν.

Ἄλλο πρᾶγμα νά ἰδῆς κάτι καὶ νά τὸ πιστεύσης, καὶ ἄλλο νά σοῦ τὸ διηγούνται καὶ νά ἀμφιβάλλης. Ἡ ἐννοια αὐτῆς τῆς φράσεως εἰσκλείει τὸ μυστηριακὸ νόημα τοῦ Πλάστου πρὸς τὰ παιδιὰ Του. Ὅσοι τὸ καταλαβαίνουμε, καλά. Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ δὲν τὸ ἀντιλαμβάνονται, μόνο πίκρες καὶ θάσανα θὰ ἔχουν, ὅσο καὶ νά νομίζουν ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι γι' αὐτοὺς χαμένη εὐτυχία.

Εἶπα ἀρκετὰ γιὰ νά σοῦ ἀλλάξω τὴν κατεύθυνσι τοῦ προσανατολισμοῦ σου, πρὸς τὸ Φωτεινὸ Ἄστρο τοῦ Οὐράνιου Ἡλίου καὶ ὄχι τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ἀγνωστοῦ θάθους τῆς Ἀγνωσίας.

24 - 12 - 1977

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἐδῶ ὅπου εὐρίσκομαι, ἔχουμε καὶ ἐμεῖς τίς τελετές μας, ἀλλὰ κατὰ διαφοροτικὸ τρόπο. Ἐγνοῦμε ὄλοι τὸν ΑΝΑΡΧΟΝ σάν Πατέρα καὶ Δημιουργὸ τῶν ὄντοτήτων μας. Οἱ ὕμνοι αὐτοὶ μετατρέπονται σὲ δυνάμεις, ποὺ ὁ Κύριος τίς συλλέγει γιὰ νά τίς κάμη δῶρα στήν Ἀνθρωπότητα. Τὸ πότε, δὲν τὸ γνωρίζω. Καὶ τί δῶρα θὰ εἶναι, κι' αὐτὸ μού εἶναι ἀγνωστὸ, γιὰτί ἐξαρτῶνται ἀπὸ τίς Βουλήσεις Του.

Πολλές ψυχές έχουν συγκεντρωθεί για να λάβουν ενισχύσεις από το Φως της Ἀληθείας, γιατί ὅπως ξέρεις, ὁ Λόγος εἶναι ἡ Ἐνεργὸς Δύναμις, πού μετατρέπει τὰ πάντα ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή. Μερικοὶ φίλοι καὶ γνωστοί, πού ἤδη γνωρίζεις, σχηματίζουν κύκλους σὰν ὁμάδες, γιὰ νὰ λάβουν μέρος στὴ μεγάλη Ἑορτὴ τοῦ Σωτήρος μας. Δηλαδή, ἑορτάζεται ἡ Ἡμέρα τῆς Γεννήσεώς Του καὶ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐὰν αὐτὴ ἦτο τρεῖς ἡμέρες μπροστὰ ἢ πίσω. Ἑορτάζεται τὸ καθιερωμένο ἀπὸ τὴν Ἀνθρωπότητα Μεγάλο Γεγονός, πού πολὺ ἐλάχιστοι τὸ ἀντελήφθησαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἀργότερα, ὅμως, μετὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Κυρίου, κανεὶς δὲν ἐγνώριζε τί εἶχε γίνει, πλὴν ἐλαχίστων καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦτο καὶ ἡ Μητέρα Του. Ὅταν δὲ ἐνεφανίσθη ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀρκετοὶ τὸν ἐπίστευσαν. Οἱ πολλοί, ὅμως, δὲν τοῦ ἔδιδαν σημασίαν, διότι τὸν θεωροῦσαν σὰν λαοπλάνο. Ὅσοι ὅμως εἶχαν ζυγισμένο μυαλό, ἀντελαμβάνοντο καλά, ὅτι οἱ λαοπλάνοι δὲν μιλοῦν μὲ τὴ γλῶσσα τῆς Καθαρῆς Ἀληθείας. Καὶ τοῦτο τὸ ἀπέδειξαν τὰ θαύματά Του, ὡς καὶ οἱ Ὅμιλιες Του πρὸς τοὺς Λαοὺς τῆς ἀγνῆς Φωτίσεως. Ἐπροτίμησε τοὺς ψαράδες σὰν Μαθητὰς Του, παρὰ τοὺς ἐγωϊστὲς πού εἶχαν τὴν ἰδέα ὅτι ἐγνώριζαν τὰ πάντα. Καὶ ὅμως, κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἤξερε τί εἶναι ὁ θάνατος. Ἐπρεπε νὰ τὸ εἰπῆ ὁ Κύριος, διὰ νὰ διαλλαθῆ ἄν τῷ χρόνῳ σὲ ὀλόκληρο τὸν Κόσμον.

Ἐγὼ δὲν κάνω τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ σοῦ μεταδίδω τὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητος, πού ἔχει ἤδη χιλιοειπωθεῖ. Δὲν πιστεύω αὐτὸ πού κάνω νὰ σοῦ εἶναι κουραστικό, γιατί ἔτσι κι' ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου, ἐκ μέρους τῶν Γυναικείων Μορφῶν, περιγράφω μὲ δυὸ λόγια ποῖος ἦτο ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Κανεὶς δὲν εἶναι ἄξιος νὰ φθάσῃ τὸ Δακτυλάκι Του. Ἄς λέγουν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ὅτι τοὺς φωτίζει ὁ Ποιηρὸς. Ἐνα πράγμα γνωρίζω καλά: Ὁ Χριστιανισμός, ἂν καὶ ἔπεσε πολὺ ἀπὸ τὴν κακὴν χρῆσιν τῶν Πνευματικῶν, αὐτὸς θὰ κυκλώσει ὀλόκληρο τὸν Κόσμο, διὰ νὰ διανοίξῃ τὴν

ἀτραπὸν ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ διέλθῃ καὶ πάλιν στὸν Κόσμο σας τὸ Ἄληθινὸ Φῶς τῆς Καθαρᾶς Γνώσεως, γιὰ νὰ συνδράμῃ τὸν κόσμον τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀνομίας. Αὐτὸ ποῦ ἀναφέρω εἶναι μία νέα σελίδα ἀπὸ τὸ Ἔργον τῆς Ἀοράτου Δυνάμεως ποῦ λέγεται ΧΡΙΣΤΟΣ.

Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ποῦ ὀμιλῶ γι' αὐτὸ τὸ γεγονός, ποῦ λαμβάνει σάρκες καὶ ὄσπᾶ. Ὅταν ἀποκαλύπτεται ἡ ἀπάτη τῶν πονηρῶν, τότε οἱ ἄνθρωποι ἀνοίγουν τὰ μάτια τους καὶ βλέπουν καθαρότερα τὸ τί τοὺς συμβαίνει. Καὶ ἐπειδὴ δὲν βρίσκονται στὴν ἐποχὴ τῆς ἀγνοίας, λαμβάνουν νέα μέτρα γιὰ τὴν κατοχύρωσι τοῦ Χριστιανισμοῦ, σὰν μεγάλης λαμπάδας τῆς Γνώσεως, ποῦ ἔχετε ὅλοι σας ἀνάγκη, ὅσα καὶ ἂν γνωρίζετε.

Μὴ συγχίζεσθε μέσα στὴν πλεκτάνη ποῦ σᾶς ἔχει στήσῃ ὁ Πονηρός. Μὲ λίγη ἡρεμία ἀκολουθήσατε τὸ Φῶς ποῦ σᾶς φωτίζει, διὰ νὰ ἀνοίξουν οἱ κρουνοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ σᾶς ἐκκαθαρίσουν μὲ τὸ Ἅγιον Ὑδωρ, ποῦ συμβολικὰ σᾶς ἀναβαπτίζει στὸν ἀνθρωπισμό.

Ἀγαπημένε μου Κωστῆ, χαίρομαι ἰδιαίτερα ποῦ παρακολουθεῖς μὲ ἐνδιαφέρον τὰ ὅσα ἀναφέρω περὶ τοῦ Μεγάλου Γεγονότος, ποῦ τόσες ψυχές ἐθουσιάσθησαν στὸ θωμὸ τῆς ἀπολυτρώσεώς των. Αὐτὲς ἀκριβῶς οἱ ψυχές ἐπανέρχονται γρηγορότερα καὶ εἶναι γιὰ μᾶς ἐφόδια τοῦ Λόγου, ποῦ ξεύρει νὰ πολεμᾷ τὰ ζιζάνια τῶν ἀμπέλων, διὰ νὰ σᾶς ἀποδώσουν τὸ νέκταρ, συμβολικῶς, τῆς ζωῆς.

4 - 2 - 1978

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Γλυκέ μου καὶ καλέ μου σύζυγε. Τώρα δμως εἶσαι τὸ παιδί μου κι' ἐγὼ εἶμαι τὸ κορίτσι σου. Τί νὰ κάμω; Βλέπεις ἀσχολοῦμαι μιὰ μὲ τις ὑποθέσεις τοῦ Οὐρανοῦ, μὲ ἀποστολές, γιὰ νὰ φέρω εἰς πέρας τὰς Διαταγὰς ποῦ μᾶς διδῆι ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχή, ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς - Διδασκάλους τοῦ Τμήματός μας. Δὲν μοῦ μένει

καιρός νά κάμω όνειρα, νά ιδῶ όράματα καί νά τά ἀπολάουσω, ὅπως σεις ἀπολαμβάνετε τήν ωραία καί ἔλκυστική εἰς θεόν Φύσιν. Αὐτά τά μέσα εἶναι μόνον διὰ τοὺς ἀρχαρίους πού ἔρχονται ἐδῶ καί δέν ἔχουν ιδέα περί τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἄρα, καθυστερημένοι ἀπό πολλές ἀπόψεις, ὅσο καί νά εἶχαν καλή καρδιά καί εὐγενικές πράξεις.

Εἶναι πολὺ δύσκολο νά ἐπεκταθῶ πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα τῶν εἰκόνων, μιὰ καί ὑποτίθεται ἀπὸ σᾶς, τοὺς ἔχοντας γνώσιν περί τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὅτι ἰσὸν αἰθέρα δέν ὑπάρχουν οὔτε δένδρα, οὔτε φυτά, οὔτε θάλασσα, οὔτε οἰκίαι διαμονῆς τῶν ψυχῶν. Εἶναι ωραῖοι οἱ μῦθοι αὐτοί, γιὰ νά προσελκύσουν κόσμον καί νά διεισδύσουν εἰς τὸ νόημα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἀκριβῶς ὅπως ἐνεργεῖ καί ὁ μῦθος. Αὐτά τά εἶδη τῶν μύθων ἄλλοι τά ἔχουν διατυμπανίσει. Ὅσοι ὅμως ἐσπούδασαν τὴν Ἰνδικὴν Φιλοσοφίαν, δέν θά σᾶς εἰποῦν τοιούτους μύθους, ἀλλὰ διαφορετικούς, μὲ συμβολισμοὺς οἱ ὁποῖοι εἶναι δύσκολο νά σᾶς τοὺς ἐξηγήσουν, διότι τὰ Σανσκριτικά κείμενα ἔχουν ἄλλας ἐννοίας ἀπὸ αὐτάς πού οἱ μεταφρασταὶ τῶν σᾶς δίδουν.

Ὅταν ἡ ψυχὴ αἰωρεῖται, ἐμφανίζεται εἰς τὸν ὕπνον σας, διασχίζει τεραστίαι ἀποστάσεις. Ὅταν δέν ἠμπορεῖτε νά φαντασθῆτε τὴν πραγματικὴν ζωὴν τῶν ψυχῶν, ἀφοῦ ἀπαγορεύεται νά σᾶς δώσουν τὰ ἰδικά σας Πνεύματα πτυχάς ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτῶν, πῶς εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχουν μερικοὶ μὲ τόσην φαντασίαν, νά περιγράφουν κήπους, λίμνας, ἀνάκτορα κλπ., κλπ., τὰ ὁποῖα δέν ὑφίστανται; Δέν λέγω, ἐὰν ὀνειροπολοῦν αἱ ψυχαὶ αὐταί, εὐρίσκονται ἐν τῷ δικαίῳ. Ἄλλὰ θέλω νά γνωρίζω ποῖα ἀποδημήσασα ψυχὴ ραχατεύει καί τρώει ὀπώρας καί λουκούμια τῆς Σύρου!... Αὐτά ὅλα εἶναι ὑλικά, πού μόνον στὴ Γῆ τὰ θρῖσκεῖς. Δέν θέλω νά ἀπογοητεύσω αὐτοὺς πού τὰ πιστεύουν. Καμιά φορὰ κανεὶς ζῆ μέσα σ' ἓνα ωραιότατο μυθιστόρημα πού διαβάζει... Ἐλπίζω οἱ εἰκόνες αὐτὲς νά δίδουν τὴν εὐχέρεια σ' αὐτοὺς πού τίς

ἐγκωμιάζουν, νά ἀντιληφθοῦν ὅτι ὁ ἐδῶ Κόσμος εἶναι ἀνώτερος κατὰ πολὺ, δηλαδή ἀσύγκριτος μὲ αὐτὸν τῆς Γῆς.

Βέβαια, γιὰ σᾶς, ὑπάρχει ἓνα Ἄνάκτορον τοῦ Κυρίου. Ἄλλὰ σᾶς ἔχουν ἐξηγήσει πῶς εἶναι αὐτὸ καὶ γιατί σᾶς τὸ μεταδίδουν μὲ γήϊνες εἰκόνες. Τὰ γεωμετρικὰ σχήματα ἐδῶ εἶναι φωτεινὰ καὶ τὸ ἓνα διαδέχεται τὸ ἄλλο. Ὅλα αὐτὰ ἔχουν σχηματισμοὺς εἰκόνων, πού μόνον ἐάν ἐρμηνευθοῦν μὲ γήϊνες εἰκόνες θὰ τὰ ἀντιληφθῆτε. Βλέπετε δύο Πνεύματα, πού τὸ ἓνα μόλις γνωρίζει τὸ ἄλλο, νά σοῦ λένε ὅτι... πηγαίνουν στοῦ Ζαχαράτου τὸ Καφενεῖον νά πάρουν τὸν καφέ τους, ἐνῶ σεῖς γνωρίζετε ὅτι κάτι τέτοιο ἔχει ἐξαλειφθεῖ διὰ παντός ἀπὸ τὴν παλαιάν ἐκείνην τοποθεσίαν! Νά σοῦ πῶ, ἀγαπημένε μου Κωστή, ἐγὼ δὲν πέρασα ἀπὸ αὐτὸ τὸ στῤῷμα καὶ δὲν μπορῶ νά σοῦ εἰπῶ περισσότερα. Ἐάν θέλης διευκρινήσεις, κάνετε ἐρωτήσεις στὸν Ἄριστοτέλη ἢ τὸν Πλάτωνα. Αὐτοὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσουν, γιατί εἶναι πάρα πολὺ καλὰ κατηρτισμένοι, σὰν ἐξέχουσαι Μορφαὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ὡς ψυχὴ κανεὶς ἀνταμώνεται μὲ πολλοὺς, ἀκόμη καὶ μὲ τὰ ζῶα πού ἀγάπησε, μὲ τὰ φυτὰ, πού ἔχουν ἄλλην μορφήν καὶ τὰ βλέπετε μὲ τὸ μάτι τῆς ψυχῆς ὡς νά τὰ ἐβλέπετε μὲ ὕλικά μάτια. Ἄραγε αὐτὸ τοὺς συμβαίνει; Μπορεῖ, ἀλλὰ μὲ τόση πειστικότητα νά δίνουν εἰκόνες κατὰ φαντασίαν; Αὐτὸ δὲν τὸ ἀντιλαμβάνομαι. Τόσαι καὶ τόσαι ψυχὰι ἐπανενσαρκώθησαν. Ἄρκεται ἐξ αὐτῶν ἐνεθυμοῦντο ἄλλας των προϋπάρξεις, αἱ ὁποῖαι ἠλέγχθησαν καὶ ἀπεδείχθησαν ὀρθαί. Καμιά ὁμως ἐξ ὧν αὐτῶν, ἐνῶ ἐνεθυμήθησαν παλαιάν των ζωὴν εἰς τὴν Γῆν, δὲν ἀνέφεραν ἔστω καὶ ἐλάχιστα διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Οὐρανοῦ. Οὔτε κι' ἐγὼ πού γνωρίζω τόσα, ἀνεφέρθη στοὶ τί γίνεται στὰ Οὐράνια. Ἄντὶ νά λέγωνται ἱστορίαι πού δὲν ἔχουν ὠφελιμότητα εἰς τὴν ὄντοτητα, προτιμότερον εἶναι νά δίδωνται Κείμενα μὲ περιεχόμενον ἐμψυχωτικὸν καὶ μὲ ὀρίζοντας εὐρεῖς, μὲ μόθησιν τῶν ἀνθρωπισμῶν.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Θά ήθελα πολύ, αγαπητοί μου, νά σᾶς μιλήσω πάνω σέ ἕνα θέμα πού σᾶς ἐνδιαφέρει ὅλους σας. Τό νά θέλω, εἶναι ἕνας λόγος. Τό νά μοῦ τὸ ἐπιτρέπουν, εἶναι ἕνας ἄλλος λόγος. Καί τὸ λέγω αὐτὸ γιατί βρῖσκεσθε μέσα σέ πυκνὴ ὀμίχλη, χωρὶς ὀρίζοντα, χωρὶς ἥλιο, καί μὲ περιέργεια νά μάθετε κάτι πού νά σᾶς ἀναπετρῶνῃ τὸ ἠθικό, χωρὶς ὅμως κάτι τέτοιο νά ὑπάρχη. Γι' αὐτό, ὅπως βλέπετε, δὲν παρουσιάσθη κανεὶς ἀπὸ τοὺς Μεγάλους Ἐκφωνητὰς τοῦ Οὐρανοῦ νά σᾶς ὀμιλήσῃ περὶ τίνος πρόκειται.

Σὲ ἐμὲ δὲν πέφτει λόγος καί οὔτε γνωρίζω αὐτὰ πού πρόκειται νά γίνουν. Γι' αὐτὸ ἀπέχω ἀπὸ τοῦ νά σᾶς δίνω εἰκόνες τῆς ἀρεσκείας μου, γιὰ νά σᾶς εὐχαριστήσω. Εἶναι προτιμότερο γιὰ ἕνα Πνεῦμα πού εἶναι ἐντιμο καὶ φιλόληθες, νά ἀναμιγνύεται μὲ τὰ πύτουρα; Ἄς ἀφήσω αὐτὴ τὴν πλευρὰ νά τὴν ἀναπτύξουν αὐτοὶ πού γνωρίζουν τὰ πολλὰ καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νά λέγουν τὰ ὅσα ἐπιτρέπεται, γιὰ νά μάθετε καὶ σεῖς κάτι τὸ πιὸ συγκεκριμένο, ὄχι μὲ ἀοριστολογίες, ἀλλὰ μὲ θάση τὴν ἀλήθεια. Αὐτὰ σᾶς τὰ λέγω γιὰ νά μὴ μείνετε παραπονεμένοι, πὼς δὲν σᾶς φωτίζω μὲ στοιχεῖα πού θά μπορούσαν νά σᾶς δώσουν κάποια διαφορετικὴ ἀκτινοβολία.

Σύ, αγαπημένε μου Κωστῆ, μὴ ξεφεύγεις ἀπὸ τὸ δρόμο πού ἀκολουθεῖς καὶ μὴ σκέπτεσαι τὰ πάρα πέρα πού δὲν σέ ἀφοροῦν. Ἄφησέ 'τα ὅλα νά τραβήξουν τὸν δρόμον τοῦ προορισμοῦ των, πάντα θέβαια μὲ τὴν πρόβλεψη νά μὴ θίξῃς σημεῖα πού θά μπορούσαν νά δυσχεραίνουν τὰ βήματά σου πρὸς τὴν μεγάλην Ἐλπίδα πού μπορεῖ ὁ καθένας σας νά ἀναπτύξῃ μόνος του ἐντὸς του. Ἐγώ, ὅπου βρῖσκομαι καὶ ἔχω τὴν ἐλευθερία μου, μπορῶ νά διακρίνω τοῦ κάθε ἀνθρώπου τὰ σφάλματα. Δὲν ἔχω ὅμως τὸ δικαίωμα νά ἐπεμβαίνω γιὰ νά μὴ παραπλανηθῇ, καὶ χωρὶς νά τὸ θέλῃ νά πέσῃ στὴν παγίδα πού τοῦ στήνει ἕνας ἐχθρὸς ἢ ἕνας πολεμοχαρὴς καὶ ἀ-

στοιχειώτος. Ἐάν μοῦ τὸ ἐπέτρεπαν, εἶμαι ἔτοιμη νὰ διορθώσω πολλὰ σφάλματα γνωστῶν καὶ ἀγνωστων. Καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα θὰ ἀναφερόμουν σὲ πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντός μας, ποὺ δὲν ἔχουν τὴν στοιχειώδη γνώσιν πάνω στὰ Πνευματιστικὰ Κείμενα, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ζητοῦν ἀποδείξεις, τίς ὁποῖες, ἐάν ἔχουν συνείδησιν, ἀπὸ ἐκεῖ πρέπει νὰ τίς ζητήσουν.

Δυστυχῶς, τὰ πρόσωπα αὐτὰ εἶναι τὰ πιὸ κοντινά μας. Δὲν λέγω ὅτι εἶναι ὅλως διόλου ἄπιστα. Πιστεῦουν αὐτὰ ποὺ τοὺς συμφέρουν καὶ δὲν πιστεῦουν τὰ ὅσα δὲν θέλουν νὰ παραδεχθοῦν! Αὐτὸ τὸ θρῖσκω ἀνόητο, γιατί ἔτσι δὲν ἐνεργοῦν κατὰ τὴν βούλησιν καὶ τὴν ὑπόδειξιν ποὺ τοὺς δίδει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Καὶ ὅταν πέσουν στὴν παγίδα τοῦ Πονηροῦ, τότε θυμοῦνται τὸν Πνευματικὸ Κόσμο καὶ λέγουν: «Ἄς κτυπήσουμε τὴν πόρτα Του νὰ μᾶς δώσῃ, καμιὰ συμβουλή ἢ καὶ νὰ μᾶς ἀνακουφίσῃ!». Ἐνα πρᾶγμα δὲν κατάλαβαν. Ὅτι τὸ συμφέρον τους, τοὺς τρώγει τὰ σωθικά. Καὶ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι, ἂν μπορούσαν νὰ πάρουν μέρος δὲν θὰ τὸ ἐπιχειροῦσαν.

Ἀγαπῶ ὅλο τὸν Κόσμο, τὸν θεοῦ, ἀλλὰ δὲν εἶμαι καὶ παιχνίδι τοῦ καθενὸς νὰ μὲ νομίζῃ πεθαμμένη καὶ ὅτι δὲν ἔχω βούλησιν, οὔτε ἐνέργεια προσωπική, γιὰ νὰ κάνω τὴ θέλησιν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου! Ἐδῶ δὲν κυριαρχεῖ τόσο τὸ πνεῦμα, ὅσο ἡ ψυχὴ. Κι' ἔτσι τὸ ψυχικὸ σθένος χαλιναγωγεῖ τὸ πνεῦμα, γιὰ νὰ φερθῇ ἡ ὀντότητος τοῦ πνεύματος ὡς ὀρίζει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Ἐπάρχουν μερικὰ πράγματα ποὺ δὲν μοῦ ἀρέσουν. Γίνονται μὲ τρόπον τέτοιον, ποὺ καλλίτερα νὰ μὴ τὰ ἀναφέρω. Λίγο κανεὶς ἐάν ὀξύνῃ τὸ μυαλό του καὶ ἔχει τὴν συμπαράστασιν τῆς συνειδήσεώς του, ὄχι μόνον δὲν θὰ πέσῃ ξέω, ἀλλὰ θὰ κάνῃ καὶ κάτι τὸ καλὸ καὶ ἀγαθόν, ποὺ ζητεῖ ἀπὸ αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, χωρὶς νὰ τοῦ τὸ ἐπιβάλλῃ. Θὰ μοῦ εἶπῃς, Κωστή μου, ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ σοῦ λέγω εἶναι ὠραῖα καὶ ἀπλή φιλολογία. Ἐάν ἔτσι τὸ πάρης, νὰ εἶσαι θέθαιος, ὅτι δὲν κερδίζεις

τά νοήματα που έχουν. Εάν όμως έχεις συλλάβει που απευθύνομαι και τί λέγω, τότε θα με δικαιώσης και θα είσαι και σύ προφυλαγμένος από αυτούς που ως τείχος των έχουν το ψέμα.

Όμιλώ με τέτοιο τρόπο, ώστε, αγαπημένε μου, να μη θίγω συγκεκριμένα πρόσωπα, αλλά να έφιστώ την προσοχήν σου προς εκείνα που δεν αντιλαμβάνεσαι, για να προασπίσης τον ίδιο τον έαυτόν σου. Εγώ, βλέπεις, δεν έχω ανάγκη από τοῦ να με προφυλάσσουν. Είμαι πνεῦμα. Ἐσύ όμως που είσαι άνθρωπος και ζῆς σ' ένα Κόσμο με καλά και με βλαβερά στοιχεία, δεν σου εἶναι εύκολο να τὰ διαχωρίσης, γιατί ὅλα τὰ ἔχεις τοποθετήσει στην ίδια κατάταξι. Εάν όμως θελήσης να ἐκλέξης, ἐκεῖ εἶναι ἡ δυσκολία. Ποιό από τὰ μῆλα εἶναι τὸ γερὸ και ποιό τὸ σάπιο; Ἐπιφανειακά και τὰ δύο εἶναι γερὰ. Νὰ τὸ ρίξω στήν τύχη; Ὁχι, γιατί τότε θα κτυπήση κανείς ἄδικα τὸ κεφάλι του. Τὸ καλλίτερο ἀπ' ὅλα εἶναι να ἐξιχνιάση τὸ περιεχόμενο, χωρίς να καταστρέψῃ τὴν ἐπιφάνεια.

Γιὰ να θγάλη κανείς ἀπόφασι πάνω σὲ μιὰ ἐκλογή, δεν πρέπει να θιάζεται και να προσέχη πολὺ μήπως μπορέσει και ἀντλήση ἐκ τῶν «ἔνδον» εἰς τὰ ἔξω αὐτὸ που ζητεῖ. Παράδειγμα πάλιν ἔχομεν τὸν μικρούλημ Τσίτση, που ὅταν ἔκανε ἀταξίες τὸν ἔδιωχνες. Καὶ όμως αὐτὸ τὸ πλασματάκι, παρ' ὅτι ἐκείνη τῆ στιγμῆ δεν τοῦ ἔδειχνες φιλία, σὲ ἀγαποῦσε χωρίς ἐσύ να ἀντιλαμβάνεσαι τὴν ἀγάπη του αὐτῆ. Μιλῶ για ἕνα ἄθῶο πλασματάκι. Ἐλα τώρα στὰ ἄλλα, τὰ μεγάλα πλάσματα, που εἶναι περισσότερο θηρία, για να καταλάβῃς τὴ διαφορὰ και να σηματούσης ἐσύ τὴν ιδέα για τὴν πραγματικότητα.

Σήμερα σὲ ἔχω ζαλίσει και με συγχωρῆς γι' αὐτό. Ὁ σκοπός μου εἶναι ἄλλος. Νὰ ἀνοίξης ἐσύ τὰ μάτια σου και να προσέχης. Πάντως μεταδίδεις σὲ ὅλους τοὺς συγγενείς και φίλους τὴν ἀγάπη μου, που με τόσο χαρὰ και ἀγαλλίασι τὴν μεταδίδω.

ΤΟ ΡΟΔΟΝ ΤΟΥ ΙΣΠΑΧΑΝ

18 - 2 - 1978

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς βρίσκω, ἀγαπητοί μου, καὶ σᾶς εὐχομαι ὅπως ἀντιμετωπίσετε τὰ πάντα μὲ σθένος καὶ καλὴν θέλησιν, διὰ νὰ εἴσθε πάντοτε εἰς τὰς ἐπάλξεις μας.

Σήμερον θὰ ὁμιλήσω διὰ τὸ ρόδον τοῦ Ἰσπαχάν. Ὅπως γνωρίζετε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ Μῆδοι ποῦ ἐπολέμησαν τοὺς Ἑλληνας, δὲν ἦσαν Μῆδοι, ἀλλὰ Πέρσαι. Κακῶς ἢ Ἱστορία τοὺς ἀναφέρει ὡς Μήδους. Ἡ Περσία, μὴ ἔχετε τὴν γνώμην, ὅτι ἦτο μία ὀπισθοδρομικὴ Χώρα. Ἀπεναντίας. Εἶχεν ἴδιον πολιτισμὸν καὶ ἐγνώριζον πολλὰ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς. Οἱ Πέρσαι ἔζων μίαν ζωὴν εὐχάριστον ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. Ποτὲ δὲν εἶχον κατὰ νοῦν νὰ διασχίσουν τόσας χώρας, διὰ νὰ καταλάβουν τὴν Ἑλλάδα. Κάποιοι ἄλλοι τοὺς εἶχον ὠθήσει νὰ τὸ πράξουν, οὕτως ὥστε οἱ δύο μαζὶ πολιτισμοὶ νὰ ἀποδώσουν τὸν τελειότερον, εἰς τὸν τότε Κόσμον, νεώτερον πολιτισμὸν. Οἱ πονηροὶ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς πρωταίτιοι τῶν πολέμων κατὰ τῆς Ἑλλάδος, κατώρθωσαν διὰ τῆς τέχνης τοῦ λόγου νὰ πείσουν τοὺς Πέρσας, ὅτι ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν δύο διαφορετικῶν πολιτισμῶν, ἡ ἀνάμιξις των θὰ ἔδιδε τὸν ὀραιότερον καὶ ὑψηλότερον πολιτισμὸν ποῦ εἶχε ποτὲ γνωρίσει ἢ ἀνθρωπότης. Ἴδού πῶς χαλκεύει ἡ τέχνη τοῦ λόγου, ἀκόμα καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἐγκεφάλους τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὸν ὀλεθρὸν των!

Ἡ Ἱστορία, ὅμως, γράφεται διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι πραγματικὰ ὕπῃρξεν. Ὁ πολιτισμὸς τῶν Περσῶν, μετὰ-εὐ ἄλλων ἦτο καὶ καλαίσθητος.

Οἱ ὀραιότεροι κῆποι τοῦ Κόσμου ὕπῃρξαν εἰς τὴν Περσίαν. Οἱ συνδυασμοί, τὰ χρώματα καὶ τὰ σχέδια ποῦ ἔδιδαν οἱ κηπουροὶ τῆς τέχνης, ὑπερέβαιναν καὶ ἀ-

τοὺς ἀκόμη τοὺς Παραδείσιους κήπους, ὡς λέγουν οἱ ποιηταὶ τῆς Περσίας.

Εἰς τὴν παλαιάν πρωτεύουσάν αὐτῆς, τὸ Ἴσπαχάν, οἱ κήποι ἦσαν ἓνα χάρις: ἀπὸ ἀρωματικὰ ἄνθη μὲ ποικίλα χρώματα καὶ συνδυασμοὺς ἀπεριγράπτους! Ἐκεῖ, λοιπόν, εἰς αὐτοὺς τοὺς μεγάλους καὶ ὠραιότατους κήπους, ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον καλλιεργημένον ρόδον τοῦ Ἴσπαχάν, τὸ ἄρωμα τοῦ ὁποίου ἦτο λεπτὸν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν ὄσφρησιν τῶν περιπλανωμένων ἐντὸς τῶν γηϊνῶν παραδεισίων κήπων.

Τὴν εἰκόνα αὐτὴν ἔχω ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου ὡς ζωντανήν, ἀπολαμβάνοντας τὴν ἱερότητα πού εἶχαν τὰ ἄνθη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην.

Δὲν γνωρίζω πῶς ἐκόπη τὸ ἄνθος ἐκεῖνο, ἀπὸ ἄλλο Λευκὸν Γυναικεῖον Ἄνθος καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῶ, ὡς νὰ ὀραματιζόμενοι, προσεφέρθη εἰς ἐμὲ τὸ Ρόδον τοῦ Ἴσπαχάν! Τὸ ὄραμα τοῦτο διελύθη καὶ δὲν ἤμποροῦσα νὰ συνέλθω, ὅταν ἀντελήφθην ὅτι πράγματι ἐκράτουν εἰς χεῖρας μου ρόδον, πού δὲν ἐγνώριζον πόθεν προσεφέρθη εἰς ἐμέ. Ποία ἦτο ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὴν φυσιολογίαν δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω, παρὰ μόνον τὴν Χεῖρα Της, καὶ διὰ ποῖον λόγον μου ἐπρόσφερε τὸ ὠραιότατον ἐκεῖνο στόλισμα τοῦ κήπου.

Τὸ ρόδον ἐκεῖνο, ὡς ἀμάραντον, δὲν ἔπαυε νὰ διαχέῃ εἰς τὸν αἰθέρα τὸ λεπτὸν ἄρωμά του. Καὶ ἰδοὺ πῶς ἡ φαντασία συνειργάσθη μὲ τὴν πραγματικότητα, διὰ νὰ συνυφάνουν μαζί τὸ ρόδον τοῦ αἰωνίου κάλλους!

Τὸ κρατῶ εἰς τὰς χεῖρας μου καὶ ἂν δὲν εἶναι ὄρατὸν στὴν ὄρασίν σου, ἀγαπητέ μου Κωστῆ, σοῦ τὸ προσφέρω ὡς ἐνθύμιον τῆς ἀγάπης μας. Εἰς μίαν στιγμὴν, πού δὲν θὰ τὸ ἀναμένης, θὰ διαισθανθῆς τὸ ἄρωμά του. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀρκετό, ὡς ἐάν τὸ ἔχῃς προσέξει.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Πολλοί είναι εκείνοι που σās ωμίλησαν πάνω στα Μυστήρια του Ούρανοῦ. Αὐτὰ ἤμποροῦν νὰ τὰ διαλαλοῦν, μέχρις ἑνός ὁρίου, οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι, εἴτε πιστεύετε εἴτε δὲν πιστεύετε εἰς Αὐτούς. Ἐκεῖνα ὅμως τὰ Μυστήρια που ὑφίστανται στὴ Γῆ σας, αὐτὰ πρέπει νὰ ἐρευνήσετε, διότι εἶναι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, καὶ ὄχι νὰ ἀποφαινέσθε ἄμεσα, ἀλλὰ νὰ ἐμβαθύνετε εἰς τὸ νόημα τῆς ὑπάρξεως τοῦ κάθε Μυστηρίου καὶ διὰ διαδοχικῶν σκέψεων καὶ ἐρευνῶν, πάντα θὰ θρῖσκετε καὶ κάτι τὸ νέον. Σεῖς, ἀντὶ νὰ ψέγετε τὸν ἑαυτὸν σας, ψέγετε τοὺς ἄλλους. Αὐτὸ εἶναι εὐκολώτερον νὰ γίνεται ἀπὸ ἀνθρώπους που δὲν ἔχουν καθαρὰν τὴν συνειδησίην. Εἶναι καλλίτερον, ἔστω καὶ δύσκολον, νὰ στραφῆτε πρὸς τὰ «ἔνδον» καὶ νὰ ἐξετάσετε τὸν ἑαυτὸν σας. Ὅχι διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀποκτήσετε τὸ «γνώθι σαυτόν» ἢ ἐνέργεια μόνον αὕτη εἶναι ἀρκετὴ, διὰ νὰ σās ὀδηγήσῃ στὴν ὀρθότητα τῆς πορείας σας.

Οἱ μεγάλοι νόες τῆς Γῆς σας δὲν ἔχουν μόνον τρελλαθεῖ, ἀλλὰ ἀποτρελλάθησαν διότι ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐρευνήσουν ὀλόκληρον τὸ Σύμπαν. Γελοιωδεστέρα γνώμη ἀπὸ αὐτὴν δὲν ὑφίσταται! Ὑπάρχουν τόσα Μυστήρια εἰς τὴν Γῆν που πατεῖτε καὶ δὲν τὰ γνωρίζετε. Γιατὶ δὲν ἀσχολεῖσθε μὲ αὐτὰ, διὰ νὰ ἀποκτήσετε περισσοτέρας καὶ ἀξιοτέρας γνώσεις, καὶ στρέψετε τὴν προσοχήν σας πρὸς κατευθύνσεις που ἔως σήμερον τίποτε δὲν σās ἔχουν ἀποδώσει; Τὰ δὲ χρήματα που ἐξοδεύθησαν εἶναι ἄνευ προηγουμένου! Θὰ ἤμποροῦσαν τὰ ποσὰ αὐτὰ νὰ θρέψουν ἑκατομμύρια δυστυχούντων, ὥστε νὰ εὔρουν καὶ αὐτοὶ θέσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον! Ἄλλ' ἢ ἀκέφαλος γνώσις τοῦ ἀνθρώπου ὀδηγεῖ τοὺς συναθρώπους του εἰς τὸ ἀδιέξοδον, διὰ νὰ τοὺς ἐξοντώσῃ. Εἶναι χαρακτηριστικὸν τοῦτο, ἀπὸ τὰ ὅσα συμβαίνουν σήμερον εἰς τὴν Γῆν σας. Δὲν κατηγορῶ τὸν ἠθικὸν ἔνοχον. Αὐτὸς κάνει τὴ δουλειά του. Ἐνοχοὶ εἶναι

οί εργαζόμενοι ως δούλοι του έχθρου, διά να καταστρέψετε την γήινον ζωήν σας.

Υπάρχει, όπως ήκουσα, εις τὰ Βιβλία του Ουρανού, μία Προφητεία, που λέγει ότι εν μέγα μέρος τῶν Η.Π.Α. θὰ καταστραφῆ τελείως. Πότε, που καὶ γιατί, αὐτὸ πιά δὲν εἶμαι ἐγὼ που θὰ σᾶς τὸ εἰπῶ. Μπορεῖ αὔριο, μπορεῖ μετὰ ἀπὸ 5, 10, 20, δὲν ξέρω πόσα χρόνια. Ἐγὼ δὲν εἶμαι Προφήτης καὶ σᾶς μεταδίδω τὸ ὅτι μοῦ μετέδωσαν. Βεβαίως θὰ ὑπάρχη κάποιος σοβαρὸς λόγος, διά νὰ λάβῃ ἡ Ἀρχὴ μας αὐτὴν τὴν Ἀπόφασιν.

Ἀγαπημένε μου Κωστή, εἶπα ἀρκετά, που ἴσως θὰ ἤθελες νὰ ἀναφέρω ἄλλες εἰκόνες. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἀλλάξω σελίδα καὶ αὐτὸ ἤθελον νὰ κάνω. Ἐναν διαχωρισμὸ μετὰ τῶν Μυστηρίων του Ουρανού καὶ τῶν Φαινομένων τῆς Γῆς, που ἀπὸ ἀγνοία τὰ ὀνομάζετε Μυστήρια.

Θὰ σὲ παρακαλέσω πολὺ, ὅταν μελετᾶς ἕνα Κείμενο, νὰ μὴ τὸ λαμβάνῃς ἀπὸ τὴν μίαν του πλευράν, ἀλλὰ ὅπως στίς μαγικὰς εἰκόνες ζητεῖς νὰ εὔρης τὰ σημεῖα που δὲν περιπίπτουν στὰ βλέμματά σου καὶ ἡσυχάζεις ὅταν τὰ εὔρης, ἔτσι νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι κάθε Κείμενον του Ουρανοῦ ἔχει πολλαπλὰς ἔννοιαι. Ἄλλος θρῖσκει τις 3, ἄλλος τις 10, ἄλλος τις 15 κ.ο.κ. Βρίσκοντας καὶ ἀναλύοντας τις ἔννοιαι αὐτές, πλουτίζεις μὲ ἱερὸ Φῶς τὸ πνεῦμα σου καὶ εἶναι προτιμότερο αὐτό, παρὰ νὰ ἀσχοληθῇς τὸ τί γίνεται στὸν Ουρανὸ, τὸ πῶς ζοῦν καὶ τὸ τί τρῶνε!... Αὐτὰ θεοβαίως ἀναφέρονται διά τοὺς ἀδελφεῖς, διά νὰ μὴ τρομοκρατοῦνται ὅτι θὰ χάσουν τὸν ἐπίγειον Παράδεισον, φοβούμενοι μήπως εὔρεθουν στὴν Ουράνιον Κόλασιν. Οὔτε Παράδεισος, οὔτε Κόλασις ὑπάρχουν στὸν Ουρανὸ. Καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο τὸ ἔχετε μέσα σας! Ὅταν εἴσθε ἱκανοποιημένοι, θρῖσκεσθε στὸν Παράδεισον. Ὅταν πάλι τυραννείσθε, θρῖσκεσθε στὴν Κόλασιν.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σὰς βρίσκω. Παρακαλῶ πολὺ νὰ εἰσθε ἤρεμοι καὶ νὰ προσέχετε νὰ μὴ δυσαρεστήση ὁ εἰς τὸν ἄλλον δι' ἑνὸς ἀπλοῦ λόγου. Εἶναι πρῶτιστον καθήκον τοῦτο, καὶ ἀναφέρομαι ὄχι μόνον εἰς τοὺς παρευρισκομένους, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν Κύκλον, ποὺ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἔρχονται εἰς τὸ θέατρον, ἀκολουθοῦν τὴν παράστασιν τοῦ Λόγου, λησμονοῦν τὰ πάντα, χαίρετοῦν καὶ ἀπομακρύνονται ὡς νὰ ἦσαν τελείως ξένοι εἰς τὸν Οἶκον τῆς Διδασκαλίας τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Διδασκάλων τοῦ Οὐρανίου Βασιλείου.

Οὔτε ὁ πλοῦτος, οὔτε ἡ τεχνικὴ μόρφωσις ποὺ λαμβάνετε εἰς τὰ Πανεπιστήμια, σὰς ἔχουν ἀπαλλάξει ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ λογίζεσθε ὑπανάπτυκτοι. Διὰ νὰ θεωρηθῆ τις ὅτι εἶναι ἀνεπτυγμένος ψυχικῶς, ὀφείλει νὰ γνωρίζη ποῖα εἶναι ἡ οὐσία τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ ὄχι νὰ παπαγαλίζῃ τὴν λέξιν αὐτὴν ὡς καφαμέλα τῆς ἐπιθυμίας του!

Ὁ μέγας σοφὸς Ἄγγλος Ράσσελ, ὅστις θεωρεῖται ἀνθρωπιστὴς καὶ ἔχει μέγα ρεῦμα ὑπὲρ αὐτοῦ, σὰς ὁμολογῶ ὅτι εἶναι μέγας ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ διερωτῶμαι ποῦ ἔγκειται ὁ ἀνθρωπισμὸς του. Καὶ ἀπαντῶ ἡ ἰδία: Εἰς τὴν Ἰουδαϊκὴν φυλὴν! Διότι εἶναι φανατικὸς Ἰουδαῖος καὶ διὰ τοῦ τρόπου του ἀποδεικνύει, ὅτι εἶναι πολὺ διάφορος ἀπὸ τοὺς ἄλλους τῆς φυλῆς του, ἐνῶ ἀκολουθεῖ τὸ αὐτὸ ρεῦμα, διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Ἰσραηλινοῦ πολιτεύματος εἰς ὀλόκληρον τὸν Κόσμον.

Κατακρίνει τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Μπουένος Ἀἶρες Ἀργεντινῆς καὶ τῆς Χιλῆς. Διατί ὅμως δὲν κατακρίνει τὸ Ἰσραήλ, ποὺ διωργάνωσε τὰς Δικτατορίας ὀλοκλήρου τοῦ Κόσμου; Ἀφήνω εἰς τὴν κρίσιν σας νὰ ἐννοήσετε τὸν τρόπον μετὰ τοῦ ὁποίου ἐργάζονται οἱ κρυφοὶ ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος!

Ἀγαπημένε μου Κωστῆ, σοῦ φαίνεται παράξενο πὼς ἐγὼ ποὺ δὲν με ἐνδιέφερε καθόλου ἡ πολιτικὴ καὶ τὸ τί λέει ὁ εἰς ἢ ὁ ἄλλος, ἀσχολοῦμαι τῶρα με τὸν Το-

μέα αὐτόν, ὑπερασπιζομένη τὴν Χριστιανικὴν μου Θρησκείαν. "Ὅλοι αἱ Θρησκεῖαι κλίνουν καὶ διδάσκουν τὴν Ἀρετὴν. Ἀλλὰ ἡ μόνη ἡ ὁποία ἐδίδαξε τὴν Ἀγάπην διὰ τῆς Θυσίας, εἶναι ὁ Χριστιανισμός. Διὰ τοῦτο οἱ περισσότεροι ἀνεπτυγμένοι τοῦ Κόσμου σας εἶναι Χριστιανοί, ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, σὲ ὁποιοδήποτε θρησκευτικὸ δόγμα ἀνήκουν, εἶναι ὑπανάπτυκτοι καὶ θὰ τσακισθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, πολὺ εὐκολώτερον ἀπὸ ὅ,τι μερικοὶ Χριστιανοὶ ἀποστᾶται ἐδωροδοκήθησαν καὶ ἐδυσκόλευσαν τὸ Ἔργον τῆς καθαρᾶς Χριστιανικῆς ὑπεροχῆς.

Σὺ πῶς περνᾷς;

ΚΩΣΤΑΣ: Καλὰ. Στὴ μοναξιά...

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ἡ μοναξιά εἶναι ἓνας σταθμός, πού ὁ ἄνθρωπος τὸν ἔχει ἀνάγκην, ὅχι νὰ παραμένῃ σ' αὐτόν, ἀλλὰ νὰ διέρχεται ἐξ αὐτοῦ.

ΚΩΣΤΑΣ: Ἡ διαφορὰ εἶναι, πῶς ἐγὼ παραμένω.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Κάνεις ἀσχημα. Ἐχεις φιλικὰ, συγγενικά, γνωστὰ σπίτια. Διότι ἡ μεγάλη μόνωσις θλάττει. Ὁ Μωϋσῆς ἐπὶ 40 ἡμέρες ἀπεμονώθη εἰς τὴν Ἔρημον. Τοῦτο ἦτο μικρὸ διάστημα, διὰ τοὺς συλλογισμούς του. Τὸ αὐτὸ ἔχει κάνει καὶ ὁ Κύριος, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τὴν αὐτὴν ὁδὸν τῆς μερικῆς μόνωσεως, ὅχι ὅμως καὶ τῆς ἐξακολουθητικῆς. Διότι τότε τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου παγιδεύεται εἰς τὴν μόνωσιν καὶ ἐκφεύγει ἀπὸ τοὺς φιλικούς δεσμούς πού ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ μὲ τοὺς συναθρώπους του, μεγάλους ἢ μικρούς. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀπομονοῦται, δὲν γίνεται καλὸς συζητητῆς καὶ κοινωνιολογικῶς παραμένει καθυστερημένος. Ἡ σκέψις μου αὐτὴ εἶναι νὰ σὲ ἀποτρέψω ἀπὸ τοῦ νὰ σκλαβῶνῃς τὸν ἑαυτὸν σου σωματικὰ καὶ ψυχικὰ.

Αἱ συνεχεῖς προσευχαὶ πρὸς τὸν Οὐρανόν, εἶναι ἀχρηστοί. Εἶναι ὡσάν νὰ θέλετε νὰ πείσετε τὴν Ἀγιότητά των, αὐτὸ πού τοὺς ἐπιβάλλετε ὡς ἄνθρωποι. Διὰ τοῦτο, Κωστὴ μου, οἱ σύντομες προσευχῆς περικλείουν τὴν οὐσία.

Σήμερα έχω γίνει δασκάλα και σύ σαν παιδί οφείλεις να άκους, γιατί ή δασκάλα αυτή θέλει τó καλό σου, τήν πρόοδό σου και τήν ανύψωσί σου.

Προτοϋ άποχωρήσω, δόσε σε παρακαλω τήν αγάπη μου στους φίλους που συμμετέχουν στην έπαφή αυτή.

16 - 9 - 1978

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Μιά και συμμετέχω στας Έπικοινωνίας σας, θα ήθελα να ειπώ κάτι άλλο, από τά δσα σας ενδιαφέρουν. Μή με ρωτήσετε λεπτομερείας, διότι δέν ήμπορω να αναφέρω σημεία, που κρατούνται υπό έχεμύθειαν. Σας δίνω ένα τίτλον:

«ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ»

Η σκέψις σας μή πηγαίνει εις παλαιάν μας ανακοίνωσιν, οϋτε εις άστερισμόν του Οϋρανοϋ. Όπως τó άστρον έκπέμπει φωτεινές ακτίνες, έτσι και αυτό που άνέφερα, οί ακτίνες του είναι πνευματικές και πολύ φωτεινές.

Με τά λόγια μου αυτά σας κεντρίζω τήν περιέργειαν, γιατί έγώ τó βλέπω τó άστέρι αυτό ως εικόνα, όχι όμως του Οϋρανοϋ, αλλά τής Γής σας. Όταν δέ λέγω «γεννιέται», δέν σημαίνει ότι είναι εις τά πρόθευρα να γεννηθή ή ότι είναι βρέφος. Είναι άστέρι του όποιου ή λάμψις θα επισκιάση μεγάλο μέρος τής Γής, διά να έπεκταθή ή Λευκή Γνώσις προς όλας τας κατευθύνσεις τής Γής σας. Οί Μεγάλοι Άρχηγοί, όπως γνωρίζετε, δέν κατέρχονται και μή πηγαίνει ό νοϋς σας σ' αυτούς. Έχει, θεθαίως, και όνομα τó άστέρι αυτό. Μόλις δυναμώση τó φώς του, άμέσως θα έπεκταθή με γοργό ρυθμό και θα έκπλήξη τους άσόφους που έχουν τόν τίτλον του σοφοϋ!

Λυποϋμαι πολύ πω δέν ήμπορω να σας δώσω περισ-

σοτέρας ἐξηγήσεις, γιὰ νὰ μὴ ταλαιπωρήσω τὸ πνεῦμα σας καὶ τὸ κουράσω, ἀναζητοῦντες τί εἶναι αὐτὸ ἢ ποῖος μπορεῖ νὰ εἶναι! Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς εἶπε κάποτε, ὅτι ἀπὸ τὸ Σκότος θὰ βγῆ τὸ Φῶς, διὰ νὰ διαλύσῃ τὸ Σκότος. Σεῖς γνωρίζετε τί εἶναι Σκότος. Δὲν γνωρίζετε ὅμως ποῖο θὰ εἶναι τὸ Φῶς, πού ἀπὸ τὴ Γῆ θὰ ἀναγεννηθῆ, διὰ νὰ ἀνέλθῃ στὸ ὕψος τοῦ ἀστέρος. Ἡ εἰκόνα πού σᾶς δίδω εἶναι δύσκολη νὰ τὴν ἐννοήσετε, ἐὰν δὲν τὴν ἀναλύσετε μὲ στοχασμούς. Ἀναμείνατε μόνον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀστέρος, διὰ νὰ μάθετε πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι δὲν γνωρίζετε! Μὲ συγχωρεῖς, ἀγαπημένε μου Κωστή, πού ἀναφέρομαι σὲ μιὰ εἰκόνα, ἐνῶ ἀμφιβάλλω ἂν συνέλαβες τὸ βάθος της.

ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ: Μπορῶ νὰ κάμω μιαν ἐρώτησιν;

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Ναί.

ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ: Μήπως σὲ προηγούμενες Ἐπικοινωνίες μᾶς εἶχαν κάμει νύξιν διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀστέρος αὐτοῦ;

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Δὲν σᾶς ἔχει γίνει νύξιν. Διὰ πρώτην φοράν ἀναφέρω κάτι πού ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὅχι μόνον δὲν ἔκαμε νύξιν, ἀλλὰ καὶ ἀπέφυγε νὰ σᾶς μεταδώσῃ τὴν εἰκόνα αὐτὴν.

ΑΛΕΞ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Μήπως μετὰ τὴν εἰσοδοχὴν τῆς Ἑλλάδος στὴν Κοινὴ Ἀγορὰ ἀναλάβει θέσιν, ἢ Ἑλλάς, πνευματικοῦ ἡγήτορος;

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Μὴ μὲ ἐρωτᾶτε, γιὰ νὰ μὴ ἐκτεθῶ ἐγώ.

Κωστή μου, ἐσὺ μὴ πολυσκέπτεσαι τὸ ἀστὲρι αὐτό, ἀλλὰ μελετῶντας Κείμενα ἐκ τοῦ Πν. Κόσμου, πού ἔχουν ἐννοίες πολλές, θὰ ἠμπορέσης νὰ προχωρήσῃς εἰς ἄλλους τομεῖς, πού καὶ αὐτοὶ θὰ σὲ βοηθήσουν, ὥστε ἀμέσως μόλις γίνει ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀστέρος, κατ' ἀρχὴν μὲ ἀμυδρὸ φῶς, τότε θὰ πεισθῆς ὅτι πράγματι εἶναι καὶ αὐτὸ ἓνα ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ Οὐρανοῦ.

Δὲν θὰ μείνω πολὺ, διότι ἔχω νὰ ξεναγήσω ἓνα Πνεῦμα πού ἤρθε τελευταίως, στὸ Βασιλείον μας. Εἶναι ἀ-

νάγκη νά τὸ μεταφέρω σὲ Εἰδικούς Διδασκάλους, διὰ νά τοῦ δώσουν κατευθύνσεις πού ὤρισεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Τὸ Πνεῦμα αὐτὸ εἶναι πολὺ γνωστὸ σὲ πολλοὺς ἐπὶ τῆς Γῆς σας.

Δὲν μοῦ ἀρέσει νά ὁμιλῶ ἀνιγμاتيκά, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νά κάμω καὶ ἀλλοιῶς. Γι' αὐτὸ ἄς ἔχουν οἱ ἀδελφοὶ τὴν εὐλογία τοῦ Οὐρανοῦ. Εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους, πού μὲ ἔχουν λησμονήσει, ἐάν ὁμως τοὺς τὸ ἐνθυμίσης, τότε μόνον μὲ ἐνθυμοῦνται, μετάδωσέ τους τὴν ἀγάπη μου.

9 - 12 - 1978

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Κάθε φορὰ παίρνετε καὶ μία Εὐλογία, ὥστε ἡ ἀνθοδέσμη αὐτὴ νά αὐξάνεται, διὰ νά ἡμπορέση τὸ ἄρωμά της, νά διαχέεται ὅλο καὶ πλεόν ἔντονα, εἰς τὸν κύκλον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης.

Χαίρομαι πού σᾶς βρίσκω πάλιν νά καταγίνεσθε μὲ μεγάλη προθυμία μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον καὶ νά λαμβάνετε ἐξ Αὐτοῦ νέας Γνώσεις ὠφελίμους καὶ ποικίλους, διὰ νά μὴ κουράζεσθε.

Τὴν περασμένη φορὰ σᾶς ὑπεσχέθη νά ὁμιλήσω περὶ τῶν μυρμηγκῶν. "Ὅπως, ἀγαπητοὶ μου, κάθε Χώρα εἰς τὸν Κόσμον πού ζητε, ἔχει τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμά της, ἔτσι καὶ εἰς τοὺς μύρμηγκας, οἱ ὁποῖοι ζοῦν ἀναλόγως τῆς περιοχῆς των εἰς μικροῦ κύκλου ὁμάδας ἢ καὶ εἰς πλήθη, ὅπως καὶ εἰς τὰς μεγαλουπόλεις.

"Ἐχουν, λοιπόν, καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ ἔντομα, διαφορετικὰς συνηθείας ἀπὸ ἄλλους συναδέλφους των. "Ἄλλα ζοῦν ἡρεμα καὶ ἀποφεύγουν τοὺς μεγάλους πληθυσμούς. "Ἄλλοι ἐκπαιδεύονται ὡς «βαστάζοι», ἵνα μεταφέρουν εἰς τὰς ἀποθήκας των τρόφιμα πρὸς συντήρησίν των. "Ἄλλοι εἶναι ἀνιχνευταί. Παρακολουθοῦν τὰ πάντα, ἐάν ὑπάρχη κίνδυνος ἢ ὄχι. Καὶ ὅταν δὲν δύνανται νά τὸν ἀποφύγουν καὶ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν γίνονται θύματα τοῦ

μυρμηγκοφάγου, τότε είδοποιούνται οί πλέον κατάλληλοι «μύρμηγκες κρούσεως» και επίπιπτουν επί του ζώου, άδιαφοροῦντες εάν τούτο διά μιάς άποπνικτικής όσμης προσπαθή νά τούς άπομακρύνη. Οί μύρμηγκες όμως οὔτοι δέν διστάζουν, ώς εκπαιδευμένοι, και άρχίζουν νά κατατρώγουν τόν έχθρόν, εάν αυτός δέν έκφύγη άμεσα, και τότε γίνεται θῦμα αὐτῶν! Αί άποστάσεις των συνήθως δέν είναι μακρυνά, όταν θελήσουν νά συνεννοηθοῦν, μέ τās άντένας των, πρὸς τήν Ἄρχήν των.

Οί μύρμηγκες είναι εργατικώτατοι, όταν πρόκειται νά εργασθοῦν ὑπέρ του συνόλου, και γνωρίζουν ότι δυνατόν νά αυτοθυσιασθοῦν διά τήν ομάδα ή τὸ σύνολον τῶν στρατιῶν των. Δέν δειλιούν πρὸ του κινδύνου, ἔστω και άν άποθάνουν, ώσαν νά διαισθάνωνται ότι ὁ θάνατος είναι άλλαγή ζωής. Βεβαίως δέν κάνουν τήν σκέψιν αὐτήν, αλλά δι' ενός είδους ένστίκτου γνωρίζουν τί πράττουν. Ὅλα αὐτά, βεβαίως, λαμβάνουν χώραν ώσαν νά είναι μία οίκογένεια, συνδεδεμένη μέ τὰ αὐτά συναισθήματα και ένδιαφέρον.

Ὅπως εἶπον, ὑπάρχουν και άλλα είδη μυρμηγκων, τὰ ὁποῖα άντιδρουν πρὸς τās άπόψεις τῆς ξένης πρὸς τήν οίκογένειάν των άδελφότητος, και τότε μεταξύ των γίνεται πόλεμος! Οί νικηταί θριαμβεύουν και έπιστρέφουν εἰς τὸ φρούριόν των και τὸ πεδίον τῆς μάχης είναι μεστὸν ἀπὸ θῦματα.

Τὰ είδη τῶν μυρμηγκων είναι πολλά. Ὑπάρχουν οί κτίσται, οί ὁποῖοι εἰσχωροῦν εἰς τās στοάς των και ρυθμίζουν αὐτάς κατά τρόπον, πού οί έμπειροί αρχιτέκτονες τούς ὑποδεικνύουν τόν τρόπον. Ἡμπορεῖτε σεῖς νά μιμηθῆτε τούς μύρμηγκας εἰς τήν εργασίαν, τήν άδελφότητα, και άλλα πολλά προσόντα τὰ ὁποῖα έχουν, όχι ὁμως και εἰς τήν ὀρμητικότητα, όταν ξένοι μύρμηγκες θέλουν νά τούς ὑποδουλώσουν. Δέν έχουν Βασιλείον, αλλά έχουν Λαϊκὴν Δημοκρασίαν, καλήν διά τούς μύρμηγκας, όχι ὁμως και διά τούς ανθρώπους. Δέν θέλω νά κάμω συγκρίσεις, αλλά νά περιορισθῶ μόνον στο έντομο αὐτό.

Οί πλέον άνεπτυγμένοι είναι ή λευκή φυλή τῶν μυρμηγκῶν, οί Τερμίται. Οἱτοί φημίζονται διά τὰ ἀρχιτεκτονικά των σχέδια εἰς σχῆμα κώνου, στερεώτατα, ὅπου εἰς ὑψηλὸν θάλαμον παραμένουσι οἱ ἀσθενεῖς ἢ καὶ τὰ νεογέννητα. Ἐχουν τὰς Νοσοκόμους των πού μεριμνοῦν δι' ὅλα τὰ ἀσθενῆ καὶ πάσχοντα μικροπλάσματα, καὶ τοὺς Ἴατρούς, οἱ ὅποιοι διά τῶν κεραιῶν των ἐνεργοῦν ὡς οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ διάφορα ἐργαλεῖα των! Ἰδιαιτέρως μένουσι οἱ στρατιῶται των. Ἐχουν καὶ Παρατηρητήριον. Ἐάν ἠθέλατε νὰ καταστρέψετε ἓνα τοιοῦτον κωνοειδῆ πύργον διά σφύρας, δὲν θὰ σᾶς ἦτο εὐκόλον.

Εἶναι ἄπειρα τὰ κατορθώματα τῶν Τερμιτῶν. Ἄλλὰ ἐδῶ πρέπει νὰ σταματήσω ἵνα μὴ σᾶς θάλω εἰς κόπον καὶ ἴσως συνεχίσω ἄλλην φοράν. Ἐκόμασε ἕναν γῦρον εἰς τὰς πολιτείας τῶν μυρμηγκῶν. Ἴσως σεῖς νὰ προτιμούσατε ὁ γῦρος αὐτὸς νὰ ἐγένετο εἰς τὸ πτέρωτόν Βασιλείον. Ἄλλοτε, ὅταν θὰ ξαναέλθω, ἀναλόγως τῶν διαθέσεών σας, θὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ ἄλλα Βασιλεία ἢ Δημοκρατικούς τόπους καὶ Χώρας παραξένους, ὅπου ζοῦν καὶ ἀναπτύσσονται τὰ ἔντομα. Αὐτὰ πού ἐλάχιστα γνωρίζετε ἐξ αὐτῶν.

Τέλος

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data. The second part of the document provides a detailed breakdown of the financial data, including a summary of the total revenue and expenses. It also includes a comparison of the current period's performance against the previous period, highlighting any significant changes. The final part of the document concludes with a statement of the overall financial health and a recommendation for future actions.

Financial Summary

The financial summary shows a steady increase in revenue over the period, primarily driven by the growth in sales volume. However, there has been a corresponding increase in operating expenses, which has resulted in a narrower profit margin. This is primarily due to the increase in marketing and advertising costs. Despite these challenges, the company remains profitable and is well-positioned for future growth. The management team is committed to finding ways to optimize costs and improve efficiency, ensuring long-term sustainability and success.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΕΚΔΟΣΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

1. ΟΜΗΡΟΥ: «"Ανθρωπος και Ειρήνη» (1972). Περιλαμβάνει 201 Διδασκαλίας του Όμηρου, ως Πνευματικού Διδασκάλου, ύψιστου ενδιαφέροντος. Σελ. 400.
2. Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ: «Μεταθανάτιοι Όμιλαιοι» και ΓΡ. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ: «Μεταθανάτιοι Έπιστολαιοι» (1972). Είς τόμος. Σελ. 118.
3. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Σελίδοες από την Ζωήν του Σωκράτου». Α' Τόμος (1972). Σελ. 110.
4. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Σελίδοες από την Ζωήν του Σωκράτου». Β' Τόμος (1978). Σελ. 136.
5. «ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ΕΡΓΑ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» (1973). Σελ. 240.
6. ΣΟΛΩΝΟΣ - ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ: «Ό άπολεσθείς πολιτισμός των Ατλάντων» και ΟΡΦΕΩΣ: «Συνοπτική έρμηνεία της Έλληνικής Μυθολογίαι». Είς τόμος (1973). Σελ. 134.
7. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Φρυγώ, Σελίδοες από την προϋπαρξίν της». Α' Τόμος (1973). Σελ. 176.
8. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Φρυγώ, Σελίδοες από την προϋπαρξίν της». Β' Τόμος (1979). Σελ. 314.
9. † ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΙΖΑΝΗ: «Θεία Αρχή και Όργανωμένον Έπουράνιον Βασίλειον» (1973). Σελ. 208.
10. «"Αφθαρτοι Όμιλαιοι (Ό Αντίλαοο). Διδάγματα Ουρανίων Διδασκάλων» (1981). Σελ. 256.
11. «ΑΛΚΑΙΟΣ. Διδάγματα Ουρανίων Διδασκάλων» (1984). Σελ. 144.
12. «Απάνθισμα Ουρανίων Διδασκαλιών» (1988). Σελ. 284.
13. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Έρωο — Ζωή — Θάνατοο». Ιστορικόν αφήγημα του 4.500 π.Χ. (1989). Σελ. 144.

Τό περιεχόμενον των άνωτέρω βιβλιών, ώο και των μελλοντικώο έκδοθησομένων, έχει μεταδοθῆ υπό των Ουρανίων Διδασκάλων, μέσω του Έπικωνωνου ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΠΙΖΑΝΗ.

Τό βιβλία άποστέλλονται και ταχυδρομικώο είο τουο ενδιαφερομένουο, χωρίο επιβάρυνσιν με ταχυδρομικά τέλη, πλην των επί πλέον εέόδων άποστολής με άντικαταβολή.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ

1. «INCORRUPTIBLE DISCOURSES (THE ECHO)». Μετάφρασις: Philip Sherrard (1985). Σελ. 256.
2. Archimedes and Solon of Athens: «THE LOST CIVILIZATION OF ATLANTIS». Μετάφρασις: John Alexander (1988). Σελ. 100.

Τὰ ἀνωτέρω βιβλία κυκλοφοροῦν ἤδη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, μὲσω ἐπιλεγμένων βιβλιοπωλείων.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου ἐκδίδεται μηνιαῖον Δελτίον ὑπὸ τὸν τίτλον «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ», εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεῦνται κατ' ἐπιλογὴν αἱ μεταδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου διδασκαλαίαι.

Ἔτησίαι συνδρομή ... .. δρχ. 700
Παλαιότερα τεύχη ἕκαστον ... .. » 70

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΟΛΥΓΡΑΦΗΜΕΝΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1. «Ἡ Ἀπόκρυφος Ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ». Ἦτοι, τμήματα τῆς ἐπιγείου Ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ 12 ἕως 30 ἐτῶν. (Ἀνατύπωσις βιβλίου ἐκδοθέντος εἰς Λευκωσίαν Κύπρου).
2. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΜΙΛΑΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΥ: «Οἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Ἰησοῦ». (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1954).
3. ΓΚΑΝΤΙ: Τὰ βασικὰ διδάγματα τῆς Γιόγκα.

Διὰ παραγγελίας ἀπευθύνεσθε:

Πνευματιστικὸς Ὁμιλος Ἀθηνῶν «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

Νιόβης 12 • 112 52 ΑΘΗΝΑ

Τηλ. - Fax: 210-22.36.469

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ — ΕΚΤΥΠΩΣΗ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
Άριστειδη Παπαδοπούλου, Έπικούρου 20, Τηλ.: 32.16.789

